ДВАНАДЕСЕТИЯТ ЧАС

„Преди години Провидението ... ми връчи за отговорно пазене един стар часовник на верижка. Тази вещ е пропътувала през Времето и Пространството, като е сменяла пазителите си при разните репресии. Когато предишният пазител ми даде часовника, се затюхка, че е спрял; че бил носен на поправка, но едва ли някога щял да проработи...

Досега съм единственият пазител, който е забелязал, че часовникът на Учителя, обновил манихейското Учение на Бялото Братство, съвсем не е спрял! Но той отмерва някакво Време, което няма общо със светските часови зони. Едната стрелка – голямата, се премества сама през дългите години, откакто я наблюдавам.

В случай че наблюденията ми интересуват някого, остава малко повече от час до Дванадесетия час. Няма да обиждам интелекта ви с разяснения какво означава това. Имаме още време за подготовка, но Гласът ме предупреждава, че то не ни е дадено за губене.“

Иван Стаменов

„Настоящата задача на хората е да се учат от събитията. Защото с мащаба си, с бързината, с която се развиват, събитията показват, че хората трябва да се учат от тях, че трябва да схващат определени събития като знаци на времето. Някои неща така поразиха хората, че те казаха: „Ако знаехме по-рано – сега вече е твърде късно.“ – Но не винаги е нужно да се чака, докато стане твърде късно!“

Рудолф Щайнер (Събр. съч. 332а)

Драги читателю,

Една древна мъдрост гласи, че нашите ангели-хранители са винаги до нас и често използват нечии устни, за да ни кажат нещо важно за нашето бъдеще или да ни предпазят от ненужни грешки и страдания. Може би и затова през изминалите месеци усещах все по-непреодолима необходимост тази книга час по-скоро да види бял свят и вярвам никак не е случайно, че Провидението позволи тя да достигне до теб, за да отговори на някои вероятно отдавна задавани въпроси, а може би и да породи много нови, чиито отговори заедно ще потърсим по време на нашето задружно пътуване към Бога.

„Христос казва на митаря: *„Дойди след мене!“* Питам: Каква е вашата опитност за Христа, в Когото вярвате от две хиляди години? Казвате, че Той е дошъл на Земята, страдал, разпнат бил и на третия ден възкръснал. Сега Го очаквате да дойде втори път на Земята. Въпреки всичко това, нямате доблест да напуснете митарницата. Като ви каже Христос да Го последвате, отговаряте: *„Господи, имам още малко работа.“*

Като минеш втори път оттук, тогава ще дойда след Тебе. Отлагате работата от ден за ден, а като остареете, съжалявате, че наближава време да отидете на онзи свят, без да сте подготвени. Като отидете при Бога, Той ще каже: *„Дайте му два гроша и да си върви!”* – Не се лъже Бог! Ако не посветите живота си от младини за благородна работа, да знаят всички същества – хора и животни, кокошки и агънца, че сте човеци, ученици на новото учение, Бог няма да ви приеме.“ (1) [1]

Учителя

---

[1] Източникът на всеки цитат може да бъде открит на http://istina.bg/12-chas/ (раздел „Библиография“)

Съдържание

Предговор

В своето Слово Учителя многократно е отбелязвал, че живеем в Последните дни на епохата и ни очаква важен изпит, на който всеки от нас ще може да покаже докъде е достигнал в своето развитие и дали е готов да направи първите съзнателни стъпки след Христа или ще проспи може би най-важната епоха в историята на човечеството.

За нашите времена Учителя ни напътстваше:

„Окултният ученик трябва да бъде свободен. Чрез свободата той ще се прероди, ще влезе в новия живот… Сега е краят на старата култура и той трябва да държи своя последен изпит, матура.

Без този изпит ученикът не може да влезе в новата култура, която иде вече. Който издържи матурата си, той ще бъде записан за ученик на новата култура.“ (2)

„Вие имате много знания, но те трябва да се проверят. Проверката става чрез изпит. Всички хора ще бъдат подложени на изпит, както подлагат учениците, за да проверят знанието им. Като издържат последния си изпит, ще получат диплома за завършено образование. Страданията в света показват именно това – че всички хора минават през изпити, за да завършат учението си и да получат диплома. Който работи и учи добре, той ще свърши матура с отличен успех.

Съвременните хора се нуждаят от силна, съзнателна вяра. Те трябва да бъдат смели и решителни, да не се страхуват от мъчнотиите и страданията. Какъв смисъл има вярата им в Бога като Любов, като Мъдрост, като Истина, ако те сами не прилагат Любовта, Мъдростта и Истината в своя живот? Щом сте призовани да участвате

в новата култура, вие трябва да вярвате в професорите, които ще ви изпитват. Ако обичате Бога и вярвате в Него, колкото и строги да са, те няма да ви скъсат. За да издържите изпита си благополучно, вие трябва да служите на един господар, а не на двама. Служите ли на двама господари, непременно ще пропаднете на изпита.

На съвременните хора е дадена великата задача да бъдат носители на Божественото, което е създало света и което ще го оправи. Който е носител на Божественото, знае, че за Бога няма нищо невъзможно. Като знаете това, не отлагайте нещата. Дръжте в ума си мисълта, че има Един, Който ви люби, и Когото вие любите. В Името на Единния работете – както за своето благо, така и за благото на своите ближни.“ (3)

„Сегашните хора мислят непрекъснато за своите незавършени работи и недоучени уроци. Какво показва това? Това показва, че когато е било време за учене, те са яли и пили, не са мислили за уроците си. Учителят е преподавал, а те са ходили на угощение. Днес всички се намират пред матура, а виждат, че не са готови. Питат ги нещо по математика – не знаят, пропадат на изпита. Питат ги нещо по геометрия – не знаят. Питат ги нещо по естествените науки – също не знаят. Те се виждат в чудо, не знаят, какво да правят. Вие се намирате пред прага на духовния свят, искате да влезете вътре, но не ви пущат без изпит. Непременно трябва да държите матура.“ (4)

„Обезсърчението идва от това, че не ходите всички по закона на Любовта. Трябва да ходите по този закон и да бъдете съработници на Любовта, понеже много добри работници се изискват сега.

Сегашните времена, които са трудни, показват, че

наближава време за матура – годината свършва и ще минете от един клас в друг. Трябва да се държи изпит, последният срок е вече наближил…

Сега да остане у вас мисълта: *„Ние сме сътрудници с Бога, да работим за Бога!”* Тази е хубавата мисъл: *„Да работим за Бога!”* – Това е хубаво нещо. Щом работим добре за Бога, ще работим добре и за ближните си, ще работим добре и за себе си. И тогава работата ни от сутрин до вечер ще бъде блажена и щастлива.“ (5)

„Всички хора държат матура. Никой не може да избегне този изпит. Ако не го издържат, ще го повторят. Много от вас са държали матура, свършили са гимназия; други са свършили университет. Важен е обаче изпитът на живота, да влезете в житейското училище. Идва времето на този изпит. Той е сериозен… Аз говоря за онзи велик изпит, пред който е поставено цялото човечество още от времето на Христос. Желая на всички да издържите този изпит добре и като дойдете при мене, ще ви почерпя с нещо особено.“ (6)

„Сега вие сте на края на века и кой каквото е научил, ще го изпитат. Всеки ще се яви на матура да покаже какво е научил и разбрал. Матурата може да бъде за отделенията, за прогимназията, за гимназията или за завършване на университета. Важно е, че всеки ще държи изпит за завършен курс. Колкото по-горе се качваш, толкова по-трудна става матурата. Ако мислите, че лесно ще влезете в Царството Божие, вие сте на крив път.“ (7)

Словото на Великия Посветен потвърждава, че от хилядолетия сме били предупреждавани от Великите Посветени за настъпващите изпитания пред човечеството в

световен мащаб, но винаги успоредно с предупрежденията на Божиите пратеници са кънтяли и призивите на техните противници, призоваващи ни към бездействие и чакане проблемите и задачите ни да се решат сами. Убеждават ни отново и отново да почакаме още „само няколко години“, след които ни очаквал квантов преход или някакво механично навлизане в четвъртото измерение. Други пък твърдят, че „новите деца“ идвали да ни изведат от калта, в която сами сме затънали през вековете напразно чакане някой отвън да ни помогне, докато Черната ложа усърдно е плела мрежата, в която да омотае цялото човечество.

И ако с будно съзнание (което за жалост се случва твърде рядко в нашите времена) погледнем към начина на живот на днешното човечество, никак не е трудно да забележим, че злото е сграбчило всичко със своите пипала и постепенно затяга примката около нас – както поотделно (на принципа *„Разделяй и владей“*, чрез който ни разединяват и правят все по-зависими от една бездушна и мракобесна система), така и колективно за целия човешки род.

И нещо ми подсказва, че ако почакаме дори още само едно десетилетие, процесът ще стане почти необратим и нашите деца ще са обречени да живеят в един робски кошмар, като описания в „1984“ на Оруел, а вероятно и да са последното относително здраво (физически и душевно) поколение, в което човешките тела да не са прекалено увредени, за да могат да служат за въплъщение и адекватно проявление на нашите души.

Но дори когато осъзнаем опасността, която лежи пред човечеството, ние не трябва да изпадаме в страх и отчаяние, а напротив – да запазим пълна будност на съзнанието и да намерим методите, които Учителя ни е дал, за да

се справим с тази ситуация, за която той беседа след беседа ни предупреждаваше – че ще дойде и че от нашите колективни действия или бездействия зависи бъдещето на земното човечество.

За съжаление, когато виждаме всичко случващо се пред очите ни, вещаещо мрачни бъднини, е твърде лесно да изпаднем в една от двете крайности, към които ни тласкат духовете на Мрака – и двете водещи в път, където Христос Го няма, а без Него всички сме изгубени.

Едната опасност е да си търсим правата със сила – според Мойсеевия закон: *„Око за око, зъб за зъб.“* – Да търсим отмъщение или да започнем да рушим всичко, изградено дотук, без ясна представа какво би следвало да бъде изградено на негово място според плановете на Бялото Братство за нашето светло бъдеще.

Добро олицетворение на тази идея (макар и в най-мека форма) бяха скорошните протести по магистралите, които доказаха именно идейната безизходица, в която е изпаднал българския народ, за който единственият изход е останал в лозунга *„Долу правителството!“*, без да осъзнава, че правителството е просто представителна извадка от хората, които управлява, а малцината, които имат нужния морал, за да излязат начело на народа, без да се покварят морално и да използват властта си за лични облаги, не си губят времето като пионки в една игра, за която друг определя правилата.

И докато един народ спи дълбоко за импулсите, идващи от духовните светове, живее в невежество и мълчаливо приема жестоки човекопогубващи практики като задължителните ваксини или навлизането на ГМО буквално навсякъде около нас[2], няма как да очакваме да

[2] Твърди се, че между 50 и 80% от фуражите в ЕС са ГМО, както и голяма част от растителните храни на трапезата ни.

дойде някой водач на бял кон и да ни разреши проблемите. Проблемът е там, че един непросветен народ е най-удобен за властващия елит, тъй като дори не може да различава своите приятели от враговете и лесно може да бъде поведен в една или друга пагубна посока.

Самото просвещение в наши дни не се изразява в това да караме хората да наизустяват факти, а да ги научим да правят взаимовръзките между тях и да не позволяваме да бъдем водени за носа от шепа черни окултисти, познаващи слабостите на настоящия етап от развитието на човечеството и използващи ги за всеобщо подчинение.

Втората крайност е апатията и чувството за безсилие – идеята, че всеки от нас е просто един човек, от когото нищо не зависи. И именно тази идея затвърждава властта на шепа хора, които от най-ранна възраст ни обучават като послушни роби, които да следват един внушен идеал за щастлив живот, без да го подлагат на съмнение и без дори да се замислят, че има и друга възможност. Повече от всичко друго господарите в сянка копнеят за апатично население, потънало в една илюзорна реалност, създавана доста успешно чрез множеството приспиващи будността средства като телевизия, филми, игри, спортни предавания, алкохол и т.н.

Апатията лесно може да се наложи като преобладаващо настроение в едно общество посредством внушаването на наивни надежди. За тази цел тираните скрояват сценарии, в които публиката е накарана да вярва, че скоро предстои положителна „промяна“, обикновено чрез политиката. Но както виждаме отново и отново – промяна към по-добро рядко има отвъд повърхностната.

Проблемът не е, че нещата не могат да се променят към по-добро, а че зрителите на политическия театър

продължават да играят по правилата на една игра, измислена от същите тези хора, които им причиняват нещастията. За да се измъкнем от ограниченията на тази игра, от нас се изисква да вземем живота си в свои ръце, а не да чакаме други да направят промяната вместо нас. В ключови моменти от историята се изисква и известен риск от пробудените хора, ако искаме трагикомедията на тиранията някога да свърши.

За съжаление обаче днешното човечество бързо забравя, че промяната към един по-добър свят винаги е идвала и ще идва от един неголям колектив от силни индивидуалности, обединени около една възвишена Идея и под ръководството на Христос. А това може да се случи едва когато всеки един от тях, вместо да се оплаква от условията, приложи призива на Ганди: *„Бъди промяната, която искаш да видиш в света.“*

Защото има два начина да учим уроците си – по пътя на егоизма, в който колкото повече земни блага придобиваме, толкова повече губим (и то не само в материален, но и в духовен план); или по Пътя на Любовта, в който споделянето на нашите блага и дарби с ближните ни води до тяхното преумножаване.

Преди да разгледам по-детайлно основните проблеми пред нас и възможните стъпки за тяхното преодоляване, бих искал да развенчая един мит, който за съжаление е много широко разпространен, включително сред последователите на Учителя. А именно лъжата, че Учителя бил категоричен в беседите си, че трудностите са останали в миналото, а сега пред нас се откриват светлите простори на Царството Божие на Земята. Причината за подобно разбиране е избирателното четене на Словото и подминаването на десетките беседи, в които Учителя ни е предупреждавал през какво тепърва имаме да преми-

нем. Разбира се, целта на пророчествата не е да ни плашат, а да ни помогнат да си вземем поука и да избегнем това, което в противен случай ще дойде по закона за необходимостта.

Такава история имаме и в Библията с пророк Йона, а Учителя често се е позовавал на нея, визирайки последиците от нашите действия:

„Развитието на съвременните хора, както и пътят, до който са стигнали, показват, че те се намират пред велика епоха – на всички предстои минаване от едно състояние в друго. Ако кажа на хората какво има да става, вестниците веднага ще затръбят против мене, че заплашвам хората, че смущавам духа им.

Ако видя, че сто ладии се готвят да влязат в морето да ловят риба, а моят барометър показва буря след 4-5 часа, нямам ли право да предупредя тези хора? Ако не им кажа нищо, те ще се намерят на дъното на морето. Ако са влезли вече в морето и им кажа: *„Скоро на брега!“* – заплашване ли е това?

Ако след 2-3 години стане земетресение в София и аз предскажа това, има ли нещо лошо в моето предсказание? Аз искам да предупредя хората – да излязат по това време вън от къщите си, да не ги затрупа. Мога и да си мълча, но какво ще постигна с мълчанието си? Всички ще останат под развалините...

В света съществуват разумни закони, които трябва да се спазват. Ако ги престъпите, ще се натъкнете на големи катастрофи. Между евреите имаше много пророци, които им предсказваха какво ще стане. Ако днес един такъв пророк предскаже на сегашна Европа, че така, както върви и както се развиват събитията в нея, очаква я голяма катастрофа, има ли нещо лошо в това предсказание? **Щели да се уплашат европейците. – Нека се**

уплашат, но да подобрят живота си. Йона отиде в Ниневия да предскаже на жителите, че ако не подобрят живота си, очакват ги големи страдания. Те се стреснаха, разкаяха се и Бог отмени решението си. Скоро, обаче, те забравиха обещанието си и пак продължиха лошия си живот, заради което бяха наказани. **Предсказанието не е заплашване. То напомня на хората за съществуването на разумни закони, които трябва да се спазват. Ако не се спазват, човечеството е осъдено на големи нещастия и страдания.**

„Но заради избраните, онези дни ще се съкратят." – Кога ще се съкратят онези дни? – Когато човек възприеме и приложи в живота си великия закон на Любовта. Ето защо, който иска да стане истински човек, да влезе в новата епоха, да се освободи от робството на греха, на страха, на безсмислието, на смъртта, трябва да служи на Любовта...

Казано е: *„Заради избраните, онези дни ще се съкратят."* – Кои дни? – Дните на недоразумения, на крамоли, на смърт. Тези дни ще се съкратят, т.е. ще изчезнат. Всичко това ще стане заради избраните, умните хора, които разрешават правилно задачите си...

„Но заради избраните, онези дни ще се съкратят." – Когато избраните дойдат на Земята, със своето ново разбиране за живота, те ще помогнат на хората да разрешат въпросите си правилно. Тогава хората ще знаят отде са дошли и къде отиват; защо са дошли на Земята...

Всеки трябва да определи отношенията си към Бога. Тази е неговата първа и най-важна работа. Любовта ни към Бога да бъде толкова силна, че нищо да не ни разколебае; толкова дълбока, че никой да не проникне в нея и да я отнеме. Това значи Бог да живее в нас и ние да живеем в Него." (8)

Библейски Пророчества

„Понеже сееха вятър, буря ще пожънат."

(Книга на пророк Осия 8:7)

„И когато седеше на Елеонската планина, дойдоха учениците Му при Него насаме и рекоха: кажи ни кога ще бъде това и какъв ще е белегът за Твоето пришествие и за свършека на света?

А Исус им отговори и рече: пазете се да ви не прелъсти някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: *„аз съм Христос"*; и ще прелъстят мнозина. Ще чувате боеве и вести за войни. Внимавайте, не се смущавайте, понеже всичко това трябва да стане; ала туй не е още краят.

Защото ще въстане народ против народ и царство против царство; и на места ще има глад, мор и трусове; а всичко това е начало на болки. Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете мразени от всички народи заради Моето име.

Тогава мнозина ще се съблазнят и един-други ще се предадат, и един-други ще се намразят; много лъжепророци ще се подигнат и ще прелъстят мнозина; и понеже беззаконието ще се умножи, у мнозина ще изстине любовта; а който претърпи докрай, той ще бъде спасен. И ще бъде проповядвано това Евангелие на Царството по цяла вселена, за свидетелство на всички народи; и тогава ще дойде краят.

И тъй, кога видите да стои на свято място мерзостта, която причинява запустение, за която е казано чрез пророк Данаил (който чете, нека разбира), тогава ония, които се намират в Юдея, да бягат в планините; който е на

покрива, да не слиза да вземе нещо от къщата си; и който е на нивата, да се не връща назад да вземе дрехата си. Но горко на непразните и на кърмачките през ония дни! Затова молете се да се не случи бягството ви зиме или в събота; защото тогава ще бъде голяма скръб, каквато не е била открай свят досега и няма да бъде. И ако не се съкратяха ония дни, не би се спасила никоя плът; но заради избраните ще се съкратят ония дни.

Тогава, ако някой ви каже: *„Ето, тук е Христос“*, или *„Там е“* – не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните. Ето, казах ви отнапред...

И веднага подир скръбта на ония дни, Слънцето ще потъмнее, месечината не ще даде светлината си, звездите ще изпадат от небето и силите небесни ще се разклатят; тогава ще се яви на небето знамението на Сина Човечески; и тогава ще се разплачат всички земни племена и ще видят Сина Човечески да иде на небесните облаци със сила и слава голяма...

А за оня ден и час никой не знае, нито небесните Ангели, а само Моят Отец; но както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; защото, както в дните пред потопа ядяха и пиеха, женеха се и се мъжеха до оня ден, в който Ной влезе в ковчега, и не узнаха, докле дойде потопът и изтреби всички, – тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; тогава двама ще бъдат на нива: единия взимат, другия оставят; две жени мелещи на мелница: едната взимат, а другата оставят.

И тъй, бъдете будни, понеже не знаете в кой час ще дойде вашият Господ.”

(Матей, гл. 24)

„Царството небесно ще се оприличи на 10 девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца; пет от тях бяха мъдри, а петте неразумни. Неразумните, като взеха светилниците си, не взеха със себе си масло; а мъдрите, заедно със светилниците си, взеха и масло в съдовете си; и понеже младоженецът се бавеше, всички задрямаха. А посред нощ се чу вик: *„Ето, младоженецът иде, излизайте да го посрещнете.“*

Тогава всички девици станаха и приготвиха светилниците си; а неразумните рекоха на мъдрите: *„Дайте ни от вашето масло, защото светилниците ни гаснат.“*

Мъдрите пък отговориха и казаха: *„Да не би някак да не стигне и за нас, и за вас; по-добре идете у продавачите и си купете.“*

А когато те отиваха да купят, пристигна младоженецът и готовите влязоха с него на сватбата, и вратите се затвориха. После дохождат и другите девици и викат: *„Господине, господине, отвори ни!“*

А той им отговори и рече: *„Истина ви казвам, не ви познавам.“*

И тъй, бъдете будни, защото не знаете ни деня, ни часа, когато ще дойде Син Човеческий.“

(Матей 25:1-13)

„И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, тъй ще бъде и при свършека на тоя век: ще изпрати Син Човечески Ангелите Си и ще съберат от царството Му всички съблазни и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби; тогава праведните ще блеснат като Слънце в царството на Отца си. Който има уши да слуша, нека слуша!”

(Матей 13:40-43)

„Царството небесно прилича още на мрежа, хвърлена в морето и хванала всякакви риби, която, като се напълни, изтеглиха на брега и седнаха, та събраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха вън. Тъй ще бъде при свършека на века: ще излязат Ангелите и ще отлъчат злите измежду праведните, и ще ги хвърлят в огнената пещ: там ще бъде плач и скърцане със зъби.”

(Матей 13:47-50)

„Блазе на ония слуги, чийто господар ги намери будни, кога си дойде...

Знайте и това, че, ако стопанинът на къщата знаеше в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата. Бъдете прочее и вие готови, понеже в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий...

Кой ли е оня верен и благоразумен домакин, когото господарят му е поставил над слугите си, за да им раздава навреме уречената храна? Блазе на оня слуга, чийто господар, кога дойде, го намери, че постъпва тъй; истина ви казвам, че той ще постави него над целия си имот.

Ако пък оня слуга каже в сърцето си: *„Скоро няма да дойде господарят ми“*, и почне да бие слуги и слугини, да яде и да пие, и да се напива – господарят на тоя слуга ще дойде в ден, в който не очаква, и в час, който не знае, и ще го отдели и подложи на еднаква участ с неверните.

А оня слуга, който е знаял волята на господаря си, и не е бил готов, и не е постъпвал по волята му, ще бъде бит много; който пък не е знаял и е направил нещо достойно за наказание, ще бъде бит малко. И от всекиго, комуто е много дадено, много и ще се иска, и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква.”

(Лука 12:37-48)

„Внимавайте над себе си, да не би сърцата ви да бъдат отегчавани с преяждане, пиянство и житейски грижи, и да ви застигне оня ден внезапно; защото той ще настъпи като примка върху всички живеещи по цялото земно лице; и тъй, бъдете будни във всяко време и се молете, за да можете избягна всичко онова, което има да стане, и да се изправите пред Сина Човечески.”

(Лука 21:9-11, 34-36)

„В последните дни ще настанат трудни времена. Защото човеците ще бъдат самолюбци, сребролюбци, самохвалци, горделиви, хулници, към родители непокорни, неблагодарни, нечестиви, недружелюбни, непримирими, клеветници, невъздържани, неукротими, недобролюбци, предатели, безочливи, надути, повече сластолюбци, нежели боголюбци, които наглед имат благочестие, но от силата му са се отрекли. И от такива се отвръщай... Па и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени.”

(2 Тимотей 3:1-5, 12)

„А за времената и годините, братя, няма нужда да ви се пише, защото сами вие твърде добре знаете, че денят Господен ще дойде тъй, както крадец нощем.

Защото кога рекат: *„Мир и безопасност“* – тогава внезапно ще ги постигне гибел, както родилни болки постигат бременна жена, и няма да избягнат.

А вие, братя, не сте в тъмнина, та денят да ви завари като крадец. Защото всички вие сте синове на светлината и синове на деня: ние не сме синове на нощта, нито на тъмнината. И тъй, нека не спим като другите, а да бъдем бодри и трезвени.”

(1 Солуняни 5:1-6)

Пророчества от Учителя

„Ние искаме Господ да дойде на Земята, но за да стане това, ние трябва да бъдем готови, защото едно време Христос дойде между евреите, но като не бяха готови, те си създадоха карма и виждаме какви излязоха последствията. Сега Христос иде между кавказката раса, европейските народи, и ако те не Го приемат, ще ги завладее жълтата раса и ще ядат бой до олелия. Ще ги сполети най-голямото нещастие, което може да бъде." (9)

„Сега в света се изпълнява стихът: *„Отец ви благоволи да ви даде Царство."* – Хората нека си казват: *„Вие ли ще оправите света?"* – Да, ние ще го оправим и ще го оправим сега. Турили сме вече огъня на четирите страни на света и всичко ще се запали и ще гори: чума, холера, земетресения и всевъзможни страдания. Свети Илия всичко ще разруши. И когато той направи всичко на каша, тогаз Христос ще прибере житото. Свети Илия сега вършее и неговата тояга е 40 оки[3] и не се церемони.

И след като той се разправи, ще се появи и ще дойде Христос, за да заговори Духът на Любовта. В тези най-усилни времена Христос ни е събрал – ето, това е едно чудо...

И действително, в по-добри времена, отколкото сегашните, право да си кажа, аз не съм живял. Сегашните времена са най-добрите, главно защото досега сте били роби, а отсега сте вече свободни; и тази свобода ще носим и разносим на всички други. Ние ще оставим Свети Илия да свърши своята работа, а след него, като овършее

---

[3] Ост. мярка за тежина, равна на 1200 гр.

той, ние ще отидем да сеем. Обаче, докато Св. Илия борави, ние ще чакаме известно време, през което други има да работят...

Опасно е да се узурпира нещо, което Христос е дал. Цяла Европа глътна каквото бе дадено на българите от Христа, но сега, ето, тази кражба излиза наяве, защото Христос ги хвана на мястото на престъплението. По този начин, Христос иде да съди света и тази съдба е вече неотменима...

Отсега нататък всички трябва да очакват светли дни, като още веднъж ви казвам: вяра, вяра, вяра и вяра! Много души от невидимия свят сега са желали да бъдат долу на Земята, за да видят какво става, но не им се е отдало. Наблюдавайте зорко това, което става. Не се плашете... Светът от нищо няма да ви лиши. А ако е въпросът за поминъка, ето, казвам ви: не бойте се, насъщния хляб ще го имате. Светът може да го няма, но вие ще го имате. Светът може и да гладува – нека най-сетне малко и да погладува; те не са постили – нека попостят малко. А ние, тази година, ще се срещнем с неприятеля лице в лице. Досега те са ни атакували, а сега ние ще ги атакуваме, и то по пет на нож.” (10)

„Европейските народи ще оголеят, ще изгубят силата си, ще настане глад на Земята – кокошки, пуйки, агнета, прасета ще намалеят, почти ще изчезнат. Не само това, но и хлябът ще намалее – ще се дават дневно по 200-300 грама на човек. Всеки ще се пита: *„Защо дойдоха тези времена до главата ни?”* (11)

„Като се разтърси Земята, всичко ще разберете. Това ще стане и всички ще го видите – като го видите, всички ще поумнеете.” (12)

„... Европа има да страда още много, докато разбере има ли Бог или не, съществува ли Божествен Свят или не... Преди 2000 години се казваше, че е наближил Денят Господен. Сега аз казвам: Ние сме в Деня Господен. Остава само половин час до последния влак. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си!“ (13)

„Днес всички хора искат да се осигурят, без да подозират, че цяла Европа ще мине през такива страдания, каквито през ума им не са минавали...

Сегашна Европа е поставила бент на реката, който един ден ще се отпуши и пробие. Затова който е над града – да търси спасение в планината; който е в долния етаж – да се качи в горния. Това е кармата на европейските народи, която се е събирала от години. Тя е узряла вече и произвежда страдания на цялото човечество. Страданията показват, че хората трябва да изменят живота си и да приложат Божественото учение.” (14)

„Какво представлява сегашният свят? Замръзнало езеро, върху което се пързалят хиляди хора. Други стоят настрана и наблюдават. След малко Слънцето изгрява и ледът започва да се топи. Става катастрофа. Пързалящите се започват да се давят, викат за помощ. Ония, които са настрана, благодарят, че са вън от опасността. Иде Божествената Вълна, която ще разтопи човешките езера – от тях няма и помен да остане.” (15)

„От сегашния ред и порядък, от лъжите на хората, от сегашната Земя няма да остане помен. Така е решил Господ. И това ще стане скоро. Не ви плаша – това са закони, които действат.” (16)

„Като говоря за славяните, обръщам специално вниманието си към българите, да ги предупредя, че ще бъдат бити на общо основание. Готви се вече за българите камшик – не човешки, а Божествен. Този камшик ще играе по гърбовете на българите дотогава, докато узреят главите им, докато се подчинят на Божията воля и кажат: Ние ще турим ума и сърцето си в съгласие с великата Божия воля; ще турим нов ред и порядък в държавата си, в съгласие с Божествените закони. Ако не вярвате на думите ми, сами ще ги проверите.” (17)

„Иде огънят. Който няма Любов, от него нищо няма да остане. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да мине дълго време, ще проверите това, което ви казвам. Само Любовта ще ви спаси.

Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановете на европейската политика – това трябва да знаят европейските дипломати! Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви: камък върху камък няма да остане! Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.“ (18)

„Нещастията в съвременния живот се дължат на неприлагане на истинското знание, на неприлагане на Законите на Божията Мъдрост. Цялата европейска култура ще мине през големи изпитания – ще стане голямо пресяване на досегашните възгледи и разбирания.

Всички заблуди, съмнения и подозрения ще се пресеят и ще остане чистото. На Земята ще останат само героите – хора със светли умове, с чисти и благородни сърца, със силна и възвишена воля. Те ще останат над ситото. Живата природа отново ще ги посади. С тях ще започне Новата култура, която ще създаде новите хора.” (19)

„Господ сега не иска смъртта на праведника. Веднъж е умрял Христос, 100 пъти не може да умира Той; сега други ще умират. И когато Той дойде, евреите не повярваха в този закон, не го разбраха. И ... целият път от Йерусалим до Рим беше постлан само с кръстове. 60 хиляди души евреи бидоха разпнати на тия кръстове, когато Тит превзе Йерусалим...

Мислите ли, че Христос няма да тури в действие Своето Учение? Аз казвам: ако сегашният свят не приеме Христовото Учение, ще има 100 милиона християни разпнати на кръст. Разбирате ли добре това? Тогава имаше 60 хиляди, сега ще има 100 милиона християни. Земята ще бъде опасана няколко пъти само с кръстове. И тогава ангелите ще изнесат всичките Ананиевци и Сапфири[4], и всичките Юдовци, които съществуват; и от този свят, от тази култура, няма да остане ни помен! Това е великото решение на Небето, на Бога, на ангелите, на светиите; това е решението на всички добри хора – да пометат резултатите от тази култура. От света помен няма да остане! Ново Небе иде и нова Земя...

Говоря открито, открито трябва да говорим. Такъв морал трябва да се проповядва: Любов, а не бабина любов. Мене не ми трябва мъртва любов... Ние искаме да съградим нещо добро, ние искаме всички хора да се спасят! В какво отношение? Всички да заживеят като братя и сестри, да се разбират. И всички блага и духовни богатства са общи за всички братя, за да ги използват всички. Тъй е писал Господ...

Светът ще погине! Не физическият свят ще погине, а всички тия стари, криви разбирания в умовете на хората

---

[4] Ананий и Сапфира (Деяния 5:1-10) са нарицателни за хора, които се представят за чисти и святи, но с егоистични цели.

ще изчезнат. И нова култура ще се яви... Ще кажете: *„Свърши се, няма живот вече!“* Но вие още не сте живели. Отсега нататък иде Животът." (20)

„Някои казват, че времето още не е дошло... Времето за Любовта е дошло! Именно сега, в тези велики страдания, ние се нуждаем от Любов! Кога се нуждаем от милосърдие? ... Нали когато съм гладен, бос? Когато съм богат, аз нямам нужда от милосърдие. Именно сега, във времето на тези големи нещастия, трябва да покажем милосърдие.” (21)

„За съвременните хора идва такова изпитание, че ако бихме им съобщили какво има да става, на всички тези хора косите ще побелеят от страх за 24 часа. Този свят на сегашните хора си отива и няма защо да съжалявате вече за него. Ние ви извеждаме 24 часа преди да се събори зданието. Всички хора седят сега на една паяжина – тези, които идват да формират света, идват със своите чукове и ще формират света. Такова събаряне ще има, каквото никога не е имало. Това, което става сега, е най-великото. Откакто е започнала човешката еволюция, откакто е започнало слизането и качването на човешкия дух, до сега не е имало по-велика от тази епоха.” (22)

„За хората, които не искат да слушат, идва един Божествен Ден. Тогава всичко ще бъде тъмно! И Луната, и Слънцето, всичко ще потъмнее – ще има такъв мрак, че хората едни други няма да могат да се виждат, няма да знаят къде е изток, запад! Мрак ще бъде! И хляб няма да има, и вода няма да има. Вода ще има, но няма да може да се пие. Хляб ще има, но няма да може да се яде. Въздух ще има, но няма да може да се диша.” (23)

„Само разумните отношения на Любов могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Тя ще дойде. Разумният свят има една максима – няма да си поплюят. Вие още не познавате Бога, познавате Го само като Любов.

Трябва да се върнем в онази култура, да питате атлантската раса какъв е Бог. Те Го опитаха. Тези души са затворени в дъното на Атлантическия океан и още не са освободени." (24)

„Нашата Земя ще претърпи голямо вътрешно преустройство. Това е казано и в Писанието: *„Бог създава нова Земя и ново Небе."* – Всичко, което сега виждаме на Земята, ще изгори, ще се претопи, и от него ще се създаде нов свят...

Сега цялото човечество се намира пред една велика епоха на промени, която ще донесе новото. Затова именно всички хора трябва да се пазят да не падат духом, да не обезсмислят живота си. По-добри времена от сегашните няма.

Всички пробудени души от четирите краища на света трябва да се обединят, да си подадат ръка за взаимна работа – за поставяне основата на новата култура, за идване Царството Божие на Земята. Отгоре ще дойдат няколко милиона души, ще впрегнат всички хора на работа и заедно с тях ще въведат ред и порядък на земята.

След свършване на своята работа, те ще си заминат, а хората на земята ще останат след тях да живеят и работят. По този начин ще се възстанови съобщението между видимия и невидимия свят. Вие ще бъдете свидетели на това и ще кажете: Така се каза едно време и така стана. Ние не искаме още сега да вярвате, когато се сбъдне това, което сега ви говоря, тогава ще си спомните и ще повярвате. За всички идва нещо велико!" (25)

„Възвишените същества от невидимия свят, които са завършили своята еволюция, търсят сработници в Новата култура – хора с чисти сърца и светли умове. Мислите ли, че сам Господ и ангелите ще слязат на Земята, за да уреждат човешките работи? Те сами няма да слязат, а ще се изявят чрез готовите за работа хора, които живеят на Земята...

Тези последни години ще бъдат години на земетресения, на наводнения, на големи циклони, на войни и несъгласия между хората. Съвременните хора ще бъдат свидетели на тези времена, за които са говорили пророците преди няколко хиляди години. И днес се срещат такива пророци и в Китай, и в Япония, и в Америка, и в Англия, и във Франция, навсякъде, и управляващите се вслушват вече в техните предсказания. Тези пророци казват: Ако съвременните народи не се откажат от своята алчност, ако не разрешат правилно мъчнотиите и противоречията на своя живот и не изпълняват волята Божия, те ще минат през големи изпитания и страдания. Кармата на всички народи е назряла вече. Сега е време за ликвидация, за разплащане. Казано е в Писанието: „Ще въздам на всички според деянията им.“ Значи всичко непотребно, всичко нечисто, събрано от хиляди векове насам, ще се запали да изгори, вследствие на което всички народи ще минат през голям огън. Аз не казвам това, за да ви плаша, но да ви обърна внимание върху великите Божии закони, които управляват света.

И тъй, от нас зависи изправянето на света. Добрите хора ще спасят света. От всички краища на Земята добрите хора трябва да си подадат ръка, да се обединят в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина и да внесат между хората новата култура, с всички нейни блага и придобивки. Велико е бъдещето на Земята.“ (26)

„Писанието казва: Още веднъж Господ ще разтърси Земята и всяка жива твар ще познае, че има правда в света; всяка жива твар ще познае, че има Мъдрост в света; всяка жива твар ще познае, че има Истина в света; всяка жива твар ще познае, че има Любов в света; всяка жива твар ще познае, че има Добродетел в света!" (27)

„Вие сте родени в една епоха при най-големи възможности. Вие сте най-големи късметлии, но и най-големи нещастия ви очакват.

По-късметлии хора от сегашните не е имало в света, но и по-нещастна епоха от тази няма. Защото онзи, който се качва на най-високия планински връх, той ще се качи нависоко, за да види, но ако се откачи оттам и падне долу, по-лошо падане от това няма." (28)

„В сегашната култура, учениците на християнството или на Божествената Школа ще преминат през голямо пресяване, за да се изпита докъде е стигнала тяхната вяра, тяхната интелигентност и техните способности. Това ще бъде генерално пресяване, генерален изпит. Това наричаме край на една епоха, която завършва, и начало на друга, нова, в която сега влизаме." (29)

„Ние не поддържаме онази религия, която казва, че спасението е за всички. Не, спасението е само за благородните и разумните хора, които вършат Волята Божия."(30)

„Сега да ви кажа за бъдещето: Ако сте лишени от Любовта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Мъдростта, голямо страдание ви чака. Ако сте лишени от Истината, голямо страдание ви чака." (31)

„Съвременните хора живеят в изключителни времена... Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания. Бог казва на Израиля: *„Търсете Ме, докато Съм близо.”* Това значи: Търсете Бога, докато още не е закоравяло сърцето ви, докато съзнанието ви не се е помрачило.

Стане ли това, ще дойдат катаклизми и катастрофи в света. Това е начало на изпитанията, които няма да преминат скоро. Земята ще се тресе, ще се огъва, докато се създаде новото. Нов свят се твори сега.

Не се страхувайте, но уповавайте на Бога и кажете като Псалмопевеца: *„Тисящи (хиляди) ще падат от страната ти, и десет тисящи отдясно ти, но при тебе няма да се приближи.”* – Работотете върху ума и сърцето си съзнателно, за да бъдете от онези праведни, добри и разумни хора, за които възвишените и напреднали братя са готови всякога да воюват. Вие ще работите за доброто на своята душа, както и за доброто на своите ближни, а други ще воюват за вас.” (32)

„Наближило е Царството Божие на Земята! – *„Кога ще дойде то?“* – Когато Любовта влезе между хората. Вие искате да дойде Царството Божие на Земята без Любов. – Това е невъзможно. Когато Христос дойде втори път на Земята, ще дойде и Царството Божие. Идването на Христос подразбира идване на страданията. Без страдания няма да влезете в Царството Божие.

Наблюдавал съм какво става с малките деца, които играят на пътя. По цели часове играят и не мислят да се прибират вкъщи. Но като дойде по-големият им брат с пръчка в ръка, те веднага бягат и си отиват вкъщи. Значи страданията ще заставят хората да се приберат в домовете си, т.е. да влязат в Царството Божие.“ (33)

„Ако кажем на съвременните хора, че сме в края на века, ще кажат: *„Туй е само заплаха.”* Ако на японците бяха казали преди шест месеца, че ще дойде едно голямо земетресение, в което Япония ще остане като второстепенна държава, те щяха да се присмеят, но сега това е факт. Един американец е предсказал няколко земетресения, и каквото е предсказал, всичко се е сбъднало.

Не ви казвам аз, той казва: *„В Европа идва едно земетресение, което ще започне от север, ще разтърси цяла Европа така, че ще помни туй земетресение с хиляди години.”* – Той обяснява и причините на туй земетресение. В Стария завет се казва: *„Гледайте да не станат вашите дела и тъй лоши, че да не може Земята повече да ви търпи.”* (34)

„И апостолите са на Земята. Апостол Павел, апостол Петър и сега работят, проповядват Христовото учение. Те са носители на Любовта. Ако мислите, че имат корона на главата си, много се лъжете. Те минават като обикновени работници, които прилагат Любовта. Не само те, а всички апостоли, всички добри християни работят в света и прилагат Христовото учение.” (37)

„Вие живеете в много важна епоха. Надали някога сте живели в по-важна епоха от сегашната. От две хиляди години насам вие не сте имали по-благоприятни условия от сегашните. Сегашната епоха носи благоприятни условия за постижения и за придобиване на блага... Докато дойде новата епоха вие ще живеете на Земята, дето управлява архангел Михаил със своя огнен меч. Дълго време още мечът на архангел Михаил ще играе важна роля на Земята. Дето се докосне този меч все ще чисти. В личния, в семейния, в обществения, в народния живот

става голям преврат, какъвто никога не е ставал, но всичко ще бъде за добро.” (38)

„Идат нови времена, нови условия, нов живот. – За кого? – За добрите хора. Само добрите и любещите хора имат бъдеще. Само те имат добри условия. За лошите хора и за онези, които живеят в безлюбието, няма бъдеще, няма добри условия. Това е закон, който сами ще опитате. Който иска да смекчи съдбата си и да избегне от закона на кармата, трябва да приложи доброволно любовта, а не насилствено.” (39)

„Казвате: *„Какво ще стане с нас?“* По-хубави времена от тия никога не са наставали за разумните. Но и по-лоши времена не са наставали за глупавите.” (40)

„Сега цялото човечество минава през една фаза, която е неизбежна. Нищо не е в състояние да измени този ход. Причините за това са от далечното минало. Някой може да каже, че ние, хората, сме причина за това. Не сме само ние причината. Че стават земетресения, има и хиляди други причини – ние може да допринесем нещо за земетресенията, но причините са още по-далече...

Сега в пространството ние се намираме в най-неблагоприятните условия. Мястото, дето се намираме в пространството, ражда този безпорядък. Сега ние се намираме в едно място на разрушение. Тези неща, които сега стават, се дължат на известни отломъци – от пространството падат снаряди върху Земята и всяка година се посрещат по десетина милиона такива снаряди. Един ден ще дойдем в по-хубаво място и тогава ще настъпи мир. В туй пространство, в което сега пътуваме, ние се намираме в опасност.” (41)

„В света сега иде едно коренно очистване. Аз не искам да ви плаша, но казвам, че голям огън идва. Вие ще бъдете свидетели на това, ще го проверите. Сегашните хора ги е страх от революция, но опасността не е в революцията. Страхуват се от болшевиките, но опасността не е в болшевиките – опасността не е нито в болшевиките, не е нито от богатите, нито от войните, нито от безредиците. Това са играчки. Идва едно раздвижване на Земята, от което и богати, и бедни ще хвърчат във въздуха. Идва едно положение, при което и богати, и бедни, ще бъдат затрупани под пепелта. Не сега, но може би след 10, 20, 30, 40, 50 или повече години, но това ще дойде. Аз не ви плаша, а ви казвам това, което ще дойде и което сами ще проверите. Защото ако ви казвам неща, които няма да дойдат, това е лъжа.” (42)

„В съзнанието си човек минава през една тъмна нощ – Кали Юга. Попадне ли в тази нощ, той може да извърши най-голямото престъпление. Външно човечеството има добри условия за развитие, но вътрешно то минава през тази тъмна нощ: Кали Юга. Дълъг е периодът на тъмната нощ. Той започва със съгрешаването на първите човеци и продължава до времето на Христа.

Христос дойде на Земята, за да каже на хората, че това тъмно време изтича. Сегашното време е край на Кали Юга, край на черния век. Като изтече това време, ще настъпи светлият век на човечеството.

Идват вече светлите братя на Земята, иде Новото време в света. Някои от светлите братя ще се въплътят, други ще се вселят, но и едните, и другите ще бъдат видими. Те ще разрешат правилно всички въпроси.“ (43)

„Днес всички се интересуват за съдбата на славянст-

вото. Русия, като представителка на славянството, ще мине през големи изпитания, през специфичен път на развитие. Отсега нататък идват за нея изпитания. Ако сте живи до това време, ще видите през какви изпитания ще мине тя – разумни изпитания. Това се отнася не само за Русия, но и за Европа, за цялото човечество.

Всички ще минат през разумни изпитания. Като минат през големите изпитания, хората ще кажат: *„Не се живее така! Има и друг път в живота.“* – Аз зная, че политиката и политиците няма да спасят човечеството. И те носят идеи, но не са носители на Новото. Други ще ги спасят. Други са носители на Новото. Днес човечеството живее в безлюбие. Любовта ще го спаси.” (44)

„Един брат каза: В последното Утринно слово Вие споменахте, че епохата, в която живеем, е изключително важна и трябва да използваме няколкото десетки предстоящи години, защото иначе ще чакаме хиляди години, докато дойдат пак такива благоприятни условия.

– Никакво отлагане! Да се използва вълната, която иде сега.

Братът попита: Тази вълна занапред ли има да идва, или е вече дошла?

Сега вълната се подема, но не е дошла още в същинската си сила, затова можем да кажем, че тя иде. Който се е въплътил на Земята, трябва да използва тези хубави условия за живот и да не отлага...

И днес най-много работят Великите Учители на миналото: Хермес, Орфей, Буда, Мойсей, самият Христос и апостолите. Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не можеше да се добие за сто

и за хиляда години.

Една сестра рече: Учителю, Вие бяхте казали, че осем хиляди адепти ще се въплътят на Земята до края на този век.”

Тези адепти ще дадат нова насока на обществения, религиозния и семейния живот, както и на цялата култура. Всичко, досега съществуващо, ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Взели са предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. И ще създадат новото човечество, каквото никой не е очаквал. Мъчениците от едно време днес идат на Земята – едни по закона на вселяването, а други чрез въплъщение...

Преди 2000 години условията бяха други, а днес е краят на века и тъмната завеса вече се вдига. Силата се дава на добрите, лошите губят своите сили и способности, един страх се вселява в тях.

Свети Кирил и свети Методий работеха за България преди около 1100 години, а чак в наши дни почнаха да ги признават и почитат. Това е така, защото тогава Божествените идеи слизаха отгоре към физическия свят, България се намираше в инволюционния си период и тя също слизаше. Обаче сега България е в еволюционната си фаза и се издига нагоре.

Тя е във вълната, която я издига, и понеже вълната на Учението на Бялото Братство слиза надолу към Земята, то тези две вълни ще се срещнат и насложат.” (45)

„Ние с молитва и мисъл можем да изменим посоката на събитията, ето защо трябва да работим с молитва и мисъл. Казано е: *„Хората ще минат през огън“* – светът няма да се оправи иначе, ще дойде нещо и ще помете всичко. Човек трябва да си свърши работата днес, та като

настане часът, да не остане нещо недовършено от него, защото и нова работа ще се прибави. Старият свят ще свърши, новият ще почне, тъй както днешният ден ще угасне, за да дойде друг.

Нека разгледаме Христовата мисъл: *„Няма да мине този род, додето не се сбъдне всичко това.“* – Там под *„този род“* се подразбира бялата раса. По време на гражданската война в Испания през 1937 г. бяха избити един милион души. Тези страдания са кармично последствие от някогашната Инквизиция. В Първата световна война паднаха шест милиона убити, това е човешкият порядък, но като дойде Божественият порядък, тези хора ще се примирят. Ако не вземат поука, ще има тежки събития в Европа… Християнският свят си носи последствията, понеже не изпълни Учението на Христа.

Евреите пострадаха, понеже не приеха Христа, а християните страдат, понеже не приложиха Учението на Христа. Но тези страдания ще помогнат на хората да намерят Бога. Добрите хора очакват Господ да дойде отвън – там е всичкото им заблуждение…

Днес силата на Черната ложа се взема и минава в ръцете на Бялата ложа. Ние сме в един период, дето злото се връзва. По естествен път злото се обезсилва. Черната ложа е достигнала до края и съвсем се е изтощила и ако доброто рече да победи злото чрез насилие, ще му даде сила. Чакайте! Добрите духове ще надделеят над черните. Сега е време да се определи човек. Който сега се определи, това е.” (45)

„Сега е преходен период, една култура преминава в друга. Сдаване на царства има, вече старата култура ще отстъпи на новата. Идат изпитания по-големи от сегашните и може единствено да се помогне чрез вяра и мо-

литва. Дошла е буря, не можеш да ѝ кажеш да спре; така ще дойде известно изпитание и никой отвън не може да помогне.

В Откровението пише: *„Отде идат тези синове човешки?”* – И казва се по-нататък: *„Тези синове човешки дойдоха до голяма скръб.”* – Предсказано е за Новата култура, че всеки ще бъде под смокинята и няма да бъде застрашаван. Това ще стане като мине старото човечество и дойде новото. Да се молят хората и да бъдат радостни, че ще мине това изпитание. Живееш в къща, която не е била построена добре и се събаря. Коя е причината? Тъй като в миналото не е била съградена както трябва, днес рухва. Същото се отнася и за днешната култура...

Хората живеят в тъмнина и нечистота и Бог праща в света светли души, за да бъдат като кандило в тъмнината и да подадат ръка. Светът е поставен на големи изпитания и го чакат също големи страдания. Трябва да се работи между всички души. За важните предстоящи събития прочетете от книгата на пророк Езекиил, глава 38-а. За съжаление всички тълкуватели разглеждат Библията много буквално и невярно...

Една сестра попита: Какво ще кажете за 7-а гл. от Даниил? Там се говори ... за светиите на Всевишния, на които ще се даде Царството, владичеството и величието на царствата, които са под цялото небе.

Това са тези, които ще приемат новите идеи. Ще има преследване на светиите на Господа, на тези, които вървят по Божия път, и след това Бог ще им даде власт вовеки веков...

Сега се намирате в края на века, а човек разбира своето щастие там, дето никога няма да го намери...

Какво ще стане със света – за това Бог си има план. Как светът ще се оправи, това е определено от Него.

Христос посочи признаците, по които се познава кога ще бъде това – всякога, когато хората не приемат един Божествен принцип, идва голяма реакция.

Но Божественият план, който съществува, нищо не е в състояние да го разруши. Сега се ражда Шестата раса и народите са възпитателни учреждения за човешките души. А умните представители на народите са осенени от съществата на Бялото Братство." (45)

„Винаги на границата между две култури – стара и нова – се явява криза, явяват се големи противоречия, бури, сътресения, катастрофи, защото двете течения, старото и новото, влизат в стълкновение. Едното се руши, а другото се гради. След събитията лошите хора ще се отстранят от Земята. Тя се възкачва вече и хората със старите разбирания не ще могат да се издигнат заедно с нея. Земята ще ги отърси от себе си, както дървото се отърсва от гнилите плодове. Те ще отидат на друго място и ще изостанат в Природата. Сега Младоженецът кани хората на сватба, но само тези ще влязат, които имат сватбарска дреха. Всеки човек, всеки народ, който не изпълнява Волята Божия, ще бъде пометен. Всичко, което не дава плод, което не твори, което не произвежда, ще бъде пометено, т.е. ще бъде оставено за друга епоха.

Сега сме вече в края на стария век и в началото на новия. Няма връщане назад. Старото си отива безвъзвратно и няма повече живот за него – животът е за новото. Благата се дават вече на добрите хора, за да ги използват за общото благо, за изпълнение Волята Божия.

Сега иде най-хубавият свят. Занапред няма да се позволява на неготови хора да се прераждат, ще се забрани да идат на Земята престъпни духове. Те ще се въплътят на друго място, а тук – само тези, които са добри и имат

Любов. Висшите същества са направили своите кораби, които пътуват из пространството. Земята е един кораб и там хората спорят, делят се, разправят се, а той все напредва. И ще дойде някой и ще каже: *„Тези, които спорят, да излязат вън из кораба!”* – И като се спре на някое пристанище, Земята ще се освободи от тях.

Второто идване на Христа е важно за онези, които са будни – за посетите зрънца на нивата, а не за тези, които са в хамбара. Всяка духовна епоха се отбелязва с видоизменение на света, така че сега Земята ще се измени съвършено. Тези, които са работили в миналото, ще влязат в новото, а другите ще останат за друг път. Всички трябва да знаят, че за лошите хора в света настъпва черен период, т.е. катастрофа. Времето, което сега иде, ще им покаже, че са изгубили добрите условия и няма да намерят онова, което търсят...

Един брат запита: Какъв е вътрешният смисъл на днешните страдания на човечеството?

Това прилича на следното: един слуга работил на господаря си 10 години, ала онзи не му платил. Когато господарят умрял, слугата отишъл на гроба да го бие и като го бил, го събудил. Тогава господарят казал: *„Благодаря ти. Ти ме събуди. Ще ти платя.“*

Та тези страдания сега ще докарат пробуждане на народите. Небето стяга всички народи и тези събития и страдания, които идат, ще причинят колективно събуждане на хората, а не само единично. Тогава народите и обществата ще разберат, че едничкият път е духовният и че друг няма, и тогава ще тръгнат по него.

Страданията ще обърнат хората към Бога. Различни страдания ще дойдат – дори няма да ни хваща сън, няма да остане страдание, което човечеството да не изпита. И парите, и богатството – нищо няма да ни ползва при те-

зи страдания. Както например онзи разбойник, който ограбил богатия в парахода, но хвърлил парите, щом капитанът съобщил, че потъват. Макар днес да има големи страдания и кризи, те са благоприятни в друго отношение – усилва се духовното търсене, събуждат се душите и търсят Бога.

Душата на човека не е все още в тялото. Тя е извън тялото и от време на време изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. А когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят – именно това време наближава.

Братята и сестрите, за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! Ликвидирайте с всички отрицателни отношения към хората, простете на всички. Прошка с всекиго! Всеки да прощава на брата си и да има пълно разкаяние за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен.

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас и ни чака работа за Него. Да не се допуща страх. Гледайте да придобиете духовно богатство, за да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат. Имайте придобивки в душата, понеже само това ще занесете като идете горе. За съжаление хората приличат на син, който взема пари от баща си и отива право в кръчмата, за да ги изпие.

В света иде огън, ще засегне и вас, но нека всеки да тури на престол в сърцето си Бога и всичко друго – на второ място.

Някои от бялата раса ще изостанат, за да си поправят живота, и няма да влязат в Шестата раса. Лошите хора

ядат и пият на гърба на другите, те няма да докарат до никакво бъдеще човечеството и затова им се отнема властта. Сега всичко е в ръцете на Светлите същества. Победата е на Светлите.

Сега ние сме в епохата, за която се говори в Откровението, че са дали на хората бели дрехи да се облекат, а те казали: *„Докога, Господи?“* И им се отговорило: *„Още малко.“* Няма друго разрешение за човечеството, освен да приеме новото...

Праведните на Агарта ще вземат надмощие в света, ще го ръководят. Хубавото наближава.

Бурята иде, но както казва пророк Илия, Бог не е в бурята. Ще устоят тези, които живеят в Доброто. Не бойте се: както във времето на пророк Илия Бог не беше в бурята, а беше в тихия глас, който дойде след нея, така и след тази буря ще дойде святото.” (45)

„Сега, когато се подготвя Шестата раса, трябва Любов към Бога, спасението на света е там. Друго средство вече няма – светът механически не може да се подобри. Иде една разумна Божествена вълна и го преустройва. Няма друга мощна сила, която да може да подтикне хората, разумното действа в хората и изменя вътрешния строеж на техните мисли. Стига да излязат от избите си, и светлината ще ги намери.

Една сестра попита: Кога ще дойде тази вълна в по-силен размер?

След няколко десетки години. Преди това ще има един период на чистене. Които разбират, трябва да търпят малко – красивото е в бъдещето. Божественото иде отвсякъде и слиза между всички народи. Достатъчно е да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора и всички духовни братства оказват влияние.

Разумните същества ръководят света и трябва да вървим по техните стъпки. Христос, щом слезна, и почна да говори за новите времена. И вие говорете за новите времена. Виждам, че вие сте все още в болницата, не сте се освободили от нея, но хвърлете халатите.

Казано е: *„Които чуят гласа, ще станат и ще възкръснат."* – Новият живот иде. Който разбира, трябва да се радва, че се е родил в сегашните времена, когато новият ред се налага. Ако хората виждат духовно, ще схванат, че пространството е пълно с Разумни същества, които постоянно изливат светлина в човешките умове и преустройват нещата. Нали най-първо сутрин светлината е много мека и като изскочи Слънцето, тя става силна и побеждава? Днес навсякъде се усеща интерес към духовното...

Вие питате какво ще стане, а аз казвам, че от старото нищо няма да остане, гъсеницата, като стане пеперуда, не иска да яде листа, а ние всички ще бъдем пеперуди. Това поколение така ще си отиде – то живее в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Но сега се създава Нов свят с друг ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Тогава светиите ще управляват. По-важни времена от сегашните няма и човек трябва да ги използва, това е едно преходно състояние.

Една сестра запита дали могат да се предотвратят някои страдания.

Някои страдания могат да се предотвратят, но други – не могат. Камъкът, който пада, ще падне. Вече 20 години говоря на българите: *„Иде голямо зло. Идат големи нещастия. Приемете тези работи."* – За да се развие култура на Земята, тя трябва да премине дадени зони през пространството, а то е живо. Земята трябва да пре-

мине през съответни пространства, за да дойде необходимата енергия за живот. Сега влизаме в нови области и Земята има вече възходящо движение – по-рано е слизала, а сега се качва. Именно затова нашето собствено движение на развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всичките си условия. В Писанието Бог казва: *„Търсете Ме, докато съм близо.“*

Ние сме хората на Новия живот. Със стария живот краката ни бяха вързани, а сега са развързани; очите, ушите и носът ни бяха затворени, а сега са отворени. Земята излиза от тринайсетата сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготовляват Новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко в добро...

Периодът на Водолей е една мистична епоха. От 1914 г. вече сме влезли в епоха, когато всички снегове и ледове са започнали да се топят, тъй като главното качество на Водолея е чистотата и който е попаднал в тази област, той непременно ще бъде пречистен.

След 2100 години Земята ще влезе в нова зодия, а сега е във Водолей, който ще примири всичко и старото ще отмине. Вече има условия да се работи физически труд четири дни от седмицата и да е достатъчно, защото пресиленият физически труд е робство и не бива да работим физически повече, отколкото трябва, защото губим духовно. Да не се смущава човек, че някои работи не ги разбира – това не е и необходимо.

И след 2100 години всички хора няма да дойдат до новото съзнание, но тогава ще има голяма промяна в живота: няма да има насилие, затвори, хората няма да гладуват, няма да има и кражби, ще се излиза и не ще се

заключва вратата. Иде космическото съзнание в човека и тогава той ще обича всички същества, ще бъде пълен с радост, блаженство и дух на служене...

Царството на тъмните сили си отива, властта от техните ръце минава в други. Астралният свят е вече очистен, тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под Земята. И Земята ще се очисти." (45)

„Задава се земетресение и ако то дойде, предполага се, че Балтийско море ще се съедини със Средиземно. При това земетресение ще стане силно спадане на почвата.

Една сестра попита: Защо ще станат тези земетресения?

Това са преобразования. Строи се един нов континент във Великия океан. За всяка нова раса трябва нов континент. Този континент ще се покрие с най-хубавите извори и ще има планински релеф. За да се издигне една планина на няколко хиляди метра височина, какъв напор ще има от известни сили? Няма ли да се отрази това в Европа и в Азия? Казва Писанието: *„Земята ще се тресе като пиян човек."*

Тези, които ще наследят новия континент, ще бъдат от Шестата раса. Тогава част от бозайниците ще се въплътят като хора на Земята. Те са се спрели на едно място и пак ще започнат своето развитие. В сегашните условия маймуните, които са вегетарианци, са останали да живеят в горите и като дойде време да се въплътят като хора, ще подемат своето развитие. Тогава ще има условия да се повдигнат. Защото, ако влязат в сегашната раса, ще се научат да ядат месо, а днес те губят физически, но духовно се запазват.

Ще дойдат няколко труса, един от друг по-страшни. Всеки тогава да се моли и половин час преди земетресе-

нието да избяга вън от града. В Европа трябва да дойде известно страдание, което да застави хората да мислят. Тези неща са предвидени, предсказани от хиляди години. Земята се преустройва и затова ще дойдат страдания, които са години на изпитания. Вярващите, като видят тези работи, да знаят, че е наближил вече денят на тяхното избавление. Ако хората не могат да приемат Христа по друг начин, тогава върху тях иде наказание, което светът не е виждал.

Цитирам Писанието: *„Ще кажат на планините: Паднете върху нас. И на мъртвите ще кажат: Излезте вие, мъртвите, за да влезем ние, живите.”*

От Слънцето се дирижира как трябва да се преустрои Земята, кое място да се издигне и кое да потъне. Чрез земетресения постепенно ще потъва част от Средиземно море и бреговете наоколо.

Казано е в Писанието: *„Гледайте греховете ви да не бъдат много големи, че да не ви избълва Земята”* – това е загатване за земетресение. Цяла Европа ще се мести към Екватора и след няколко хиляди години България ще се намира там. Всичко ще се измени, човек ще се пречисти, непотребното ще си отиде и един ден, като дойдете в друго положение, кажат ли ви, че се намирате в положение или форма на сегашната, ще се засегнете...

Ако не се примирят народите, ще дойдат глад, студ, големи земетресения, мор и чак тогава хората ще се примирят. Ако не се примирят, ще дойдат такива страшни работи, които ще ги заставят да се примирят. Но заради избраните, страданията ще се прекратят. Тези, избраните, крепят живота... Дали ще бъде във ваше време, то е друг въпрос, но един ден ще дойде такова земетресение, че ще се скача на един метър нагоре.” (45)

„Два вълка се скарали за една овца, почнали да се хапят, да се бият и овцата гледала кой ще надвие. Някой казал на овцата: *„Ти плюй на краката си и беж да те няма, защото като свършат битката, ще те нападнат.”* – Вие не чакайте кой в света ще победи, стойте надалеч.

Ако народите не поумнеят и се отвори нова световна война, ще остане само една трета от човечеството. За България коя е най-добрата политика? За да успее, най-добрата политика е миролюбивата – да не се намесва във войни и положението ѝ ще се подобри постепенно...

Хитлер ще падне и в Германия ще се измени режимът. Пророкът е казал: *„Още веднъж ще се съберат всички народи на бой и ще им се даде един урок, който никога няма да забравят и ще се научат тогава да служат на Бога.”* – Народите, като минат през огън, ще се изчистят и ще служат на Бога.” (45)

„Иде нашата партия отгоре! Всички ще се превърнем на вода. Като дойдат комунистите, ще вземат къщите, имотите ви, всичко, каквото имате. Като дойдем ние, ще превърнем света на вода. Ще изчистим и попове, и владици, и комунисти, ще сложим всичко под общ знаменател. След това ще създадем нови риби, птици, млекопитаещи. Най-после ще създадем новия човек и ще го поставим отново в рая. Велика програма имаме ние...

Ние сме опасни хора. Най-опасните хора в света – това сме ние. Получихме вече последната телеграма от слънцето. Там са насочили своята артилерия към земята. Това коренно ще преобрази умовете на хората. Няма да остане глава на земята, която да не узрее.

В Индия се срещат особен род слонове, известни по

своята крайна упоритост. Индийците са намерили начин да ги заставят да отстъпват. Те ги обръщат на гърба и няколко пъти ги търкалят на земята. След това те стават толкова меки и отстъпчиви, че не можеш да ги познаеш. Така и Бог ще постъпи с всички хора.

Ще хване всички до един – мъже, жени, свещеници, проповедници, учители, съдии, ще ги търколи на земята, ще ги обърне няколко пъти и ще ги пусне във водата. Всички ще кажат: Господи, познахме Те...

„Ще бъдем ли свидетели на това време? Ще го дочакаме ли?" – Не чакайте това време. Гледайте да не изпаднете в грешката, която е направила жената на Толстой. Преди десетки години Толстой предсказа какво ще стане с Русия.

Той казваше на жена си: *„Хайде да раздадем богатството си и да се уединим някъде, да заживеем чист, тих живот, да изпълняваме Божията воля."* Тя казваше: *„Ти раздай своето богатство, но аз не искам."*

Обаче, след 30 години предсказанието на Толстой се сбъдна. Сега и на вас казвам: Не стойте в бездействие, но се гответе. Казвате: „Ние сме готови. Като дойде времето, ще изпълним Божията воля." – Това не е готовност." (49)

„Тъмните сили са вече победени в Астралния свят; сега тук се води борбата, за да бъдат победени. Когато победят Светлите сили на Земята, ще дойде новото Небе и новата Земя.

Един брат попита: Скоро ли ще бъде?

То е започнало вече. Никога светът не е бил в такова брожение, както сега." (45)

„Бог прекарва славяните през огъня. Няма друг народ в света, който да е преминал през толкова страдание ка-

то славянския. Бог казва: *„От вас трябва да излезе нещо добро."* – Определено е славяните, като едно голямо семейство, да извършат Волята Божия. В това е величието на тяхната мисия.

До края на XX век много напреднали Същества – братя на Любовта, предци на човечеството, ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Но те са само авангардът. Те са най-главните сили." (47)

Боян Боев: „Сега епохата е толкова динамична, че няма място за умувания. Историята красноречиво говори, че за създаването на една нова обществена система се изисква идеализъм у младите – идеализъм, който да граничи с възторга на Божественото себеотрицание. В това отношение, на първо място, се изисква една непобедима вяра в новото, което иде, от друга страна – един активен, волеви интерес да се въдвори социалната справедливост и разумното между хората." (46)

„Всички вярващи в света трябва да се сплотят и да се съгласят в един принцип: от каквато и да са вяра, да турят Любовта като основа, да смятат, че трябва да имат Любов и братство помежду си...

Тази криза, това разклащане на света е Божествено. Като се обяснят страданията, ще се види каква велика радост има в това, че те се допускат, а които не разбират, казват, че сега светът се е развалил. А пък то, лошото, е било вътре и Божественото го е изхвърлило навън като мътеж. Както в едно тяло всички нечистотии се събират на едно място и се изхвърлят навън като гной, също така в човечеството има абсцес и чрез него се изхвърлят нечистотиите. Който не знае този закон, се обезсърчава. Всекиму ще се въздаде това, което заслужава, и в края на

краищата всеки ще приеме хубавото. Хубави са Божите пътища! Човек трябва да се въодушевява от това.” (45)

Радка Левордашка: „Някои бяха недоволни от това, което става, и отидоха да питат Учителя кога ще си отидат комунистите от власт. Отговорът му бил следният: *„Те сега дойдоха, а вие питате кога ще си идат."* Друг човек го запитал: *„Учителю, защо комунистите, като поздравяват, стискат юмруци и вдигат ръка?"* – Отговорил му: „Като вдигат юмруци, показват как ще ви изстискат като лимони." Трети запитва: „Учителю, как може такива прости хора да ни управляват? Комунизмът ще разруши всичко! " Учителя отговаря: „Нали знаете, че когато някой иска да построи нова къща, трябва найнапред да разруши старата. После викат бедните, гладните, простите, циганите - и те развалят, като трошат и грабят. А след това идват инженерите и започват да правят планове - как да построят новата къща. Това представлява светът сега. Най-напред ще се разруши всичко, ще огладнеете и осиромашеете, след това ще дойдат инженерите и техниците, които ще построят новия свят, но за това се иска време.“ (48)

„Най-напредналите духове в българския народ са Кирил, Методий и цар Борис. Кирил и Методий са славяни.

Те ще се явят чрез въплъщение до края на този век, за да подготвят духовно този народ и ще повдигнат славянството...

Този век е определен като век на чистене. И ако Кавказката раса не приеме Новото учение, ще стане една катастрофа – половината от Европа ще потъне под океана, а културата ще се пренесе в Африка. През този свят сега иде магнетическа вълна, която ще пречисти всичко

негодно. И тази вълна ще се предшества от признаци, като земетресения, омрази, ненависти.

Злото ще се увеличи – това са войните, които се готвят. Но има всички условия да стане обединение на народа и положението на българския народ е много добро. Влиянието на Европа му съдейства, за да се повдига, а именно съдействат му германското и английското влияние, за да се той повдига. Опасността е само там, че с въздигането на България управляващите могат да се заблудят, като го ударят на ядене и пиене, и да забравят, че са били петстотин години под робство. Затова именно ние работим – да се не повтаря робството“ (50)

„Трябва да знаем, че това, което иде в бъдеще, е светло. Но докато дойде това бъдеще, ще се минат още тъмни зони. Има още малко кал, но като мине и тя, ще дойде това, което ние наричаме ставане, оживяване и възкресение. Блажени сте, че сте достигнали до последните дни.“ (51)

* * *

„И видя Господ, че развратът между човеците на Земята е голям, и че всичките им сърдечни мисли и помисли бяха зло във всяко време; и разкая се Господ, задето беше създал човека на Земята, и се огорчи в сърцето Си.

И рече Господ: ще изтребя от лицето на Земята човеците, които сътворих; от човек до скот, гадове и птици небесни ще изтребя, защото се разкаях, задето ги създадох. А Ной намери благодат пред очите на Господа.”

(Битие 6:5-13)

Учителя за Последните дни

„Иде нова епоха. И вие, които сте вече през последните времена, ще проверите това.“ (52)

„Аз казвам: В тези последните времена вече Господ иде! Блажени сте, като ви намери, че вършите Неговата воля! Тогава ще започне закона на дихармата, на благодатта, на вечния живот. Всички съвременни нещастия, които ви обграждат, ще се стопят.“ (55)

„Бог казва: *„Правя нова земя и ново небе.”* – Под *„старото небе”* и *„старата земя”* разбира стария порядък на Земята, които сега изживяват последните дни. Туй ще се смени, както се сменяват нощта с деня. Сегашният порядък, в който ние живеем, е нощ. Писанието казва: *„Ето, мина нощта, наближава денят”*. Ще идем в новия порядък, дето има светлина. Казвам: Всичките нещастия, които съществуват в света, се дължат на тъмнината. В тъмнината, която има в нас, всички прегрешения все в тъмнината стават. В светлината прегрешения не може да стават.“ (56)

„Съвременните хора живеят в такава епоха, когато невидимият свят постоянно изпраща към тях своите поздрави и добри желания. Това са последните дни и години, последните времена, които те преживяват. Мнозина, като чуят думите „последни времена," ще се уплашат, ще мислят, че светът се свършва. Под думите „последни дни" се разбира последен срок на падежа. Който просрочи падежа, той пак ще плати, но с лихвите заедно. Който плати на време, той ще се освободи от лихвите.“ (57)

„През последните времена такова ще бъде положението - 15 глава, 5-7 стих от Исайя[5]. „Моав" всякога значи хора, които са без морал, нямат никакъв принцип; които живеят днес за днес. Каквото са скътали хората им се взема, такъв е животът на хората. 60-та глава, 1-6 стих[6] – онези, които възприемат истината.“ (54)

„Ето, идат дни" – говори Господ Иеова – *„и ще проводя глад на земята, не глад за хляб, нито жажда за вода."* – Кога ще бъде това? – В последните дни. Някои тълкуват, че последните дни са сегашните.

Казвате: *„Как могат тия хора да тълкуват?“*– Наблюдавали са, правили са ред научни изследвания. Питам: как могат лозарите, по пръчките на лозата, да познават с точност, коя лоза на колко години е? Те са се занимавали по този въпрос, правили са ред научни изчисления.“ (58)

---

[5] „Ридае сърцето ми за Моав... възлизат с плач на Лухит, по Хоронаимския път дигат страшен вик; защото водите на Нимрим пресекнаха, ливади изсъхнаха, трева изгоря, - зеленина не остана; затова те пренасят отвъд Арабийската река остатъците от имота и това, що са скътали.“

[6] „Вдигни се, светлей (Йерусалиме*); защото дойде твоята светлина, и слава Господня изгря над тебе. Защото ето, тъмнина ще покрие земята, и мрак - народите; а над тебе ще възсияе Господ, и славата Му ще се яви над тебе.

И народите ще дойдат към твоята светлина, и царете - към сиянието, което изгрява над тебе. Подигни очи и погледай наоколо: те всички се събират, идат при тебе; твоите синове отдалеч идат, и твоите дъщери на ръце се носят.

Тогава ще видиш, и ще се зарадваш, и сърцето ти ще затрепти и ще се разшири, защото богатството на морето към тебе ще се обърне, имотът на народите към тебе ще дойде...“

* Когато езотерично се говори за *(Новия) Йерусалим,* често се визира *Царството Божие на Земята* (Откр 3:12, 21:2, 10).

„Духовете, които сега идват в света, са стари, дълго време затворени, и сега са пуснати, та си отмъщават; както е казано – в последните времена много хора ще бъдат много жестоки. Гледайте сега света, че вече не ще го видите. Сега е началото на болестите. Който е горе на покрива, долу да не слиза; който е вънка, вътре да не влиза. Всяка вечер си приключвайте сметките – това е да влееш нови черти в характера, които са потребни за в бъдещето. Свършването на една епоха значи влизането в нова епоха. Сега е времето, когато хората ще се обръщат от стари материалисти в добри хора. Ще се върне от пътя си човек, за да поиска извинение от другаря си, когото е обидил.

Много хора сега казват: *„Кажете ни спасителния път.“* – Хората в света сега казват, че трябва да се престане със старото и да се намери нещо ново. Не може да се живее вече със старото...

По-добри времена от сегашните за добрите хора не са наставали и по-лоши времена за лошите хора досега не са наставали. Вие сега трябва да работите, да станете богати. Герои бъдете, друго време не ще намерите.“ (53)

„Не се забавлявайте с вашия свят, т.е. не отвличайте ума си! Отворете сърцата си, сега са последните времена в света! И ако чакате да дойде друга епоха, вие ще останете назад. Може да дойде друга епоха, но сега е време за работа.“ (59)

„Казано е в Писанието: *„Всички ще бъдем научени от Господа."* – Кога ще бъде това? – В последните дни на века. Ние сме в края на века, в една важна епоха. Ние минаваме през такава опитност, каквато минали поколения не познават.“ (60)

„Всичко живо в света помага на човека. Бог ни помага и говори чрез всичко. Защо? – Защото сме дошли в последните времена, в края на епохата. Сега сме в епоха на ликвидация. По какво се познава, че е дошло време на ликвидация? – По голямото разтърсване, което иде сега на Земята. При това разтърсване и най-дебелите глави ще узреят. Няма да остане глава, която да не се разтърси и узрее. Каквито вярвания и да имате, главите на всички ще узреят, ще разберат, че има един закон в света, който управлява цялата вселена. Резка няма да се измени от този закон заради вярванията и теориите на хората. Всички хора трябва да дойдат до правилно разбиране на живота. Едно е това разбиране!

Накъдето и да текат реките, все на едно място ще отидат. Не чакайте деня, когато насила ще ви накарат да бягате, защото, като бягате, можете силно да се задъхате и да не стигнете на определеното време. Докато има още време, вървете умерено, спокойно, да бъдете готови за новата епоха, която иде.

Новата епоха изисква нови хора, т. е. млади хора, с умове и сърца просветени, с души възвишени. Казано е в Писанието: „Всички ще бъдете научени от Бога." – Кога ще дойде това време? – Иде вече времето, когато всички хора ще бъдат научени от Бога. Той ще им говори, ще ги учи, а те ще Му служат.“ (61)

„Като ученици вие трябва да се справяте със своя вътрешен страх. Земетресенията, които стават в природата, са условия за човека да преодолее своя страх. Какво трябва да правите, ако се страхувате от земетресение? Колкото пъти през нощта се събудите, станете от леглото си и се молете. Вслушвайте се дълбоко в себе си, трябва ли да излезете вън, или да останете в

стаята си. Каквото ви се каже, това трябва да направите. Ако ви се каже да останете в стаята си, ще останете; ако ви се каже да излезете вън, ще излезете. Земетресенията са едно от големите изпитания за хората. Малцина могат да посрещнат това изпитание с вяра и бодър дух.

Едно правило пазете в живота си: Бягайте от злото, приближавайте се към доброто и всякога разумни бъдете. При всички случаи на изпитания, изнасяйте фактите така, както са станали, без никакви преувеличавания. Не разпространявайте лъжливи слухове. Щом се касае за някакъв въпрос, помислете малко и го обяснете научно. По този начин само ще турите начало на нова, велика наука.

Сега не е време да се спираме върху научните обяснения за земетресенията. За това са дадени ред научни теории, които се свеждат все към една, а именно: причините на земетресенията са големите или малки размествания на земните пластове, които са започнали да се огъват от преди хиляди и милиони години насам. В Писанието е казано, че ние сме в последните дни, когато на земята се създава нов континент. Всеки знае, че когато се строи нещо ново, всякога има чукане, удряне, шум, блъскане. Майстори работят със своите чукове и длета. Такова нещо преживява днес цялата земя: пластовете се разместват, хлътват, огъват се; вулкани изригват и т. н. Всичко това учените обясняват с ред теории. Майсторите, които работят в земята, не са като тия, които работят на повърхността ѝ.

За тях огънят не е пречка, както за майсторите на земята. Те са разумни същества, които работят главно с мисълта си. Тяхната мисъл е толкова силна, че може да изменя материята. С мисълта си те могат да преобразят грамадни пространства земя.“ (62)

„Блажени са, които очакват възкресението. Те се готвят да излязат от своите пашкули. Възкръсналият е силен човек. В бъдеще и зверовете ще разберат, че е настанала нова епоха в света.

Всички растения, животни и хора ще се радват на новия ред и порядък в света. Всички ще бъдат приятели помежду си. Земята ще се преустрои, ще се превърне на рай. Мнозина питат колко време има още за излизане на брега. Брегът се вижда вече. Наближила е пролетта. Прелетните птички идат и оповестяват пролетта.

Днес човечеството преживява последните дни на зимата. Работете за по-скорошното идване на пролетта. Нека всички единодушно кажем: Наближило е вече Царството Божие на земята.“ (63)

„В света идват такива страдания, каквито хората не могат да си представят. Страданията ще оправят хората – от дума те не се възпитават, не се учат.” (36)

* * *

Рудолф Щайнер: „Цели райони ще опустеят и ще изсъхнат. Ще се срутват комини, особено там, където индустрията процъфтява. И ще се стигне дотам, да се правят земеделски оазиси в манастирско уединение, където да се възпитава младежта на Европа.” (64)

„Това, което фактически доведе до сегашната катастрофа: непризнаването на духовния свят. Тази е причината както за днешните катастрофални събития, така и за днешното катастрофално състояние на човешките души. И ако искаме да внесем порядък само в това, което ни предлага физическият свят, ако размишляваме само върху това, което се случва в него, и ако не даваме път на нищо друго, тогава ние разрушаваме себе си.“ (65)

„Ще дойде време хората да стоят по улиците и да се питат един-друг какво да се прави.“ (66)

Ванга: „Онова, което е написано в Библията, ще се сбъдне! Апокалипсисът ще дойде! Вие не, но децата ви ще го преживеят.” (67)

„Много и незнайни болести ще се явят. Хората ще падат по улиците без видима причина и без видимо да са боледували. А това е все още предотвратимо, защото е във вашите ръце.“ (68)

„Ще има после години, когато градове и селища ще се рушат от земетресения и наводнения, природни катаклизми ще разтърсват земята, ще вземат връх лошите хора, а крадците, пияниците, доносниците и блудниците няма да имат брой.“ (69)

„Знаете ли какво ще дойде след няколко години? Земетресения, огньове, наводнения, беди... От това много народ ще загине. Отвсякъде ще се бият, всички народи ще са в един кюп... Хората ще намалеят, стока няма да има, дърветата ще се унищожат, първо брястовете ще изчезнат. Овце, крави, кози – за ядене няма да стават.

Вие си играете с всичко и не виждате каква мизерия иде. Хората ще ходят голи и боси, няма да има ни какво да ядат, ни отопление, ни осветление.“ (70)

„Всичко скрито злато ще излезе на повърхността на Земята, но ще се скрие водата. Така е определено.“ (69)

„Откога ви говоря, че ще дойдат времена, златни бижута ще продавате за вода!“ (71)

Изобличаване на плановете на Черното Братство

Рудолф Щайнер: „Съществува една група хора, която дава тон на развитието на човечеството днес – тези хора желаят да управляват Земята, като използват движението на капиталистическите икономически импулси. Цялото човечество е вплетено във властовата структура, която споменатата ложа е способна да подчини и да използва за своите собствени цели посредством икономически инструменти...

Тази цел няма да бъде постигната, в случай че в Централна Европа се надигнат чувства на одобрение и симпатии към настъпващите импулси от (Европейския) Изток и се потърси обединение с тези импулси...

Войната ще продължи под една или друга форма дотогава, докогато германските и славянските народи не се обединят в общата цел да освободят човечеството от игото на Запада.

Остават ни само две възможности. Едната е да изобличим лъжите, които Западът е длъжен да разпространява в преследването на успеха, т.е. да казваме: *„Ръководителите на англо-американската кауза издигат на преден план едно движение, което води началото си от импулсите, предхождащи Френската революция, като това движение се стреми да контролира света чрез силовите средства на капитализма. За да постигнат контрол, тези водачи използват импулсите на самата Френска революция, но само външно, като слова лишени от смисъл, зад които прикриват истинските си мотиви.“*

Ако не свалим маската на лъжите, другата възможност е да капитулираме пред световното управление на тази окултна ложа, разположена в англо-американския свят, до този момент в бъдещето, когато от подчинените германо-славянски територии ще се надигне истинската духовна цел на Земята, но осъществяването ѝ ще изисква проливането на реки от кръв." (72)

„Властниците всъщност са подчинени – слуги на икономистите. Човек не бива да си мисли, че политиците в съвременния свят са нещо друго, освен подчинени на икономистите." (73)

Властващият елит, подготвящ Новия Световен Ред, знае добре, че най-сигурният начин за управление на роби е като бъдат убедени, че са свободни и че няма нужда да въстават срещу корумпираната система – така те са готови усърдно да работят за тази система, независимо колко тя съсипва живота им и колко изсмуква всичките им жизнени сили.

За да могат да осъществят своите планове, тези злодеи (черните окултисти и техните нищо-неподозиращи подчинени, примамвани с обещания за власт и пари) имат нужда от общество от хора, които в по-голямата си част са невежи, страхливи и апатични към политическия театър. Защото, докато се чувстват в удобство и в безопасност, малцина се вълнуват от политиката и дори не осъзнават, че играят по правилата на задкулисните сили, вместо да поемат отговорност за собствения си живот и за света, който ще оставят за децата си.

В по-голяма дълбочина и с нужните доказателства и потвърждения съм разгледал подготовката на Новия Световен Ред в раздел V на *„Откровения на Истината"*.

Ако не сте попадали досега на нея, можете безплатно да я свалите от istina.bg (раздел „Виртуална библиотека“) или да я получите на някое от събитията с мое участие. Тук само ще очертая основните проблеми, за да можем след това да разгледаме в детайли как бихме могли да противодействаме на плановете на черните окултисти, за да не успеят да реализират своята тиранична мечта, която би поставила човечеството в положение, от което излизането е много трудно и – както казва Посветеният – с цената на реки от кръв.

* * *

Крайната цел на всички по-важни събития в света около нас е централизиран контрол над цялото земно население чрез глобално управление, безкешово общество с единна валута, обединени международни военни сили – и всичко това в ръцете на шепа хора, ръководени от един тъмен дух, познат като Сатана или Ариман.

Тези злодеи от хилядолетия са се подготвяли за нашите времена, когато вече технологично може лесно да се извърши глобално управление, а в същото време и човечеството е достигнало до такава духовна криза, че е готово да се хвърли охотно в лапите на дявола, само и само да получи по-лесен и спокоен живот.

За да се осъществява успешно контрол върху отделния индивид и върху обществото като цяло, има няколко важни влияния, които се прилагат пред очите ни:

Първото е да бъдат държани масите в невежество чрез задържане или фалшифициране на информация от различен характер. Най-общо казано, хората не трябва да познават технологията на манипулацията и не трябва да знаят кои са кукловодите, дърпащи конците на политическите марионетки и режисиращи събитията зад кулисите. Истинската история на човечеството и важните

открития, които биха променили в позитивен план живота на Земята, също остават скрити за обществото.

Второ, съзнанието на масите трябва да бъде отклонявано от същинските проблеми по всички възможни начини. Например това се осъществява чрез осигуряване на разнообразни безсмислени занимания за ума и сетивата. Едно сигурно средство, чрез което се блокират духовните търсения и интелектуалното развитие, като се отвлича вниманието на народа от сериозни стратегически въпроси, е да бъде държан в мизерия и да му се създава изобилие от битови и всевъзможни други проблеми. (Това да ви звучи познато?)

Трето, чрез тактиката *„Разделяй и владей!"* хората биват разединявани, за да не се допуска възможността те да се организират. Противниците на Христос добре знаят, че ако хората започнат да се организират и да действат заедно, лесно могат да се превърнат в нещо повече от зрители на действието, което им се предлага. И правят всичко възможно, за да не се стига дотам.

Прилагайки тази техника, манипулаторите, които са многократно по-малко от контролираните, имат неограничени възможности да настройват едни срещу други големи групи хора – цели народи и дори раси – и да осъществяват своята политика. Дейвид Айк пише: *„Човешкият род е дотолкова свободен, доколкото е свободно едно стадо овце зад оградата на кошарата. Свободен да мисли така, както му кажат да мисли, и да живее така, както му кажат, че е „правилно"*."

Системата няма за задача да създава независимо мислещи човешки същества. Затова нас ни учат какво да мислим, а не как да мислим. Чрез всички възможни средства у нас непрекъснато се насажда чувството, че сме „жертва" на външни обстоятелства и сме подтиквани да

предоставяме нашата отговорност в ръцете на друг. Така можем да бъдем контролирани ефикасно чрез различни институции и организации – политически, военни, религиозни, медицински и други.

Четвърто, за манипулиране на съзнанието се използват основно емоциите на хората. След като мозъчната функция е нарочно нарушена чрез провокиран страх, гняв или възбуда, в ума на много хора могат да бъдат насадени различни вярвания и убеждения. Най-честите резултати от този предизвикан смут са нарушаване на способността за критична преценка и повишена внушаемост. Затова на обществото непрекъснато се поднася „подходяща” информация за събития, които стимулират точно тези емоции.

Внушават ни се страх и несигурност, свързани с определени проблеми, а решенията им се натрапват отвън. Фокусът на общественото внимание целенасочено се измества от истинските причини, породили проблемите, и се предлагат неадекватни мерки за разрешаването им.

Дейвид Айк дава добро обяснение за схемата, по която се извършва манипулацията на човечеството във всички области на живота, за да се налагат решения, които иначе биха били отхвърлени от хората като неприемливи:

„Причината, поради която ние сме контролирани, не е, че не притежаваме силата да решаваме сами съдбата си, а защото отдаваме тази сила всяка минута от нашия живот. Когато се случи нещо, което не харесваме, ние търсим да обвиним някой друг. Когато възникне някакъв проблем в света, ние казваме: *„Какво те ще направят за това?”* При което те, които всъщност са създали тайно проблема, отговарят на това искане като предлагат „решение” – още по-голяма централизация на властта и отнемане на свободи.

Ако искате да дадете повече власт на полицията, службите за сигурност и военните; и ако искате хората сами да настояват за това, то тогава осигурявате възможности да се ширят престъпност, насилие и тероризъм и така постигането на целта ви е в кърпа вързано. След като хората започнат да изпитват страх да не бъдат обрани, нападнати или взривени, те сами ще поискат вие да им отнемете свободата, за да ги защитите от това, от което всъщност те са манипулирани да се страхуват...

Тази техника аз наричам **проблем => реакция => решение**. Създавате проблема, стимулирайки реакцията *„Нещо трябва да бъде направено"*, и тогава предлагате решението... Хората, в състояние на страх, безсилие и отчаяние, в края на краищата изключват и се превръщат в овцете, които са окуражавани да бъдат, люшкайки се по течението на живота...

Глобален физически контрол върху цялото население на планетата е невъзможен. Но това не е и необходимо, щом като можеш да направляваш начина, по който хората да мислят и чувстват – и то до положение, че те „решават" да правят това, което всъщност ти желаеш те да правят, и искат да въведеш закони, които всъщност ти желаеш да въведеш. Стара пословица е, че ако искаш някой да направи нещо, накарай го да повярва, че това е негова идея."

Международните банкери и наднационални корпорации са експерти по създаването на психо-епидемии и с помощта на политическите марионетки и подчинената им медийна машина имат възможността да предизвикат каквато и да е криза (независимо дали в областта на икономиката, селското стопанство или здравеопазването) и след това да наложат решението, което предварително са планирали, че трябва да бъде прието от

обществото.

Пето, промените, които се налагат, се правят на малки стъпки. Чрез *метода на сварената жаба* нежеланите от хората недемократични закони се въвеждат почти незабелязано и поетапно, така че масите лека-полека да свикнат, докато накрая не разберат твърде късно, че са били подло изиграни.

А като имаме предвид и многобройните способи за отклоняване на вниманието на обществеността, не е чудно, че „елитът" успява в своите планове. Така се налагат ограничения, средства за следене на хората и т.н., докато в един момент целият механизъм не е толкова подготвен, че всеки наш опит за противодействие не бъде уловен почти мигновено.

Това е целта, а дали ще успеят – зависи от нас.

И все пак вярвам (и ще работя за това, докато дишам), че един недалечен ден нужната критична маса от хора ще се пробуди от този кошмар, в който сме потопени още от самото ни раждане, и човечеството ще осъзнае колко е глупава идеята да оставим такава огромна власт в ръцете на малка група хора. Дано не е твърде късно.

* * *

„Робството никога не е било отменяно, само го разшириха, за да включва всички раси. И най-болезненото е постоянно топящата се човешка същност на онези, които се борят да запазят работи, които не искат, но се боят, че алтернативата ще е по-лоша. Като младеж не можех да повярвам, че има хора, които отдават живота си на такива условия. Като възрастен мъж още не мога да го повярвам. За какво го правят? За секс? За телевизия? За автомобил на изплащане? Или за деца? Деца, които просто ще правят същото, което са правили и те?"

Чарлз Буковски

1. Създаване на болно и увредено човечество

Замисляли ли сте защо, въпреки широко изтъквания напредък на медицинската наука, броят на болните продължава да се увеличава? Защо все повече хора са недоволни от официалната медицина и търсят помощта на алтернативни лечебни методи?

В медицината от десетилетия господстват различни митове и заблуди, създадени и поддържани с користни цели и насаждани ловко в съзнанието както на лекарите, така и на широката общественост. Но противно на общоприетото мнение, грижата за здравето не се свежда до посещение при лекаря и приемане на медикаменти – тя е преди всичко наш личен приоритет и е свързана с цялостното ни отношение към света и с начина ни на живот.

Всъщност здравето представлява динамично равновесие от множество фактори: храна, вода, въздух, сън, слънце, общение с природата, движение, вътрешен мир, духовни практики и др. И всяко отклонение в една от тези области ражда поредица от неблагоприятни последствия в нашите тела и души. За съжаление обаче в настоящата епоха от най-ранно детство животът ни е така изграден, че да можем в най-добрия случай да поддържаме едно ниво на относително здраве – далеч от идеалното, но все пак достатъчно, за да можем да изпълняваме ежедневните си задачи и да обслужваме интересите на нашите господари, в чести случаи приемайки множество медикаменти, потискащи симптомите на болестните състояния, докато в един момент

организмът ни просто рухне.

Удивително е за мен, че повечето хора са по-внимателни за качеството на горивото, което сипват в автомобилите си, отколкото за храната, която приемат в най-ценното нещо в нашия земен живот – тялото ни, неслучайно наричано в Библията *„храм Божи"*.

А когато добавим и факта, че чиста и качествена храна се намира все по-трудно, освен ако човек не си я отгледа сам; че генно-модифицираните храни навлизат все по-масово, макар и без много да се говори за тях; че ваксините умъртвяват нервната система на нашите деца и ги увреждат за цял живот, а след това почти всеки симптом се третира с хапче или инжекция... виждаме как лесно хората влизат в един жесток омагьосан кръг.

И все пак, когато Бог ни изправя пред даден проблем, Той ни дава и решение за него. Затова е важно да знаем, че ако човек си постави за цел да възстанови своето физическо тяло и има волята да се откаже от определени вредни навици – може да излекува почти всеки възможен здравословен проблем и да възстанови изгубените си здраве и сили.

Темата за възстановяването и поддържането на физическото здраве е сред най-важните в пътя на окултния ученик и затова ще я разгледам подробно в предстоящите си публикации и лекции, но тук – докато сме на темата за войната, която се води срещу здравето на хората – бих искал да акцентирам отново на важната тема за ваксините, защото те са важна част от плановете на злото.

За тях Щайнер изрича пророческите думи:

„По лицето на Земята се разиграват сложни процеси и събития, и Духовете на Светлината участват в тях по един правилен начин, обаче Духовете на Мрака се стремят да внесат в тези процеси и събития пълна обърка-

ност, пълно безредие... Занапред човешките тела ще се развиват така, че те ще стават все по-отворени за влиянията на Духовния свят, но на свой ред материалистичният светоглед, който ще се разпространява все повече и повече, следвайки указанията, идващи от Духовете на Мрака, ще работи срещу тях и то с материални средства. Ето защо Духовете на Мрака ще инспирират своите, бих казал, хазяи – хората, в които те пребивават – да изнамерят такива лекарствени средства, с които да имунизират децата, така че още в ранна възраст поривът към духовност да бъде окончателно прекъснат.

Както днес телата биват имунизирани срещу една или друга болест, в бъдеще децата ще бъдат имунизирани с определена субстанция – тя ще бъде произведена на всяка цена – така че чрез тази имунизация хората ще бъдат предпазени от склонността да пораждат в самите себе си всевъзможните глупости, свързани с духовния живот. Естествено тук „глупости" е казано от гледната точка на крайните материалисти...

Основната тенденция е ясна. Да се открият такива лекарствени средства, които след съответните имунизации ще блокират естествената склонност към духовни идеи, така че през целия си живот хората ще вярват единствено в сетивната материя. И както медицината е въвела масовата ваксинация срещу болести като туберкулозата, така в бъдеще ще се правят масови имунизации против влечението към духовния свят!

Този е само един от парадоксите, които ще зачестят още в близкото бъдеще, за да се внесе обърканост във всичко онова, което Духовете на Светлината свалиха долу на Земята след тяхната победа в Духовния свят. Естествено, за целта трябва да бъде внесена преди всичко обърканост във възгледите, в светогледите на хората;

преди всичко трябва да бъдат деформирани техните понятия, техните представи.

Тук сме изправени пред една голяма, сериозна опасност и трябва да запазим пълно самообладание, пълна яснота на съзнанието. Точно в тази област от живота се подготвят бъдещите събития." (74)

За разлика от ваксините преди век, днешните представляват коктейл от отровни вещества и тежки метали (като живак и алуминий), които действат като невротоксини и блокират нервната система, чрез която всъщност ние възприемаме импулси от Бялото Братство. Кой знае какво още се добавя в тези дяволски творения и по какви още начини чрез тях биват увреждани днешните деца. Да не говорим как биха се изродили човешките тела, ако продължим да търпим подобни варварски практики.

Учителя: „Сега всеки човек, който не ваксинира детето си, той е извън границите на науката, той се счита ретроград. Да, но това не е наука! Аз бих желал, след като турят инжекция на някое дете, след като го ваксинират, да може да живее още приблизително 500 години. А сега, след като направят една инжекция на това дете, след 5 години умира. Това не е наука, това са хипотези на лекуването, това са теории на лекуването." (75)

Д-р Вернер Шмьотцер: „Още когато ваксината срещу едрата шарка беше сравнително нова, Рудолф Щайнер беше питан от лекари за нейното действие върху детето и личността. Неговият отговор не остави съмнение, че тази ваксина представлява силна намеса в свободното развитие на човека. Тя възпрепятствала понататъшното духовно развитие на човека." (76)

2. Контрол над храните

И тук господстващият елит действа в няколко направления, сред които основни са:

1. Към хората, израсли на село, които могат да живеят независимо от Системата и това ги прави опасни, защото биха могли да вдъхновят и други, а имат и нужните знания, свързани не само с отглеждането на плодове, зеленчуци, животни и т.н., а и с традиционните занаяти, които ще бъдат безценни много скоро:

-> Те биват изкушавани с всевъзможни обещания и реклами за по-лесен, удобен и приятен живот, който ги отдалечава от земята и ги натиква в бетонните градове.

2. Към хората, които все пак желаят да си отглеждат храната, вместо да я купуват:

-> Биват изкушавани с всевъзможни хибридни сортове, които са с по-ниско качество; изискват повече химия; не са свикнали с климатичните особености на мястото, където се отглеждат, както би било ако хората си съхраняват местните сортове; и образуват семена, чрез които не може да бъде запазен сорта и се налага всяка година да се купуват наново.

3. Към цялото човечество:

-> С навлизането на ГМО храните, които не само ще имат непредвидимо пагубни последици за здравето, ако продължи разпространението им (заради безумното намесване в генетичната структура на растенията), но и са стерилни след първото поколение. Стават все по-масови, а чрез кръстосаното опрашване заплашват с унищожаване и местните сортове плодове и зеленчуци.

3. Училищата за обучаване на послушни роби

„А който съблазни едного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морето."

(Матей 18:6)

„Културата ще става все по-нездравословна и човечеството ще трябва да превръща педагогическия процес все повече в оздравителен процес срещу онова, което разболява в околната среда." (77)

Рудолф Щайнер

„Ако една нация очаква да бъде едновременно невежа и свободна, това не е било и няма и да го бъде."

Томас Джеферсън

„Да контролираш това, което човек мисли, предлага много по-големи награди, отколкото ако му отнемеш земята или имуществото и го експлоатираш само физически. Империите на бъдещето ще бъдат империи на контролирания ум."

Уинстън Чърчил

Още от древността хората са знаели, че благоденствието или нещастието на един народ зависи от това как е изградено обучението и възпитанието на децата. Затова световният елит полага огромни усилия да използва образователната система за налагане на определени възгледи и идеи, опитвайки чрез нея да убие способността на

хората за логично и последователно мислене.

Защото най-трудно е да манипулираш мислещи хора. И за да бъде техният брой сведен до минимум, училищата и университетите са превърнати в места за индоктриниране – за внушаване на цялостен житейски мироглед. Периметърът на получаваните знания е силно стеснен в рамките на съответните специалности, а всичко останало се преподава като най-обща култура, за да бъде човек винаги зависим от Системата и да се чувства безпомощтен извън своята област на дейност и знания. И все по-ярко виждаме как правителствата по света (вкл. и у нас) по всякакви начини се стремят да доведат населението до духовна нищета и невежество, за да не може да мисли и да се съпротивлява.

Ролята на съвременното образование е да произвежда роби, които да пасват на Системата и да запълват работните места, както и да избива от умовете им всяка мисъл за бунт и неподчинение. Самият Хитлер много добре е знаел това и негови са знаменитите думи, описващи важна част от неговата стратегия за тиранично господство над цялото човечество: *„Който притежава младежта, притежава бъдещето.”*

Целта на днешната образователна система е повече от ясна – унищожаване на интелекта и създаване на кротко и послушно стадо, което да бъде използвано като работен добитък за интересите на властващия елит. Ала в духовен план опасността е много по-сериозна – духовете на Мрака се стремят към пълен контрол над душите и телата на хората, за да могат да ги използват за свои цели и да напредват за наша сметка. И – както вече стана ясно – Новият Световен Ред може да се изгради единствено сред едно затъпяло, без много претенции, робски послушно население, което да обслужва „елита”.

А кой е най-сигурният начин да те държат под контрол? Разбира се – да ти отнемат свободата на мисълта!

Затова училищата и университетите са превърнати във фабрики за индоктриниране[7]. Лудост е да твърдим, че човек става по-интелигентен чрез запаметяване на огромни количества информация или че неговото мислене може да се оцени въз основа на тестове върху назубрените факти. А най-голямата лъжа на съвременното образование е, че повторението е майка на знанието. Повторението може да бъде единствено мащеха на знанието, докато истинската майка е логичното, последователно мислене и прилагането на наученото. Само така може да се „роди" един мъдър и справящ се с житейските ситуации човек.

Друга лъжа пък е, че дипломите определят интелигентността – това може да е вярно дотолкова, доколкото възрастта и бялата коса определят мъдростта.

Като цяло, училищната система няма намерения да услужва на хората, като им дава достъп до образование, което да им помогне да се превърнат в пълноценни човеци, допринасящи за общите благо, свобода и щастие. Нужни са маси, които да са отдадени на евтини развлечения и които хипнотизирано ръкопляскат на утопичните политически обещания.

Една от най-ясно забележимите цели на системата е да възпитава безразличие към общото благо, като малко по малко всички колективни дейности, водещи към взаимопомощ, се превръщат в индивидуални задачи, основани на конкуренцията.

Също така, чрез задаване на тотално безсмислени задачи, децата се учат от малки да слушат и изпълняват

---

[7] Процес на налагане, насаждане и дори вълпяване на идеи и обществени нагласи.

нарежданията на авторитета (колкото и малоумни да са те) и да не задават въпроси. *„Клас стани, клас мирно!“* – Подобно на дресировката на животни, от които се очаква единствено да слушат и изпълняват покорно заповеди.

А по-късно порасналите деца се превръщат в роби, принудени да стават в определен час, да обличат определени дрехи и да отиват да вършат работа, което не обичат, за да получат прехрана и базови условия за оцеляване, без ни най-малка потребност да се развиват в духовно отношение, което всъщност е огромна част от тяхната земна мисия.

Освен това, едно от предназначенията на училищата е да направят децата колкото се може по-еднакви. Подредените в редица хора са предвидими в действията си и това е добре за тези, които биха искали да използват и манипулират работната сила на масите.

А след това децата биват обучавани до степента, която е оправдана с оглед на крайното им предназначение в социалната машина, но нито стъпка по-нататък. Дотук с „проявата на най-доброто аз”. Образователната система има за цел да ни направи добри бизнесмени, търговци, служители, но ни най-малко не се стреми да ни превърне в добри, честни и милосърдни хора.

Истинското образование не е съвкупност от данни – то е способността да ги осмисляме и да боравим с тях. То не е усвояването на информация, а способността да използваме тази информация и да виждаме взаимовръзките между отделните факти. Именно това е, което отличава хората, допринесли за развитието на човечеството, от останалите, които само консумират техните достижения.

Днес обаче робуваме на съвсем архаично разбиране за знанието – не сме се придвижили на милиметър от мис-

лението по време на килийното училище, когато великата работа е била самият достъп до информация – че някъде по света има китове, че има чернокожи, че има българс-ки букви. Но днес, когато информацията е общодостъп-на, не само е безсмислено, но е и невъзможно да я обхванем. Днес трябва да се научим да се ориентираме в нея, да я ползваме и да я създаваме.

Само че системата за образование прави точно обрат-ното – тя е основана на запаметяването на информация и по този начин трайно инвалидизира децата, защото ги принуждава ден след ден да ампутират от комплексната си личност емоциите и тялото, оставяйки само мислене-то, при това най-ограничената му част – тази, отговорна за механичното запаметяване.

Затова Майк Адамс казва: „Можем да видим професор по висша математика, който има 175 точки на IQ теста, да се храни с хамбургер, съставен от токсични химически добавки, както и да носи дрехи, изпрани с карциногенни перилни препарати. С други думи, този професор може да е светило в математиката, но в същото време тъне в невежество, че храни и покрива тялото си със смърто-носни химикали. Това не е много умно.

Същото важи и за типичния лекар, който си мисли, че разбира същността на здравето, но си купува зърнени закуски, направени от генно-модифицирана царевица, и дори не подозира, че ГМО са вредни за здравето му.

Друг пък, професор по квантова физика, се пръска с дезодорант против потене, който съдържа силни канце-рогенни химикали, абсорбирани направо през кожата...

И как се получава така, че един мъж е достатъчно умен да бъде най-добрият мозъчен хирург в света, но щом се прибере у дома, потапя своите мозък и тяло в морето от отровни химикали на фабричните храни?

Причината е, че повечето хора не могат да асимилират голямата картина – да правят взаимовръзките.

Това, което липсва на тези тъй наречени „интелигентни" хора, е умението да виждат по-всеобхватна картина, като обработват информация от множество привидно несвързани източници.

Умението за запаметяване не е интелигентност. Самото разбиране за „интелигентността" в нашето общество е доста погрешно. Способността да се помнят и декламират многобройни факти и статистики не е мярка за интелекта, но точно това е мярката, прилагана в съвременната образователна система – особено в юридическите и медицинските училища. Съхраняването на факти и статистики в една сурова база данни, каквато е човешката памет, не е много полезна в наше време, когато портативните компютри и мобилните устройства могат да правят същото.

Това, което компютрите и интернет търсачките не могат да постигнат – защото е уникално умение на интелигентните същества – е способността да осмислят и да подреждат информацията, като правят редица взаимовръзки. Или с други думи – способността за „подреждане на пъзела", като се наблюдават закономерностите и тенденциите във всичко онова, което изглежда като хаос за други...

Да виждаме и анализираме закономерностите от реалността, в която живеем – мисля си – е най-важната следваща стъпка за напредъка на човешкия интелект."

И какъв е резултатът от сегашното образование и възпитание? Свят с малко богати и много бедни, живеещи в страх, гняв, войни, насилие, терор, студена пресметливост, консуматорство и пълен упадък в нравите. Очевид-

но е, че само един изцяло нов начин на възпитание и педагогика може да спаси децата и нашето бъдеще. Айнщайн казва: „Не можем да решим проблемите като използваме същия начин на мислене, който сме използвали, когато сме ги създавали."

А нас ни учеха да мислим, че всичко е надпревара, борба, ограничения, чувство за вина и коварство. Учеха ни, че неща като оценките, парите и всеобщото одобрение са по-важни от любовта. Учеха ни, че трябва да се съревноваваме, за да изпъкнем и да ги засенчим.

Но истината е, че Любовта е това, за което сме родени. Смисълът не е в предметите, които притежаваме, нито във фактите, които сме заучили. Той е в самите нас. Любовта е в нас. И ролята на образованието е да ни помогне да проумеем това.

Важно е да имаме ясното съзнание, че днешната училищна система не дава нито адекватно образование, нито ценности, и е безполезно тя да се поддържа, а трябва час по-скоро да се преосмисли и изгради върху здрава духовна основа. Хубаво казваше Николай Хайтов, но май остана глас в пустиня: „Това е в дъното на нещата: духовното обезличаване и омаломощаване на този народ, за да може с него да прави кой каквото поиска... У нас вече се осъществява всеобхватна програма за духовното ни нивелиране с помощта на радиото, телевизията, някои от вестниците, и особено чрез университетите и училищата."

Защото целта на истинското образование не би трябвало да бъде да пълни главите на децата с клишета и ненужна и невярна информация, а да ги научи да мислят критично, да изследват непредубедено това, което се случва в живота, и да развиват творческите си способности и добродетели, помагайки си взаимно.

4. Предстоящият финансов колапс

„Намираме се в зората на глобални промени. На нас ни е необходима добре управлявана мащабна криза и хората ще приемат Новия Световен Ред.”

Дейвид Рокфелер (1994 г.)

„Аз вярвам, че банковите институции са по-опасни за нашите права и свободи, отколкото въоръжените армии. Ако американците някога позволят на частните банки да контролират парите в обращение, първо чрез инфлация, после чрез дефлация, банките и корпорациите около тези банки ще отнемат цялата лична собственост на хората. Един ден децата ще се събудят бездомни на континент, завладян от техните бащи.“

„Историята сочи, че тези хора винаги са ползвали всяка възможна форма на злоупотреба, интрига, измама и насилие, за да задържат контрола си върху правителствата, като контролират парите и тяхното емитиране.”

Томас Джеферсън (бивш президент на САЩ)

Отдавна не е тайна фактът, че Федералният резерв и международните централни банкови картели са източникът на нашите икономически проблеми. Финансовите дългове, а не някоя временна марионетка в политиката, са робство и представляват тоталитарната сила, която застрашава цялото човечество. И тази сила е в ръцете на шепа банкерски фамилии – Рокфелер, Ротшилд, Медичи, Морган и няколко други.

Тази малка група хора печата и контролира всички

пари в света и е в състояние да създава богатство от нищото, както и да изисква лихва върху него. Те не само са в състояние да поробят цялото човечество, но са и твърде близо до това да успеят. Тяхната власт става все по-голяма и наднационална, тъй като дори отделните правителства са подчинени на обслужването на интересите им. Ето как Дейвид Айк описва ситуацията с банките, които печатат пари, дават ги под наем на правителствата и хората, а после си ги очакват с лихви, които реално не съществуват напечатани:

„Извънредно много хора не разбират, че когато им зададеш въпроса...

„Как се създават парите? Откъде идват всъщност?”

...те си мислят...

„Ами правителствата ги правят, нали така?”

...но отговорът е...

„НЕ! Определено НЕ са правителствата тези, които ги правят!”

Частните банки правят парите. Ако проучите въпроса, това са банки, които са собственост на едни и същи хора или цяла мрежа от собственици, само дето са под различни имена. Те са тези, които произвеждат това, което наричаме пари, и то от въздуха – без покритие, като на всичкото отгоре ни слагат и лихви. Как става работата?

Отиваш в банката и заемаш, да речем, 50000 долара. Какво прави банката? Мести ли ценни метали от едно място на друго? Наистина, какво прави? Това, което банката прави, е просто да напише на сметката ти „50000 долара”, върху които ти започваш да плащаш и лихва. 50000 долара, които никога не ги е имало, няма ги и няма да съществуват. Пари от чист въздух – теоретични пари, наречени кредит. И това е възможно, защото, ако

направите проучване, мрежата от банкови собственици контролира и отделните правителства и си прокарва закони, свързани с икономиката. Затова са приети закони относно заемите при частични банкови резерви – тези закони позволяват на банките да дават заеми, които са най-малко (и то най-малко) ДЕСЕТ пъти повече от това, с което реално разполагат. Така че, като вложите един долар в дадена банка, тази банка след това може да раздава заеми от 10 долара, които всъщност НЕ притежава. Чист въздух! Числа върху компютърен екран!

И не само това, ами когато вземете 50000 долара от банка, какво прави банката? Пише на сметката ви 50000 долара. Добре! На тези пари плащате лихва. Но да речем, че отделите 10000 долара от заема, за да си купите кола. Давате 10 хиляди долара на собственика на колата. Сега човекът, който е получил тия 10000 долара, създадени от НИЩОТО с предишните 50000 долара, ги влага в неговата си банка. Тази друга банка оттук нататък може да раздава заеми върху тези 10000 долара на стойност ДЕСЕТ пъти по толкова, т.е. по нищото, от което са създадени и самите 10 хиляди. Така стоят нещата и ако проследите дори само един заем, 50000 долара или колкото там решите, ще видите, че този заем позволява на банковата система да създава феноменални количества несъществуващи пари, наречени кредит, базирани на първоначалния несъществуващ кредит...

По този начин банковата система, дами и господа, е превзела света! И защо да не го направи, след като може? Тук обаче има още една вратка (далавера). Тя е заложена в системата, хладнокръвно е пресметната и с определената си цел. Когато влезете в една банка и заемете 50000 долара, банката създава по този абсурден начин 50000 долара. Да, ама вие не плащате 50000 до-

лара обратно, ами 50000 долара плюс някаква лихва. Тази лихва въобще не е съществувала някога в реални материални пари или ценности. Дори като кредит. А това означава едно простичко нещо: хладнокръвно е пресметнато, че никога в обращение няма достатъчно обменни средства, реални пари, за да се изплати полицата, а камо ли и лихвата върху нея. Затова хората си губят къщите, бизнеса и Бог знае още какво, за което са се трудили – това е част от системата.

Когато сме в икономически разцвет и несъществуващите абсурдни пари, наречени кредит, се раздават щедро, тогава това, че можеш да си платиш сметката на кръчмаря, прикрива факта, че сме в ситуация, в която дължимото плюс лихва не може да бъде изплатено обратно, та поне и донякъде, защото няма достатъчно обменни единици в обращение, за да го сторим! Но щом навлезем в упадък и криза, а абсурдните обменни единици в обръщение намалеят съвсем, тогава става болезнено очевидно, че не можем да изплатим капитала по дълга и лихвата. И ставаме свидетели на сътресения, като сегашното, в които хората си губят домовете, предприятията, земята, земеделските стопанства и т.н… Ставаме свидетели на „палатковите градчета", дето никнат по света.

И така, имаме една система, в която частните банки, контролирани от една и съща мрежа, примерно Дом Ротшилд (в Англия), а също и фамилията Рокфелер в Америка, са получили тази степен на власт – да създават пари и да управляват глобалната икономика – изцяло необезпокоявани от правителствата. Затова банките са в състояние да предизвикват растеж и упадък по собствено желание. И затова, когато решат да предизвикат криза като сегашната, какво правят? Отказват да издават пре-

дишните количества абсурдни кредитни обменни единици и... как го наричаме това? *„О, банките са в кредитна/валутна криза!"*

... Цялата парична система от самото си начало е създадена с цел да се заробят хората, да се контролират и да бъдат потискани... Както казах – дали ще сме в икономически разцвет или в криза се решава от банковата система. Защото те се движат по един, както го наричат, икономически цикъл. Това понятие е тотално извращение и пълна манипулация. Първо на първо, те пускат голямо количество обменни единици – кредит: *„О, работиш по шест дни на седмица? Ето ти едно добро предложение – тази къща за 1 милион паунда. Да, тук са парите, вземи ги!"*

И после пускат много обменни единици в обращение. И така имаме разцвет, създаден изкуствено, а знаете, когато хората имат пари и са сигурни в работните си места, натрупват повече дългове: правят по-голяма къща, купуват по-голяма кола... А когато се стигне до една пределна точка – както стана през 2008-ма година – банките си създават претекст да изтеглят парите от обращение. Щом парите намалеят, икономическата активност става невъзможна.

Хората не си губят домовете, защото ги мързяло да работят. Губят ги, защото икономическата активност е намаляла до степен да не могат да си плащат ипотеката. Предприятията не се разоряват ей така, за разнообразие... Разоряват се, защото хората няма как да изкупуват продуктите им при намалено количество пари в обръщение. Какво се получава? Банките, причинили проблема, отнемат домовете, бизнесите, земята...

Завземат реално богатство, защото не са им върнати пари, които никога не са съществували реално и няма да

съществуват. Това е властта, която правителствата, контролирани от частните мрежи, са дали на банките, за да владеят планета Земя."

* * *

Не само окултистите, но и по-будните хора сред човечеството вече усещат все по-силно признаците на наближаваща финансова криза в световен мащаб – и то много по-дълбока от тази, разтърсила света през 2008 г.

Тогава политиците и централните банки се намесиха много бързо, за да спасят финансовите институции от повсеместен крах, което от политическа гледна точка се оказа отличен ход, защото алтернативният сценарий заплашваше да има сериозни негативни социални и политически последици върху целия свят. Но от икономическа гледна точка проблемът беше, че тази стратегия не заздрави финансовия сектор – просто бяха генерирани и вложени още по-големи дългове в системата.

Сега, на прага на 2019 г., по всичко личи, че до 2-3 години човечеството ще се сблъска с нова икономическа криза. Световният елит разполага с финансовите инструменти да я отложи малко във времето, но тя е неизбежна и колкото повече се отлага, толкова по-драматична ще бъде.

А може би и това е целта на черните братя – да рухне цялата световна икономика и на нейно място да бъде въведена нова електронна платежна система, която да позволи и сбъдването на пророчеството от Откровението на Йоан за властването на Антихриста: *„И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на дясната им ръка или на челата им; за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име."* (13:15-17)

Освен това, една добре дирижирана световна криза, съпътствана от хиперинфлация, би могла да стопи спестяванията на всички хора и вече да не могат да разчитат на своите натрупани богатства и *„бели пари за черни дни“*, а ще се наложи още от следващия ден да бъдат роби на Системата и да се съобразяват с всички нейни условия, ако искат да оцелеят физически.

За да осъзнаем важността на това, което има да се случва, споделям с вас няколко извадки от медиите през последните месеци, които са красноречиви: Дори и онези, които най-добре познават финансовата система и нейните особености, ни предупреждават за неизбежното.

Извадките (в хроноголичен ред) представят и нарастващото напрежение с всеки изминал ден в тази сфера.

Dnes.bg: Крахът на долара е все по-неизбежен… (09.04.2016г.)

„Джеймс Рикардс прогнозира предстоящия крах на долара и срива на световната финансова система… Авторът е с доста опит по тези въпроси, тъй като е работил дълги години на Уолстрийт. В книгата му няма политиканстване и пропаганда, а реална икономика и трезви финансови преценки и анализи. Той е от водещите американски финансови анализатори и прогнозира не само агонията на американската валута, но и на цялата парична система на Запада.

Рикардс напомня, че малко преди краха на Съветския съюз Уолстрийт също е бил на границата на задаващ се срив. Тогава финансовата система на САЩ е спасена от разпадането на Източния блок. Но сега тази отложена заплаха се завръща с пълна сила, а Запада вече няма нито резерви, нито предимства. Ако доверието в долара се срине, смята Рикардс, никоя друга валута не може да

заеме неговото място. Доларът е своеобразен крайъгълен камък и рухне ли той, рухва и цялата световна финансова система.

Историята помни големи колапси на световната финансова система, всеки предхождан от сериозен катаклизъм като война или голямо икономическо сътресение.

Сега, смята финансистът, се задава нов финансов колапс – и то със страшна сила. Американският долар, който е глобална валута от края на Втората световна война, е на път да се срине под тежестта на дълговете и нефункционалното управление. Рисковете през последните години са твърде големи, за да бъдат подценявани и пренебрегвани.

Това, което предстои, е финансов колапс, дефлация, хиперинфлация, безредици и хаос. Развоят на събитията не може да се предвидят с точност, но можем да се досетим за жестоките последици. Обикновените граждани и техните спестявания ще са първите жертви на предстоящия срив. Парите стават все по-ефимерни и скоро съвсем ще се обезценят.

Джеймс Рикардс прави блестящ анализ на потенциалните заплахи, които стоят пред световната валутна система. Той смята, че все още не е твърде късно да се подготвим за предстоящия крах. Рикардс достига до извода, че е „крайно време да се върнем към истинската стойност, която се основава на доверието“.”

Money.bg: Новата световна криза е може би на три години разстояние (20.04.2018г.)

„Световната икономика я очаква една от най-добрите години от глобалната финансова криза насам, както за развитите, така и за развиващите се пазари на фона на

добър растеж и все още ниска инфлация.

Тази тенденция обаче ще дойде към своя край в следващите две до три години, прогнозират от UBS.

„Ние сме в края на периода на продължителното възстановяване и след две до три години някои от обсъжданите сега рискове за глобалната икономика ще се материализират", коментира председателят на банковата група Аксел Вебер, цитиран от CNBC."

Money.bg: Как ще се заформи следващата световна финансова криза? (30.04.2018г.)

„Световната икономика е циклична. В историята липсва голям период от 20 или повече години без поне една сериозна финансова криза. И не се надявайте на изключения!

А лошата новина за инвеститорите е, че последната криза от 2008-а година, която бе внушителна по своите размери, вече се отдалечава сериозно (преди цели 10 години)...

Как би могла да се формира следващата световна икономическа криза и какви са признаците, за които трябва да следим за появата ѝ?

Има много и различни хипотези, но сега ще Ви представя най-разпространените:

Политиката на централните банки

Иронично, следващата финансова криза може да се получи до голяма степен заради политиката на тези, които би следвало да пазят икономиките от кризи - централните банки. Ускорено повишение на лихвите, в борбата срещу потенциално повишение на инфлацията, може сериозно да забави ръста на печалбите и световната икономика и да "посее семената" на следващата дългова криза, в среда на рекордна

задлъжнялост на почти всички правителства по света.

Всъщност централните банки може би няма да имат много избор по отношение на лихвената си политика, защото в противен случай, може да е налице опасност от „прегряване“ на световната икономика и инфлация, която да заличи всичките им усилия.

От друга страна, ако централните банки се забавят с повишението на лихвите, те ще се лишат от основното си оръжие да се борят със следващата финансова криза – лихвената си политика. Защото няма да има как да намаляват нулевите си лихви.

Рекордната задлъжнялост

В усилията си да спасят икономиките си, правителствата по света прибягнаха към спасяване на финансовите си сектори, както и частния сектор. Тези спасителни програми обаче като че ли поставиха „фитила“ на следващата финансова криза. В момента, световната икономика плува в дълг.

По-точно, дългът нарасна със 75% до 58 трилиона долара през 2014-та година, спрямо 33 трилиона долара през 2007-ма година, според данни на консултантската компания McKinsey & Co...

Какво може да спаси света от следващата дългова криза? Отговорът може и да прозвучи малко изненадващо – и той определено няма да се хареса на държателите на облигации и на спестяващите в банкови депозити. А именно – става въпрос за инфлация.

На този етап инфлацията изглежда единственото спасение за справяне с проблема на рекордната задлъжнялост...

Тоест обезценка на дълга. И то сериозна обезценка, за да може да има резерв за трупането на нов дълг – при евентуална нова криза, или рецесия...

Търговска война между САЩ и Китай и последвала криза в Китай

Темата за търговска война между САЩ и Китай е изключително актуална. Тя е реална и може да инициира след себе си сериозни последствия, особено за китайската икономика. Освен всичко, последната се отличава с изключителна задлъжнялост и държавна регулация, които я правят силно зависима и податлива на външни фактори.

Ръстът на китайската икономика бе дълго време двигателя на световния ръст. Дали обаче потенциално забавяне на китайската икономика, няма да се окаже и искрата, която да запали следващата финансова криза?"

Списание „Икономист": Путин: Задава се жестока икономическа криза (25.05.2018г.)

„Владимир Путин предупреди днес, че светът може би върви към безпрецедентна икономическа криза заради конфронтационната търговска политика и протекционизма, към който се стремят САЩ, предаде АФП… Стопанинът на Кремъл заяви, че комбинацията от санкции, търговски бариери и липса на доверие е много опасна. *„Спиралата от санкции и бариери едва започва, като засяга растящ брой страни и компании"*, каза Путин.

Търговските бариери и недоверието, което създават, *„могат да доведат до системна криза, която светът не е виждал преди"*, добави той."

Вестник „Капитал": Кристофър Дембик: Следващата икономическа криза ще бъде по-дълбока (08.06.2018г.):

През идните две години можем да очакваме рецесия, особено в САЩ. Проблемът е, че когато тя започне, няма

да разполагаме с достатъчно инструменти да контролираме пазара, тъй като лихвите и сега са много ниски или отрицателни, а нямаме много други лостове, които да използваме...

Вече се чуват предупреждения, че се задава следващата криза. Споменахте предстояща рецесия в САЩ. Какво ви дава повод за тревога там?

Като за начало – финансовите пазари. Обикновено има ранни индикатори за предстоящи рецесии, като например изравняваща се крива на доходността. Използваме и индикатор на Saxo Bank, наречен „кредитен импулс" - това е притокът на нов кредит, предимно търговски и индустриални заеми, като процент от БВП. Индексът все още не е отрицателен, но е много близо, а когато премине в минусова територия, ще прерасне в рецесия. Това се потвърди с последните седем цикъла на кризата.

Друг фактор са макроикономическите данни. Числата от първото тримесечие показват, че потреблението в САЩ сериозно се забавя. Забавените плащания по кредитните карти и автомобилните кредити достигат най-високите си нива от последната криза. Всичко това се случва в период на пълна заетост.

Представете си какво би се случило, ако безработицата се повиши. И това се дължи именно на факта, че възстановяването беше задвижено от дълг. Евтиният кредит води до задлъжняване и в даден момент трябва да се изплатиш.

Описаната ситуация напомня на тази на имотния пазар в САЩ през 2007-2008 г. Възможно ли е тази рецесия да е също толкова остра?

Според мен ще бъде дори по-дълбока. През 2007 г. политиците и централните банки се намесиха много

бързо, за да спасят финансовите институции. От политическа гледна точка това беше добър ход, защото алтернативният сценарий имаше огромна социална и политическа цена. Но от икономическа гледна точка проблемът беше, че тази стратегия не заздрави финансовия сектор. Просто вложихме повече дълг в системата.

Всичко беше наред през последните две години, защото икономическата активност беше силна. Но рано или късно тя винаги пада и това е големият проблем сега – имаме натрупаните задължения и проблеми от преди 2007 г. и отгоре на това е дългът, който е поет оттогава.

Кога според вас ЕЦБ ще вдигне лихвите?

Никога. Ако съм прав, че се задава рецесия или силно забавяне на растежа към 2019 г., не можем да очакваме повишаване на лихвените проценти.“

Вестник „Сега“: Bank of America предупреди, че се задава нова криза (04.07.2018г.)

„Анализаторите на Bank of America предупреждават, че тенденциите на световните пазари са подобни на тези, предшестващи кризата от 1997-1998 година, пише Bloomberg… В по-раншен анализ Световната банка отчете, че икономиката в глобален мащаб през 2018 и 2019 се развива оптимистично, но предупреди, че на всеки 10 години има рецесия.“

Money.bg: Следващата финансова криза вече започва да се оформя (02.09.2018г.)

„Икономиката е циклична, а сътресения на финансовите пазари и дългови кризи традиционно се появяват на всеки десет години. Лошата новина е, че от последната финансова криза минаха точно 10 години…

Инвеститорите имат склонност да забравят. Сега ще

wи припомня как се появяват дълговите кризи и защо са налице добри предпоставки за „заформянето“ на следващата такава.

Само по себе си още наименованието говори за това откъде тръгва кризата - от дълга и непоносимото му бреме. Предната криза стартира с проблеми на ипотечните кредити и фалита на голяма финансова институция, която инициира така известния „домино ефект“.

А следващата криза може да тръгне от проблеми на икономиките на развиващите се пазари, а защо не и на развита такава (добър кандидат е Италия) и дефолт (неплащане своевременно на парично задължение) по дълга на някоя от тях, което също да предизвика ефекта на доминото на дълговите пазари.

Само ще припомня, че световният дълг се е повишил с най-много от две години насам през първото тримесечие на годината - с 8 трилиона долара, сочат данни на Institute of International Finance (IIF).

Сега дългът в световен мащаб е нараснал до 247 трилиона долара, което е 318% от БВП на световната икономика…

Ехото на кризата от 1998-ма година… Следващата дългова криза тръгва от Аржентина?

Страната е Аржентина, която е третата най-голяма икономика в Южна Америка. А правителството вече се обърна за помощ към МВФ, искайки преждевременно следващия транш от договерения спасителен план.

Аржентинското песо се понижи до ново историческо дъно, като от началото на годината аржентинската валута е поевтиняла с 45% спрямо щатския долар. Това поднови опасенията за състоянието на латиноамериканската икономика, която се отличава с

ниво на инфлация в размер на 25,4% през тази година.

Изглежда, че Аржентина не успява да намери пътя, за да се справи с огромното дългово бреме, а финансовите анализатори все повече започват да „шушукат“ за дефолт по дълга.

Проблемите ще станат реалност обаче след потенциален дефолт на Аржентина.

Инвеститорите най-вероятно ще задълбочат изтеглянията на средства и от други сериозно задлъжнели и затруднени развиващи се икономики като Турция, Бразилия и Венецуела.

Казаното по-горе тревожно напомня на инвеститорите с по-дълга памет случилото се през 1998-ма. Налице са тревожни симптоми за опасност от повторение на глобалната криза, припомниха в началото на юли и от Bank of America. И по-специално кризата при фондовите пазари. От банката направиха аналог с тенденциите, предхождащи събитията от 1998-ма. Тогава Азия претърпя сериозна икономическа криза, а Русия изпадна във финансов колапс (сега това може да стартира от Аржентина и Турция).

„Устойчив растеж в Съединените щати, изглаждане кривата на доходност на облигациите, съкращаване на пазарите на развиващите се страни - всичко това изглежда като ехо на събитията от преди 20 години“, според Майкъл Хартнет – анлизатор в Bank of America, цитиран от финансовото издание Bloomberg.

Италия – друг кандидат да постави началото на световна дългова криза

Още по-страшно може да стане, ако инвеститорите погледнат и към някои слаби развити икономики, като например Италия.

„Проблемите в Италия през следващите три месеца

ще диктуват случващото се на европейския банков пазар за следващите три до пет години", коментира Том Кинмонт, стратег в ABN Amro, пред CNBC, в средата на този месец.

Икономиката на Италия е третата най-голяма в Европейския съюз, а новата управляваща коалиция в момента работи по бюджета за следващата година. Проектът ще бъде внимателно разгледан от европейските власти, и по-важното, от пазарните играчи, след обещанията за увеличени публични разходи...

На инвеститорите не им е много трудно да проследят състоянието на европейските банки, само като погледнат към графиките в цените на акциите им. Например акциите на най-голямата немска банка са загубили близо половината от стойността си само от началото на тази година."

Money.bg: 10 признака за нова финансова криза през 2020 година (22.09.2018г.)

„Изминаха точно 10 години от фалита на Lehman Brothers и разразилата се глобална финансова криза, чийто последствия още се чувстват. Извлечените поуки са необходими, за да се подготвим за следващата криза. И досега обаче действителният проблем остава това, което всъщност ще доведе до следващата глобална рецесия и криза, и най-важното кога ще настъпят те.

Сегашната икономическа експанзия ще продължи и през следващата година, предвид големия бюджетен дефицит на САЩ, финансовата и кредитната политика на Китай и продължаващото възстановяване на Европа.

Но, както американският икономист Нуриел Рубини и италианският му колега Брунело Роза пишат в статия за Project Syndicate, към 2020 г. ще узреят условията за

следващата световна финансова криза и последващата я глобална рецесия... Брокерите свиват дейността си. Повишава се вероятността от „внезапни сривове“...

За разлика от 2008 г., когато правителствата разполагаха с политическите инструменти, необходими за предотвратяване на свободното падане, политиците, които трябва да издържат на следващия срив, ще бъдат с вързани ръце.

В същото време общото равнище на дълга ще бъде по-високо, отколкото по време на предишната криза. Когато това се случи, следващата криза и последвалата рецесия могат да бъдат още по-тежки и трайни, отколкото предишните.“

BNR.bg: Известен милиардер прогнозира нова финансова криза до 2 години (21.09.2018г.)

„Основателят на един от най-големите хедж фондове в света Bridgewater Associates (активи за 160 милиарда долара) Рей Далио прогнозира в интервю за Business Insider, че в близките две години е много вероятна нова финансова криза.

Милиардерът с лично състояние от около 18 милиарда долара посочва, че при всеки икономически цикъл има период на много ниски лихви, при което дълговете нарастват заради инвестициите в производството. Този период обикновено е последван от втвърдяване на монетарната политика, което пък води до спад в търсенето на кредити и икономиката изпада в депресия.

Според Далио в момента се наблюдава точно това – ниски лихви и увеличаване на стойността на активите, и има наченки на по-твърда монетарна политика. Той добавя, че ситуацията много прилича на тази от 30-те години на миналия век в САЩ – т.нар. Голяма депресия.“

Investor.bg: Я. Куюмджиев: Задава се нова финансова криза до края на 2020 г. (28.09.2018г.)

„До края на 2020 г. ще настъпи нова глобална финансова криза, смята бившият заместник-министър на икономиката и енергетиката Явор Куюмджиев в ефира на Bloomberg TV Bulgaria, позовавайки се на предположения на световни анализатори.

Последната криза отмина и вече се наблюдава прегряване на световната икономика, смята той.“

Вестник „Дума“: Партньор на Сорос: Задава се три пъти по-мощна световна криза (03.10.2018г.)

„През 1992 година Стенли Фримън Дръкънмилър, заедно със своя партньор, приятел и колега Джордж Сорос извършиха най-успешната „спекулативна атака“ на XX век. Според израза на финансовите медии този дует финансисти, ръководили фонда „Куантум“, атакуваха Банката на Англия и за няколко дни спечелиха близо милиард лири от обезценяването на британската валута...

Наскоро тайнственият и необщителен партньор на Сорос реши да даде първото за много години голямо интервю. От разговора се разбира, че той няма добри новини за световната икономика и има много лошо отношение към Доналд Тръмп. Най-важното в интервюто обаче е неочакваното признание на Дръкънмилър, че семената на новата глобална икономическа криза не само са посети, но скоро и ще поникнат. **„Ние взехме причините за миналата криза и ги утроихме“** – признава Дръкънмилър. Той обаче не уточнява кого има предвид под „ние“.

Всъщност прочутият спекулант има готов списък на онези, които, според него, са виновни за бъдещата криза.

Дръкънмилър е убеден, че за всичко са виновни именно политическите и монетарните власти на САЩ (за последните десет години) и никой друг.

Позицията на американския милиардер е оформена не като предупреждение, а като присъда. Той обвинява американските политици и ръководителите на американския Федерален резерв, че те в известна степен са "изопачили капитализма", който не може нормално да работи при близо нулеви процентни ставки, и именно това изопачаване е направило следващата криза не просто неизбежна, но и далеч по-мащабна от тази през 2008-2009 години.

Милиардерът подчертава, че опитите да се решат с помощта на нови кредити проблемите, предизвикани от старите дългове, са обречени на провал...

Въпреки че интервюто на Дръкънмилър е публикувано на сравнително слабо известната интерент телевизия „Риал вижън", тезата му се разпространи сред световните финансови медии със скоростта на горски пожар.

Проблемът е в това, че все по-трудно става да се обявяват пророците на приближаващата криза за глупаци, фанатици и конспиролози. Когато за наближаващата криза и социален взрив говорят авторитетни финансисти, е хубаво да се вслушаме в думите им. Нещо повече, журналистите от агенция Блумбърг, които са анализирали интервюто на Дръкънмилър, подчертават, че той далеч не е първият, който обръща внимание на предстоящите трудности за глобалната икономика. През последните месеци едновременно няколко мними влиятелни личности на Уолстрийт се изказаха по темата и представиха не по-малко мрачни прогнози.

Кенет Корделе Грифин, милиардер и мениджър на гигантския хедж фонд Citadel Investment Group, наскоро

предупреди, че прекалено големите дългове ще станат "семена" на бъдещото падение на икономиката. Citadel е компания, известна с участието си на всички финансови пазари и с колосалните си доходи. А под управлението на самия Грифин е капитал, равен на БВП на такива страни като Латвия или Парагвай. Такива големи играчи никога не правят непремислени изказвания, тъй като грешките, направени публично, влияят прекалено негативно на бизнеса им.

През юни тази година към списъка на пророците на кризата се добави още един милиардер, финансист и математик Джефри Гъндлах, който е собственик на инвестиционния фонд DoubleLine Capital. Той смята, че отправна точка на следващата криза ще е прекалено големият дълг...

Би било грешка обаче да се смята, че прогнозиране на кризата е прерогатив само за милиардерите финансисти. Предчувствието, че след „кредитния банкет“ ще последва кризисен икономически махмурлук се появяват и в много финансови медии. „Гответе се за следващата финансова криза“ – с такова заглавие влиятелният „Уолстрийт джърнъл“ зарадва читателите си на юбилея от банкрута на банката „Лемън брадърс“, с който започна кризата през 2008-а.

„Начините за решаване на проблемите след 2008 г. натрупаха още повече дългове“ – твърди колумнистът на най-влиятелното икономическо издание в САЩ.

А освен това съществува категория участници на финансовите пазари, които не могат публично да говорят за приближаващи кризи, но които чисто служебно са длъжни да се готвят за тези кризи и да предприемат за защита от тях конкретни мерки. Това са централните банки и западните анализатори още сега отбелязват

прекалено активното увеличаване на златните резерви на Русия, Китай, Индия и други страни. Дори полската Централна банка, при положение, че страната не е заплашена от каквито и да било санкции от страна на САЩ и съпътстващите ги политически рискове, изведнъж започна да купува злато, за първи път от няколко десетилетия. Положението малко напомня „Титаник“: на палубата свири оркестърът и пътниците все още се веселят, въпреки че срещата с айсберга вече е неизбежна. В същото време най-прозорливите вече спускат на вода лодките и се бият за място в тях. Втората вълна на световната финансова криза болезнено ще удари всички.“

По всичко личи, че 2020-2021 ще бъдат доста тежки години. Затова нека малцината, които вече виждаме какво се задава, да имаме мъдростта и смелостта да използваме разумно това знание. Предупредени сме.

* * *

Какво представлява хиперинфлацията?

Тя настъпва, когато в дадена страна има висока и ускоряваща се инфлация, която кара населението да не държи пари у себе си. В такива условия общото ниво на цените бързо расте, защото официалната валута бързо губи стойността си.

За разлика от нормалната инфлация, при която увеличението на цените е постепенно и общо взето не така забележимо, при хиперинфлацията има рязко и бързо увеличение на цените на стоките и на паричната маса.

Хиперинфлацията често се асоциира с войни, следвоенни години, социални и политически безредици или други кризи, които правителствата не успяват да овладеят чрез събирането на данъци. Добър пример за хиперинфлация е Югославия през 1994г., когато месечната

инфлация достига 313 000 000% – т.е. цените нарастват двойно на всеки 15.6 часа, а спестяванията губят стойността си със същата скорост.

По време на целия период на инфлацията е изчислено, че цените са се повишили с 5 квадрилиона процента.

Още по-драматично е било положението в Унгария през 1946г., когато месечната инфлация достига 13 600 000 000 000 000%.

Ситуацията е била толкова тежка, че правителството въвежда специална валута за данъците и пощенските плащания, чийто курс се определял всеки ден по радиото. Смята се, че когато валутата е заменена през август 1946 г., общата стойност на всички унгарски банкноти в обращение се е равнявала на една хилядна от долара.

Вестник „Капитал“: Задава се хипермизерия (03.02.1997г.)

„“Тъй като невинаги големите бюджетни дефицити водят до хиперинфлация, изводът е, че няма такова нещо като самогенерираща се хиперинфлация – тя се предизвиква от централни банки, които буквално печатат пари“, се казва в публикация на The corporate world от 1995 г. В общи линии това дава класическата причина за появата на валутната катастрофа в различни страни, въпреки че зад нея често стоят разнородни проблеми.

При всички случаи обаче констатациите са, че хиперинфлацията е нещо страшно, което води до разрушаване не само на финансовата инфраструктура, но и до срив на жизнения стандарт и буквално до мизерия. Има страни, в които обезценката на националната валута само за кратки срокове е толкова жестока, че в разплащанията тя почти напълно е

изместена от други валути или направо от бартерните сделки. Правителствата никога не смогват да запазят реалната стойност на доходите. Населението обеднява с часове, разпада се бизнесът, свиват се производството и инвестициите заради несигурността, появяват се дефицити на стоки...

Хиперинфлацията продължава от няколко месеца до няколко години, но във всички случаи се преодолява трудно, като много страни всъщност завинаги остават в категорията "с перманентно висока инфлация"...

Как се разпада системата

Опитът на много други страни показва как по един и същ начин, щом се стигне до инфлационна спирала, се разпадат стоковите пазари, финансовата система, въобще икономическата инфраструктура...

В крайна сметка, дори да бъде преодоляна, хиперинфлацията вече ще е генерирала бъдещи проблеми за икономиката, тъй като тя се съпровожда със свиване на производството и инвестициите. Възстановяването на тази инфраструктура е по-бавно от разграждането ѝ...

Всъщност посланията за излизане от кризата сега остават същите като тези преди години. Историческият момент, изглежда, е бил те да започнат след пълна разруха на старите нрави и институции и при напълно бедно население...

Хиперинфлацията вероятно ще се отрази и върху наличността на стоките. Складовите запаси може и да се изчерпват и магазините да не бъдат запълвани с ново производство.“

А сега познайте коя е държавата, която има най-голям външен дълг, и то в собствената си валута?

Разбира се – САЩ. Над 22 000 000 000 000 долара.

И има ли по-бърз и сигурен начин този дълг да се ликвидира от дирижирана хиперинфлация?

И какво ли би последвало, ако в рамките на броени часове всички валути, свързани със щатския долар, започнат да губят стойността си лавинообразно и се превърнат в безполезни хартийки?

Пука им на властниците, че хората щели да изгубят всичките си спестявания и да разчитат за оцеляване само на заплатите си в момент на огромна безработица.

А може и точно това да целят и да използват суматохата, отчаянието и страховете на хората, за да изкарат книжните пари от обращение и да ги заменят с нова световна валута, в комплект с чипове като носители на биометрични и кредитни данни.

И оттам насетне всеки, който разчита единствено на тази гнила система, ще се озове в доста неприятна ситуация.

Разбира се, има много възможни сценарии, част от които и ние – учениците на Бялото Братство – не можем да предвидим. Но без съмнение черните братя знаят много добре какво правят – те са си премислили ходовете и не действат хаотично, а последователно преследват егоистичните си цели.

Затова за нас е важно малко по малко да вървим към все по-независим и устойчив живот, който не може да бъде подчинен от тяхната власт.

Както ще стане ясно от следващите глави, това не е толкова трудно, колкото звучи. Повечето страхове и препятствия се коренят в нашите умове и в илюзиите, които са ни насадени от най-ранно детство.

5. Царството на Терора: Глобален контрол, чипове и безкешови разплащания

„Ако ограничаваме свободата, за да имаме повече сигурност, ще изгубим и двете.”

Бенджамин Франклин

„Истински роб е този, който се счита за свободен без да е такъв.”

Гьоте

„Ако искате да контролирате роби, трябва да имате всевъзможни пазачи. Най-евтиният начин да се сдобиете с пазачи е робите да плащат данъци за финансирането на собствените си пазачи. За да заблудите робите, кажете им, че не са роби и че имат Свобода.

Кажете им още, че се нуждаят от Право и Ред, които да ги пазят от лошите роби. След това ги накарайте да изберат държавните властници.

Дайте им свободата да гласуват и те ще гласуват за пазачите си и ще им плащат заплатите. Така те ще повярват, че са свободни личности. След това ги пратете да изкарват пари, които да броят и харчат — те ще са твърде заети да забележат робството, в което се намират.“

Александър Уорбъкс

Един от основните стълбове на изграждания Нов Световен Ред е пълният контрол над нашите действия и стремежът на властващия елит да ограничи всяка наша

свобода, като ни вкарва във все по-тесни рамки. В гл. 34 на *„Откровения на Истината“* подробно съм описал стъпките, които се предприемат в тази насока, а тук ще добавя само няколко щрихи, довършващи картината.

На различни места по земното кълбо се въвеждат все по-драстични ограничения за свободата на словото, като постепенно те стават все по-приемливи, допустими и – както биха искали да вярваме – „неизбежни за нашата сигурност и спокойствие“.

Vesti.bg: ГДБОП ще може да шпионира „Вайбър“, „Фейсбук“ и „Скайп“ (10.07.2017 г.)

„Главната дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП) вече може да извлича информация от най-популярните мобилни приложения като „Вайбър“, „Фейсбук Месинджър“, „УатсАп“, „Скайп“ и др.

Шпионският софтуер, който пробива мобилни устройства, е купен с обществена поръчка, информация за която е качена на сайта на службата, съобщава в. „Сега“.

От поръчката не става ясно за какво точно ГДБОП ще използва новия си софтуер – дали той ще се прилага само за сваляне на информация от мобилни устройства, иззети като веществени доказателства, или пък целта е събиране на информация чрез отдалечен достъп.

Във втория случай на ГДБОП със сигурност ще им трябва разрешение за прилагане на СРС. По закон то се дава от съда. Няма гаранция обаче, че няма да се ползва и без съд.

Купената програма има множество функции, става ясно от документацията. Сред тях са „извличане, визуализиране и анализ на получени и изпратени имейли, получени и изпратени съобщения от приложения за незабавни съобщения като „Вайбър“, „Скайп“, „УатсАп“,

„Фейсбук Месинджър“ и др.

Софтуерът може да извлича и SMS-и, и MMS-и.

Сред другите функции са показване и анализиране на записаните контакти, четене и клониране на СИМ карти и карти памет, анализиране на налични графични, видео, музикални, текстови и таблични файлове, както и анализиране на лог файлове.

В документацията е посочено, че софтуерът трябва да може да анализира над 10 хил. разновидности на мобилни устройства. Тук са включени следните видове техника – мобилни телефони, таблети, модеми, сателитни навигационни устройства (GPS), преносими музикални плейъри. В поръчката е посочено, че програмата трябва да има функция за „физическо и логическо копиране на данни от мобилни устройства“...

Какво предстои у нас, може да се съди по случващото се в Западна Европа.

В Германия например официално бяха разширени правомощията на следователите да инсталират шпионски софтуер в мобилните телефони и компютрите на заподозрени в различни престъпления, за да получат достъп до данни в криптирани съобщения.

В петък германският Бундестаг прие нов закон, който разширява правомощията на властите да шпионират съдържанието на криптирани услуги за съобщения като „УатсАп“ и „Скайп“.

Досега това важеше само за заподозрени терористи, но вече обхваща и престъпления като укриване на доходи и компютърни измами.

Властите отдавна имат достъп до данни от телефонни разговори и кратки съобщения, но не съществуваха ясни регулации по отношение на чат приложенията.“

Вестник „24 часа“: Турция: Задава се жестока цензура в интернет (06.02.2018г.)

„С наближаването на изборите през 2019 година, турското правителство се подготвя за прилагане на широкомащабна цензура върху излъчваните по Интернет радио и телевизионни предавания, пише вестник „Джумхуриет“.

В Меджлиса вече е внесен съответен проектозакон още на 2 февруари. Съгласно него всички предавания в Интернет – на турски или на друг език; аудио или видео сигнали - ще бъдат подлагани на строг контрол от страна на надзорния орган – Висшия комитет за радио и телевизия (ВКРТ), предаде „Фокус“.

За да бъдат излъчвани подобни предавания, ще трябва предварително да се получи съответен лиценз. Освен че ще бъде много скъп, този лиценз ще се издава след разследване на Националната разузнавателна организация (МИТ) и Генералната дирекция по сигурността (ГДС).

Получилите лиценз и разрешение интернет излъчвания ще бъдат контролирани от ВКРТ за тяхното съдържание. На тези от тях, които „не издържат изпита”, ще им бъде отнеман лиценза... Решенията за това ще бъдат постановявани от наказателните съдилища. Рестриктивните мерки предвиждат промени и в самия Закон за ВКРТ, посочва още „Джумхуриет”.“

Сходни промени (нежно и плавно) се правят все посилено и в западния „цивилизован“ свят, където през последната година доста се говори за филтри на съдържанието, които да определят кое е допустимо и кое – не:

Dnes.bg: Интернет и свободата: Идва ли денят на цензурата? (21.03.2018г.)

„... големият проблем е задължението на платформи като Facebook да внедрят филтри, така че да проверяват съдържанието, което техните потребители качват...

Платформите и към момента са отговорни за съдържанието на потребителите, но в бъдеще ще трябва да се говори дали изобщо дадено съдържание да види бял свят, а не дали да бъде свалено."

И ако си мислите: *„Аз нямам какво да крия, нека ме следят"*, не забравяйте, че това, което днес наричаме *„споделяне на един различен мироглед"*, утре може да бъде обявено за религиозен фанатизъм или подривна дейност срещу държавата и Новия Световен Ред.

А това е само началото на сбъдването на пророчествата от Откровението на Йоан, свързани с белега на Звяра.

За последиците от него се казва:

„И трети Ангел ги последва, като говореше с висок глас: „Който се поклони на звяра и на образа му, и получи белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на яростта Божия, вино неразводнено, наляно в чашата на гнева Му, и ще бъде измъчен с огън и жупел пред светите Ангели и пред Агнеца.

Димът от мъчението им ще се издига вовеки веков; няма да имат покой ни денем, ни нощем ония, които се покланят на звяра и на образа му, и които получават белега на името му.

Тук е търпението на светиите; тук са тия, които пазят заповедите Божи и вярата в Исуса." (Откровение 14:9-12)

„И първият ангел отиде, та изля чашата си на Земята; и появи се лоша и люта рана на ония човеци, които носеха белега на звяра и които се кланяха на неговия образ." (Откровение 16:2)

А дали една от последните стъпки към този „белег на Звяра“ не се случва пред очите ни:

Дарик Нюз: ЕС въвежда задължителни отпечатъци и чип в личните карти (14.11.2018 г.)

„Съветът на ЕС одобри предложението на Европейската комисия занапред личните карти на гражданите на Общността, на техните съпруги или съпрузи, както и разрешенията за престой на чужденци, да бъдат уеднаквени. Предвижда се личните карти и картите за право на престой в ЕС да бъдат с размер на банкова карта.

Те трябва да съдържат възможност за машинно разчитане, както и безконтактен чип, в който да са записани два пръстови отпечатъка на преносителя и неговата лицева снимка.“

News.bg: Хиляди в Швеция с микрочипове под кожата (23.10.2018)

„В Швеция, технологично развита държава в света, хиляди са си поставили микрочипове на ръцете. Чиповете имат за цел да улеснят ежедневието на потребителите и да направят живота по-удобен - по-лесен достъп до дома, до работата и мястото за спорт, тъй като заменят цифров четец с ръката.

Микрочиповете също могат да бъдат използвани за съхранение на контакти, лична информация, профили в социални мрежи, електронни билети за събития и билети за железопътния транспорт в Швеция.

Поддръжниците на малките чипове твърдят, че те са безопасни и като цяло са защитени от хакерски атаки.

Чиповете, които са с размер колкото оризово зрънце, обикновено се поставят под кожата на един от палците. Процедурата струва около 180 долара.

Толкова много шведи искат да се сдобият с

микрочипа, че основният производител в страната заявява, че не може да смогне на молбите. Повече от 4000 шведи са поискали технологията.

Biohax International доминира на пазара в скандинавската държава. Компанията е създадена преди пет години от Йован Остерлунд, бивш професионалист по поставяне на пиърсинг.

След като в продължение на две години работи изцяло върху проекта, в момента разработва материали, за да може да наеме шведски лекари и медицински сестри.

Най-голямата железопътна компания в Швеция позволява на клиентите да използват чипове вместо билети. Скоро ще бъдат използвани и при плащане в магазини и ресторанти."

И отново виждаме как на малки стъпки ни водят към диктатура, в която всеки от нас ще бъде лесно проследим и контролиран, ако човечеството проспи всичко онова, което сега се случва.

Успоредно с тези чипове, все повече се говори в публичното пространство за ограничаване на разплащанията на ръка и цялостно отпадане не книжните пари и монетите – все за „наше удобство“ и за „войната с тероризма“.

Това са тенденции, които няма да приключат скоро и нямам основания да съм оптимист, че човечеството ще се пробуди от този кошмар, преди да е станало късно.

За нас остава единствено да се погрижим първо за себе си, а след това (с просвета и пример) да помогнем на колкото се може повече наши братя и сестри да не бъдат изцяло зависими от тази порочна система, управлявана от тъмните духове и техните хазяи на Земята.

6. Възцаряването на Антихриста

„Веселете се, небеса, и вие, които обитавате в тях! Горко вам, които населявате земята и морето, защото дяволът е слязъл при вас с голям гняв, като знае, че му остава малко време."

(Откровение 12:12)

„Тогава се почуди цялата Земя и тръгна подир звяра; и се поклониха на змея, който бе дал власт на звяра, поклониха се и на звяра, казвайки: кой прилича на тоя звяр, и кой може да воюва с него?

Нему се дадоха уста, които говореха големи думи и богохулства; даде му се и власт да воюва четирийсет и два месеца.

Тогава отвори уста за хула против Бога, за да похули името Му, жилището Му и ония, които живеят на небето.

И даде му се да воюва против светиите и да ги победи; даде му се власт над всяко коляно, език и народ.

И му се поклониха всички жители земни, чиито имена не са написани в книгата на живота при Агнеца, заклан от създание-мира. Който има ухо, нека чуе."

(Откровение 13:3-9)

„И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да слиза от небето на земята пред човеците. И мамеше живеещите на Земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши. И позволи му се да даде дихание на зверовия образ, така щото зверовият образ да

продума; също и да направи да бъдат избити ония, които се не покланят на зверовия образ.”

(Откровение 13:13-15)

„И видях небето отворено, и ето, кон бял. Оня, Който яздеше на него, се нарича Верен и Истинен, и Той праведно съди и воюва; очите Му бяха като огнен пламък, а на главата Му имаше много корони и написано име, което, освен Него, никой не знаеше. Той беше облечен в дреха, обагрена с кръв, и името Му - Слово Божие. А небесните воинства, облечени в бял и чист висон, следваха подире Му на бели коне...

Тогава видях звяра и царете земни и техните воинства, събрани, за да воюват против Седналия на коня и воинството Му.

Звярът биде хванат, а с него заедно и лъжепророкът, който бе вършил личби пред него, та заблуди ония, които бяха приели белега на звяра и се кланяха на образа му: и двамата бидоха живи хвърлени в огненото езеро със запален жупел; останалите пък бидоха убити с меча, излизащ из устата на Оногова, Който седеше на коня; и всички птици се наситиха от плътта им.”

(Откровение 19:11-14 + 19-21)

„Видях, че от небето слизаше Ангел, който имаше ключа от бездната и голяма верига в ръката си; той хвана змея, древната змия, която е дявол и сатана - и го свърза за хиляда години; след това го хвърли в бездната и го заключи, като тури печат върху му, за да не прелъстява вече народите до свършека на хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. И видях престоли и седналите на тях, на които бе дадено да съдят; видях и душите на обезглавените заради свиде-

телството Исусово и заради словото Божие, и ония, които се не поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си. Те оживяха и царуваха с Христа през хилядата години;”

(Откровение 20:1-4)

„И сега ви казах това, преди да се е сбъднало, та, кога се сбъдне, да повярвате. Няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на тоя свят, и в Мене той няма нищо.”

(Йоан 14:29,30)

Учителя: „Когато Христос беше на Земята, Сатаната беше в астралното поле. Сега е обратното – Сатаната е на Земята, а Христос действа в астралното поле. Сатаната ще се въплъти тук, в Европа, в един царстващ дом, ще привлече към себе си всички отрицателни елементи, след което най-после ще бъде разпнат.” (78)

„Като ученици, вие трябва съзнателно да учите, да дойдете до разумно разбиране и различаване на доброто и на злото. Ученикът трябва да изучава произхода на доброто и на злото, да знае условията и причините на тяхното зараждане. Това са въпроси, които вие сами трябва да разрешите. От правилното разрешаване на тия въпроси зависи вашият бъдещ прогрес.“ (79)

Рудолф Щайнер: „Ариман може да се преведе с израза „оказващият съпротива“ – такъв би бил смисълът на израза... Персийският мит разказва за Ариман: той произхожда от общата „светеща основа“, но още от началото се е показал непокорен и се е отклонил.“ (80)

„Както имаше въплъщение на Луцифер в плът и въп-

лъщение на Христос в плът и кръв, **преди да е изтекла малка част от третото хилядолетие на следхристиянската епоха, на Запад ще има едно действително въплъщение на Ариман: Ариман в плът и кръв.** Човечеството не може да избегне това въплъщение на Ариман. То ще дойде неизбежно. Но това, което има значение, е хората да намерят правилната позиция, от която да се изправят срещу него.

Винаги когато се прави подготовка за въплъщението на тази личност, ние трябва да бъдем будни за определени показателни тенденции в еволюцията. Същество като Ариман, който ще се въплъти на запад в бъдеще, се подготвя предварително. С оглед на неговата инкарнация на Земята, Ариман насочва определени сили в еволюцията по такъв начин, че те да са от най-добро предимство за него. И злото ще доведе до това, че хората да живеят в състояние на спящо незнание, неспособни да разпознаят определени явления в живота, като подготовка за неговото въплъщение. Правилна позиция може да бъде взета само с разпознаването на една или друга серия от събития, като подготовка на Ариман за неговото земно съществуване.

И сега е дошло времето за отделните човешки същества да разберат, че тенденциите и събитията около тях са машинации на Ариман, помагащи му да се приготви за неговата наближаваща инкарнация. Без съмнение ще бъде от най-голяма полза, ако той успее да възпрепятства хората да възприемат това, което е наистина правилно за тяхното благосъстояние, ако по-голямата част от хората смятат тези подготовки за аримановото въплъщение като прогресивно и добро за еволюцията.

Ако Ариман успее да се промъкне между човечеството, незнаещо за неговото идване, това ще го зарадва

възможно най-много. Именно поради тази причина, събитията и тенденциите, в които Ариман работи за неговата бъдеща инкарнация, трябва да бъдат изкарани на светлина... Неговите усилия са насочени към това – да запази вече широко разпространената нагласа, че за благото на обществото е достатъчно, ако са задоволени само икономическите и материалните нужди на човечеството... И накрая се стига до това, въпреки че хората няма да го признаят, че във всекидневния живот нищо в пътя на познанието не се смята за наистина полезно, освен ако не помага на човек да се нayде...

Друга тенденция в съвременния живот, която е от полза на Ариман в неговата подготовка, е всичко това, което е ясно видимо в национализма. Всичко, което може да раздели хората на групи, което ги отчуждава и ги противопоставя един на друг, подсилва импулса на Ариман...

И друго – това, което ще бъде от особено предимство за него, е късогледото, тесногръдо схващане на Евангелията, толкова разпространено днес... Евангелията не могат да ни отведат до истинския Христос, освен ако не са осветени от духовната наука.“ (81/1)

„От най-огромно значение е хората да посрещнат въплъщението на Ариман с пълно съзнание за това събитие. Въплъщението на Луцифер беше разпознато само от пророческото виждане на духовниците от Мистериите. Повечето хора бяха много несъзнателни и за това, което представляваше важното въплъщение на Христос и събитието на Голгота. Но човечеството трябва да живее с пълно съзнание за въплъщението на Ариман по време на опустошителните събития, които ще се случат в материалния свят...

Ариман се подготвя от духовния свят за въплъщението си, като се старае по какви ли не начини, успоредно с тази подготовка, възможно най-силно да заблуди и да поквари човечеството на Земята. Задачата на хората през следващата фаза на нашата цивилизация е да очакват въплъщението на Ариман с такова съзнание, което ще им помогне за по-добра духовна подготовка. Чрез самия (въплътен) Ариман човечеството ще осъзнае какво може и най-вече какво не може да се постигне единствено с изучаване и ползване на материалния свят. Хората трябва да имат пълно съзнание за сигурното въплъщение на Ариман и да бъдат все по-будни и будни във всяка област, за да разпознават с по-голяма и по-голяма яснота тенденциите в живота, които водят към Аримановото въплъщение...

Нужно е хората да са наясно, че Ариман ще живее сред тях на Земята, както и че самите те могат да определят какво да научат или да получат от него. Обаче няма как да го постигнат, освен ако отсега-нататък не вземат контрола над определени духовни и недуховни течения. В противен случай тези течения ще се използват изцяло от Ариман, за да държи съзнанието на човечеството в дълбоко непробудено състояние и в невежество за неговото бъдещо въплъщение. Ако има пълна власт (над тези течения), след като се въплъти на земята, ще завладее хората и ще ги изкуши и подмами да спрат земната еволюция...

Според уменията и желанието да се задълбочим до корените на проблематиката ще зависят последствията от въплъщението на Ариман – дали човечеството ще помогне на Ариман да спъне земната еволюция или човечеството ще осъзнае ограниченото значение на интелектуалния, бездуховен живот...

Хората трябва съзнателно да се борят за придобиване на разбиране за тази троица – Христовия импулс, влиянието на Ариман и това от Луцифер. Без такова съзнание ще са неспособни да преминат в бъдещето...

Това въплъщение на Ариман не може да се избегне. То е неизбежно, тъй като човечеството трябва да се изправи лице в лице с Ариман. Той ще бъде личност, чрез която ще стане ясно каква неописуема интелигентност може да се постигне, ако се ползват всички земни сили, за да се разширят способностите на ума и находчивостта." (81/3)

„В момента, в който Ариман се въплъти в определеното време на Запад, цялата култура ще бъде импрегнирана с неговите сили. Какво още ще донесе той? Чрез известни удивителни дела той ще донесе на човечеството цялото ясновидско познание, което до тогава е могло да бъде постигнато единствено посредством интензивни усилия и труд. Помислете само колко безкрайно удобно ще бъде това. Няма да бъде необходимо хората да правят нещо. Те ще могат да живеят материалистично, ще ядат и пият това, което е останало след войната, и не ще трябва да се занимават с някаква духовна наука. Ариманичните течения ще продължават курса си безпрепятствено. И когато в правилното време Ариман се въплъти в западния свят, ще основе едно голямо окултно училище. В това окултно училище ще бъдат изучавани най-грандиозните магически изкуства и върху човечеството ще се изсипе онова, което иначе може да бъде постигнато само с труд...

С помощта на удивителни магически изкуства той ще може да превърне голям брой от човешките същества в ясновидци – но по такъв начин, че ясновидството на

всеки индивид ще бъде строго диференцирано... В края на краищата всички ще бъдат доволни от техните собствени видения, защото всеки от тях ще може да вижда в духовния свят...

Но резултатът ще бъде установяването на Ариманово царство на Земята и отхвърлянето на всичко постигнато дотогава от човешката култура; всички несъзнателно пазени пагубни тенденции ще се разразят. Важното е не дали хората приемат или не мъдростта на бъдещето, а дали те работят върху нея. И тези, които го направят, трябва да вземат върху себе си тежкото задължение да спасят земната култура за Христос." (81/4)

„Посветените винаги са казвали: Когато хората са проникнати от духовните истини, от духовната мъдрост, това поражда голям ужас всред ариманическите Същества и всред мрака в който те живеят, лумва един разядащ огън." (81)

„Ние сме в правото си да заявим: Ако някои хора споделят своите висши опитности, без предварително и добросъвестно укрепване на разсъдъчната си способност... тогава техните послания са винаги и във висша степен съмнителни...

Ясно виждаме, че Луцифер и Ариман съвсем не се отказват от своите изкушения, само защото един или друг човек е поел пътя на окултното обучение. Напротив!

Има само една сила, от която Луцифер панически бяга: моралното съзнание! То просто изгаря Луцифер като свиреп, разяждащ огън!

А срещу Ариман можем да се борим само с онази здрава и сигурна разсъдъчна способност, която постигаме чрез изучаването на Антропософията. Ариман с ужас

бяга от нещо много просто: от здравата разсъдъчна способност...

Колкото повече усилия влагаме в укрепването на нашата разсъдъчна способност между раждането и смъртта, толкова по-силно работим срещу Ариман. Този факт се потвърждава най-вече в онези случаи, когато хората са прекалено склонни да споделят своите свръхсетивни изживявания. Дори най-плахият опит да се апелира към техния разум завършва обикновено с това, че Ариман ги обсебва още по-явно; и колкото повече ариманическите изкушения се проявяват под формата на слухови възприятия [диктовки и ченълинги], толкова по-безпомощни стават тези хора...

Ако някой отхвърля усилията, необходими за постигането на здраво и логично мислене, надявайки се да проникне и без тях в духовния свят, фактически се стреми да избяга от нашия земен свят. Такива хора искат да се носят над земните грижи; те смятат за унизително да се занимават с неща, свързани с разбирането на каквито и да е физически закономерности, и изобщо вярват, че са призвани за нещо много повече.

Обаче тъкмо тази душевна нагласа става повод за още по-голямо високомерие. И много лесно е да се установи, че тъкмо тези личности, които са склонни към мечтателство и нежелание да се ангажират с проблемите на ежедневието, упорито отказват всякакво обучение, защото те просто смятат, че „са вътре в нещата"; духовни движения като нашето не ги привличат. Техният девиз е:„Човечеството трябва да живее в духовния свят!" ...

Последният път стана дума за случаите, когато някой се поддава на „ясновидските" си фантазии (употребявам тази дума в нейния лош смисъл) и погрешно смята, че напредва в духовния свят.

Ние ясно подчертахме, че тези измами и заблуждения са предизвикани от ариманическите сили; ясно посочихме: срещу измамите, породени от едно лъжливо ясновидство няма друго средство, или поне друго по-подходящо средство, освен здравата разсъдъчна способност, която постигаме през живота, простиращ се между раждането и смъртта...

При едно ясновидство, което е не плод на строго и адекватно провеждано систематично обучение, а настъпва под формата на спонтанни атавистични прояви, под формата на всевъзможни образи, гласове и звуци, с една дума, при едно „неправилно" ясновидство, ние винаги установяваме, че след известно време то изчезва напълно, особено ако съответният индивид има възможност, а най-вече вътрешната готовност да се заеме с продължително и сериозно проучване на антропософската литература, или пък направо да пристъпи към истинско окултно обучение.

Следователно, в тези случаи, когато сме изправени пред грешки в свръхсетивното познание, трябва да запомним: ако въпросният човек има достъп до истинските източници на окултното познание, те винаги означават и една сигурна помощ в неговия стремеж да върви по верния път...

Накъдето и да отправите поглед – навсякъде, където има следи от човешки мисли и чувства, Вие ще установите колко далеч са хората от едно вярно разбиране за същността на Луцифер и Ариман. В по-голямата си част, хората или изобщо не подозират за тях, или пък не искат да положат и най-малките усилия за да ги разберат.

Ето защо Вие лесно ще забележите, че днес повечето хора изпадат в един вид религиозен егоизъм: те се стремят единствено към онзи комфорт на душата, който те

извличат от своите представи.

Макар и в много случаи хората да не съзнават този егоизъм, той винаги се намесва в техните желания, в техните страсти. А Луцифер никъде не се намесва така брутално в нашите чувства, както в случаите, когато с помощта на своите чувства, желания и страсти, хората се устремяват към духовния свят, но без да могат да го осветят със светлината на познанието.“ (82)

„Тъкмо в нашето съвремие се подготвя един изключително важен период от развитието на земното човечество, а именно периодът, когато душевните сили в известен смисъл ще претърпят пълен обрат. За много от Вас е вече ясно: ние сме изправени пред една епоха, през която определен брой хора – а те наистина няма да са много – ще развият съвсем други душевни способности, отколкото тези, които сме свикнали да приемаме за нормални... Етерното ясновидство ще бъде достояние само на онези, които показват твърд стремеж към познанието и себепознанието.“ (82)

„Това, което хората от Петата следатлантска епоха трябва да научат, се свежда до съзнателна борба срещу злото, навлизащо в еволюцията на човечеството.” (83)

„Ние хората нямаме за задача да попречим по какъвто и да било начин на въплъщението на Ариман. Нашата задача е така да подготвим човечеството, че Ариман да бъде преценен по правилния начин. Ариман ще има задачи. Той ще трябва да направи това или онова, а хората ще трябва да оценят и използват разумно идващото чрез Ариман в света.

Хората ще могат да го направят само, ако са способни

да се приспособят по разумен начин към онова, което Ариман вече изпраща към Земята от отвъдните светове с цел да контролира икономическия живот на Европа, без да бъде разпознат. Това не трябва да се случва. Ариман не трябва да контролира икономическия живот на Европа незабелязано.

Трябва да се научим изцяло да познаваме неговите особени качества. Ние трябва да сме способни да му противодействаме с пълно съзнание." (84)

„Един чудесен начин да попаднем в лапите на Ариман е да отхвърлим всичко, свързано с познанието, заради религиозна принадлежност или да настояваме, че чистата вяра е достатъчна. Ако хората се държат здраво за тази чиста вяра, те осъждат душата си на застой, а мъдростта, която трябва да бъде спасена от Ариман, няма да намери брод към тях.

Важното е не дали хората приемат или не мъдростта на бъдещето, а дали те работят върху нея. И тези, които го направят, трябва да вземат върху себе си тежкото задължение да спасят земната култура за Христос..." (85)

<u>Св. Ефрем Сирин за въплъщението на Антихриста:</u>

„Ще се представя за скромен и внимателен, мразещ несправедливите слова, побеждаващ всички идоли, засвидетелстващ уважение, състрадателен към бедните, извънредно честен, с много добра външна обхода, мил към всички.

За да си спечели благоразположението на всички, той умело замисля как да бъде обикнат от хората; няма да приема подаръци, нито ще приказва гневливо. Не ще се показва мрачен, а винаги — весел. И във всички тези свои добре обмислени кроежи той ще оплете света, дока-

то трае властта му.

Понеже повечето хора и народи ще виждат тези негови добродетели — добрите му дела и силата му, всички ще мислят като с един ум и с голяма радост ще го коронясат, казвайки си един на друг, че няма да се намери друг такъв човек, толкова благ и справедлив...

Тогава Нечестивия, вече сдобил се с власт, ще разпрати демоните си по всички краища на света, за да възвестят сред всички хора, че се е явил славен цар — (царуващ) от този миг и насетне...

Народите ще бъдат впримчени и ще искат да гледат този „Бог“, а повечето хора ще му станат верни, ще се отрекат от истинския си Бог и ще поощряват ближните си да възхваляват Сина на погибелта, като се нахвърлят един връз друг и се избиват с ножове...”

Старецът Паисий Светогорец:

„Когато чуете, че турците преграждат в горното течение водите на Ефрат и ги използват за напояване , тогава знайте, че ние вече сме навлезли в приготовлението за тази велика война; а по този начин се приготвя пътят за двестамилионната войска от изгрев-слънце, както казва Откровението.“

„Нашите времена са трудни и ще трябва да понесем трудности, може би и да станем мъченици по време на бурята, която ще се развихри. Единствено посредством духовния живот човек ще успее да устои. Нека не се отчайваме.

Тия трудни времена са едно благословение, защото ни принуждават да живеем по-близо до Христа. Това е една възможност за по-голям подвиг. Сега войната няма да е с оръжие, а духовна, с Антихриста. Той ще се опита да заб-

луди „ако е възможно, и избраните“ (Мат. 24:24).

Всичко ще е под контрола на звяра от Брюксел. След личните карти лукаво ще преминат към подпечатването на ръката или челото.

Единствено тези, които имат печата, ще могат да купуват и да продават и да се обслужват. Верните, които откажат, ще се озоват в затруднение. Затова нека отсега свикнат да живеят просто и ако могат да имат по някоя нива, няколко маслинени дървета или някое животно за нуждите на семейството си.”

7 стъпки пред учениците на Бялото Братство

1. Пробуждане

Никой не обича да бъде лош пророк и да се налага да поднася лошите новини на хората, които обича, и аз не съм изключение. Затова и през изминалите месеци по-скоро мимоходом обръщах внимание на определени тенденции в света около нас и на тиктакането на часовника, отмерващ годините до кулминацията на „Последните дни“ (подробно описани в Библията и от Учителя), за които стана дума подробно в уводните страници на тази книга.

С всеки изминал ден обаче все по-силно усещам задължението да споделя знанието, което ми е било дадено, с всяка душа, която би проявила интерес към него. Дори и само на един човек да успея да помогна да намери пътя към Светлината по лек и безболезнен начин, заслужавала си е всяка капка кръв, пот и сълзи.

А на свой ред всеки пробуден носи отговорност да не пази полученото за себе си, защото не би имало особен смисъл ако аз (или малка шепа хора, разпиляни по земното кълбо) посрещнем подготвени предстоящите времена, докато с очите си (или с духовния си взор) виждаме и усещаме болката на цялото човечество и триумфа на духовете на Мрака.

Затова положих огромни усилия да представя възможно най-пълно картинката на близкото бъдеще в *„Откровения на Истината“*, а сега предстои да споделя

идеите, чрез които заедно бихме могли да противодействаме на злото и дори да го използваме като стимул, за да се обединяваме и да си помагаме все повече.

И така, първата стъпка е да се запознаем във възможно най-голяма дълбочина със ситуацията, в която се намира човечеството, но в същото време вече не можем да си позволим да губим твърде много време за този процес, защото дори и в космичен план да разполагаме с цяла Вечност за своето развитие, за настоящите ни задачи Христос очаква от нас да работим „докле е ден“, а в света на полярностите, в който сме потопени, както денят, така и нощта си имат своя край.

Наближава нощта, през която – ако е рекъл Господ и ако сме се подготвили подобаващо – дори да нямаме външни условия за дейност сред хората, ще можем с вътрешна работа, с молитви и мисли да помагаме – докато изчакаме Ариман да свърши мръсната си работа и след това да се заемем с изграждането на един нов и по-добър свят.

Ако пък Бог прецени, че сме Му по-нужни горе, отколкото тук във физически тела, можем спокойно да се оставим в Неговите ръце, знаейки, че сме направили най-доброто, което зависи от нас.

Днес до голяма степен от нас зависи дали ще се изпълни пророчеството на Христос: „И ако не се съкратяха ония дни, не би се спасила никоя плът; но заради избраните ще се скратят ония дни.“ (Матей 24:22) – И съответно дали ще останат чисти и неувредени човешки тела, които да продължат развитието на човечеството. Досущ като след Ноевите дни.

Въпреки това, ясно съзнавам, че ако човек за първи път се сблъсква с перспективите пред човечеството, би останал доста шокиран, объркан и обезнадежден, тъй

като Истината би разрушила много от илюзиите, в които Системата го е накарала да вярва, за да бъде послушен служител и да не забелязва пропастта, към която се е засилило цялото човечество.

Ние обаче – учениците на Бялото Братство – не трябва да бъдем като онези, за които Христос предупреди: „Но както беше в Ноеви дни, тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески; защото, както в дните пред потопа ядяха и пиеха, женеха се и се мъжеха до оня ден, в който Ной влезе в ковчега, и не узнаха, докле дойде потопът и изтреби всички. Тъй ще бъде и пришествието на Сина Човечески.“ (Матей 24:37-39)

По моето скромно мнение уводната част от тази книга, включваща пророчествата за нашите времена, казва най-важното, което Братството е искало да се знае от душите, въплътени на Земята през нашата епоха. И това знание да се използва разумно, за да планираме следващите си ходове.

И нека бъде пределно ясно, че нито Христос, нито ап. Павел, нито Учителя, нито Щайнер, нито Ванга, нито десетките други доказали се пророци са ни обещавали, че ни предстоят лесни и безпроблемни години.

Тези, които днес ни ги обещават, са съзнателни или несъзнателни слуги на враговете на човечеството, чиято цел е хората вкупом да се озоват в едно безизходно положение, а Ариман да дойде „на бял кон“ и да покаже „спасението“. Ако това се случи с всички човешки души, това би означавало Христовият Импулс да бъде напълно угасен, а Мракът и Злото да обхванат цялата Земя.

Досега Князът на този свят е властвал и човечеството в огромна степен е било в негов плен, но сега е моментът една по една човешките души да се обръщат към Бога и да се включват в редиците на Бялото Братство.

2. Първи стъпки към „Не аз, а Христос в мен“

В нашите времена трябва да бъдем особено будни за приспиващите влияния чрез разни „Учители“ и „ченълинги“ (диктовки) които пропускат да ни споменат, че на човечеството му предстои важна матура, при която Христос ще отдели „житото от плевелите“, а ние сме заплашени от опасността да проспим едни от най-важните години и събития в цялата човешка история.

И след като човек излезе от хипнозата, под която е бил преди началото на своето пробуждане (то рядко се случва внезапно и често отнема месеци или години, в зависимост от индивидуалните усилия и заобикалящата среда), човек започва да търси, да размишлява, да опитва да се домогне до това, което Посветените са оставили за нас, за да успее да си спомни защо е дошъл на Земята и каква е Божията Воля за него. Този процес може да бъде значително улеснен и съкратен, ако общува с хора, които вече са извървели първите крачки от пътя, по който той плахо пристъпва.

Следващата важна стъпка е работата над себе си и следването на насоките и методите за духовна работа, дадени от Учителя, защото без прилагане това Учение няма никакъв смисъл и се превръща в един товар за нас.

Но още на този ранен етап е важно ясно да разбираме, че сами не можем да се справим със задачите си, възложени ни от Бялото Братство, и ако се превърнем във вглъбени в себе си самотници, ние скоро ще достигнем до границите на нашето собствено развитие, които могат да бъдат преодолявани единствено чрез работата ни сред

хората. Дните на аскетизма са безвъзвратно отминали и всеки опит за дългосрочно бягство от реалността или от нашите отношения с другите човешки същества ни отдалечава и от Самия Христос.

А по отношение на нашите колективни задачи за идването на Царството Божие на Земята – в основата на всички стои идеята, че единствено обединени сме силни и непобедими, а Христос се проявява – както и Сам ни каза – където са двама или трима, събрани в Негово Име.

Затова всякакви поводи да срещаме съмишленици, да се събираме за светли инициативи или дори за ден-два, прекарани в чист и свят братски живот сред Природата, в съчетание с молитви, песни, Паневритмия и други свещенодействия, са важна част от нашето духовно развитие, а също и от работата ни за повдигането на съзнанието на цялото човечество.

Има много мъдрост в африканската поговорка, според която ако искаме да стигнем бързо, трябва да вървим сами, но за да стигнем далеч, имаме нужда от другари по пътя. И тъй като една от основните задачи на Школата е да ни научи на колективен, братски живот, всяко положено усилие, целящо обединение (но не около илюзии, лъжи и нечии тълкувания на Словото на Учителя, а около Истината), ни приближава към ангелската степен на развитие.

И за да стигнем успешно, Учителя ни учи, че **„Само светлият път на Мъдростта води към Истината.“**

Затова е и толкова важно да познаваме основите на това Учение, за да може нашето обединение да дава добри плодове, вместо поради незнание да пилеем енергия и време напразно в задачи, каквито Учителя дори не ни е възлагал.

3. Разпространение на Учението

На този етап човек вече все по-малко е фокусиран единствено върху личното си развитие и прави първите си стъпки към това да бъде полезен за околните и да помогне на другите да видят това, което той сам е видял или научил. До тогава обаче е нужна известна подготовка, за която говори и Учителя: „Докато си празен, докато истината не е в тебе, мълчи, нищо не говори, за да се напълни шишето ти. Щом истината влезе в тебе и те напълни, говори, кажи я на всички, за да изпразниш шишето си и започнеш отново да пълниш." (86)

И докато сме част от съвременния свят, Небето се грижи да срещаме хората, които биха били готови да се пробудят и да поемат съзнателно към Бога. От нас се иска само да бъдем винаги будни за подобни възможности и да сме готови да подадем ръка на душите, гладуващи и жадуващи за Истината.

Ако пък край нас няма такива хора, но имаме желание да бъдем полезни за Цялото, има много инициативи, свързани със разпространението на Словото или като цяло за един по-добър свят, които бихме могли да подкрепим с усилия, средства, идеи и т.н.

Друга важна насока ни дава Щайнер в книгата *„Как се постигат познания за висшите светове"*:

„Ученикът трябва да обърне внимание върху поддържането на своето телесно и душевно здраве. Естествено, здравето не зависи от волята на човека, но да се стреми към здраве може всеки. Само здравия човек може да има здраво познание....

Всеки сам трябва да се грижи за себе си. Що се отнася за физическото здраве, по-важно от всичко друго е да се отстранят вредните влияния."

4. Работа в групи по градовете

Учителя многократно ни е призовавал към колективна работа на Божията Нива (в книгата „Основни принципи, правила и методи за работа в Школата...“ – раздели „Просветна дейност“, „Задачи към ученици“ и „Призив от Учителя“ има доста тематични извадки) и е време да започнем да обединяваме нашите усилия, но този път не с общи користни и комерсиални цели, нито като една общност от ръководители и подчинени, а като равни. Като братя и сестри в Христа.

Нашият Учител дори ни е дал подробен метод, чрез който можем да извършим това. Ако го приложим правилно и не го изопачим, той би ни помогнал за реализирането на нашите индивидуални и колективни задачи:

Четирите съвета

„И чух силен глас от Небето, който казваше: „Ето Скинията Божия с човеците, и ще се засели с тях и те ще бъдат люде Негови; и сам Бог ще бъде с тях, техен Бог.“ – Значи Господ непременно трябва да дойде и да живее с нас. Съединим ли се с Него, в бъдеще няма да има вече такива бракове като сегашните. Сегашните са без Господа. Венчали се, но гледаш – Господ Го няма там. Мъжът с жена си не се разбира, с децата си – също. Няма Го Господ там. А където няма Господ, няма разбиране. Когато Господ дойде да живее между тях, жената, като види мъжа си, ще го прегърне; мъжът, като види жена си, ще я прегърне; децата, като видят майка си и баща си, ще ги прегърнат. И ще има мир и радост нався-

къде. Следователно Господ трябва да дойде да живее между нас. Ако не дойде, вие няма да ме разберете и аз няма да ви разбера...

Сега вие срещате някого и казвате: „Той е учител, по закон ще го назначат – трябва да има ценз, трябва да е завършил университет.“ – Имате право. Но когато дойде Господ да живее между нас, ще има само един Учител и този Учител ще живее във всички нас. И когато Той говори в когото и да е, ние ще Го слушаме, ще познаем Неговия глас. Когато този Учител говори, Неговите думи са определени, особени, Неговият глас е особен. Този Учител говори със Словото на Любовта. Знаете ли колко е силна Любовта...

Господ е при вашите сърца, вие Го познавате. Или искате аз да ви Го покажа какъв е? Вие Го познавате, били сте много пъти при Него и сте се връщали. Понякога сте усещали Божествената тояга на познанието върху себе си. Колко пъти тя се е стоварвала върху вас! Колко пъти Той ви е учил и питал: *„Познаваш ли ме?“* Познавате Го, но се намирате в едно хипнотично състояние. Дяволът ви е хипнотизирал и затова не познавате Господа. Моята цел сега е да ви разхипнотизирам и правя обратни паси. Когато искат да направят нещо с тебе, гледат те втренчено. Така и дяволът, като вълка – хване те, гледа те в очите и после те разтърси. После влиза във всичките ти удове, заема място в мозъка ти и казва: *„Тъй ще направиш, иначе ще направиш.“* И ти изпълняваш неговите заповеди. Той казва: *„Господ не е туй, което ти мислиш, Той е претърпял известно изменение.“*

Ние сега правим обратни паси (Учителя разтваря ръцете си встрани и духа), като при всяко прекарване на ръцете казваме: *„Това е вече закон“* и по този закон ние даваме от една страна Любовта, а от друга страна – Мъд-

ростта. Като кажем тези думи и духнем, дяволските нишки се разкъсват, в човека става едно разтърсване и той казва: *„Къде бях досега, къде бях?“* Та сега и вие ще се запитате къде сте били – били сте на дъното на ада. И тъй, всички трябва да се освободите от туй хипнотично състояние. Затова ви казвам, че трябва да работите с Любов и Мъдрост, понеже те са Божиите ръце. И ще започнете по права линия. Това аз наричам очистително дишане – ще проектираш волята в себе си и ще кажеш: *„В името на Божията Любов, в която няма никаква измяна, и в името на Божията Мъдрост, и в името на Неговото Слово, тъй да бъде!“*

Няма сила в света, която да устои на тази магия, на тази сила. Така ще се разтърсят всички основи на черната ложа и всички нейни сили ще се махнат...

Извън физическото си тяло, човек е облечен с астралното си тяло, което е в една етерна, подвижна форма и когато той прокара ръката си по него, предизвиква там известно сътресение. Понякога, като сме всред хора, от които излиза злоба, тези стрели на злоба предизвикват в нас известно неразположение. Това е, защото те са предизвикали у нас известни удари, които ние възприемаме като болка.

Първото правило, когато се приближавате към някого е: не бързайте да отидете изведнъж към него, а се спрете, вдигнете ръцете си и кажете: *„В името на Божията Любов и в името на Божията Мъдрост, в която живеем и се движим, и в името на Неговото Слово, да се разпръсне всяко зло и всяко лукаво помишление!“* (с духане)

Изговорите ли това, ще забележите, че всяка зла мисъл, всички стрели и муниции на неприятеля ви, ще се разпръснат. Той предава оръжието си и казва: *„Аз се предавам!“* Не направите ли това, не се ли подготвите,

вие изпадате в засада. Тогава идват съмненията, терзанията, идва омразата, злобата и после казвате: *„Нещо ме души.“*

Сега искам учениците на Бялото Братство да ходите разумно и да употребявате това оръжие. Давам ви един закон, употребете го спрямо когото и да е – който и да е, все тъй ще постъпвате.

– Пред него ли да направим това?

Не, още отдалече, още като забележите неприятеля. Ние имаме право да употребяваме нашите оръжия.

Писанието казва: *„Там да се въоръжите.“* Как? Ако те употребяват известни сили, ние ще употребим в противодействие други. Отдалече ще направите своето упражнение – ще погледнете нагоре и ще си направите упражнението. Който ви види, ще каже: „Този какво ли прави?“ Той няма нищо да разбере. Това е само един начин да се фиксира вашият ум, за да противодейства. Туй упражнение може да направите и мислено, но когато участват и ръцете, въздействието е по-силно...

Сега всички ще се обедините и ще работите по този закон на Любовта. Ще поставите в действие закона на хармонията и той ще почне да отваря пътя ви. Във вас ще дойдат Божиите мисли.

Този свят е на Бога, ние сме Негови служители и ще работим за Него. Нищо повече. Ние няма да работим за някоя черква – нито за православна, нито за протестантска, нито за католическа. Ние ще работим за Царството Божие. Ако пък и тези черкви работят за Царството Божие – добре дошли, ние сме с тях! Но ако те не работят за Бога, аз за тях един косъм няма да дам. Един косъм от брадата ми струва повече от една такава черква. Нашето правило е да служим съзнателно на Онзи, Който ни е дал живот, Който ни е дал всичко.

Няма да допуснем някой да ни лъже, стига толкова лъжи! Ние и вие, черквите, сме служители на Господа, а това, което вие правите, това, дето искате да ни лъжете – няма да мине. Ние познаваме тези лъжи. Нали мъжът и жената, преди да се оженят, се докарват? Мъжът се докарва, че е много благороден, жената се докарва, че е много благородна, а после, като се оженят, казват един на друг: *„Не ми се докарвай, познаваме се – беше то преди, но сега вече се опознахме!“* За какво да се лъжем – сега трябва да излезе чистата истина, за да можем да се обновим, и тогава ще станем ученици на Всемирното Бяло Братство, ще станем ученици на Христа в този смисъл...

На присъстващите тук ще дам някои внушения за работа през годината. Ще се изберете ония, които повече си хармонирате, понеже така не само че се намирате на едно и също поле на развитие, но и връзките ви от миналото са по-силни. Почнете да си кореспондирате помежду си. Ще развивате три вида работа: първо – работа на физическото поле, второ – работа в умствения свят и трето – работа в духовния свят. Нека излезе от вас самите един практически, а не само теоретически метод за работа, който да даде резултат.

Да се съберат двама, трима или петима души, които да си разменят с писма мисли как да работят на физическото поле: да засаждат градини с плодове – ябълки, круши, зеленчуци и други. Или пък да се основат малки колонии, забавачници за деца, или малки училища, като при това се разменят мисли за разните методи по преподаването. Или пък да се отворят гостилници; изобщо навсякъде да се проявава вашата инициатива. Добре е да се занимавате с малките деца – да взимате участие в техните игри с кукленчки. Защо не? Ако с малките деца не мо-

жете да се справите, как ще се справите с възрастните? У всекиго от вас има нещо много ценно в опитността му. Може да си създадете общ план за следващата година и всички да се ползвате от него.

Както ви казах, през тази година работата ви темел не може да хване, не може да кажем, че ще направим това или онова. През тази година ще се заемете да уредите сметките си, ще отворите тефтерите си и ще кажете: *„Братко, у мен има остатък от баба ти, от дядо ти – ела да си го вземеш.“* Другият ще пише: *„Братко, аз имам при теб остатък от дядо си – ще дойда да си го взема.“* – Така ще си пишете и помежду ви ще започне обмяна и размяна. Тогава вашето съзнание ще почне да се разведрява и умът ви ще заработи.

Нека онези от вас, които проявяват най-много инициатива, да основат нещо, та и по-младите, и по-старите да започнат всички да работят, тъй както започват в живота. Най-напред започват младите, после възрастните и най-после старите. Когато един стар човек е здрав и умен, той дори и на стари години може да започне да пише нещо хубаво, от което младите да се въодушевяват, като го четат. Ако не е здрав и умен, а боледува, той ще разправя само за своите болести, ще разправя, че няма кой да го гледа, че краката не го държат, че главата го боли.

Духовната работа пък се състои в следното: ще се съберете на групи от по 5-10-15-20-100 сестри в една група и ще се молите за някой ваш брат или сестра. Например някой ваш брат страда, ще направите молитва за него и ще му се помогне. Тази група ще наречем *Съветници на Божествените молитви*.

Същото ще направят и мъжете – ще си определяте специални дни, през които ще се молите за някой брат,

чиито работи не вървят добре в някое отношение. Ето един колективен метод за помагане. А сега казвате: *„Нека Господ му помогне!“* Ами че когато искам да направя нещо, нали трябва моят ум, мозък, моите крака, мускули, цялото ми тяло да вземат участие? А когато искаме нещо от Господа, нали и Той ще трябва да се раздвижи? Затова и ние, като Негови удове, ще се раздвижим. Щом Господ започне да работи, то крак ли си, нокът ли си, ръка ли си, или каквото и да си, ще заемеш своето място и ще работиш; друг не може да заеме твоето място. Ще кажеш: *„Че аз ли съм определен за тази работа?“* – Да, ти си определен. Ще си кажете: *„Господи, ние можем да изпълним Твоята Воля.“* – Божият Дух ще ни даде известни внушения.

Много ще се радвам, ако от вас могат да излязат някои хубави работи. Ако аз ви дам някои работи, както съм ви давал досега, наблюдавал съм ви – погледнете ги, пък си кажете: *„Близо до ума е, хубава идея е, но дали може да се изпълни? Хайде да оставим това за друг път.“* А детето, като излезе от вас, като се роди, майката повече му се радва и по-лесно го отглежда. Чуждото дете си е чуждо, а когато е твое, ще се ангажираш с него. Сега искам всеки от вас да се ангажира с нещо, да роди по нещо.

И тъй, ще си образувате три съвета от по сто съветници – Съвет на физическия труд, Съвет на духовния живот и Съвет на просветата. Така ще разграничите кои работи влизат в Съвета на просветата, кои в Съвета на духовния живот и кои в кръга на физическия труд. Последният е най-важният. Не се самозаблуждавайте, а започнете да работите. Законът на сегашното ви развитие изисква да се започне от физическия свят – да се започне с материалното, а не с духовното. Това се налага.

Апостол Павел казва: „Първо с видимото, а после с невидимото.“ – Първо ще уредим всички работи, които са близо до нас – физическите. А щом можем тях да уредим, по същия закон на развитие ще можем да уредим и духовните; щом уредим духовните, ще уредим и просветителните.

Ние ще започнем с физическите работи. Ако има някоя сестра, която се безпокои за своята прехрана, тя не може да служи на Господа, не може да бъде духовна. За да бъде човек духовен, не трябва да се страхува. А ако е духовен и се страхува, той не е голям герой. Можеш ли да се молиш на Господа, когато те бият? Такива хора са малцина. Вземете малкото дете – като го бие майка му, то казва: *„Моля ти се, мамо, не ме бий!“*

Първото ви задължение е да се постараете да оправите работите си на физическото поле. Ще създадете работа за всички – ако някоя от сестрите няма работа, ще ѝ създадете! Не считайте между вас за унижение това, че някоя сестра е бедна, та се срамува да работи и да очаква подаяние. Ние ще вършим всичко от Любов. Някоя сестра е бедна, ще отиде при друга сестра, която е състоятелна, и ще ѝ каже: *„Сестро, ще дойда днес от Любов да ти опера.“* А другата ще отговори: *„Сестро, и аз от Любов ще ти помогна.“* – От Любов ще ти опере дрехите и ти от Любов ще отвориш кесията си. А сега ще дойде при тебе, ще започне: *„Бедна съм, мъжът ми това-онова“* – оплаква се. Такова учение у нас няма, то е от лукаваго.

Някой мой брат е беден, няма работа – ще отиде у брата си: *„Братко, дай да ти помогна в дюкяна!“* А другият, като си затваря дюкяна вечерта, казва: *„Братко, аз от Любов ще ти дам нещо от това, което съм припечелил.“* По този начин ще се стараем да приложим на практика Христовото учение. Малко ще се поизпотите,

но ако го приложите по този начин, Господ ще каже: *„Понеже вие осветявате Моето Име, Аз ще ви благословя, Аз ще тръгна с вас.“* И тогава няма да има жена, чийто мъж да е лош, няма да има мъж, чиято жена да не е замесила тестото за хляба си, да не е изпрала дрехите си – и всичко ще върви добре и ще се благославя.

Ние сега трябва да уредим работите си, трябва да работим за себе си по Бога. Не само един ще работи, а всички ще започнете, и то дотолкова всеки, доколкото съзнанието в него е пробудено; и не насила, всеки един от нас ще работи съзнателно, от Любов. Всеки от нас ще отвори съзнателно кесията си и от Любов ще помогне на брат си, ще каже: *„Братко, позволи ми от Любов да го направя.“* – *„Добре, и аз от Любов ще го приема, а без Любов не го вземам.“* – Това е правилото, което аз ви давам. Приложете го, пък и вашият ум ще създаде нещо. Туй правило ще създаде малки правилца и като ги приложите в живота, ще се създаде много нещо. Когато се съберем през следващата година, вие ще ми разправите за някои неща, които и мене ще радват.

Освен тези три съвета, ще изберете още сто души за тъй наречения Съвет на помирителите, който да разглежда всички недоразумения, които се пораждат в градовете. И когато се вдигне някой малък скандал за първи и последен път, тези сто души ще се съберат на съвет и ще уредят въпроса. Тогава всички ще вдигнат ръката си и ще кажат: *„В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и със силата на Неговото Слово да изчезнат всички дяволски работи“* (духа се) – и всичко ще се оправи.

И тъй, ще имате четири съвета: Съвет на физическия труд, Съвет за духовния живот, Съвет за просветата, Съвет на примирителите.

Всеки съвет ще се състои от по сто души, смесени ще бъдат, мъже и жени. Всеки град може също да си направи отделно подобно нещо в миниатюр, но тези съвети ще бъдат свързани. И тъй от вас ще има четиристотин чиновници, но без заплата, без портфейл.

Още днес след обяд, към три часа, ще се съберете и ще си изберете тези четири съвета, за да започнат веднага работа. От стоте души половината ще бъдат мъже и половината – жени. И младите ще влизат вътре – младите момци и моми да бъдат от 21 години нагоре. Те ще бъдат в запас, в резерва. Ще заместват старите, когато те водят сражението. Старите ще поставите най-напред, а младите отзад, понеже старите са калени. Когато младите видят едно-две сражения, ще дойде ред и на тях – те вече са герои.

– Как ще стане изборът?

Сами ще го измислите – това вие знаете по-добре. Съберете се, направете нещо и ми кажете след това какво сте направили. Аз ще се съглася с вас и каквото направите, ще го турим в действие. А през следващата година, ако има нещо, ще го изправим.

И тъй, ще обмените сериозно мисли. Не мислете, че тази работа е много трудна. Не е трудна, тя е добро забавление. Сега никой няма да остане хатър. Като влязат по сто души, все ще свършат някаква работа. През годината ще си пишете. Ще имаме съвет, който да внася хармония и ще работим през цялата година за създаване на тази Божествена хармония, ще бъдем искрени спрямо себе си, спрямо ближните си и спрямо Бога. И тогава ще дойдат по-големи благословения, по-големи прояви. Може между нас да се появят хора с по-големи способности, с по-отворени очи, музиканти, поети, с дарби в изкуствата, ще се застъпят всички отрасли, всичко, което

е Божествено.

Искам всички недоразумения, които са съществували досега, постепенно да се загладят. Няма защо да се спъваме под старото Небе и старата Земя, които си заминават. Като останете сами, вие ще бъдете герои. Ако искате, заемете се още сега да направите този избор. За да не ви стеснявам, аз ще ви оставя за един час сами, да си уредите работата. Е, как мислите да постъпите?

Всеки съвет ще избере между вас си по десет души, които ще бъдат постоянното присъствие, за да може работата да върви по-бързо. Когато се наложи, ще изпратите десетте като изпълнителен комитет. Онези, които ще влязат в Съвета за физическия труд, ще трябва да имат здрави мускули и воля. Онези от Примирителния съвет ще трябва да бъдат със съдийски познания и сами да са примирени; ония от Духовния съвет ще трябва да имат сърца повече развити, а ония от Просветния съвет трябва да са с по-развит ум. Примирителните са хора на милосърдието.“ (87)

* * *

„За това организиране, за което говорим, питате: *„Ами как ще се организираме?“* – Не мислете, че туй организиране ние сега го създаваме, то е вложено в нас. И малките спорове, които могат да причинят неразбирания, са като онези старини, които се срещат при разкопките. Като намерят някои такива старини, заливат с разни киселини, за да ги изчистят от прахоляка, но при това чистене те измиват и надписа, а всъщност ценното е написаното. Ние самите трябва да бъдем майстори, че когато чистим, да не изтрием и първоначално написаното.

Сега всеки от вас е роден за известна деятелност.

Всички не сте родени за една и съща дейност. Това е факт: всички онези от вас, които имат ниски чела, не са

определени за някоя философска дейност, те не са за умствен труд. Ако на тях им дойде мисълта да станат писатели, ще си губят напразно времето. Те са за практическа работа. А в сегашния живот ще подготвят условията за бъдещия си живот. Това съм проверил. Вследствие на това, онези, челата на които са ниски, а мислят, че имат ум, се лъжат. Те имат ум, но в астралния свят, а във физическия свят нямат условия той да се прояви. Ако цигулката им има само една струна, какво ще правят? На една струна може ли да се свири? Или ако цигулката им има само струните ми и сол, може ли да се свири? Значи тяхната цигулката трябва да е пълна, да има всички струни и свирачите да разбират законите.

Някои от вас искат да бъдат много активни, но не могат. Защо? Тяхната глава отзад е много сплескана. Човек, който иска да бъде деятелен, трябва да има широка глава отзад. Човек, който има сплескана глава отзад, като му дадат да направи нещо, оставя все работата си недовършена. Все ще намери една или друга причина за това. А онзи, който има широка глава отзад, все ще намери време да довърши работата си. Така и някои от нас, като ги турят на работа – няма ги. Затова трябва да определим мястото на всекиго от нас – кой за какво е.

Който е роден за духовна работа – да бъде духовен. А какъв ще бъде в бъдеще – това е друг въпрос. Някой е роден за музикант и като такъв той има цена, а друг някой не е роден за музикант и цял живот да прекара като музикант, няма да направи нищо. И той ще научи нещо, както роденият за това. Тъй щото всички ние сме родени за нещо. И ако се заемем за това, за което Господ ни е турил, ще направим нещо, но ние казваме: *„Аз ще коригирам плана на Бога."* – И цял живот коригираме Господа. Най-после казваме: *„Нищо не можах да*

постигна!“ – През следващия си живот пак коригираме Господа: *„В нищо не можах да сполуча!“*

И друго: за да познаете дали вашият ум е в състояние да се прояви, дайте му по-усилена работа. Ако за три години успеете да повдигнете челото си, да стане с два милиметра по-високо, може да постигнете нещо. Но ако след три години вашето чело не е претърпяло никакво изменение, не си губете времето в разни философии.

Така че и според интензивността на волята, трябва да бъдем в състояние да изменим челото си, формата на главата, носа и да моделираме лицето си като един художник. Причината за неуспеха ни е в това, че когато говорим за себе си, ние имаме по-високо мнение, отколкото сме, а другите имат за нас по-лошо мнение, отколкото сме. И там е цялата ни грешка. Така ние се намираме между две крайности, затова трябва да съберем тези две величини и да ги разделим на две. От това, което мислим за себе си, да смъкнем 50%, и от това, което мислят хората за нас да смъкнем пак 50%. Останалото – това си ти.

Сега трябва да се постараем да създадем между нас една благоприятна атмосфера за всички прояви, но не и амбиции. Защото забелязвам, че у вас се развиват повече личните чувства...

Сега да се върнем към основната мисъл. В сегашното ви състояние Бог ви е вложил какво трябва да вършите, той ви е свързал с известни хора и вие трябва да ги намерите, вие ще ги почувствувате и с тях ще трябва да работите. Тези двама, трима и повече души ще дойдат с други и ще заработите заедно. Така се обединяват хората, домовете, така се обединява цялото човечество. По същия закон се организират мравките и пчелите. Всяка една мравка си знае предназначението. Кой организира

мравките, кой организира пчелите? Работата върви по един механичен начин. А ние, които се бъркаме тук-там, мислим, че сме създадени по друг начин. Не, и ние сме организирани като тях, само че се отдалечаваме. Това блъскане, това греховно състояние ни е отдалечило от правия път на развитие.

Всеки метод е полезен, защото щом приложите един метод, той ще ви разкрие къде са неговите слаби страни. Ще приложите втори метод – и той ще ви разкрие слабите си страни. И като приложите този метод ден, два, три, вие сами ще си намерите грешките и ще ги коригирате. Тези грешки се проявяват естествено. Не мислете, че всяка работа ще бъде съвършена. Ще има редица пропуски, но с течение на времето, ако се уповавате на Божествения закон и на Божията Мъдрост, която работи, съществата, които са заинтересовани, ще помогнат да се организираме. Та сега ще започнем с организацията, която ще изпробваме. Нали по сто души ще бъдете в група? Питам: как ще започнете сега първата си работа? Тези съветници на труда как ще започнат работата? А съветниците на духовния живот с какво ще започнат? Виждали ли сте как някои опитни музиканти, като вземат нотите, посвирват по нещо оттук-оттам, но щом дойде някой виртуоз, без ноти започва отначало и изсвирва цялото парче. Разбира се, вие още не сте виртуози, но ще отворите нотите и ще заучите парчето добре да го свирите. Аз се надявам, че ще го заучите. Това ще бъде за вас един импулс да събудите способностите, които имате, и един на друг ще придадете от вашите енергии, които ще се кръстосват.

Има някои, у които природният ум е силно развит, затова те ще предадат част от своята енергия на други, у които природният ум и способностите са слабо развити.

Ще има предаване на енергии у всички ви и тогава ще започне едно вътрешно брожение. Които са много енергични, ще предадат от енергията си на ония, които са по-малко енергични, така ще почне обмяна на енергиите ви. Но ако не разбирате закона, ще си въздействате един на друг по контраст и тези енергии ще се неутрализират.

Как се създават тези енергии? У вас може да се зароди желание кой да бъде пръв. Трябва да избягвате тази погрешка, иначе ще заприличате на онези 12 красиви дами в един град, които били избрани да посрещат един цар, но с условие най-красивата от тях да подаде букета на царя. Въпросът за това коя е най-красива щяло да се реши с болшинство, с гласуване. Всички гласували и като прегледали бюлетините, виждат дванадесет бюлетини с различни имена – всяка гласувала за себе си. Ако всеки гласува за себе си, тогава няма да има кандидат, който да са избере измежду всички. Ако подаваме бюлетина всеки за себе си, няма да можем да свършим Божията работа. А това, казано на прост език, значи, че всеки трябва да си пробие сам път. Пътят, в който Бог те е поставил, няма да го напускаш! Всеки от вас ще си върви по своя път и няма да се клатушка нито наляво, нито надясно. Може да се ползвате от опитностите на другите, но от пътя, в който Бог ви е поставил, няма да се отклонявате. Това е желанието на всички нас – на всички, които са посветени. Нито да ви спъват, нито вие да спъвате. А всеки от вас, като види брата си, че се е спънал, да му посочи пътя и да му каже: *„Този е пътят“* и да го насърчи.

Аз ще спра дотук и бих желал, ако има някои важни въпроси, нека който иска от вас да се изкаже конкретно за пет-десет минути. Да даде ясно някоя идея или да си каже мнението. Но не да дава мнение, че мисли тъй или иначе, но ако в него има някоя основна, Божествена

идея, която да произтича от Духа, която Духът да му говори, тогава нека се изкаже.

– Как да познаем кога Духът ни говори, защото много пъти се съмняваме? Как може да узнаем кой път е за нас?

Допуснете, че аз съм беден човек. Отивам при един господин и искам да ми даде работа. Не ми дава. Отивам при някой мой приятел, а той ми казва: *„Почакай!“* Но представете си, че аз имам дарбата да правя оси на колелета. Хубави коли мога да правя. Гледам – счупила се някого колата; първата ми работа е да му предложа да поправя колата. Той ме препоръчва на втори, на трети и ето – пробивам си път. Този ще ми даде нещо, онзи ще ми даде нещо. И тяхната кола е направена, и моята кола е направена.

Да допуснем сега следното противоречие. Да речем, аз съм завършил известен университет, завършил съм финанси, но за мене няма подходящо място и трябва да чакам една-две години, докато се освободи някое. И казвам: аз съм завършил финанси и не отивам да правя коли, макар че зная този занаят. Отивам по кафенетата, пуша цигара след цигара .... пуф, пуф. Питам: какъв смисъл има в това? Вместо да казва *„пуф – пуф“*, да вземе теслата, че *„трак – трак“* с нея. Нали е по-умно?

Да вземем и други примери: завършил си пчеларство и имаш дарбата да се занимаваш с пчели. Захвани се с пчеларството. Имаш вътрешна дарба за земеделие. Прояви своята дейност в това отношение! Може да срещнеш мъчнотии, но ако вървиш против своето предназначение, ще срещнеш други мъчнотии. Първите затруднения ще преодолееш по-лесно и докато се подобри кармата ти, ще намериш добри приятели.

Сега някои от вас се намират при благоприятни усло-

вия, други – при по-неблагоприятни. Някои от вас ще се борят повече, но ние ще им помогнем да надвият. Няма да им върви по мед и масло, но ние ще проявим своята дейност, своя ум, своето сърце и своята воля. Да кажем, някоя сестра е шивачка, бедна е. Иска да работи за Господа. Ще тръгне, ще влезе в някой град, ще пита: *„Имате ли работа."* Ще работи на едно, на друго място и ще си пробие път. Но ако тя мисли, че ще може да мине по по-лек път, значи че не е достойна за духовна култура, това не е правият път. Така в дадения момент това е едно оръжие, което Бог ти е дал. То е свещено и то ще те избави от известни изкушения.

Та сега ние – и по-младите, и по-старите, ще се върнем да развием колкото можем дарбите си.

Най-първо в плана на работата, заемете се да си направите на физическото поле братски градини. Всеки град да си има братска градина: плодна градина, зеленчукова градина от 5-20-30 декара – колкото имате. Онези от вас, които нямат какво да правят, нека отидат там да работят, да вложат труда си, а от това, което излиза, да се ползват онези братя, които имат по-малко. Нали е практично празното време да се използва. Някои от вас може да се заемат да отворите столарска работилница в някой град. Заемете се да правите маси, каци, приложете през свободното си време изкуството, което владеете, и каквото придобиете, ще може да го продавате.

Поставете в действие всички занаяти, които владеете. Някой е педагог – нека събере 5-10-15-20 малки деца, да открие едно педагогическо училище, една забавачница и да започне да ги занимава. Някои от вас пък да се съберат по двама-трима души и да превеждат книги – ето една културна работа. Някои да образуват класове, кръжоци за четене на книги, съчинения на видни писатели,

на учени хора. Други, с музикални способности, нека образуват оркестри от цигулки, кларинети и пр. И когато се съберем, винаги да има между нас голямо разнообразие – да знаем и да работим, и да пишем, и да пеем, и да свирим, и да четем, всичко да можем.

Господ иска да знаем от всичко по малко, та да кажат другите, че тези хора знаят всичко. А сега, като се съберем, всички искаме да бъдем духовни хора – особено тези, които имат повече опитности. В какво се състоят опитностите? Опитностите се състоят в следното: ако ви заведа в някоя планинска местност, ще имате опитност. Но ако аз имам само някои снимки и ви ги покажа, какво ще се ползвате от тях? Вие ще имате само едни умствени представи. Ако ви заведа в една планинска местност, вие ще възприемете магнетичното влияние на тази местност, ще дишате чистия ѝ въздух, ще пиете свежата и чистата ѝ вода, ще вкусите от всичките блага на тази местност. Следователно, за да ви заведа в духовния свят, няма да ви изнеса книга, в която е описан духовният живот, и от нея да го разглеждате, а ще ви кажа: *„Елате с мен!“*

Един ден, ако отидем на екскурзия в духовния свят, ще си отрежете големи пръчки и ще ви кажа: *„Вземете си по една тояга и да тръгнем за духовния свят.“* Този духовен свят ще намерим в някоя планинска местност. Вие мислите, че той е на някое особено място.

Там, където бях през това лято, намерихме един Рай *„страдрадосткия Рай“* го наричам аз. Всяко място, което може да произведе във вашия ум най-красивите мисли, най-красивите чувства и да измени в известно отношение вашия живот, е Рай. Ще кажете: *„Такова място не сме виждали.“* Това е част от Рая – един кът от Рая. Като отидеш на друго място, ще намериш друг кът

от Рая. Този Божествен рай е пръснат по цялото земно кълбо.

За да се познавате, употребете следния метод. Събирате се двама души на едно място, ти разправяш на другаря си нещо, но той не се интересува от това, което му разправяш. Причината за това не е, че този брат не иска да те слуша, а че у него са развити едни способности, а у тебе – други. Ти му говориш за музика, за изкуство, а той си мисли за дръвчетата, за кравиците си, за масълцето, да има къща, градина и прочее. Ти му говориш за музика, а той си мисли за своите крави. Тогава той започва да ти говори: разправя ти за кравите си, въодушевява се и се чуди защо ти не се интересуваш. И двамата сте прави. Той се интересува за едното, а ти – за другото. Тогава този, който е умен, ще си каже: *„За да ме разбере този брат, аз трябва да сляза там, където е той.“*

Или той трябва да се качи при теб. И тъй правят младите. Когато двама млади се обичат, момъкът, като музикант, говори за музика, защото има музикално чувство, а момата по интуиция се нагажда към него, показва, че се интересува от музиката, докарва се. Той казва: *„А, намерих я!“* Но след като се оженят, той вижда, че тя няма никакъв интерес към музиката. *„Ама че си будала* – казва тя, – *докато се оженя, се интересувах, но сега между нас не трябва да е вече така.“*

Аз виждам, че някои от вас могат да разсъждават като философи, а други – не. Някои от вас са активни на физическото поле и могат да свършат грамадна, отлична работа, а други не са активни – не могат да свършат толкова много работа. Та всички тези енергии, които имаме, ще ги оставим да действат по Божествен път. Няма да изменяме Божествения път по никакъв начин.

Ония от вас, които са в Просветителния отдел, нека

разменят мисли по това какви книги да издадете, какви книги да се препоръчват за четене. И някои от вас, които могат, нека прочетат тези книги. Ще се постараем да разпределим този труд, за да станем по-интелигентни, защото тъй, както сега вървим, не сме интелигентни. Хората от външния свят са по-интелигентни от нас.

Имайте предвид, че Христос казва: *„Синовете на този век са по-умни от синовете на Виделината.“* – Някои от нас трябва дълго да страдаме, докато се научим на правия Божествен път.

Сега има и друга опасност. Ония наши духовни братя, които се занимават с физическа работа, не трябва да ги оставяме да се погълне всичката им енергия само от физическото, а да заговори в тях и духовното. Един човек на физическия труд, който не е изразходвал своята физическа енергия, и влиза в духовния свят тъй неподготвен, той ще произведе цяла анархия. Вие ще проучвате този въпрос. Всяка група от стоте души ще избере по десет души помежду си от най-умните.

Тази сутрин, когато теглихте жребий, направихте една погрешка. Тази погрешка се състои в следното: когато един от апостолите стана изменник и предател на Христа, изгуби своето апостолство. Апостолите се събраха, теглиха жребий кой да го замести и избраха Матий. А след туй Господ имаше и други кандидати. Апостолите си избраха кандидата Матий, а Господ избра Павел. Кой от двамата свърши по-голяма работа? Павел. Щом имате две мнения и теглите чопа, 50% е вярно. Жребият не може да разреши въпроса. Така и вие сега ще хвърляте жребий, за да разрешите една мъчнотия, но тя 50% ще е разрешена. Тогава мислите ли, че в тегленето на жребий всички са попаднали на мястото си? Значи работата, която вие сами можехте да направите, вие я възложихте на

Господа и ето, Той пак я разреши. Физическият човек пита: *„Дали трябва да работя на лозето или да стана чиновник?“* Въпросът е решен – мотиката. Там е неговото призвание. Тя ще свърши чудеса. Ако има умствено надарен син, не му трябва мотика, а умствено поле – там да работи.

– Може ли да стават размествания от една група в друга?

Може да стане разместване на някои от една група в друга, т.е. преливане. След като се наместите, които са останали отвън, те ще бъдат в запас. Вие ще им кажете: *„Ти не може ли да дойдеш на моето място, а аз да остана в запас?“* В тези стоте души ще вземете всички участие, ще започнете да мислите как да се създаде на всички работа. Ето един разумен начин за създаване на работа! Когато някой се намира в един път на изкушение, да му се създаде работа, за да се избави от това изкушение и да може да добие поне своята прехрана.

– Понеже пчелите живеят най-хармоничен живот, а ние се готвим за такъв, не е ли добре да започнем с пчелите и да се заемем с проучването на техния живот?

Когато турите на пчелите една изкуствена пита, те не я изхвърлят, а тук-там само я поправят. Така и ние – няма да изхвърляме изкуствената пита, а ще я оправим само тук-таме. Някои приятели имат вече наченки – заели са се с пчеларство. Някои опити са били сполучливи, а някои са излезли несполучливи. Не се обезсърчавайте! Всяка работа трябва да започне с малкото.

Ако някои от вас искат да изкажат мнението си върху някои неизяснени въпроси, нека се изкажат. Говорете върху въпроси за саморазвитието, за самообразованието, а празното си време искам да посветите на външна дея-

телност. Говоря за празното време, защото то трябва разумно да се използва за нашето душевно развитие и облагородяване. Това трябва да бъде първото нещо, целта на вашата работа.

– Каква работа ще има четвъртата група?

Тя има най-голяма работа – примирителната. Например две сестри се скарали – примирителите ще проучат основните причини защо и за какво са скарани, и то не да решат кой е виновен, а да търсят причините. Тази дейтелност е важна не само за вас, а и за външните хора. Ще дадем един малък модел, да покажем как трябва да се работи. В някой град може да направите следния опит за работа: съберете се две-три семейства за една година, поне заедно да се храните, без да си туряте някакви ограничения, да видим как ще направите опита. При задружното ядене ще съкратите бюджета си. Ние имахме такъв опит на нашия курорт. Бяхме двадесет души, които, ако се хранехме сами, поотделно, щяхме да плащаме скъпо, а така, задружно, ни излезе по 16 лева дневно на човек. И при това ще се научите да ядете само необходимото. Едно или две ястия са достатъчни. Тогава и жените ще се освободят от излишен труд. После да се научат сестрите да имат една обща пералня, да перат задружно и да имат една обща кухня. Направете един опит – туй не е наложително, но така ще видите какви ще бъдат практическите резултати. А сега една жена ~изждивява целия ден в къщи за работа и трудът ѝ е разпръснат. При отделно пране например се изгарят повече дърва, изхабява се повече сапун и разноските са по-големи. Приложете това където може, където условията позволяват. Първия път опитите може да са несполучливи, може да дадат обратни резултати.

– За да има успех при такова задружно живеене, не

трябва ли да има надпревара в работата?

Трябва да има, но с Любов.

Коя е прицелната точка на майката? Детето. Докато има дете отвън, тя може да работи. Коя е прицелната точка на учителя? Учениците. Учителят работи, докато има ученици. Щом изгуби учениците си, той престава да работи. Навсякъде трябва да има един стимул отвън.

– *Възможна ли е съвместна работа на тези групи, щом в тях има хора от различни градове?*

На първо време ще си кореспондират. Например някои братя от София ще ангажират някое място и ще започнат да го обработват. Сега русенци правят такъв опит, но не са свършили още работата си, не са видели още своя резултат. Айтосци също правят опити – всички работят.

Щом в една работа се внесат дребнавости, тя се разваля, а това може да се направи от всеки, бил той мъж или жена, щом си служи с дребнавостите.

Пазете следната идея: като започнете тези опити, ако мислите да се осигурите материално с тях, хич не се залавяйте. Тия малки опити не са места за осигуряване. Ако някой има свободно време, да се заеме с тези опити. Да допуснем сега, че няколко млади братя образуват една малка комуна, искат да живеят един идеален живот. Сега защо ги обвиняват? Влизат те в тази комуна и заработват. След време някоя сестра се обърнала към Бога и казва: *„И аз искам да работя“*, и влиза вътре. Влюбва се в едного от братята и иска да се жени. Хубаво, това не е лошо. Оженват се, после имат деца. И сега, за да осигури децата си, тя ще изпъди всички други членове на комуната. И затова аз не казвам като вас, че жените развалят всичко, но жените взимат всичко. И обратното е вярно. Например пет-шест сестри решили да заживеят един

комунистически живот. Един брат иска да влезе да работи с тях. Влюбва се в една от сестрите, иска да се ожени. Оженват се и изпъждат другите сестри. Тези неща не са лоши, хората трябва да се женят, но когато влезем да работим по Бога, трябва да поставим всички неща на тяхното място. Въпросът не е да се женим или не, да имаме ли деца или не, въпросът е да живеем един разумен, Божествен Живот.

Най-после да се опитаме да направим една идеална комуна. Цялото братство ще вземем някои общи места и в течение на годината братя и сестри от всички градове ще отиваме на тези места да работим.

– Ще бъдат ли съгласни всички братя и сестри да работят на общото лозе?

Мъчно се уреждат работите на физическото поле. Този е един от мъчните въпроси. Сега тази работа трябва да се подеме от млади и стари, от всички, та ще видим и добрите, и лошите страни, и това ще бъде един опит за вас. В тази работа искам да ангажирате само празното си време, когато нямате с какво друго да се занимавате. И свищовци правят опити, а сливенци и софиянци проектират и те да правят опити.

Някои братя и сестри изказаха различни мнения за предстоящата работа на четирите отдела и образуване на комуните. Всички наблягаха на мисълта, че тази работа ще бъде успешна, ако между нас има Любов и готовност за самопожертване. Изказа се желание да се поправи грешката, сторена при избора по жребий, но у всички се забелязваше желанието Учителя да ни посочи определена работа за групите.

Тези четири групи са една задача, която трябва правилно да разрешите. Като казвате, че изборът трябва да се анулира, това не значи, че когато направите борч,

трябва да го анулирате, и като се подпишете, назад да си върнете подписа. Каквото е станало – станало. Ние не считаме, че това е една грешка. Това не е грешка, то е един опит, който вие сега правите. И този опит ще се поправи. Всичко ще се поправи, ще дойде до своя естествен ред. Всички онези, които са избрани, ще влязат в ролите си. Най-първо вие не сте разбрали какво значи да влизате в Трудовия съвет. Вие се уплашихте – мислите, че ще вземете мотиките, за да работите. Идеята съвсем не е тази – да вземете мотиката. Ние само искаме да използваме свободното време и да не оставаме празни, та да влизаме в грях. То може да бъде един ден от седмицата или месеца, но по закона на Любовта. И един ден да употребим – ние сме сполучили. Сега влязохте вече, впрегнахте се. С труда си вие ще създадете една вълна за работа. Въодушевите се, но после веднага отстъпвате и казвате: *„Не съм за работа."* Онези, които са влезли, започват вече да съжаляват, че са влезли, а онези, които не са влезли, съжаляват, че не са влезли.

Вие имате четири групи и аз ще избера сто души, защото имам запас, имам право да избера сто души. Всички ще влязат на работа и никой няма да остане празен.

Не се смущавайте, че опитът ви е излязъл несполучлив. Всеки първи опит е несполучлив, всякога е така. Знаете ли колко несполучливи опити е правил Господ? Ами че Той направи първия човек по свой образ и подобие, тури го в Рая, но опитът излезе несполучлив. Христос дойде, и Той направи втори опит. И този опит излезе несполучлив. Защо? Защото като остави работата на Своите избраници, те я развалиха и Той трябва пак да дойде пак да я поправи.

И още опити има да се правят. Господ изпъди Адам и Ева от Рая и после слезе на Земята да учи хората, че не

трябва да се бият. Сега хората се мъчат да разрешат теоретически кое учение е по-право. Всякога трябва да се знае, че първият опит е несполучлив, не че не е сполучлив, но че е подготовка за втори опит.“ (88)

* * *

Когато говорим за сдружаване, полезно е да знаем, че има два основни типа на отношения в една общност от хора. Известна е една особено подходяща аналогия, според която едната възможност е за обединение по модела на Паяка, а другата – на Морската звезда. Разликата в тяхното устройство позволява да представим чрез тях нашите междучовешки отношения.

Както знаем, паякът е същество с осем крака, които са прикрепени за едно тяло в центъра, а то е свързано с главата, докато морската звезда няма никаква глава. Дори нейната централна част от тялото не е начело в много от жизнените ѝ функции. Всъщност при нея основните органи се дублират във всеки крайник. Затова, ако разрежете морската звезда наполовина, – чака ви изненада. Тя няма да умре, а напротив – много скоро ще сте изправени пред две морски звезди. Процесът на регенерация при морската звезда е възможен, тъй като тя е мрежа от относително независими една от друга части.

За разлика от нея, паякът е умален модел за организация, която е централизирана. Ако премахнем главата му, тялото спира да функционира. Замира така, както и когато го няма шефът в една фирма.

Традиционните йерархични организации са на принципа на паяка, но в днешно време компании тип морска звезда носят един нов модел на общуване, който отново и отново доказва своята ефективност и тепърва ще става все по-предпочитан. Примери за това имаме в организации като Wikipedia, Skype или торентите.

В епохата на Водолея правилата се променят и е време да разберем, че бъдещето принадлежи на тези организации, които по-скоро успеят да се отворят към децентрализацията вътре в себе си, за да позволят по този начин на повече хора със свежи идеи, но без формална власт, да могат да ги реализират на практика.

Методът „Четирите съвета“ предлага именно такава възможност, тъй като там няма хора, които еднолично да вземат решенията, нито такива, от които цялата организация е зависима и би рухнала без тях. Напротив – всеки един е важен и ако в даден момент Духът се проявява чрез него, останалите (ако са разумни) биха се вслушали в него не по силата на авторитета и наложеното им подчинение, а заради здравия разум и Любовта.

А сега да се върнем на темата. Тъй като ние не можем, а и не трябва да оправяме света, то ни остава само да оправим себе си и семейството си, както и да насочим усилия към общността, която Учителя ни завеща като опит и идея. Той я нарече **Братство**.

Никога Учителя не е говорил – нито в частни разговори, нито в Словото си – ние да направим някаква организация (дружество, както го нарича той) с устав – т.е. механична форма на организираност помежду ни с външно управление, избори и решения, вземани с мнозинство, йерархична структура и изопачени светски методи за налагане на решения. Затова е много важно да се осъзнае, че **ние сме духовно общество, което се подчинява на духовни закони, а нашите ръководители са в духовните светове.**

Всички сме братя и сестри – равнопоставени помежду си, а решенията следва да се вземат в съгласие и с любов. Всичко останало е част от друг ред и порядък, който принадлежи към методите на лявото посвещение.

Затова и самият Учител ни учеше: „Една от главните мъчнотии е, че вие се старaете да поправяте неща, които не се нуждаят от поправяне. Вие искате да сложите ред и порядък на туй общество, когато не се нуждае от ред и порядък. Това общество си има свой ред и порядък, то си има ръководство от друго място…

Вие казвате: *„Какво ще кажат хората, какъв е уставът на това общество? Я вижте как е нагласен светът!“* – Ами че какво се нуждае туй общество от устави? Като имат другите общества устави, защо не седите при тях? Цялата ви грешка е в това, че вие искате, като дойдете тук, да се проявите като в света. Не, тук ще се проявите най-естествено, по Божествено.“ (89)

„Какво правят сегашните хора? Образуват едно дружество, съставят устав; представят го в министерството за одобряване; след това викат свещеник за водосвет, избират комисия, която да поеме работата и, докато започне функцията си, то свършва своя живот. Новото дружество няма нужда от никакво зарегистриране, от никакъв водосвет. Решете и приложете решението си. Зарегистрирането му ще дойде свише. Старите дружества ще си вървят по стария път, а новите, които сега се създават, ще се развиват по нов план.“ (90)

„Един брат, ръководител на Братството в провинциален град, попита: „Ако искат списък на членовете на Братството, дали да дадем такъв?“

Кажете им, че изобщо нямаме никакви списъци, понеже хората, които посещават беседите, нямат никакъв ангажимент и не са дали някакво обещание. Всеки е свободен да има каквито иска убеждения и не могат да са ангажирани другите с тези убеждения, които имаме ние.

Кои са наши? Всички хора, които живеят добре, са все наши членове. По целия свят всички хора, които живеят добър живот, са наши членове.

Всички хора, които живеят природосъобразно и които желаят да живеят съгласно божиите дарби, които има човек, са все наши членове.“ (45)

В допълнение на казаното по-горе, Учителя многократно е обръщал внимание в Словото си, че (поне за настоящия етап от развитието на човечеството) има нужда от безкористни хора, които да координират общите дейности, като е дал и доста ясни ограничения за тяхната дейност, за да не се случват злоупотреби, на каквито вече доста сме се нагледали. А и защото в настоящия еволюционен етап всеки от нас трябва да се научи сам да взема решения и сам да носи отговорност за техните последици. За тази цел няма нищо лошо да се допитваме до думите на по-мъдрите от нас и да се вслушваме в техните съвети, но не и те да вземат важни решения вместо нас.

Затова Учителя изрично посочва, че тези хора, координиращи общите дейности, трябва да бъдат избрани по любов от цялата общност (а не с 51% одобрение!) и повереното им доверие да е за минимален срок от време, за да нямат възможност да узурпират цялата власт и да управляват общността като частен бизнес, използвайки името и авторитета на Учителя – за жалост до болка познат сценарий в нашите среди.

По този въпрос Учителя казва:

„Сега някой бил ръководител в някой град. – *„Защо да бъде той?“* – Ами че ако Любовта го е поставила тук да се жертва – добре дошъл, но ако сам се натрапва, ще му кажем: *„Братко, задръж си всичко за себе си!“*

Аз искам всички ръководители по градовете да бъдат

поставени по любов. Нали сме едно Братство, основано по Любов? Сега аз ще моля ръководителите в градовете – те да започнат със закона на Любовта, те да заемат последните места. Нали Христос казва: *„Който иска пръв да бъде, последен трябва да стане*.“ (91)

„Някои от вас запитват например защо трябва да имаме ръководители? То е все едно да запитвате защо трябва да имаме глава? Като дойде някой чувал, здравият е, който трябва да вдигне чувала.

Ако този ръководител е само като капелмайстор – да маха с пръчицата – аз такъв не искам, но ако той вдига чувала, аз го похвалявам. Ако тези ръководители като капелмайсторите само вдигат пръчицата, не ги признавам за такива, били те мъже или жени, но ако работят много, ще ги наречем ръководители.

„Всеки ръководител е от Бога.“ – Ако е от Бога, ще работи; ако е от дявола, ще маха само пръчицата.“ (92)

„За да се избегнат тия недоволства, тази завист между вас, направете друго нещо: вие сте 80 души, нали – всяка седмица правете нов избор на комитета, за да опитате много начини. След изтичането на седмицата старото настоятелство ще падне, ще се избере ново настоятелство. Ако се яви голям спор, ще постъпите по този начин, но ако всички сте на едно мнение, може да избирате настоятелството за един месец или за една година – този срок е крайният предел.

Според мен, най-добрата система е да бъдеш председател само един ден; тази система работи отлично.“ (93)

Единственият изход от Новия Световен Ред е Божественият Ред, при който всички се поставяме на равни на-

чала, а решенията се взимат с **консенсус.**

Остарелите методи са резултат на инволюционната култура и в наши дни не могат да доведат до нищо добро, а единствено да повтаряме опитностите на миналите поколения, чиито гнили плодове можем лесно да видим в света около нас. Така например, ако при едно гласуване имаме „власт на мнозинството“, това води до незачитане (и потъпкване) на мнението на малцинството. Затова пред нас като идеал за обществен порядък застава единствено **Синархията**[8].

Учителя я описва по следния начин:

„В Природата съществува един ред и порядък, съществува едно царство, което не може да се уподоби нито на монархия, нито на теокрация, нито на демокрация, нито пък на република. **Някои видни окултисти го кръщават с името „Синархия”, а в Евангелието го наричат с името „Царство Божие”.**

Под думата „Синархия” ние разбираме най-разумните хора в света, които са се докоснали до тайнството на живота, които са минали през ред изпити, завършили са своята еволюция и наистина могат да се нарекат „хора”, а не които нищо не знаят...

И всякога, щом човек излезе от този ред на синархичното, на Божественото управление, започват постепенно да го сполетяват всички нещастия и страдания. В Божественото управление съществуват само радост и мир, а извън него в света съществуват само страдания и мъчения. Защото всички хора на Земята все имат някакво заблуждение: те искат да станат царе, да станат управители на света, да станат богати и т.н. (94)

„Тия нови идеи трябва да преобразят съзнанието на

---

[8] Синархия (от гр.) – съвластие, съвместно управление

съвременния човек. Народите да се споразумеят и да се считат като членове на един дом, като братя и сестри на едно общочовешко семейство. В света да ръководят най-добрите и най-умните хора – това е синархията. Братство и единство трябва да се въдвори. Но затова са нужни хора с ново съзнание, с ново разбиране на живота.“ (95)

Влад Пашов: „Богомилите още преди хиляда години са имали високи социални разбирания, до които днешните хора още не са достигнали, макар че има отделни групи и единици, които също като богомилите, живеят с тези идеи...

Предполагам, че техните задруги са били вътрешно организирани на принципа на синархията, според който социалният организъм има троен състав, както и човешкият организъм. Три съвета ръководят респективно духовно-религиозния живот, умствения и стопанския живот. Над всички стои дедец – старейшината, който няма власт, но се ползва с авторитет и затова може да направлява целия живот на задругата.“ (96)

В миналото Синархията е била приложима единствено в границите на окултните братства, но в епохата на Водолея човечеството навлиза в нова фаза на развитие и методите за работа са различни от тези, които са били приложими и градивни до преди няколко века.

Това особено ясно се вижда в начините за вземане на решения. В древността едноличното управление е било основният метод за ръководене на народите, докато в наши дни все по-популярна е демокрацията, макар и в една силно изопачена форма.

Вече организациите, разчитащи на централизиране на властта, са отживели времето си, а максимата *„един*

водач – един народ“ не е нищо по-различно от *„един господар и милиони роби“*.

Най-удачният начин обаче за вземане на колективни решения в наши дни е – както споменах – чрез консенсус. Това означава, че мнението на всеки човек е еднакво важно и ценно за останалите, и че дори 99% да са на едно мнение, те не би трябвало да го налагат само поради своята многобройност. Най-важната предпоставка, за да сработи този метод, е Любовта между хората. Защото там, където я има, ние не бихме били доволни от едно общо решение, накърняващо интересите или желанията на дори само един от нас.

Затова и в една общност по високия идеал въпросите би трябвало да се обсъждат до взимане на решение, с което всички са съгласни или най-малкото никой не е против. А ако това не може да се случи в рамките на едно заседание, може да се прибегне до компромисни варианти:

- Ако решението не е критично – отлагане на неговото взимане. В много случаи единомислието и разбирателството между членовете на общността са по-важни от което и да било решение;
- Ако решението е важно – може да се прибегне и до процедура, сходна (не същата, тъй като там целта е мнозинство от 2/3) на тази при избора на папа от конклава[9] – т.е. проблемът да се разисква до вземане на единодушно решение;
- В определени случаи въпросът може да се отнесе до примирителния съвет;

---

[9] От латински: „conclave“ – затворена стая.
Събрание на кардиналите-избиратели за избиране на нов папа. Те биват затворени в уединение cum clave (под ключ) и не могат да напуснат конклава, докато не изберат новия папа.

- Вземане на временно решение (например за един месец) и повторно разглеждане на въпроса след като са налице резултатите от него;
- Насрочване на следваща среща след определен период от време за доизясняване на възможните решения и техните ползи и недостатъци.

Ако някой член не е съгласен с дадено решение, той има право аргументирано да изложи своята позиция и да се проведе дискусия, в която останалите членове да приемат или аргументирано да отхвърлят възражението.

В случая под **консенсус** трябва да се разбира общо съгласие, което се характеризира с липсата на основателни възражения по съществени въпроси.

Ако даден човек не е съгласен с една идея, но не може да предложи по-добра, която да се приема от останалите, и по този начин би блокирал реализирането на идеята, неговите възражения нямат силата да спънат общата работа, като той е свободен да не взема участие в инициативи, които не одобрява.

Да дадем съгласието си не означава, че се съгласяваме, че предложението е перфектно, или че декларираме, че безусловно го харесваме. Съгласието означава само, че можем да живеем с това решение – т.е. то попада в обхвата на нашата толерантност. Предложението просто е достатъчно добро засега и е достатъчно безопасно, за да бъде прието.

Бих искал тук изрично да отбележа, че Учителя е дал указание всеки участник да бъде активен в само един от четирите съвета. Това позволява да се концентрираме в дадена област, където сме най-силни, вместо да разпиляваме време и енергия навсякъде. Затова според мен е справедливо всеки участник да има право да присъства

на срещите на всеки съвет, но при вземането на решения неговия глас да е валиден само в съвета, към който той се е припознал, а в останалите единствено да има право да сподели своето мнение, ако другите желаят да го чуят и разполагат с нужното време.

За да бъде спазен принципът за **равноправие**, който е основополагащ за едно синархично общество, важно е всеки от участниците да има еднакво време за изказване върху повдигнатите въпроси – например 3 минути. Това най-лесно може да се регулира с пясъчен часовник.

Желателно е всеки участник да се чувства част от процеса на вземане на решенията, така че в кръг, по посоката на Паневритмията (обратно на часовниковата стрелка) всеки да се изкаже, дори и мнението да е *„Нямам ясна позиция по този въпрос и ще се съобразя с по-запознатите от мен.“*

Същото правило важи и при предлагането на идея – участникът да разполага с 3 минути, за да изкаже своето предложение, а ако даденото време не е достатъчно, изказващият се има право да поиска допълнителни 3 минути, стига останалите да са съгласни. Този процес може да се случи и няколко пъти подред, докато темата бъде представена в нужната пълнота.

Когато един човек говори, останалите го слушат без да го прекъсват.

Който нарочно системно превишава времето си, се самоизключва от групата. Ако някой не желае да спазва правилата или нарочно саботира работата на групата, той трябва да се аргументира за своето възражение и поведение или да не бъде взиман под внимание при понататъшната работа на групата.

Изключително плодотворно е участието на **фасилитатор** (водещ на срещата) на събиранията на всеки от

съветите. Фасилитаторът (от лат. facilitate – улеснявам, благоприятствувам, подпомагам) е човек, избран от групата, който обезпечава успешната комуникация. Той съблюдава спазването на общоприетите правила, като позволява на участниците да се концентрират върху целите и съдържанието на срещата. Улеснява работата на групата, организира я с цел по-голяма ефективност.

Има право да се намесва в най-подходящия момент за да възстановява спазването на реда. Неговата намеса може да бъде и превантивна. Важно е да запазва обективност и безпристрастност към обсъжданите въпроси, освен ако не пожелае да се изкаже като член на съветите, а не от гледната точка на фасилитатор.

Фасилитаторът може да бъде избиран непосредствено преди всяка среща.

Тази работа може да се върши и от двама или трима човека едновременно, като те може да бъдат и хора извън конкретния съвет (напр. от примирителния съвет).

От опит знаем, че работата върви много по-гладко, когато има избрани **Координатори** на съветите. Изборът става с общо решение на членовете – например за срок от 3 месеца, като координаторът може да бъде сменен по всяко време пак чрез консенсусно решение на всички останали членове. Той отговаря за разпространяване на нужната информация между членовете и изготвя протокол на срещите.

Събиранията биват откривани и закривани от него, като за увод се изброяват темите, които подлежат на обсъждане, а в заключение се обобщават взетите решения и се обявяват следващите стъпки в работата на групата, както и се определя дата и място за следваща среща.

По традиция в Бялото Братство, срещите започват и

свършват с молитви, формули и братски песни.

Преди всяка среща координаторът подготвя списък с теми за обсъждане, като сред тях добавя и предложения, получени от другите членове преди срещата. В имейла/съобщението/разговора до всички братя и сестри от съвета преди конкретното събиране, той уведомява останалите за предвиждания дневен ред, за да се подготвят и обмислят споменатите казуси.

По отношение на вземането на решения, координаторът няма по-големи правомощия от всеки друг член на Съвета. **Еднолични решения от един човек или малка група от хора са напълно недопустими в едно синархично общество.**

Както координаторите, така и фасилитаторите може да бъдат повече от един в даден момент.

Отговорници по направления и проекти

Когато някой предлага идея, която не противоречи на принципите на работа на Съвета, той автоматично става отговорник по нейното реализиране и започва да сформира екип, ако има и други желаещи да се включат.

Ако за реализацията на идеята са нужни финансови средства, предлагащият идеята може да упомене нужната сума, а ако останалите желаят, биха могли да подкрепят финансово тази инициатива.

Ако идеята не бъде подкрепена от останалите участници в съвета – ангажиментът по събирането на средствата и организирането на инициативата остава в ръцете на този, който е предложил инициативата.

Така всеки има пълна свобода да предложи своите идеи, а всички други имат свобода да ги подкрепят или да вложат енергията/средствата си в начинания, които им допадат, вместо по задължение да трябва да подкре-

пят проекти, които не одобряват, само защото мнозинството ги е възприело.

Общата комуникация може да се случва лично или по имейл, а отделните групички, работещи над конкретни проекти (напр. издаване на дадена книга или организиране на събитие), могат да се спрат на удобен за тях метод (facebook/messenger, телефон и т.н.).

Отделните направления на работа се обособяват в отделни групи, като техните отговорници поемат ангажимент веднъж месечно да отчитат дейността си пред Съвета. Нищо не е тайно и всеки има достъп до всяка информация по време на срещите на съвета.

Идеи, предложения и инициативи, несъгласувани и неодобрени от съответните съвети, не се представят предварително от тяхно име и ще се считат за индивидуални такива – за тях съветите не носят отговорност.

Примирителният съвет се стреми да поддържа хармонични отношенията между участниците в начинанието, както и между общността и външния свят, вкл. разрешаването на правовите въпроси.

Разпределянето на общия бюджет и дейности, касаещи няколко съвета, се взимат на общи срещи на два или повече съвета.

Всеки член на общността има право да представя предложения чрез следната процедура:

1. Кратко представяне на предложението. Фасилитаторът може да зададе уточняващи въпроси. В случай, че същото или много сходно предложение е било обсъжда-

но и отхвърлено в рамките на изминалия месец, то може да бъде отхвърлено въз основа на предишното решение.

2. Всеки се изказва по предложението в рамките на най-много 3 минути, в кръг, като всяко възражение или алтернативно предложение трябва да бъде обосновано и аргументирано.

3. Всички в кръг и в рамките на около минута се изказват по алтернативата – и т.н. до постигане на съгласие.

Присъствието на събранията е доброволно. Ако даден член отсъства, той няма право на глас, но се уведомява за взетото решение. По този начин събранията се саморегулират и се премахват блокиращите фактори.

Всеки член на общността получава информация какво решение е взето (дори и да не е присъствал), но не е нужно цялата среща да се записва и да се проследява как точно се е стигнало до това решение.

По време на всички дискусии акцентът е върху намиране на решение, а не върху причините за предишни неуспехи. В тази система няма лидер, концентрирал власт в ръцете си.

Решенията и отговорностите са общи, а не персонални. Ако отговорникът не се справя с поставената задача, той просто се сменя с друг. Акцентът е: как да излезем от ситуацията, а не: кой е виновен, че сме в тази ситуация.

Точност

Участниците в срещите се стараят да са навреме за началото. Това е уважение към тези, за които срещата е приоритет и идват навреме. Учителя е държал много на това да бъдем точни и да ценим чуждото време.

5. Първи стъпки към независимост от Системата

„Не е признак за добро здраве да бъдеш отлично приспособен към едно тежко болно общество.“

Кришнамурти

В нашата епоха определени стериотипи се натрапват в живота на всеки от нас още от раждането. Казва ни се, че има само един възможен житейски път, който води към свободата и щастието, и той се основава на схващането, че сегашният обществен порядък, с всички свои несправедливости, е най-доброто, до което човечеството може да достигне, и ние не можем да съществуваме по друг начин.

Като цяло, живеем във времена на крайна несправедливост. Благата никога в историята на човечеството не са разпределяни по толкова жестоко неравностоен начин. В която и сфера на съвременния живот да се вгледаме, ще открием закони, писани от големите престъпници, за да гонят по-дребните престъпници. Икономика, здравеопазване, земеделие, граждански права... навсякъде пипалата на злото са се промъкнали отдавна. А от нас изискват безропотно да спазваме несправедливите закони и дори това се приема за добродетел и родолюбие.

Смятам, че мирното гражданско неподчинение е естественият отговор на тази неправомерната власт, замислена да подчини хората на един деспотичен режим и да изгради всеобхватно световно господство. Можем да изразим мнението си само с несъучастие в измамата, наречена избори; с несъучастие в измамата, наречена

държава и институции; с несъучастие в действията на тези институции, стремежът на които е насочен единствено и само към поробването на всеки отделен човек.

Не можем да поддържаме една болна и порочна система и да очакваме, че тя от самосебе си ще се оправи, ще дойдат изведнъж морални политици и ще ни спасят. Едно такова виждане не е далеч от идеята за Второто Пришествие на Христос, слизащ от Небето с огнен меч да убие неверниците.

Нали и Сам Той ни учеше: „Никой не пришива на вехта дреха кръпка от нова дреха; инак, и новата ще раздере, и на старата не ще прилича кръпка от новата. И никой не налива ново вино в стари мехове; инак, новото вино ще спука меховете, и само ще изтече, и меховете ще се изхабят." (Лука 5:36,37)

Ясно е, че една промяна към добро може да се случи единствено от малкото към голямото – т.е. да започне от отделния човек; от малцина обединени пробудени индивиди. Достатъчна е една относително малка група от будни, мъдри и любящи хора, които със светъл пример и безкористни действия като квас да разпространят новите идеи по целия свят, вдъхновявайки мнозина да ги последват. Всъщност това е начинът, по който промяната винаги се е случвала.

Имаме примера на богомилите, които от шепа хора са достигнали до стотици хиляди съмишленици и са дали подтик за културния подем в цяла Европа. По сходен начин от Исус Христос и Неговите най-близки ученици тръгна мощна вълна, която разпространи християнството по целия свят. А сега е наш ред да запалим една нова вълна с пламъка на Любовта.

И ако вече сме се пробудили, намерили сме и други пробудени като нас, запознали сме се с метода за Чети-

рите съвета и имаме желание да свършим добре това, което Учителя очаква от нас, следващата стъпка е да запретнем ръкави и да опитаме да приложим наученото. Но не и преди добре да сме обмислили поне няколко хода напред. Защото задачата, над която ни предстои заедно да работим, не е никак лесна – ако беше такава, вече да са я решили преди нас.

От хилядолетия са били правени опити за това, защото хората винаги са осъзнавали, че оставени сами на себе си са много по-слаби и уязвими, отколкото в среда с верни другари и съмишленици.

В наши дни работата в това направление е особено наложителна, тъй като колкото повече напредва процесът по обединението, толкова по-възможно ще бъде човек да не разчита на една болна система, която и без това е само въпрос на време да рухне.

* * *

„И като Го възведе на висока планина, дяволът Му показа всички царства на вселената в един миг време. И рече Му дяволът: „На Тебе ще дам властта над всички тия царства и славата им, понеже тя е мене предадена, и аз я давам, комуто искам; ако, прочее, ми се поклониш, всичко ще бъде Твое." Исус му отговори и рече: **„Махни се от Мене, сатана! Защото писано е: Господу, Богу твоему се покланяй, и Нему едному служи."**

(Лука 4:5-8)

Христос очерта тесния път, който единствен води към Бога, вместо към онова място, за което Той каза, че „ще бъде плач и скърцане със зъби" (Матей 8:12). Затова никак не е за учудване, че един ден и нас Сатана ще ни попита готови ли сме да му се поклоним (например като се чипираме и му се вречем във вярност), ако искаме да

продължим с един относително спокоен живот. В споменатия цитат Христос ни даде правилния отговор на въпроса. Дано не го забравим в най-важния момент.

Единственият начин да бъдем имунизирани срещу лъжите на Ариман и неговите слуги е просветата и трезвото мислене. Т.е. не просто да разчитаме на студената земна логика и да вярваме на всичко, което ни звучи правдоподобно, а да мислим винаги, преди да приемем нещо на доверие, особено ако то съвпада с това, което искаме да чуем.

Защото, в известен смисъл, бихме могли да кажем, че има земна логика и земно мислене, под влиянието на Ариман, които водят до множество илюзии и заблуди; а има и космична мъдрост, под влиянието на ангелските йерархии. И макар земната логика да е основата за космичната, оставени само на нея, ние не можем да взимаме правилните решения. Едва когато земната (логична) мисъл се оплоди с духовен мироглед и се свърже с космическите сили и импулси, тя ражда истинската мъдрост, а без тях води до материализъм и най-големите заблуди, в които човечеството може да потъне.

Затова Учителя казва: „Хората още не са дошли до Божествената логика – тяхната логика е безлогичност горе на небето. Когато те говорят най-логично, небесните жители се хващат за корема от смях.“ (97)

„Съвременната логика твърди, че ако една от предпоставките на логическото заключение не е вярна, то цялото заключение не е вярно. Аз пък казвам: Предпостввката може да е вярна, може и самото заключение да е вярно, но мисълта да не вярна. Има много заключения, които са верни на Земята, но не са верни за самата Истина. Човешката логика не е логика на небето.“ (98)

И проблемът е преди всичко в това, че не се преподава логика. Тя се пренебрегва. Преподава се всичко друго, но не и логика. Децата не учат как да забелязват противоречията, защото логично мислещите човешки същества са значителен проблем за онези, които искат изолирано и несвободно общество. Защото преподаването на логика води до остри и независими умове, които са предпоставка за увеличаването на индивидуалната сила.

А пропагандата – един от основните инструменти в ръцете на злото – е именно изкуство за отричане на логиката. Тя действа най-добре, когато умът е неподготвен.

И все пак земната логика е основата, без която не може да се напредне към следващите стъпала. Всеки опит за работа, смислен разговор или размишление с човек без ясна и логична мисъл, е безполезно изгубено време.

* * *

Днес целият съвременен социален строй се основава на внушената ни идея, че народът сам е избрал едни хора да го представляват и управляват, скривайки истината, че парламентарните избори представляват един театър, в който объркaният гражданин почти винаги има право да избере по-малкото зло в границите на две (или няколко) предложени му алтернативи. И никога не знае това „по-малко зло" колко зло е всъщност. Джордж Карлин обобщава илюзията, в която хората сляпо вярват, с думите: *„Имам точно толкова авторитет, колкото и папата. Просто нямам толкова хора около мен, които да го вярват."*

Единственият изход от тази ситуация е да си станем собствен авторитет – да бъдем водени от собствения си морал и здрав разум, а не от натрапени ценности и решения от шепа овластени хора, на които им пука за всичко друго, но не и за нашето добро.

Това, което властващите не желаят да осъзнаем, е, че истинските водачи не търсят власт. Те не се прекланят пред „закона“, тиранията и авторитарното управление, но знаят, че дори и целият свят да е на едно мнение и да върви по един път, това съвсем не означава, че това е най-добрият път и че той води към светло и красиво бъдеще.

Истинските водачи имат смелостта да правят каквото е необходимо, за да отстояват истината, здравето и свободата – както своите, така и на своите ближни.

А първата крачка към Свободата е да се откажем от опитите винаги и навсякъде да бъдем „нормални“.

В момента, когато „общоприетото“ стане по-важно от „индивидуалното“, ние автоматично предаваме собствения си контрол в чужди ръце. Тогава в най-добрия случай се стремим да бъдем удобни за околните, а в най-лошия – попадаме под целенасочена манипулация.

* * *

Според мен една от най-важните и плодотворни стъпки в нашето индивидуално и колективно развитие (като братство) би било да следваме неотлъчно съветите на Учителя, а той е бил повече от категоричесен, че трябва да се обединяваме не механично с някакви устави и управителни съвети, които да спускат йерархично заповеди на останалите, а като равнопоставени братя и сестри.

Методът „Четирите съвета“ дава прекрасна възможност да не откриваме топлата вода, а да изпълним това, което самият Учител е определил като задача за учениците. Затова смятам, че би било полезно за всеки читател да се замисли в кой от четирите съвета би се чувствал най-добре, тъй като се очертава тази идея тепърва да набира скорост в национален мащаб, а и без нея ще ни бъде все по-трудно оттук насетне.

За първите стъпки от нея Учителя е казал изрично:

„Законът на сегашното ви развитие изисква да се започне от физическия свят – да се започне с материалното, а не с духовното. Това се налага. Апостол Павел казва: *„Първо с видимото, а после с невидимото.“* – Първо ще уредим всички работи, които са близо до нас – физическите. А щом можем тях да уредим, по същия закон на развитие ще можем да уредим и духовните; щом уредим духовните, ще уредим и просветителните. Ние ще започнем с физическите работи.“

И с оглед на това, че колективната работа е една от най-сплотяващите дейности, както и че в наши дни е изключително трудно човек да се сдобие с чиста храна или дори да си намери добър повод да прекара малко време сред природата, смятам, че си заслужава приятелите от братските групи из страната да започнат да мислят по темата за братски градини (ако вече нямат такива).

Може да се започне съвсем символично, дори със 100 кв.м. със зеленчуци напролет или нива с лимец наесен, но тези задружни усилия ще дадат сладки плодове не само на братските трапези, но и в душите на всички участници.

Не направим ли сега първите крачки към устойчив начин на живот – поне по отношение на нашата хранителна независимост – оттук насетне животът ни (и още повече – животът на нашите деца) ще става все по-тежък, а здравето и свободата ни – все по-илюзорни.

А още по-хубаво би било, ако и деца се включват в тези дейности, тъй като Учителя многократно е акцентирал върху ролята на връзката с Природата за развиващата се детска душевност.

6. Да посрещнем добре подготвени неизбежното

С оглед на трудните години, които ни предстоят, и на това, че сме били предупредени за тях ясно и конкретно, смятам, че е наш дълг да вземем нужните мерки, така че предстоящите неизбежни събития (катаклизми, икономически колапс, трета световна война, изкуственопредизвикана епидемия от лабораторносъздадени болести с цел намаляване на популацията на човечеството и др.) да не ни изненадат и да ги посрещнем не с ужас, а като нещо, през което човечеството трябва да премине, преди да достигне до епохата на Любовта.

Първо бих искал да отговоря предварително на някои критици, които четат повърхностно Свещените Писания и са готови да възроптаят: *„Бог е казал да не се грижим за утрешния ден, защото и косъм няма да падне от главите ни без Неговата Воля.“* – Само че те пропускат нещо важно: дори в Библията четем за истории, когато са предстояли трудни времена и Бог е предупреждавал хората – напр. в Ноево време или в Битие, гл. 41:

„Каквото Бог ще прави, явил е на фараона. Ето, идат 7 години с голямо изобилие по цялата Египетска земя; след тях ще дойдат 7 гладни години: и ще се забрави всичкото онова изобилие в Египетската земя, и глад ще изтощи земята, и предишното изобилие по земята няма и да се забележи поради глада, който ще настъпи, понеже той ще бъде твърде тежък.“

За подобни предупреждения четем и в живота на самия Учител. Например в книгата *„Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“* Влад Пашов разказва:

„Около 70 души присъствали на събора през 1912 година. Там бил и брат Б. Боев. Съборът продължил три дни и когато на тръгване всеки си вземал сбогом с Учителя, той заръчвал: **„Като си отидете вкъщи, първата ви работа е да си накупите дърва и брашно!“** Не спирал да повтаря това и братята учудено питали: „Защо, Учителю, война ли ще има?“ Учителя им казвал: „Война ще има. Всички ще отидете и всички ще се върнете.“ След един месец била обявена войната, а никой до този момент не беше очаквал такова събитие. Само Учителя ги предупредил навреме. Всички братя от събора, които участвали във войната, се завърнали живи и здрави. На тръгване Учителя им препоръчвал да носят със себе си преписана „Добрата молитва“ и „91 псалом.“

Затова нека бъде ясно, че това съвсем не е първият случай в историята, при който Бог чрез Своите пратеници (пророците, с чиито недвусмислени пророчества разполагаме) известява на човечеството какво има да се случи, за да могат Неговите верни, избрани и призвани Синове и Дъщери да вземат мерки и да остане неувредено човечество и след трудните години.

Макар развитието на човечеството да не се върти в кръг (с постоянно повтарящи се събития), то е спираловидно. При всеки следващ цикъл се преживява отново нещо вече отминало, макар и по нов начин, съобразно степента ни на развитие. Така че ако някой смята, че изпитанията са останали единствено в миналото и вече можем да си живеем, както си искаме и да празнуваме идващото Царство Божие на Земята, му предстоят неприятни разочарования оттук насетне.

И докато живеем във времена на изобилие и сме предупредени за идващото, би било проява на неразумност да не мислим с няколко хода напред и да чакаме „какво-

то даде Господ“, тъй като с нашата далновидност бихме могли да помогнем и на други, които през идните години Духът изпрати край нас.

За да не ни изненада гладът, който се споменава в много от пророчествата за Последните времена, най-подходящите храни за дългосрочно съхранение са медът и зърнените храни, а е желателно да обърнем внимание и на солта, която също е нужна за поддържане на добро физическо, душевно и умствено здраве.

При поръчки на едро можем да намерим всичко това на доста ниски цени. Например най-високият идеал сред зърнените храни – лющеният лимец – при заявка на едро може да се намери за под 2 лв/кг (с включена доставка). Т.е. с една средна работна заплата можем да се снабдим с близо един тон храна, достатъчна за няколко десетилетия пълноценен живот, особено ако сме близо до природата и можем да я допълваме със сезонни плодове и зеленчуци. Полезно е да имаме предвид, че колкото по-ниска е влажността на зърното, толкова по-добре ще се запази то в дългосрочен план.

Тъй като вече съм отделил доста време в търсене на най-достъпни и удачни решения, споделям с вас изводите, до които съм достигнал и за които смятам, че на минимална цена биха свършили отлична работа. Най-разумният и ефективен начин за съхранение на хранителни запаси според мен е следният:

1. Лимецът се разпределя в пликове за вакуумиране – по мои наблюдения най-удобни и евтини излизат с размер 20х40 см. Най-ниска цена за тях намерих тук: goo.gl/BDC7e6 (100 бр. стигат за 200кг).

2. Въздухът се изсмуква чрез уред за вакуумиране – може да се намери за 100-тина лева. Имам опит със следния и върши добре нужната работа: goo.gl/p4UPPg

3. Уредът разполага с опция „Vacuum and seal“, която, след като извади целия възможен въздух, запечатва пликовете херметически.

Според мен този метод е особено удачен, тъй като вакуумирането удължава неимоверно срока на годност – то забавя значително метаболитните процеси в зърното, а и дори по него да има яйца на вредители, те без кислород трудно могат да се развиват и размножават. Благословия е, че разполагаме с подобни технологии, за каквито в миналото са можели само да мечтаят, и е глупаво да не се възползваме от тях, когато могат да ни улеснят (или спасят) живота.

4. След това внимателно ги занесяме до мястото на съхранение. Ето няколко възможности за него:

- Вкъщи – в шкафове, килери, под легла и т.н. – това е най-лесният и общодостъпен вариант, но и най-неефективен, тъй като не само, че ще заема място вкъщи нещо, за което може и да не се сетим през идните 5 години, но и ще бъде подложено на големи температурни промени и това не се отразява добре на съхраняемостта. Но така или иначе едва ли би имало проблеми с нея в рамките на 2-3 десетилетия.

- По-добър вариант е съхранение в мазе, тъй като там се поддържат по естествен начин оптимални температури. Само трябва да се помисли за някаква защита от мишки (ако има такива), защото могат да нарушат целостта на пликовете или да ги разхерметизират при движението си между тях.

- Най-добър вариант според мен е заравянето на храните (и другите неща, за които ще стане дума) някъде сред природата, в близост до нашето жилище. Много подходящи за целта са пластмасовите резервоари – напр. от 300 литра: – goo.gl/81FgbK

Един такъв резервоар побира около 120 кг пакетиран лющен лимец или същото количество насипен нелющен – той няма нужда от пакетиране, за да го пазим от вредителите, а един ден ще бъде много нужен за посев.

Достатъчно е да се закопае някъде и да се постараем капакът да бъде добре уплътнен с тиксо или други материали, за да не пропуска вода. И остава само добре да запомним мястото.

Пласмасовият резервоар е подходящ, тъй като на минимална цена предпазва от навлизане на влага, гризачи, буболечки и всякакви други фактори, които биха могли да ни изненадат доста неприятно, когато един ден си потърсим храната.

Желателно е за подобни действия да знае минимален брой хора и така да ограничим вероятността някой да предаде дружината. Най-разумно е – дори да съхраняваме провизии за повече хора – те да научат едва когато вече имат нужда от тези ресурси. А още по-добре би било за една част от ресурсите да се погрижим сами, а за друга – обединени, за да имаме винаги план Б.

Полезно е да знаем още, че при бедствено положение властите (ако имат нужната информация) могат смело да конфискуват всичко, което пожелаят. И ако дори един наш съсед има ясна представа за нашите планове, може без да му мигне окото да сподели това с някой военен или полицай на улицата, или пък с въоръжен и озлобен прегладнял тип. И така всичко, за което сме се погрижили, просто да изчезне безследно.

Докато тези времена все още са в необозримото бъдеще – „докле е ден“ наша задача и дълг е да предупредим хората, които са готови да се вслушат в думите ни. След като Ариман дойде да ги учи по трудния начин, тогава

вече от нас ще се иска тихо и кротко да изчакаме – ако е рекъл Господ – той да си свърши мръсната работа. А дали ще оцелеем физически и ще преживеем в плът и кръв едни от най-големите изпитания за човечеството или ще имаме възможност да ги наблюдаваме от свръхсетивните светове – това не е наша работа и е добре да не се вкопчваме в нито една от двете възможности.

По аналогичен на гореописания начин може да се съхраняват и книги, кибрити, сечива, дрехи, както и всичко, което един ден ще се окаже от незаменима важност за нас и нашите ближни. Нека добре помним народната поговорка: *„По-добре да подраниш с 10 години, отколкото да закъснееш дори с една минута.“*

За да можем индивидуално и колективно да се подготвим подобаващо, постарах се да съставя списък с неща, които всеки разумен човек би било добре да си подготви, а оттам насетне може да остави останалото в Божиите ръце.

Принадлежности от първа необходимост:

- Здрави и удобни обувки
- Кибрити – иронично е, че една от най-евтините стоки в наши дни един ден ще се третира като истинско съкровище. Най-добра цена намерих при фирма „Сенсин“ – 30 лв/кашон (1000 бр.) с включена доставка.
- Сол – също един ден ще бъде изключителна ценна суровина – при поръчка над 50кг може да се намери качествена хималайска сол, пакетирана по 0.5кг на цена от 1.55лв/кг. (с вкл. доставка) – напр. от фирма „Кис 2000“.

Тези три неща трудно могат да се направят с подръчни инструменти и умения, затова е добре да се погрижим за тях предварително, а още по-добре ако можем да спо-

делим един ден част от тях и с други нуждаещи се.

Те биха ни позволили в относително спокойствие да оцелеем за някакъв кризисен период и да се концентрираме не в оцеляването, а в това с какво можем да помогнем на бедстващото човечество. Ако обаче се стремим към устойчив живот, който да оставим и за тези след нас, може би е добре да помислим и за следните неща:

- Подслон с добра топлоизолация и устойчивост на земетресения. Учителя изрично съветва: „На съвременните хора казвам да не вдигат високи сгради, защото земната кора ще претърпи големи огъвания и от тези жилища нищо няма да остане. Къщите, които в бъдеще ще се строят, **нека да са етаж и половина и не много масивни, защото иначе ще се разбият.**“ (45)
- Място за съхранение на дърва
- Здрава, качествена печка на дърва
- Земеделски инструменти
- Брадва, чук, трион, пирони, нож, ножица за нокти
- Работни ръкавици
- Семена (местни, нехибридни и не-ГМО сортове)
- Книги (една от задачите ни е да съхраним Словото)
- Съдове за пренос и топлене на вода
- Платнени торбички
- Мед. принадлежности – спирт, бинт, лепенки и др.

Нека помним, че живеем във времена на изобилие, което обаче няма да трае вечно. Затова е хубаво малцината, които разбират какво се задава, да не чакат то да се случи, а да вземат нужните мерки. Защото Бог ни е пратил на Земята да свършим някаква работа, предупредил ни е чрез устата на пророците какво се задава, и оттук насетне е оставил действията в нашите ръце (и умове).

7. Създаване на братски общности

Учителя: „Може някои да се обидят от това, но християнството, като колективна единица, не е приложило напълно Христовото учение. Християните казват, че не му е сега времето. А кога? – *„В бъдеще.“* – И преди 2000 години църквата казваше, че не му е времето сега. Направиха една малка комуна, почнаха да раздават имането си, ядоха, пиха, и после казаха, че не му е времето сега. Спряха и започнаха да живеят, като вложиха свещения егоизъм с надпис: *„Любов към човечеството“*, за да се прикрие този егоизъм.

В тия хиляди години мнозина се явявали да говорят – пращани са били от Бога да казват на хората, че трябва да живеят според този естествен закон…

Когато дойде един пророк, той няма да се съобразява с официалните знания на хората, с официалната църква, но той ще каже нещата тъй, както Природата ги е казала. Може тази истина да не е приятна на хората, но тя е необходима. Нима онзи лекар, който прави операция на болния, върши нещо приятно? Не е приятно, но е необходимо за спасение на болния. Нима когато се разтвори стомахът на някой болен, това е приятно, нима това е в реда на нещата? Не е приятно, но е необходимо за спасението му. Следователно, когато ние искаме да се спаси това общество, няма да си поплюем на ръцете, но ще искаме да направим тази операция тъй добре, че да се спаси това общество. Но когато правим тази операция, не искаме да имаме страхливци около себе си, че да бутат ръцете ни и да ни пречат. Всички страхливци трябва да бъдат навънка. Питам всички страхливци– как ще излезе операцията, ако казват в себе си „ако стане“,„може да стане“ и т.н.? Може! И нищо повече.” (99)

Учителя за необходимостта от братски общности и насоки за работата им

„Най-после да се опитаме да направим една идеална комуна. Цялото братство ще вземем някои общи места и в течение на годината братя и сестри от всички градове ще отиваме на тези места да работим.“ (88)

„Как да се организира една братска комуна?

С Любов, с Мъдрост и с Истина.

С Любов – защото тези, които образуват комуната, трябва да се обичат тъй, че да жертват всичко един за друг. Също така възгледите, които те имат, да не стават никога причина за някакъв спор между тях и да не се лъжат един друг. Направете тази комуна върху такива основи и тя ще съществува. Другите практически методи са у вас, вие ги имате, те сами ще дойдат.

Много пъти сте правили комуни. Аз зная от миналото ви, вие сте живели много години един комунистически живот, живели сте царски, но сте го забравили. Виждам в далечното ви минало какъв живот сте живели. Правилата на тази комуна са написани вътре във вас.“ (100)

„Един брат каза: *„Някои наши приятели искат да правят комуна. Кое е главното условие, което трябва да спазват, за да процъфти тя?“*

Ще разрешите основния въпрос: Любов към Бога. И тогава всичко друго може да се приложи, тогава следващите въпроси вече са лесни.“ (45)

„Преди няколко дни дойде при мене един брат от София, който ми каза, че решил да образува една комуна, която да храни 40–50 души. Той тръгнал да държи сказки върху комуните и си мислел, че намерил разковничето на живота. Обаче, след четири-пет месеца комуната се разтури. Не е лесно да храниш 40–50 души! Любов се иска за това! Комунарите се скараха и се разделиха. След това ме питат защо аз не оправя тази работа. – Не я оправям, защото те сами могат да я оправят.

След това, друг брат от същите комунари образува втора комуна. Всички казаха: *„Тази комуна ще върви добре, защото братът е земеделец.“* И тази комуна се разтури по простата причина, че на всички липсва любов. Всеки иска да се осигури, да вземе повече от другите. Така не се решават въпросите. Тук се искат дела, проникнати от любов. Този е начинът за разрешаване на всички въпроси.

Много от вас искат да бъдат мои ученици, за да се осигурят. – Аз не осигурявам никого. И вие ще работите, както и аз работя. Аз никъде не съм осигурен.

„Какво ще правиш, като остарееш? Кой ще те гледа?“ – Като остарея и няма какво да ям, ще погладувам малко. Ще се помъча малко, ще прекарам около 40 дена гладен, ще поритам.

„Ако умреш?“ – Аз мога да умра и като ям, и като не ям. За мене е безразлично дали в изобилие ще умра или в немотия. Този въпрос не ме интересува. Не че абсолютно не се интересувам, но погледна тук, погледна там, виждам рана и казвам: *„Ще я превържа.“* Превързвам раната и продължавам работата си.

Първото нещо, което се изисква от учениците, за да се образува една комуна, е високо съзнание. Събират се

заедно, за да си помагат взаимно. В много комуни, старите взимат инициатива за всичко. Те искат да заповядват на младите и то в името на Бога. Всеки иска да прокара свои възгледи, да се наложи на останалите. Той твърди, че Духът му казал така...

Като ученици, каквато работа и да започнете – дали комуна ще образувате или друго нещо, приложете трите принципа – Любовта, Мъдростта и Истината. Всички, които взимат участие в комуната, да се проникнат от съзнание за работата, която започват, и ще видят как ще се развива комуната. Всичко ще върви добре. Дето и да приложите новото учение, всичко ще се развива правилно. В новото учение, т. е. в учението на Любовта, няма изключения.

Христос казва: *„Аз Съм лозата, вие пръчките"*. Ето защо, като образувате комуна, обърнете се към Христа и кажете: *„Господи, ние искаме да влезеш в нашата комуна, да вземеш дял в нея. Ние започваме в Твое име и ще работим с Твоята Любов, Твоята Мъдрост и Твоята Истина.“* – Не мислете, че ще образувате комуна за десетина души. Не, ще отворите широко вратата на комуната за целия Божи свят.

Вашата комуна трябва да бъде образец на света – израз на Истината. Това е целта на комуните.“ (101)

„Защо се повдигна гонение против християнството? Християнството беше окултна школа. И християните като изгубиха правилата, дадени от Христа, вследствие на това се набраха много отрицателни сили. Като не знаеха какво да ги правят, как да ги трансформират, подигна се гонение против тях, докато се намери изход на тези енергии и сили. И ако вие изгубите или не приложите методите, които ще ви дам, ще дойде същият закон. Той

не може да се промени.

Християните казваха, че езичниците били недоволни от тях, затова ги гонили. Не, не е тази причината. Но онези набрани окултни сили, които трябваше да впрегнат на работа, не се ползваха и те предизвикаха гонението. Например дойде идеята за комуна, но християните казаха: не е време сега за комуни. И други благоприятни условия и сили дойдоха и останаха все неизползвани. Вследствие на това дойдоха гоненията. Всякога помнете това. Законът е същият и за вас. Ако една благородна мисъл дойде, ако едно мероприятие се дава вътре в живота като условие да го приложите и не го използвате, ще дойде гонението, непременно ще дойдат нещастията. Това е вярно, както е вярно, че две плюс две е равно на четири.” (102)

„За да развие в себе си добри навици, ученикът трябва да използва всички условия за развиване на тия навици. Запример в някое общество се устройва комуна, всички се хранят заедно, на братски начала. Какво се забелязва в такива комуни? Едни работят, а други се ползват наготово от техния труд. Те се оправдават с това, че плащали. Не, плащат или не, всички трябва еднакво да работят! Момичета и момчета, всички ще работят: ще слагат трапезата, ще я вдигат, ще сипват ядене, ще прислужват, ще мият чинии, тенджери – всичко ще става по дежурство. Всеки ще знае кога е дежурен и ще изпълни задълженията си както трябва.

Между комунарите трябва да съществуват добри отношения: да не се обиждат, да не се докачат — всички да се разбират помежду си като братя и сестри.

Какво става сега в братските комуни? Едни работят, други чакат наготово. Вследствие на това се явяват недо-

разумения, недоволства и виждате, че най-много след една година комуната се е развалила. Защо? – Всички искат да устроят нещо ново, но на стара основа. Така работите не вървят. Какво трябва да се прави в такива случаи? Всеки трябва да работи съзнателно в комуната, да развива добри навици в себе си. Окултният ученик никога не трябва да подлага ръка да проси. Щом има нужда от нещо, той ще отиде при някой свой близък или познат и ще му каже:

– Имаш ли някаква работа за мен?

– Какво можеш да работиш?

– Мога да копая, да чистя – с една дума – всичко мога да върша.

– Добре, благодаря ти, че ще ми услужиш.

Да изкарва човек прехраната си с труд, това е благородство. Трудът заяква, усилва човешкия организъм. Всички други системи, които хората досега са употребявали, са ги направили слаби, хилави. Днес навсякъде се прилага законът: услуга за услуга, добро за добро.“ (103)

„Когато се образува някоя комуна, забелязвам, отиват там, но ще седнат и казват: *„Искаме услуга, плащаме."* Там, дето има плащане, няма комуна. В една комуна всички трябва еднакво да работят. Всеки трябва навреме да дежури, да тури престилката, да работи. Сега дойдат, седнат като рентиери - все един да сипва. Не, днес един ще сипва, утре - друг, трети. През цялото време ще се изреждате. То е комуна.“ (103)

„Пътят, по който съвременните хора искат да преобразят живота си и живота на съвременното общество, е път крив. Това е една кръпка, която нищо не ще допринесе. Каквото и да правят по този път хората, те ще дос-

тигнат само до една кръпка. Каквито и идеали да се внесат между болни хора, ще имате все същия резултат – болните хора имат нужда от слугуване. И затова първата работа, която трябва да се направи, е да станат хората здрави, за да нямат нужда да им се слугува, а във всеки да има готовност да служи на другите.

Здрав човек наричам този, който може да служи на себе си и на другите доброволно, съзнателно и с любов. Тази идея, която е идея на самата природа, трябва да се подеме от всички разумни хора, да им бъде стимул и да работят за нейното осъществяване.

Така разбран животът, придобитите блага ще бъдат блага за всички. Всички ще работят и всички ще се ползват от благата. Това е пътят на свободата, по който хората ще могат да си помогнат по един разумен начин. Така те ще излязат из сферата на делничния и безцелен живот и ще станат сътрудници на Природата. И тогава ще се прояви вътрешната връзка, която съществува между хората, и те ще могат да живеят без писани закони. Цялото човечество тогава ще представлява една грамадна свободна комуна, едно грамадно общочовешко семейство, член на Всемирната конфедерация на Космоса. Всички ще работят, всички ще се ползват еднакво.

Когато ние говорим за обичта и любовта – за нас това е връзката, която е нужна, за да се опознаят хората, за да могат да работят заедно. **Щом двама души се обикнат, те трябва да разпределят труда и благата помежду си и да си помагат. Ако те не си помагат и не разпределят труда си, няма никаква любов помежду им.** Любовта като дойде, тя ще разпредели труда и благата. Само на тази основа може да се съгради едно разумно и свободно общество.

Цялата философия на живота се състои в това – да

знаеш да изпратиш по една хубава мисъл и благородно пожелание на своите събратя човеци и да бъдеш винаги готов да споделиш с тях всичко, каквото имаш. Така ще се създаде вътрешна връзка между всички хора. Ако не може да се направи тази вътрешна връзка, каквото и да постигнете, ще бъдете нещастни и ще страдате.

Природата е определила нашето щастие и тази вътрешна връзка е пътят, по който можем да го реализираме. Защото щастието трябва да бъде достояние на всички. Човек не може да бъде щастлив, когато другите хора около него са нещастни. И затова Природата постоянно насочва нашия ум в тази насока – за да реализираме щастието на всички. Само по този път ще се облечем в живота на безсмъртието и ще имаме условия да реализираме всичките си копнежи.

Това е великата истина, която се внася сега в света и която е пътят, по който човечеството ще се освободи от безизходното положение, в което се намира днес и ще заживее разумния живот на свободните човеци.“ (104)

„Какво се разбира под думата Равенство? Това значи, че на всеки ще се даде според нуждите му. Например на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно, на възрастния – също.

Икономическият въпрос трябва да се уреди: всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и да му остава време за нуждите на Духа...

Както ние мислим да се оправи светът, той никога няма да се оправи така. Нито със земетресения, нито с изгаряне на градове, нито с бури ще се оправи светът; тези неща сриват старото, но трябва да стане една истинска промяна в съзнанието на хората. От Невидимия свят работят усилено, за да се възприемат от човечеството но-

вите идеи. Най-напред са пратили около един милион ангели да спасяват човечеството, но те не са успели напълно да решат задачата си.

Някои казват *„Господ ще оправи света“*, но това е много механично разбиране. Външно не се разрешава въпросът, защото ако въпросът стои така, то Христос можеше да вземе властта, да тури закон и пр. Нека дойдат хора с по-високо съзнание, та всички придобивки на науката да се употребят за добро. Както е организиран нашият организъм, така трябва да се организира и обществото.

Който смята, че човечеството зависи от социалния строй, той се намира в заблуждение; все едно да направиш каруца, която е лоша, и после да казваш, че си зависим от нея. Ти, който си направил една каруца, можеш да направиш друга – по-съвършена. Трябват идеи.

Най-първо обновата ще дойде в мисълта и после – в чувствата. Светът не може да се промени изведнъж. Докато всички вие не почнете да горите и да запалите другите, животът не може да се оправи...

Най-прекият път е хората да разберат великата истина, че са едно цяло и че трябва да действат по закона на Любовта. Днес отношенията на хората са механични – както дъски, съединени с обръч в бъчвата, които нямат нищо общо помежду си, но ги държи външно металният обръч, а когато се скъса, те се отделят една от друга и се разпадат на всички страни.

Също така днес хората се пръскат като дъските на разсъхнала бъчва и виждат, че няма нещо, което да ги държи, защото отношенията им са механични. Коя е причината за днешните несгоди? – Безлюбието. И кой е пътят, за да излезе човечеството от това положение? – Влезе ли Любовта в света, всичко ще се поправи.

Всички, които искат да образуват общежития и задруги, трябва да турят идеята за Чистота и трябва да бъдат добри проводници на Любовта. В едно Братство като нашето, всеки да обича всички и всички да обичат всеки един. Любовта влезе ли като фактор в света, тогава могат да се уредят въпросите. Другояче те не могат да се разрешат, защото иначе ще царува в света животинският принцип – силният ще побеждава и ще има право. Хората трябва да съзнаят, че от Бога всички имат еднакви права. Всеки човек има еднакво право за храна, но толкова, колкото му трябва...

Изобилието разрешава въпросите. Ако отидеш при една чешма, ще има ли спор за вода? Не. Но за едно малко шише с вода ще има спор... Всичко в света може да се поправи, ако хората се сдружат. Тогава ще има изобилие.

Днес трябва изобилие в света и не трябва да се злоупотребява с него. Всички лоши неща произлизат от недоимъка. Любовта ще привлече изобилието.

Ние критикуваме тази или онази система, но всяка от тях е била потребна в дадения случай и после е изживяла времето си, както едно дете си е служило с количка, но после я изоставя. Новото, което иде, е Доброта, Справедливост, Красота и Разумност.

Красотата облагородява и повдига човека, Разумността го прави свободен, Добротата ще внесе хармония в обществото и Справедливостта ще задоволи нуждите на всички. Подчинение без Любов, без Разумност, без Свобода е престъпление. Свободният човек може да се подчинява, но доброволно.

Наскоро получих един проект на Розендорф от Естония, който има план за новия строй. В този план се предвижда всеки да работи в комуна, да се отмята колко

часа е работил и срещу бележка за своя часотруд ще получи продукти от общината; обаче виждам, че тук дейността е все още със заплата. Искат да създадат нов ред, а той вече съществува; остава само да го възприемем. Въпросът за новия ред е разрешен, защото на Небето има Общества, които живеят така, и техният ред трябва да се свали долу, а не да измислят нови строеве.

Истинският ред съществува и трябва да се преведе долу, също както скинията на Мойсей бе видяна горе и бе свалена долу по горния образец. На Слънцето, на планетите този идеален порядък е въведен, а на Земята не е въведен все още в материално отношение. Всички правила ги има горе, а тук искат да правят експерименти. Усилието на Невидимия свят е да се приложи в човешкото общество това, което е вече опитано. Нали е казано: „Да бъде Волята Ти както на Небето, така и на Земята." Нали е казано: „Да дойде Царството Ти както на Небето, така и на Земята." А пък те искат да измислят тук някои неща, а то така не може...

Трудът трябва да бъде колективен, като се работи общо. Във всички държави трябва да се въведе кооперативен труд и трябва да се даде работа на всички. Да няма човек, за когото да няма работа.

В света има само едно Братство, което Бог е установил, и няма никой, който да не е в това Братство. Ако някой не го съзнава – то е поради ограниченост. В света трябва да влезе нов метод – всеки да работи работа, за която е роден. И като работи работата, за която е роден, няма да се изкушава. За съжаление много малко от сегашните хора са на своето място." (45)

„Иде вече нова епоха в живота – епохата на онова семе, което паднало на добрата почва. Човечеството се

нуждае от нов строй, от нови реформи. При старите разбирания никакво развитие, никакъв напредък не може да се очаква. Човечеството е дошло вече до края на своето разбиране.

Нов подтик е нужен. Както и да се завърти колелото на стария свят, нищо не може да го помръдне. Както и да кърпят старото, повече дупки ще се отворят. Сегашният свят е фалирал търговец, който постоянно кърпи къщата си, но тя все си тече: от едно място я закърпиш, от друго започне да тече. Ден след ден, година след година я кърпиш, докато най-после цялата къща рухне.“ (105)

Боян Боев: „Учителя още от първите години казваше да правят опити за комуни.” (106)

„Вие ще турите в себе си мисълта, че комуните съществуват в света, няма какво да ги уреждаме. Тялото е една комуна и същият образ на нашето тяло ще го приложим в обществения свят. Няма друг образ за комуна освен образа, който съществува в тялото... И ако вие вярвате в комуните, ще ги устроите, ще изникнат като гъби. Но трябва да знаете първото нещо: много са дебели стените между хората, понеже човешкият егоизъм е взел връх над всичко. Дебелите стени трябва да изчезнат, да останат много тънки прегради, за да можем свободно да преминаваме и като дойдеш до твоя съсед, да няма преграда. Ще попиташ: *„Мога ли да прекрача в твоето място по закона на Любовта?"* – Можеш. – Трябва да бъдете крайно учтиви. Аз бих желал всички вие да бъдете във всичките си разисквания крайно деликатни.“ (107)

Николай Дойнов: „Учителя видял след това и обстановката, запитал и за начина, по който провеждаме

общото хранене. Продуктите се купуваха само от Дончо и мен, а другарката ми вършеше цялата домакинска работа. Тогава Учителя каза: *„Така комуна не се прави. В една комуна трябва всички да вземат участие, както с разноските, така и с работата."* (108)

„Само хора, интелигентни и с морални качества, могат да образуват идеално братско общество. Методите на Бялото Братство са единствените, които могат да водят човека по пътя на едно непрекъснато усъвършенстване, защото те са опитани и проверени.

Еволюцията на човека, изграждането на неговото съвършенство, е един бавен, но величествен процес. Колко жалко, че една част от братята и сестрите, по-специално младите, изпаднаха в голяма заблуда, като приемаха, че така набързо, без каквато и да било подготовка, могат да създадат идеалното братско общество.“ (108)

Рудолф Щайнер: „Човекът трябва с пълно съзнание да подготвя общности, в които ще влезе изцяло по собствена свободна воля през Шестата епоха. Над нас се рее като висок идеал една форма на общност, която по такъв начин ще олицетворява Шестата културна епоха, че цивилизованите хора напълно естествено ще се срещнат като братя и сестри...

Нямаме за цел да се взираме само в онова, което говори чрез кръвта и призовава само онези, които споделят обща кръв, да го култивират в общество. Нашата цел е да съберем заедно човешките същества, които вече са взели свободно решение да бъдат братя и сестри – такива, над които се рее нещо, което те се стремят да развият чрез духовната наука и с чувството, че добрият дух на братството се носи отгоре над тях.“ (109)

„При наследниците на „Синовете на вдовицата“ (прозвище на манихеи, богомили, катари и др., както и днешните последователи на Учителя – бел. авт.), ще се утвърди съзнанието, че злото трябва отново да бъде включено в еволюцията и да бъде победено не чрез борба, а само чрез милосърдие.

Задачата на манихейското духовно течение е силно да се подготви за това. Това духовно течение няма да изчезне, то ще се прояви под много форми. То се появява във форми, които мнозина може би се досещат, но които не е нужно да бъдат разглеждани днес.

Ако това течение работи само за култивирането на едно вътрешно настроение на душата, то не би постигнало онова, което се очаква от него.

То трябва да се изрази в образуване на общности, които преди всичко ще възприемат като техен модел за поведение мира, любовта и пасивното противодействие на злото, и ще разпространяват този възглед.

Те ще трябва да създадат съсъди, форми за новия християнски живот.“ (110)

„Днешният човек е длъжен да осъществи Христовите думи: „Където двама души се съберат в моето име, ще бъда и Аз между тях“.

Обаче днешната технокрация, цялата днешна комерсиална култура, издига обратния призив: „Където двама или повече се карат, спорят и дразнят, ще бъда и аз между тях“.

И тази атмосфера ще нахлува все по-дълбоко в социалния живот на хората; тук се корени и мъчителната трудност, която не позволява на съвременното човечество да се сплоти и бори в името на Истината.“ (81)

За братското сдружаване

(сп. Житно зърно – година 1, бр. 4 – 1924 г.)

„Първият опит за реализиране идеята за Братството вътре в нас – е школата на братското сдружаване. Група съидейници по въпросите за вътрешното растене, поставили като първа своя задача, да овладеят в себе си силите на нисшата си природа, да поставят за реализиране идеята за доброто и да изучават законите и проявите на живата природа – това са първите насоки, осветяващи пътя за братското сдружаване. Преди да започнем нашите бележки по въпроса, ние ще се отклоним за момент към онези наши читатели, за които нашите разбирания са още твърде неясни. От тях долавяме следния въпрос: – Защо именно на сдружението се възлага голямата задача, която изтъкнахме по-горе? – На този и подобни нему въпроси ние няма да отговаряме, защото и най-изисканият отговор не би удовлетворил любопитството на четеца. Този отговор той сам ще получи по пътя на един нов морал, като ученик в школата на Великото Бяло Братство. Предварителна подготовка за това са обаче съчиненията на западните окултисти, па и тези на изтока биха помогнали в случая, но те далеч не биха дали истинските материали за основата на един нов живот, който ученикът при настоящата българска действителност, да разбира и следва с пълно съзнание. Условията при които са се развивали миналите школи, казват, са били съвсем различни от тези, при които ние в този момент сме поставени. Следователно техните методи на работа биха били съвсем чужди за сегашния ученик, вследствие на което и не биха дали желаните резултати...

В братското сдружение се поставя за разрешение една велика задача, постигането на която обгръща може би най-трудната част от науката за окултния ученик – да превъзмогне и завладява нисшата си природа и да пробуди божествената душа в себе си за бъдещата работа. Вътрешната подготовка за братския живот ни пренася няколко мига назад, когато новата школа на живота събаря старите устои на нашия мироглед и поставя коренна преоценка на всяка, придобита в миналото, ценност. И като критерий за новите насоки в живота, тя поставя идеята за доброто в света...

Поставяйки за основа на новия мироглед идеята за доброто, нам се налага необходимостта от създаване на нови отношения към обективния свят и изграждането на нови форми за прилагане на този морал. Една именно от тези форми, осмислена от поставената нова идея за реализиране, е братското сдружение. Ние ще проследим накратко един от много важните резултати на новия критерий. Съвременните общества си имат традиции. Последните са рожба на господстващия морал, а той днес се характеризира като такъв на крайния индивидуализъм. Всеки живее за себе си и всеки се цени според това, което има.

Да бъдеш учен, властник и богат – това са „идеалите" на съвременния човек... А доброто е изгнаник, намиращ приют в бедната колиба на някой бедняк, непознат и отритнат от света. А той е такъв добряк, че е готов да даде и тази си колиба на първия голтак.

И ние поставяме този въпрос така: Интелигентността е качество на ума. А един съвременен учен не е нищо повече от един специалист по известен въпрос. И ние си спомняме една хубава аналогия: нишката на паяка по своята фина изработка не е достигната още от изтънче-

ната днешна техника. Следователно паякът, като специалист-тъкач, не е достигнат от човека-тъкач. Или паякът е по-интелигентен в тъкаческото изкуство от съвременните хора. Но от тази негова интелигентност ползва ли се някой друг, освен самият той – и то, за да убива.

Също тъй, както отчасти и съвременната човешка интелигентност. Близките времена ни доказаха, че цялата днешна култура влезе в услуга на войната. Даже най-чистата от науките – математиката – даде своите знания в разпореждане на артилерийските инженери.

Това е съвременната интелигентност, лишена от усета за доброто, това е цената на натрупаните без смисъл знания, които, нямащи ценност сами за себе си, са готови за продан дори и на злото...

В пътя на осъществяване на доброто често пъти младите ентусиасти, увлечени от този нов критерий за преоценка на нещата, отричат съвременната наука и даже се отказват да я изучават. Умът иска своето развитие, разбира се в пътя на светлината и истината, а развиваме ли го, ние го завладяваме; и това е една от задачите на окултния ученик... Нека добре се изясним: От ученика на школата на В. Б. Братство се изискват широки познания, които да обхващат всички, известни вече на съвременната наука факти, защото окултната наука дотолкова, доколкото ние сме я опитали, не е някакъв мистичен захлас или някакво несъзнателно налучкване, или някаква особена религия, взета от Изтока, или най-сетне някаква секта – не, това е една божествена наука на божествената мъдрост, толкова велика, колкото е велика хармонията във Вселената...

И тъй, братското сдружение, в своята външна форма, е някакво стопанство: земеделско, занаятчийско, пчеларско, овощарско, па може и подвижно и т.н. Значи

физическа работа ще има – и тя, според нас, ще помогне и ускори да се открие първата фаза в работата на вътрешната школа: истинското опознаване.

В отделния живот нашите взаимни отношения са облечени в една повече или по-малка неискрена форма. Всеки крие своя истински образ от близките си: оттук липса на чистота в това приятелство, вследствие на което идва разочарование, изгубване чувството на нужда от близки. Човек се затваря още по-здраво в себе си и личният му живот става за него цел.

За да изживеем, макар и няколко мига, от истинското приятелство, ние трябва да бъдем готови да принесем най-скъпата си жертва заради него. А подобни възможности в отделния живот са почти изключени. В школата на братското сдружение това са непрекъснати моменти. И те се явяват като прояви на едно истинско вътрешно състояние за разумна жертва.

И слушали сме един мъдрец да казва: „Чувала със 75 кг. ще вземе да пренесе най-силният, а този от 25 кг – най-слабият. И това ще трябва да стане без роптание. Високи съзнания се искат за този живот."

Специално този въпрос е много ясен на онези, които са работили обща работа – задружно, и ще се изясни само на онези, които лично го проверят. Оттук започва контролът върху старите светове на чувствата и мислите във всеки един от братята от сдружението. Пред всеки един от тях изпъкват добрите и лошите страни на различните им темпераменти. Плюс това физическата работа обикновено носи едно малко изпразване на вътрешния потенциал и ето пред нас е психологичното състояние на един от братята няколко мига след първия ентусиазъм. И ние ще си позволим да изтъкнем своето заключение: Докато духовният елемент преобладаваше

във всеки едного от братята, вътрешните противоречия и физически трудности не се забелязваха. И този ентусиазъм не би бил такъв, ако неговото ръководство поемеше един светъл ум; в този случай той би дал много сили и духовни стремежи, толкова необходими за посетнешната работа в сдружението.

С това ние нямаме ни най-малкото намерение да представим този нов живот за толкова страшен. Не, ние искаме конкретно и ясно да се изнесат първите факти, които се налагат на всеки, опитващ се да изнесе опита на братското сдружение и донякъде да изтъкнем важността и истинността на мисълта. „Високи съзнания се искат за този живот" и ние вярваме, че всеки, в когото тази идея започва да работи, съзнава напълно сериозността, а не „страшното" в този живот. Истинността на тези наши мисли, основани на близкия опит, ние можахме да проверим и в други няколко комуни в България...

И тъй, от описаното по-горе отрицателно психологическо състояние на брат от сдружението, може да се излезе, като се приложи правилно следният метод, посочен ни от окултната наука: Да се трансформира съзнателно едно лошо разположение към близкия си в добро. Слабости и недостатъци във всеки човек има и като че ли повечето от тях изтичат из света на неговия личен живот...

По една или друга причина в нас се натрапва, въпреки нашето желание и воля, някакъв недостатък от характера на приятеля ни. Оставим ли този недостатък да завладее ума ни, той става център на хиляди отрицателни мисли и краят е много тежък – ако не е омраза, то пълно отдалечаване един от друг. А на какво би заприличало братското сдружение, ако всеки от братята не постъпеше като ученик и не приложеше методи за трансформиране

на това състояние? И ако Нашите читатели биха се интересували от тези въпроси и проучеха комуните и общежитията, те биха събрали достатъчно материал от естество да ги убеди колко голямо зло се крие вътре в тези несъгласия, които почват да се пълнят пред унилия вече образ на сдружението или общежитието тъкмо тогава, когато започне взаимно охлаждане.

Уважение, нежност, искреност, необходими отношения във всяко свежо братско сдружение почват да изчезват и да се заменят с обратните на тях отрицателни качества...

Там, където за основа на вътрешния стремеж за реализиране на братски сдружения е поставен духовен елемент, такава опасност е почти изключена. Много форми може би ще бъдат сменени, много методи ще бъдат коригирани – но вътре идеята за братство ще бъде постоянно жива, излъчваща непрекъснато импулси за нови и нови опити...

И тъй, да се върнем към въпроса как би трябвало в моменти на такова отчуждаване на братята да се постъпва? – Окултната наука казва: замени в себе си недостатъка на своя приятел с най-добрата черта, която си забелязвал в проявите на неговия характер. Това е проверяван метод с непогрешими резултати. Само че този, който го прилага, трябва да бъде достатъчно силен за да превъзмогне в себе си силното движение на логично чувство, да смени посоката му и да създаде нов център с нова посока и движение, или казано с други думи: да смени едно отрицателно психологично състояние. Работата не е лесна.

Иска се, пак ще поменем, „високо съзнание" за всичко това. Но добият ли се резултати, ние получаваме в дар най-ценното оръжие за борба против света на егоизма и

конкретно срещу онзи безпощаден критицизъм, който в пътя на ученика донася не малко грешки и страдания. И тъй, нашият приятел имал някакво отрицателно качество. Добре! Кой човек няма такова? И ний ще потърсим поне едно от онези добри негови качества, които са привързали нашето сърце към него, за да му станем приятели... Когато обичаме своите приятели, жертвата за тях е един винаги търсен случай, придружен с голяма радост.

Казваме, че в братското сдружение ще има като необходимост физическа работа, между другото и от чисто хигиенични съображения. Пасивната природа на тялото обаче ще ни създаде едно малка, но доста опасна съпротива, която с усилие на волята, разбира се, трябва да бъде надделяна. Тук, при трениране на тялото към новите условия на живот, ние можем не без вътрешна радост да наблюдаваме иззиждането на ценни качества – бъдещите устои на един диамантен характер. За това пак се иска духовна сила и „високо съзнание", защото механическата воля в случая е недостатъчно силна, за да се бори против инерцията и хилядите противодействащи сили на винаги мърморещия противник на трудните и усилени моменти – обективният ум.

По въпросите за живота, реда и дисциплината в братското сдружение, според нас, оставѝ в пълна свобода да ги разреши всеки брат в себе си. Ще изнесем някои изживени психологически факти по въпроса; за дисциплината в сдружението, защото няма ли такава, животът му става съмнителен. Липсата на вътрешна дисциплина, почиваща на законните на съзнателната жертва на личното пред общото – говори за липса или най-малко за изпразване на духовните импулси – елемент, без който едно братско сдружение не може да живее.

Едно от основните начала в сдружението е прилагане

закона на свободата. Понеже братята гледат на своята школа, като едно от средствата за постигне на една вътрешна цел, те съзнателно са поставили или взели пред вид всички възможни жертви, които ще трябва да се направят за разрешение на първите си задачи. И всичко това се прави съзнателно, при пълно вътрешно спокойствие. Заради това, когато многобройните трудности на физическия и духовния живот в школата на братското сдружение предизвикат онези вътрешни несъгласия в кой и да е от членовете на последното, той – като силен мъж, с всичкото търпение на един ученик – трябва да издигне поставената си цел по-горе от всякакви противоречия и лични неудобства. Така дисциплината ще почива на едни от най-сигурните устои, които ние познаваме: Съзнателно и вътрешно зачитане и пазене целостта и хармонията в братското сдружение, защото разделението винаги се предизвиква от едно ненадейно егоистично настроение.

При несъгласия вътре в сдружението, въпросът става още по-деликатен, като се има предвид пълната вътрешна свобода, с която разполага всеки. По пътя на вътрешното комунизиране, ние неминуемо ще се срещнем с един стар наш съветник – горделивеца-индивидуалист, с когото ще трябва по един мирен и разумен начин да ликвидираме известни негови навици, нехармониращи с дисциплината на сдружението...

Нашият читател много добре вижда сега какво единомислие трябва да има между членовете на сдружението, та по един чисто вътрешен път всеки един безпогрешно да гради сградата на общия стремеж.

Ние няма да премълчим фалша, че под силния товар на противоречията – от една страна и от неизживения още процес на индивидуализирането – от друга, в извес-

тни членове на братското сдружение може да възникнат противни на реда настроения (да ги владеят индивидуално-егоистични настроения). Наистина, това е временно състояние, но факт е, че докато то съществува, руши общата дисциплина и създава отрицателни обекти за останалите братя на сдружението.

Пак ще напомним на нашия читател мисълта: „Високи съзнания се искат за новия живот" – Как трябва тогава да се постъпва при подобни случаи? Ний сме убедени при опит, че насилието носи отрицателни резултати, защото то действва непосредствено на личните чувства и въобще на нисшата природа, а те са силни да събудят отблъскващи сили, домогващи се до всякаква разумна преценка за правотата на известен спорен въпрос. Търпение и самообладание – това са методите на вътрешно въздействие, действващи направо на съзнанието с много по-реална сила.

Друг един важен въпрос, който се налага за разрешение още в първите дни на общежитието, е въпросът за разпределението на работата и респективно прехраната на братското сдружение. В едно земеделско общежитие прехраната от земеделския труд при тези примитивни средства на обработка, е трудна работа, още повече, че имотите на сдружението не биха могли да издържат машините за модерна обработка. Това от една страна. От друга страна, нашата цел не е да превърнем сдружението в селско земеделско стопанство, гдето работниците обикновено стават роби на тежките условия. Нашата идея е за развитието на едно всестранно образование в областта на науката и изкуството.

Пита се тогава: Как ще бъде разрешен въпросът за прехраната? – Да теоретизирам този въпрос не значи още да говорим истината, понеже последния не е още

разрешен практически, затова ние ще го оставим да отговори за него бъдещето. Трудно е наистина. Може би тази бъдеща форма на прехрана ще ни изложи на обществена „критика", може би ще произведе даже в самите нас противотечения, изтичащи от старите консервативни елементи, които още носим – ние знаем, че всяка нова работа се започва трудно и че за изграждането на всяка нова форма на живот, жертви от всякакъв вид са необходими. Според нас, земеделските общежития или трябва да бъдат временни, т.е. през известен сезон на годината, или пък земеделският труд да бъде едно от редицата занятия, необходими за създаването на едно завършено стопанство. В такова едно стопанство всички нужди ще бъдат удовлетворявани от личната работа на братята от сдружението. Тази централизирана комуна е, разбира се, една по-далечна цел, защото ние смятаме, че за нея ще бъдат необходими изпитани и изживели описаните по-горе процеси ученици.

Един друг разрушител на целостта на сдружението е голямата физическа работа. Този въпрос е много важен, защото се налага за разрешение още на първо време. Непосилният физически труд изчерпва, убива лекаполека ентусиазма и на най-предания член на сдружението. Във всяка работата е необходима умереност и разнообразие, в противен случай се получава пресищане и омръзване. А ние мислим, че само резултатите от работата, извършена с желание, са ценни за този, който я върши. Обратното може да даде само външни облаги.

Като хвърлим един общ поглед на изказаните дотук мисли, в нас остава убеждението че в този нов живот има само мъчнотии и пречки за преодоляване. И нашия читател може би да е изживял преждевременно онова състояние, в което изпада всеки почти член на сдружението

в момента, когато му бъде открит вътрешният фронт. Изведнъж той се намира обграден от много недостатъци, за които преди, в отделния живот, не е дори подозирал. И почва да се бори с тях, т.е. да се насилва, и понеже те са по-силни от неговата механическа воля, в него започва да се ражда мисълта: – Дали не отивам на зло? – И ето, явява се страхът от новия път. И пак си спомням думите на мъдреца: „Не се плашете. Вие сте наторена нива, в която плевелите растат тъй бърже, както и житото." И в това изречение стои всъщност окултният метод за превъзмогване на страха от тежестите на новия живот.

Понеже ние си зададохме още от началото задачата да изложим това, което се налага на първо време на всеки начеващ опита на братското сдружение, като преди всичко имахме предвид правите пътеки, допустими при този живот, затова нашата беседа се обагри малко тъмно. Старите грешки не трябва да се повтарят, защото често пъти големият ентусиазъм и несериозното отнасяне към този въпрос води до разочарование и криви заключения.

А колкото за другата – положителната страна на живота в братските сдружения – ние тук не ще говорим, па и безсмислено е да я описваме. Ние мислим, че перото няма право да я закача. Тя не се описва, а се изживява.

Ще споменем само за онези редки мигове, когато след редки, но тежки преживявания, зидарите на новите устои на живота биват посетени от чудна сила! Непознат трепет обхваща цялото им естество.

В тях за момент проблясва смисъла на трудната им задача. Те виждат своята идея въплътена и техните души се приближават. Всичко това се отнася, обаче, в онази част на интимния духовен запас, който в мразовити зими топли душите и им вдъхва вяра в успеха на доброто и носи притоци на сили за доизграждане на новия човек.“

Основни принципи

„Никога не променяш нещата като се бориш със съществуващата реалност. За да промениш нещо, създай нов модел, който прави стария вече негоден.“

Бъкминстър Фулър

„Единственият начин да се справиш с липсата на свобода в света е да станеш абсолютно свободен, така че самото ти съществуване да бъде своеобразен бунт.“

Албер Камю

„Има нещо много по-силно от всяка войска на света – и това е една идея, чието време е дошло.“

Виктор Юго

На следващите редове накратко ще представя една визия за изграждане на устойчиви братски общности, следвайки заръките на Духовния свят, предадени чрез Великите Посветени.

Преди всичко, бих желал да бъде ясно, че всяка една от изложените идеи подлежи на обсъждане, допълване и усъвършенстване. Целта ми ни най-малко не е да наложа заключенията, до които съм достигнал след дълги месеци, посветени на молитва и размишление в планинско уединение, а само те да послужат като отправна точка за дискусия и – ако е рекъл Господ – последващи действия за реализирането на тази светла идея, преди да е станало твърде късно. Защото само чрез Божествения Ред можем да дадем един успешен и устойчив модел, който не се основава на личен/семеен егоизъм и стремеж към лесни и приятни дни и нощи, а на Живот за Цялото.

Не го ли приложим тези, които сме узрели и сме дошли с тази толкова важна колективна мисия в настоящата епоха, последствията ще са до голяма степен необратими за цялото човечество.

Днес от всички пробудени души Небето очаква да започнем да поемаме инициативата в наши ръце, да се обединяваме повече, да се стремим да живеем като братя и сестри. Наближава времето да спрем да съучастваме на порочните системи, наречени образователна, здравноосигурителна, пенсионна и т.н. Всички те ни заробват все повече и повече. Нито пенсии ще получаваме, нито здраве получаваме, нито образование получават децата ни, нито има някаква полза от данъците ни ... освен за малцината, които живеят и трупат богатства на наш гръб.

Човечеството е достигнало до етап в своето развитие, в който всеки отделен индивид ще бъде подложен на изпит, на своеобразна матура, за да се види какво е научил дотук и дали е готов да влезе в следващата епоха и да заживее един по-висш и неегоистичен живот в братство и любов. Предстои човечеството да се раздели на две групи, едната от които ще поеме към епохата на братство и равенство, а другата – в път, изпълнен със страдания, който за мнозина може и да доведе до погубването на техните души.

В нашата епоха, от нас – вече пробудените души – зависи дали ще подадем ръка на тези, които са узрели за един по-висш живот, но съвременната култура (образователна система, медии, общество и т.н.) с всички сили ги дърпа надолу, или ще ги оставим да се влеят в левия поток, водещ към бездната. И ако можем дори на една душа да помогнем да намери себе си и Пътя към Светлото, което ще я превърне един ден в светъл ангел, обога-

тяващ още повече Всемира чрез своята уникалност, какво по-хубаво и по-радващо нашия Създател от това?

Най-важно е преди всичко днес да проумеем, че светът се променя не чрез нашето мнение, а чрез нашия пример. Ако не беше така – как да си обясним, че от хилядолетия се говори за мир, свобода, братство и равенство, цял свят само това проповядва, а резултатът е най-егоистичната култура от времето на Адам до днес?

Дошло е времето да вземем живота си отново в свои ръце – да не оставяме други да мислят вместо нас, да решават вместо нас, да ни казват кого да обичаме и кого да мразим; кой е светец и кой – еретик; в какво да вярваме и в какво да се съмняваме.

Вече става все по-очевидно дори за хората без духовни познания, че светът – такъв, какъвто го познаваме – се срива. От ден на ден и от година на година. Много скоро вече контролът от световното правителство ще е такъв, че подобни идеи ще са почти невъзможни за реализиране. И всеки, който дотогава не се е ориентирал в някаква посока извън големия град, поне към независимо отглеждане на храна, ще трябва да избира – чип или гладна смърт.

В такава ситуация шансът хората (дори „избраните") да се поддадат на плътска слабост и да се подчинят на злото, измисляйки си най-различни оправдания за чипирането и превръщане им в „зомбита" под чужд контрол, е много по-голям, отколкото ако са обединени зад една идея и в общност, малко или много отдалечени от големия град, живеещи устойчиво извън Системата.

Освен това, ако бъдат организирани общности от будни и любящи хора, те могат да дадат светъл пример и силен импулс у много свои братя да се отърсят от суеверията за невъзможния живот, освен като роби на Мат-

рицата. Такъв пример, ако се реализира разумно и отговорно, неизбежно ще отекне не само в цялата страна, а и далеч отвъд нейните предели.

* * *

Труден е пътят на всяка нова идея, която показва колко безсмислен е досегашният модел и предлага промяна, караща хората да излязат от зоната си на комфорт и да поемат инициативата, но изберем ли този път с желание да бъдем полезни за нашите ближни, и преди всичко да служим на Бога, условия винаги ще ни се дават. Ангелските Йерархии, начело с Христос, имат огромна нужда от сътрудници на Божията Нива и са готови да съдействат на всеки, който има желание и е готов да се превърне в чист проводник за техните благотворни влияния и импулси. Хубав пример за това ни дава Влад Пашов:

„Учителя бил в Айтос и по време на Петровденския събор отишъл с приятелите на Петров връх край града. На връщане брат Г. Куртев вървял с него и му казал, че искат да направят една братска градина в Айтос. Учителя го попитал с каква цел искат да сторят това, а брат Георги му отвърнал, че ще създадат градината с идейна цел. Тогава Учителя го посъветвал: *„Помолете се и градината ще дойде.“* Така и станало. Сестра Василка Иванова от Айтос при подялба с брата си получила мястото, където сега е градината и го подарила на Братството.“ (181)

Такъв е законът, че ако едно дело се прави с чисти намерения в Името Божие и е в съгласие с Волята Божия, то по неведоми пътища бива благословено и подпомогнато. Винаги.

Преди всичко, нека бъде ясно, че идеите, които ще представя на следващите редове, не водят непременно до по-лесен живот, но ако бъдат приложени разумно, могат да доведат до живот, който да позволи едно бързо

израстване на шепата души, готови за такава стъпка, като се посветят на високия идеал в служене на Бога, превръщайки се в сътрудници на напредналите братя от ангелските йерархии.

Затова, ако ще работим над толкова отговорно начинание, лудост би било да не премислим ситуацията няколко хода напред, а вместо това просто да си кажем: *„Ще видим как ще започне, пък после в движение ще мислим подробностите.*“ – Това просто няма как да доведе до ред (още по-малко пък Божествен) при сегашните условия на Земята. А от реализирането на този Импулс (първо в тесен кръг, а после, когато се окаже ефективен, от все по-големи групи от узрели души) зависи твърде много бъдещето на цялото човечество.

Разбира се, тук не препоръчвам и другата крайност – да направим един план с подробни описания и инструкции и да се придържаме към него неотклонно, дори когато осъзнаваме, че не сме успели да предвидим някои неща. Затова е нужна разумност навсякъде и във всичко, а Христос има нужда от будни и мислещи сътрудници, а не от догматици или мечтатели.

За необходимостта от братските общности са говорили много от Учителите на човечеството от хилядолетия насам. И докато досега хората е трябвало да достигнат до върха на разединението и егоизма, за да могат оттук насетне по свободна воля и по любов да се обединят и да заживеят братски, днес импулсът за такова начинание е по-силен от всякога и е наш дълг да го приемем и да опитаме да го реализираме във физическия свят.

Важно е да разберем добре в колко преломен момент от еволюцията на човечеството се намираме и, че ако не се справим по един сериозен и отговорен начин с нашите

задачи и осуетим Божията Воля, втори шанс може и да нямаме, а има сериозна опасност човечеството да поеме по един път, противоположен на естествената еволюция, предвидена от ангелските йерархии. А оттам насетне – да се озовем в един материалистичен и робски кошмар за хилядолетия напред, като шансът за труден напредък да дойде едва в следващия еон от земното развитие.

Картите вече са раздадени (т.е. в огромна степен тези събития са неизбежни и са част от Божия план) и от начина, по който ще ги изиграем, зависи дали, кога и колко от нас ще влязат в Новата Епоха. Наш дълг е не просто да спасим себе си, а и да работим за спасението на нашите братя и сестри, от които Бог не би желал да се погуби ни един.

Защото една от основните причини да се затяга примката около врата на човечеството е именно тази, че много истини се публикуват, споделят, харесват и до там. Всеки си казва: *„Кой пък съм аз, че да променя нещо?“* и си живее все така постарому, мълчаливо затвърждавайки властта на злодеите в сянка.

И макар физическото оцеляване да не е най-важният ни приоритет при предстоящите изпитания, то е основата, без която не можем да помогнем ефективно на нашите братя и сестри и да извършим задачите си. Затова си струва да вземем нужните мерки, така че след това да можем спокойно да се посветим още по-пълноценно на задачите за общото благо. И тук не говорим за страх, а за разумна предпазливост и предвидливост.

Можем да направим аналогия с алегорията за Ной (представяща атлантския потоп и малките групи будни души, които са се преселили на изток към Европа и Азия), в която той строи кораба на спасението, докато народът му се присмива. Днес всеки опит да покажем на

мнозинството хора какво се задава на хоризонта бива възприеман по същия начин и не е трудно да се досетим, че и последиците няма как да са по-добри. Още повече, когато Учителя толкова пъти е казвал, че хората не искат да се учат с добро и ще се наложи да минат през големи страдания.

И (колкото и да не ми се иска да е така) не виждам основателна причина да смятам, че човечеството е тръгнало по толкова прав път, че да е заслужило всички тези пророчества да бъдат отменени и вече от самосебе си да се възцари Царството Божие по цялата Земя. Дори напротив – виждам как задачи, които Учителя е дал конкретно като спешни и важни, са се провалили тотално. Примерите са много – ето само няколко от тях:

- Учителя е поставил задачата още преди близо век да се работи за въвеждането на Паневритмията в училищата. Имало е възможности това да стане, но са били пропилени.
- Учителя е говорил колко важно е за връзката на българския народ с духовния свят да не отпаднат определени букви от нашата азбука. Никой не го е послушал, а последиците са необратими.
- Учителя е говорил много по въпроса че хлябът трябва да се дава даром за всички. През 1921г. дори дава, макар и малко символично, срок за изпълнението на тази задача:

„Питам: Продава ли се хлябът във вашият град? – Продава се: черният по-евтино, белият по-скъпо. „Ние сме културни хора.“ – Щом е така, аз имам особено мнение за вас и за вашата култура. Ако това разбиране не се промени, в бъдеще животът ще стане сто пъти по-лош от сегашния. В продължение на сто години само хората ще се изродят.“ (111)

Да не говорим за повсеместното унищожаване на Природата, изсичането на горите, навлизането на ГМО, електромагнитните полета, отровните храни, вода и въздух, ваксините, избиването на милиони животни ежедневно, повсеместното насилие, егоизъм и безлюбие...

Всичко това няма как да не привлече своите последствия с отрицателен знак и ако продължим в тази посока още 100 години, наистина не виждам как човечество няма тотално да се изроди, ако изобщо оцелее. Рудолф Щайнер също ни предупреди за тази опасност:

„Ние стоим също и пред дълбоки промени вътре в природата. Това, което е дошло до нас от древни времена, което винаги сме предавали по наследство както по отношение на природните съоръжения, наследени знания за природата и други подобни, както и това, което сме наследили като лечебни средства, всичко това загубва своето значение. Трябва да придобием нови познания, за да навлезем в цялостните природни взаимовръзки на такива неща. Човечеството няма друг избор, освен или от взаимните връзки в цялата природа, в целия свят, отново да опознае нещо относно най-различните области, или да остави природата и човешкият живот да дегенерират, да отмрат!” (112)

* * *

Не е тайна, че още от древността езотеричните братства са практикували живот сред Природата и са се стремили да се свържат с нейните животворни сили, защото са знаели, че Природата е тяло на Бога и всички сили, които действат в нея, са Божествени. В наши дни става все по-очевидно, че единственото спасение за съвременната консуматорска и материалистична култура минава през връщане към Природата и един по-прост, но много по-дълбок и осмислен живот.

А с оглед на трудностите, които предстоят пред съвременното човечество, от първостепенна важност е братската общност да не бъде в дългосрочен план зависима и обвързана с Матрицата, защото е въпрос на време съвсем да не може да се разчита на нея – дали заради земетресенията, които ще прекъснат електрозахранването, дали заради въвеждането на чипове, без които никой няма да може да бъде част от Системата, или просто заради последствия от задаващата се Трета световна война. Затова всичко трябва да бъде изградено така, че дори „светът да свърши", ние да не усетим разликата, а междувременно да имаме най-добри условия за духовна работа – както по разпространяването на Новите идеи (преди всичко с личния пример и начина ни на живот), така и чрез общи и индивидуални молитви.

* * *

Според мен трите най-важни неща при желание за сформиране на общност са: Хората, Основните принципи и Мястото. И с трите компромис не може да се прави, тъй като върху блатиста или пясъчна основа и палат да издигнем, едва ли ще трае дълго. Първите две точки са пряко свързани една с друга, тъй като хората, основаващи общността, би трябвало да определят основните принципи първоначално, а след това основните принципи би трябвало да определят какви хора ще се присъединяват.

За начало важно е всеки да се зададе въпроса: *„Какво разбирам под понятието* ***общност****"*? Според мен **общността е група от хора с общи ценности, светоглед, цели и визия за бъдещето.** И във връзка с това, методът, който Учителя многократно е препоръчвал (вж. „Работа в хармонични групи" от книгата „Основни принципи, правила и методи в Школата..."), е да се организи-

раме на малки, но сплотени групи, в които да сме на сходно ниво на съзнание и развитие, а впоследствие тези групи да поддържат връзка помежду си и да се обединяват. Както е и в човешкия организъм, който служи като модел за колективен живот – клетките се групират в органи; органите – в системи; а системите – в цял организъм. И би било лудост клетките на мозъка да искат да се обединяват с клетките на стомаха и да работят заедно.

Най-важният фактор, но и най-трудно постижимият, е да има Любов между участниците. А както казва Учителя – един човек, ако не обича Бога, той не може да обича и хората. Когато я има Любовта – тогава всичко върви с лекота и се усеща, че и Бог помага във всичко. А когато я няма, дори най-приятните дейности се превръщат в агония.

* * *

Важна основа в една духовна общност е стремежът към **Високия идеал**. Христос учеше: „Вие сте виделината на света. Не може се укрие град, който стои наврьх планина. Нито запалят светило и го турят под крина, а на светилник, и свети на всички вкъщи. Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.“

(Матей 5:14-16)

Този идеал в колективния живот на едно духовно братство се изразява в поставянето за основа на няколко базови принципи, на които Учителя е обръщал особено внимание и които са свързани с физическия живот –това са ненасилието, както и отказът от употреба на питиета и наркотични вещества, които са крайно непрепоръчителни в Школата на Бялото Братство.

Учителя:

„Вие трябва да бъдете образец на чистота, на светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки... Образци във всичко! Образци не на думи, а на дела!“ (113)

„“Хлябът, който слиза от небето.“ Под думата „небе“ разбирам онова великото, разумното в света. Разумното е онова знание на Маркони, с което той запалва свещите навсякъде. Онези старовременните светии, на които ние се смеехме, те имаха това знание. В област, в която е живял такъв светия, никога не е валяло град и дъждът е идвал винаги навреме. Царевицата е зреела навреме, гроздето, всичко е ставало навреме. Там, където не е имало светия, хората винаги са гладували.“ (114)

„Да сте „Синове на светлината”! – Под това понятие разбираме ония разумни същества, които са дошли на земята да работят, да творят, да съграждат, а не да ядат и да пият. Те са хора на перото и на чука едновременно. Ако отидете на нивата, и там ще ги намерите. Те орат, копаят, градят и съграждат. Те са добри работници във всяко направление. Каквото мине през ръката им оживява и възкръсва.“ (115)

В нашата епоха тези „Синове на Светлината“ са призовани от Небето да положат основите на един Нов порядък, който да не се основава просто на взаимната изгода, а на Любов към Бога и на готовността за поне малка саможертва, вървейки по Христовите стъпки. А когато говоря за чистота, в съзнанието ми веднага изникват Христовите думи: „Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в Царството Небесно.“ (Матей 18:3)

Нека тук разгледаме въпросът за физическата чистота

като необходима предпоставка за духовната чистота. Вярвам, че е от огромна важност всички будни души да живеем без осъждане към инакомислещите, но с желание заедно да направим стъпката към един по-осъзнат и по-чист живот, в който по-напредналите подават ръка на своите братя и с любов и подкрепа им помагат да преодолеят своите несъвършенства, ако имат желанието да го направят. Защото без Воля и без Любов към Бога, дори и цялата Мъдрост на света не ни върши никаква работа, и дори често несъзнателно ни превръща в противници на Христовото дело.

Тъй като не се смятам за Посветен, ще се позова отново на мислите на Учителите на човечеството, които ясно са ни дали насоките за нашето правилно развитие... колкото и удобно да ни се струва понякога да ги слушаме избирателно и само за нещата, които са ни най-удобни и приятни.

За мнозина не е тайна, че в днешно време неща като алкохолът, цигарите, наркотиците и насилието (вкл. месоядството) отварят широко вратата за навлизането и проявлението в нас на могъщи злонамерени духове и това тотално измества Павловия призив „Не аз, а Христос в мен." с „Не аз, а демонът в мен."

А и за каква Любов към Бога можем да говорим, ако Той в прав текст ни каза в 10-те Божи заповеди: „Не убивай!" (не „Не убивай хора!"), а ние продължаваме да вървим по пътя на най-малкото съпротивление само защото и другите го правят.

И за какъв стремеж към съвършенство говорим, ако сами поставяме прегради между нас и Бога, и вместо да търсим начин да ги преодолеем, накрая само гледаме как да организираме живота си, че да можем ден след ден да храним един или друг порок.

За да не бъда голословен, следват няколко цитата, които потвърждават казаното дотук.

По въпроса за въздържанието от месна храна (и от убийства), Учителя ни учи:

„Началото на духовния живот е вегетарианството. То е начало и на възпитанието, защото духовният живот изключва насилието. Никой не би могъл да бъде духовен, ако не е вегетарианец. Месото е една неестествена храна, понеже съдържа много отровни вещества.

При клането се зарежда страх и омраза у животното, поради което в организма му се образуват и отровни реакции. На това се дължи и нервността на цялата Бяла раса, а и днешната неврастения произлиза до голяма степен по същите причини...

Понеже трептенията на бозайниците са по-низши от тези на човека, затова той се спъва, когато ги яде, и не може да се развива. Месната храна е проникната от трептения на животински страсти.“ (45)

„Месната храна е голяма спънка за повдигането на човечеството и е причина за много от страданията му. В животните се образува голяма омраза към нас за това, че ги колим, а омразата ражда най-силните отрови. Най-силните зарази идат от месото. Който не се откаже съвсем от месото, ще остане назад в развитието си.“ (118)

„Който не може да се откаже от месната храна, той не може да се освободи и от злото.“ (116)

„Злото в човека е свързано с месоядството. В злото всякога има насилие. Трябва да станем добри към всички същества, за да избегнем насилието в света. Докато има насилие, никакво добро не съществува.“ (119)

„Месната храна спира прогреса на човешката индивидуалност. Когато една храна спира развитието на човека, по-добре е да не се яде.“ (117)

„Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления се дължат само на нея. Тази е причината, за да не се яде месо.

Месото носи всички престъпления в себе си. Който яде месо, непременно ще пострада. С докосването си до месото, ти вече възприемаш лошото в него.“ (120)

* * *

Учителя за въздържанието от алкохол:

„Докато вие ядете кокошки и пиленца, докато пиете винце и други питиета, никакъв дух не може да се пробуди във вас.“ (122)

„Не е позволено на ученика да пие бира, боза, лимонада, вино, спиртни напитки.“ (123)

„За да може човек да се моли добре, човек трябва да не пие. Ние съвременните хора трябва да се отучим от пиянството.” (125)

„Допуснете, една мома се влюбила в един красив момък, той има навик да пие, коняк пие, винце пие, ракия пие. Питам, може ли тази мома да живее с този момък? Не може. Може ли да го реформира? Не може. Любовта към виното разваля живота.“ (126)

„Ако е за предпочитане, по-добре е да се изяде една кокошка печена, отколкото да се изпие едно кило вино.” (127)

Рудолф Щайнер: „Медитацията извежда духа от тялото, алкохолът го вмъква в тялото. Месната храна дава възможност на тялото да увисне на духа.“ (128)

„От прекалената употреба на алкохол човешкото потомство би могло да стане толкова слабо, че телата да се окажат негодни за въплъщение на душите.“ (128)

„Алкохолът е имал задачата така силно да вмъкне човека в материята, че да стане той егоистичен... Сега човек трябва отново да намери връзката с духа и алкохола става недопустим.“ (128)

„Упражненията за медитация и концентрация са главно нещо, но не е маловажно как се храни един стремящ се човек, когато започва преобразуването на астралното тяло.

Преди всичко е важно да се избягва алкохол във всякаква форма; дори сладките бонбони, пълни с алкохол, имат много разрушителен ефект. Алкохолът и духовните упражнения водят до най-лошите пътища.” (128)

* * *

За въздържанието от цигари, Учителя казва:

„Човек не трябва да употребява нищо, което да произвежда дим, било в главата, било в гърдите, било в стомаха му.

Човек се нуждае от чисти мисли, чисти чувства и чисти постъпки, без никакъв пушек и дим.“ (130)

„Като пуши, човек задръства порите си и не може да диша добре; щом не диша правилно, той не може и да мисли правилно.“ (129)

Използвам момента изрично да подчертая, че в една братска общност е недопустимо някой да следи другите братя и сестри дали и доколко следват това Учение.

Т.е. в общите постройки, всеки е редно да спазва общите идеали, с които се е съгласил при постъпването. Но в дома си или в личното си пространство той отговаря за постъпките си пред Бог и никой смъртен не би трябвало да му търси сметка за изборите, ако те не вредят на останалите или на публичния облик на общността.

* * *

А сега нека накратко разгледаме няколко примера от живота на богомилите според книгата на Влад Пашов „Богомилството – Път на Съвършените“:

„Християнинът трябва да се стреми да заякчи своята духовна природа, което става, когато човек води разумен природосъобразен живот. Затова богомилите били преди всичко вегетарианци и въздържатели...

Богомилите учели, че човек трябва да е умерен във всичко и скромен.

Поради това те препоръчвали на привържениците си да се задоволяват с умерено количество храна, предимно растителна, като забранявали изрично яденето на месо и пиенето на вино и въобще спиртните питиета.“

* * *

Затова нека бъдем промяната, която искаме да видим в света. Думите ни да отговарят на делата. Например:

- Ако проповядваме за Здраве, хубаво е да показваме и че живеем здравословно.
- Ако проповядваме за Будност на съзнанието, хубаво е да се отречем от всяка форма на опиянение.
- Ако проповядваме за Любов, хубаво е да се отречем от насилието и убийството.

И с оглед на всичко, на което са ни учили Посветените, считам че една общност, посветена на живот за Цялото, даваща ефективен и работещ модел за идните поколения, не бива да толерира средствата, чрез които черното братство оплита и подчинява мнозина.

Затова дълбоко вярвам, че всеки, който разбира как месоядството, алкохолът и наркотиците (вкл. цигарите) въздействат върху духовните стремежи и способността да се превърнем в качествени инструменти в Божиите ръце, би разбрал защо това е едно от малкото неща, с които не бих направил компромис. Просто няма как хора, които съзнателно отварят вратата за проява на тъмни духове, да живеят в единомислие с други, които се стремят всячески към заветната цел: *„Вече не живея аз, а Христос живее в мен.“*

По-добро малцина, обединени по Дух, отколкото хиляди без дух.

Освен тези чисто материални ограничения, важно е и приемането на принципите на Езотеричното Християнство, изложено в най-чист вид от Учителя и Рудолф Щайнер. Ако участниците са с диаметрално противоположни разбирания – например православни и окултисти, съвместният живот едва ли ще роди нещо добро в дългосрочен план и по-добре да се организират в отделни общности. Затова Учителя казва: „Има хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровен, тъй както във физиката, когато се смесят две течности с различни температури, резултатът е средната температура между двете. Затова, според тоя закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си… Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.“ (132)

Социално устройство

Когато говорим за общност, изградена върху идеала за братство и равенство, бих искал да направя едно важно уточнение.

Знаем, че думата „свобода“ вълкът и овцата я разбират различно. Същото е и думата „равенство“. Определени, уж добронамерени среди, ни внушават идеята, че равенството, прилагано по механичен начин, е решение на всички проблеми на обществото. Но какво равенство?

Равенство, при което се губи всяка уникалност, а на хората се гледа като на взаимозаменяеми и без особена стойност частички от един добре смазан механизъм?

Равенство, при което всички биват „школувани“ по един и същ начин, без значение от индивидуалните особености, и всеки, издигащ се над посредственото ниво на съзнание, бива считан за вреден за обществото?

Това не е равенство, това е потъпкване на всеки стремеж към развитие, превръщащо хората в еднакви, немислещи, програмирани същества. То изключва всеки мъдър, гениален и свободен човек.

А истинското, Божественото равенство, може да се приложи единствено по закона на справедливостта:

- При разпределяне на благата всекиму да се дава толкова, колкото му е потребно – например нуждите на едно дете и на един голям мъж не са равни.
- При разпределяне на работата – всеки да допринася за общността толкова, колкото му позволяват силите и с оглед на дарбите и талантите, които носи в себе си.

По този въпрос Учителя казва:

„Под думите „ред“ и „законност“ не се разбира равенство. Понеже в света съществува Закон за развитие, не

може да се говори за равенство в буквалния смисъл на думата. За човек е важно да има условия за развитие – за всеки, според степента на съзнанието му. Всички хора не са на еднаква степен на развитие, както не са еднакво възрастни и не са от един пол. Следователно всеки човек се нуждае от специфични условия. Като има предвид това, природата е разпределила справедливо благата и задълженията между хората.“

И ако това се върши по един начин, който изключва всяка злоупотреба чрез едноличната власт, има много по-голям шанс да се развие една устойчива общност.

В миналото окултните школи и братства традиционно са били разделени на три кръга:

- **Външен (Слушатели)** – за тях ограниченията са минимални и общо взето всеки може да се присъедини;
- **Среден (Вярващи)** – те са проявили интерес и воля за един по-висш и осъзнат живот, но още не са се доказали, че може да им се има доверие;
- **Вътрешен (Съвършени)** – те са се отдали изцяло на служене и са посветили живота си за Цялото.

И макар в съвременната епоха едно такова разделение да е неуместно, то би могло да се случи по естествен и градивен начин. Ето как:

Самите участници в общността биха съставяли ядрото, което можем да разглеждаме като вътрешния кръг. Те биха се ползвали свободно от общите блага в общността – храна, общи постройки, общи принадлежности и др. Също така, те биха имали право на глас при срещите на съвета, към който са се самоопределили.

Отделно, когато дейността започне да се разгръща, ще има приходящи хора, които гостуват или живеят временно в общността, участвайки в братските дейности. Те

биха оформили средния кръг. Стига да спазват принципите на общността, те биха имали равни права с останалите участници, с изключение на правото на глас при вземане на решения на срещите на съветите (но все пак могат да присъстват и да изказват мнение, ако останалите имат желание да го чуят).

А външният кръг би включвал хората, които живеят в околността и не участват равностойно в братския живот, но имат желание да се включват понякога в братските дейности (посрещане на изгрева, Паневритмия, лекции и семинари, братските училища и т.н.), както и ще могат да обменят продукти с общността, но няма да имат достъп до общите ресурси, братските хранения и срещите на съветите. Това са т.нар. слушатели или оглашени.

Първите два кръга, представляващи самата общност, ще участват и в разпределението на благата, при което всеки работи според своите възможности и влечения, а получава според своите нужди. Такива дейности включват: дърводелство, строителство, грижи за децата, земеделие, овощарство (включително садене на хиляди овощни дръвчета в околността), животновъдство, духовна работа (молитви, писане, проповядване и др.), изработване на стоки за бита (дрехи, обувки и др.), готвене, посрещане и развеждане на гости, билкарство, лечителска дейност, поддържане на сайт на общността и т.н.

Накратко, най-удачно би било една такова общност да се изгради върху следните 3 принципа:

- Братство по отношение на икономическия живот – всички блага са общи, а всеки работи колкото има възможност или по-точно – колкото е необходимо според сезонната работа, която трябва да бъде свършена.

- Равенство в правовия живот – правилата важат за всички.

- Свобода в личностното развитие (духовния живот) – всеки човек ще има пълната свобода да развива у себе си тези дарби, способности и таланти, които бликат от неговата душевност и ще му помогнат да се чувства най-полезен и пълноценен член на общността. Също така всеки родител може да избере дали да остави детето си за гледане от общността или да си го отглежда и обучава сам, или да го изпрати в обществено училище.

Прием на членове на общността

В общността може да бъде приет всеки, който споделя тук изложените принципи, без значение от етническа принадлежност или националност. Приемът на непълнолетни членове се извършва само с писменото разрешение на техните родители, попечители или настойници.

Желаещите да се заселят участват равностойно в братските дейности в рамките на една година, като през това време се ползват от общите блага. След като взаимно се опознаят кандидатите и текущите членове, участниците взимат решение дали да приемат новите хора. При наличие на съмнения в намеренията на кандидата, периодът може да бъде удължен или прекратен преждевременно с консенсусно решение.

При системно нарушение на правилата участникът може да бъде временно отстранен от общобратските дейности, а участието му може да бъде подновено след определен период от време с решение на цялата група. За тези две решения е нужна подкрепата на поне 75% от членовете на общността.

Въпросът за собствеността

Често пъти общности, създадени с много желание за праведен живот, се провалят или разпадат поради неадекватно положени основи за отношенията между хората. Има два основни начина на уредба на общностния живот (и нюанси между двете крайности): единият е основан на общата собственост, а другият – на индивидуалната.

При общата собственост начинът на живот наподобява идеалите на комунизма, като обикновено в негова подкрепа се цитират няколко стиха от Деяния на Апостолите: „Всичките вярващи бяха заедно и имаха всичко общо; и продаваха стоката и имота си, и разподеляха парите на всички, според нуждата на всекиго. И всеки ден прекарваха единодушно в храма, и разчупваха хляб **по къщите си**, и приемаха храна с радост и простосърдечие, като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на всичките люде.“ (2:44-47)

Някои християнски групи са залитали към идеите за равенство, безимотност и обща собственост, но това е по причина на това, че никога не са успявали да схванат правилно пасажите, по които са вярвали, че се водят. Например посоченият цитат е бил причината на основаването на много комуни, които са искали да следват примера на апостолите. Мнозина обаче са пропуснали да схванат добре значението му и са направили произволно и своеволно тълкуване и приложение.

Някои са видели в него премахване на личната собственост, което според мен не е това, което пасажът учи. Погледнато на пръв поглед обаче човек би помислил, че трябва да продаде всичко, което има, да занесе парите в

обща каса и някой да ги разпределя на всеки според нуждата. Именно така са го разбрали и прилагали някои от анабаптистите. За да приемем обаче нещо като категорично учение според Писанията е желателно да бъде потвърдено в 2 или 3 пасажа. В случая имаме един и е добре да погледнем поне още един или два, за да видим на какво точно ни учат Писанията.

Така стигаме до 4:32-37 от същия свещен текст:

„А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и **ни един от тях не казваше, че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо**. И апостолите с голяма сила свидетелстваха за възкресението на Господа Исуса; и голяма благодат почиваше над всички тях. Па и никой от тях не беше в лишение, защото всички, които бяха стопани на ниви или, на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаденото, и слагаха я при нозете на апостолите; и раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда.

Така Йосиф, наречен от апостолите Варава (което значи син на увещание), Левит, родом Кипрянин, като имаше земя, продаде я, и донесе парите та ги сложи пред нозете на апостолите.“

Този пасаж потвърждава практиките от предния, но заедно с това и пояснява точно какво се е правило и какво се има предвид под *„всичко им беше общо“*. Ясно се казва, че практиката на ранната църква не е била никой да не притежава никакъв собствен имот, а просто че никой не е **считал** нещата, които притежава, само за своя собственост, но ги е споделял доброволно с останалите, без да губи правото си на собственост върху тях.

Така че написаното с удебеления шрифт не само не отменя, но напротив – потвърждава частната собственост, а в същото време показва как може да се практику-

ва учението за Любовта, според което всеки доброволно споделя своето с останалите, но при все това остава единственият овластен настойник.

След социалистическия експеримент, мнозина добре знаят какъв е проблемът с общата собственост. Той е преди всичко в пълната липса на персонална отговорност за собствеността, което води до разруха на общото притежание. Човечеството не е дорасло до степента на съзнание да гледа на целия заобикалящ ни свят като на Божия собственост и да подхожда към нея като към светиня, затова и преждевременното цялостно премахване на частната собственост би могло да доведе до пълната противоположност на братски отношения.

Защото отказването от индивидуална собственост може и да има вид на благочестие, но на практика е отказване от индивидуална отговорност. А когато човек не носи на плещите си лична отговорност, това твърде често води до инфантилност и безотговорност.

Същото виждаме и в притчата за талантите (Матей 25:14-30). Господарят не повери 8 таланта на 3-мата слуги и после да им търси колективна отговорност, но даде персонално на всеки, според както е намерил за добре, и след това им потърси персонална отговорност за управлението на повереното.

Друго противоречие на колективната собственост с Писанията е учението за даването. Ап. Павел учи, че Бог обича онзи, който дава с радостно сърце (2 Кор. 9:7). Но ако собствеността е колективна, а не персонална, то е невъзможно да се практикува персонално даване, а вместо това често се прави *„помен с чужда пита“*. Има комунални общности където никой няма нищо свое, но всичко е общо, и тези хора са лишени от възможността да дават с радост. Защото се губи персоналното отноше-

ние, когато един подарява нещо, над което са се трудили всички. И когато някой иска да подари нещо – не може да го направи еднолично, понеже вложената суровина не е негова, теренът не е негов и няма морално право да се разпорежда еднолично с общото благо.

Всъщност – поне за настоящата епоха, която е преходна фаза между две коренно различни култури – смисълът на живота заедно не е в липсата на персонална собственост и занаят, а е в доброволното обединяване на персоналната собственост и дейности в преследване на Божиите цели на Земята.

А и когато говорим за общност, тепърва зараждаща се от хора, които все още бегло се познават и никак не е изключено между тях да попаднат съзнателни ученици на черното братство, обединяването на цялата им собственост би могло да им създаде много проблеми.

Затова в Деяния на Апостолите се говори, че всичко им беше общо, но преломяваха хляб по къщите си – т.е. имаха си къщи. Т.е. няма нищо лошо в това хората да имат свои къщи, освен ако (поради желание или липса на средства) не живеят в общежитие, заедно с други хора, като е важно всеки да има своето лично пространство – самостоятелна стая, дори и тя да е 2 х 3 метра.

По обясними причини, силно желателно е общежитията да са отделни за братята и сестрите.

Като цяло считам, че най-свободен би се чувствал всеки, ако има къща с малка градина, а нивите, пасищата, училището, трапезарията и т.н. да са общи – притежание на сдружение, включващо участниците в общността.

Накратко: според мен частната собственост на този етап е необходимост, защото за изцяло обща не сме готови. Дори и да има 10 човека на Земята, които да са надрасли изцяло своя егоизъм и да имат развито чувство

за отговорност, нашата задача не е да „спасим“ тези 10 души, които и без това вече са се спасили, а да покажем един работещ модел, който да е от полза на много повече хора.

Затова и Учителя казва: „Добре е, ако впрегнем колективно нашия труд, и трябва да го впрегнем така, че да се комунизира не капиталът, но трудът, работата.“ (155)

„Сегашната комуна подразбира комунизиране на печалбите, а не придобитото, а то е комунизиране на труда отсега нататък. Готовото досега не се дели – ще се попадне в грешка. Готовото ще се изяде. Да се яде готово – хората се учат на леност. В комуната всеки може да си работи своя занаят, но приходите му да се внесат в общата каса на комуната. **Дойде в комуната гост, брат, ще стои един-два, най-много три дена, на четвъртия ден трябва да си избере работа и да почне да работи с всички членове от комуната...**

Там, където хората се сдружат и има съгласие, там има и благословия – плодът се ражда в изобилие.“ (152)

„Ние ще съкратим труда на 3-4 часа дневно. Ако всички работим по 3-4 часа физически труд на ден, той много нещо ще ни даде. При такъв случай само можем да образуваме едно Братство, една примерна комуна. Сега например няколко комуни между нас пропаднаха. Два от опитите в Стара Загора пропаднаха, един от опитите в Русе малко го понараниха. Навсякъде пропадат, защото трябва да знаете, че когато се създава една комуна, трябва да се комунизира трудът, а не капиталът. Туй, което излиза от русенци, то е комунизиране на капитала. Има ли труд комунизиран – всичко става; няма ли труд комунизиран – готовото лесно се изяжда.“ (156)

„Докато не отвориш кесията си, не можеш да се обърнеш към Бога. Когато Христос дойде на Земята, хората ще имат обща кесия и тя ще бъде отворена. Тя ще бъде извор, който постоянно тече и разлива водата си наоколо, за да пои всички растения. Всеки ще се ползва от благото на този извор. Само така светът ще се комунизира и реформира. Всеки ще внася своите придобивки в общата каса. Пазете се да не изпаднете в заблужденията на миналите реформатори! Ние имаме право да комунизираме своя труд, т.е. което ние сега печелим.

Днес хората печелят всеки за себе си и желаят да печелят така, като използват труда на миналите поколения. Не, вие трябва да призовете хората на миналото, да вземете и тяхното съгласие, да ги питате готови ли са да приобщят своите печалби към вашите. Ние нямаме право да разполагаме с досегашните блага. Всички, които се опитвали и опитват да комунизират благата на миналите поколения, без тяхно съгласие, нищо не са постигнали. Всички ще работим и това, което спечелим, него ще използваме общо. Това е учението, което Христос проповядвал на хората. **Той е поучавал хората в любовта и мъдростта – всеки да знае, докъде се простират неговите права и задължения.**" (158)

Икономика на даровете

Споделяне на благата, вместо търговия

„Божественият закон гласи: благото, което получаваш, споделяй с другите." (133)

„Човек трябва да работи за Цялото с любов, както ръката работи не за себе си, а за тялото. Така и човек трябва да работи за Цялото. Докато работи за Цялото, той може да бъде силен и щастлив." (134)

„Когато Господ ти каже да изпълниш Волята Му, няма да питаш какво да правиш. Ако имаш пари в касата си, ще кажеш: *„Господи, искам да правя добро!"* – Инак ще заприличате на един, който дойде при мен и ми каза: *„Господин Дънов, от тебе искам една услуга; желая да помогна на Братството – купил съм лотариен билет и искам да спечеля двеста хиляди лева, та половината да дам на Братството."* – Той иска да прави добро с чужди пари. Ако можеше така, този печеливш билет щях аз да го взема и цялата сума щеше да отиде за Братството. Ти си тръгнал да правиш добрини с чужди пари – с чужда пита прави майчин помен." (136)

„Любовта трябва да бъде подтик на всяко нещо. Има един мистичен разказ: в древността един цар, който се разхождал в градината си, набрал кошница с череши. Настигнало го едно дете и му казва: *„Можеш ли да ми продадеш?"* – Царят казал: *„Не ги продавам."* – *„Можеш ли да ми дадеш?"* – *„Мога да ти дам."*

Но и детето било умно. Царят като му дал череши, де-

тето казало: *„Мога ли да ти понося кошницата?”* – Тръгнали заедно. Детето му носило кошницата, царят му казал: *„Мога ли да ти платя?”* Детето отговорило: *„Не.”*

Човек, като работи за някого, харчи Божествена енергия, която не може да се плати, затова не трябва да му се плаща. Ако му се дава нещо, то ще бъде възнаграждение от Любов, а не плащане.

Всяко нещо, в което няма Любов, е престъпление. Всяко нещо, което вземаш без Любов, е кражба. Всяко нещо, което се приема без Любов, е кражба.

Всички неща, които се вършат с Любов, имат смисъл.

В работата не трябва да има никакъв материален обект. Тогава ще бъдем свободни, независими.

Новият морал е абсолютното безкористие.

Работата, в която парите играят роля, не е Божествена; работа, дето парите не играят роля, е Божествена...

Докога човек ще се мъчи? Докато започне да работи от Любов. Аз ще отида пръв да работя на нивата, по пет часа на ден, без никакво възнаграждение. Ако правим така, ще бъдем един повдигнат народ. Ако всички мъже и жени постъпват така, на какво ще прилича България!

Истинската работа е тази, в която Любовта взема участие.

Чудни са понякога хората. Като станат религиозни и духовни, напущат работа, напущат службата. Не, сега именно ще работиш, и то без пари.

Истинският морал седи в това – всяко нещо, което човек върши, ще бъде продиктувано от Любовта...

Бъдещото човечество, което иде, е кандидат за новото Небе, новата Земя, за новия ред на нещата. На Небето първият член на конституцията гласи: *„Ще работиш без пари.”* ...

Не е позволено на ученика да стои без работа.

В новия строй няма да продават плодовете. Вие ще давате плодове от Любов и ще ви дават плодове от Любов. Всяка работа, в която Любовта е подтик, е приятна...

В Новия Живот разменната монета ще бъде Любовта, а не парите. Когато обичаш някого, ти вече си му платил предварително и той ще извърши нещо за тебе. Сега разменната монета са парите и колкото повече ти платят, толкова по-добре и по-бързо извършваш работата...

Всяка работа, колкото и малка да е, извършена в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина, добива голяма ценност.

Днес, каквото и да работят хората, все очакват да получат нещо. Не е лошо човек да получи нещо за труда си, това е в реда на нещата. Обаче като казвам, че човек трябва да работи даром, имам предвид следната идея: всяка работа трябва да става съобразно закона на Любовта, без оглед на това ще се плати ли или не...

Един човек наел работници. Единият работник поискал 500 лева надница, вторият - 400 лева, третият - 300 лева, предпоследният поискал 10 лева надница, а последният казал: *„Не искам пари, каквото искаш можеш да дадеш."* Вечерта, на всекиго господарят дал това, което поискал, а на последния дал два пъти повече, отколкото на онзи, който поискал 500 лева.

Тази пролет вие работихте при няколко извора в този двор. В света биха се учудили, че вие работите без пари и то така усърдно и с радост. Обаче светът не знае, че тези, които работят от Любов, получават най-голямата заплата, най-голямото възнаграждение. Но получават го тайно – не се знае какво ще получат...

Бог не създаде господари и слуги, но човеци, които да живеят братски. Господари и слуги - това са човешки измислици. Всички хора са братя и сестри с чисти, сво-

бодни отношения...

Някой пита: *„Без пари може ли?“* – Парите ние ги направихме господари, а казваме, че без пари не може.

В Божествения Свят не се плаща за никаква служба. Там всички работят даром. Ще дойде ден, когато парите ще изчезнат от употреба. Питате как ще живеят хората? Както на Небето. Ако отидете на Небето и предложите на някого пари, той ще каже: *„Тук парите не вървят.”* – Той се чувства щастлив, че може да ти даде нещо без пари. Значи духовният живот е точно обратен на земния. Новата Култура е слизане на духовния живот на Земята.

Днешният порядък е последствие на греха. Горе, в Духовния Свят, има един Живот на идеален порядък.

Социалните реформи, които ние предприемаме, други Същества са ги имали и ние ги вземаме от тях. А мислим, че този социален порядък, който нареждаме, е от нас. Каквото има в Духовния Свят, точно това трябва да се приложи и на Земята...

Сега в света парите са подбудителната причина, понеже Любовта я няма. А в бъдеще не ще бъде така...

Аз не се нуждая от пари, но когато искам, мога да разполагам с тях. Някой ще каже: *„Покажи ми, къде има пари?”* – Казвам: *„Не. Когато възлюбите Бога, ще имате ключовете на всички каси.”*

Някой казва: *„Без пари не може.”* То е така, както когато кажем, че болният без кола не може. Да, но здравият без кола може. Болният без пари не може, но здравият без пари може.

Сега законът и парите са водители на Любовта, а трябва да станат слуги.

Майката, като отглежда детето си докато порасне, колко безсънни нощи, грижи и всичко е пожертвала за него! Кой ѝ плаща? За пари ли го прави? Ето виждате, че

тя става слуга на Любовта, жертва се в името на Любовта. Значи имаме пример за слугуване и без пари. Майките слугуват без пари - имаме образец.

Божественият порядък не е за всички хора. Има хора, които трябва да живеят с пари, а други, които ще живеят без пари...

От мое гледище, светът ще се оправи, когато хората разберат, че трябва да работят безкористно, без пари, от Любов. За в бъдеще ще има такъв строй. Това ще бъде най-свещеното нещо на света. Славяните трябва да дадат пример с какво трябва да се заместят парите.” (47)

Милка Периклиева: „Спомням си, веднъж занесох на Учителя хубави праскови: *„Учителю, Слънцето Ви изпраща своите поздрави.“* – Той се усмихна, благодари и погледна плодовете. Те бяха толкова красиви, че всички се загледаха в тях. Той подаде една праскова на сестрата, която стоеше най-близко до него, след това подаде втората на един брат, третата на следния и т.н. Раздаде всички праскови и за себе си задържа само една. Тогава ме погледна, усмихна се и каза: „Сега за мен остава най-много и най-хубавото.” (138)

„Този, който желае да осигури добруването на другите, вече е осигурил своето.”

Конфуций

„Ако на този свят даваш, и горе ще си имаш. Ако си имал две ябълки, по-голяма и по-малка, онази, която си дал на друг човек на Земята, тя ще те чака и на оня свят. Ако нищо не си дал на този свят, и на оня нищо няма да имаш.”

Ванга

„Каквото се прави за пари, не струва ни пара."

Народна поговорка

„Общоприето е схващането, че човек се чувства наранен, когато не получава любов. Но не това ни наскърбява. Болката започва, когато не даваме любов. Родени сме, за да обичаме. Може да се каже, че сме машини за любов, създадени от Бога. Ние съществуваме с пълна сила, когато даряваме любов. Светът ни кара да вярваме, че нашето добруване зависи от хората, които ни обичат. Но това е изопачено разбиране, причина за много от нашите проблеми. Истината е, че нашето добруване зависи от това дали даряваме любов. Въпросът не е в това какво получаваме в замяна. Въпросът е какво даваме."

Алън Коен

„Да имаш и да не даваш нищо в някои случаи е по-лошо, отколкото да крадеш."

М. Ешенбах

Една народна поговорка гласи: *„За да получиш, първо трябва да дадеш."*

Друга забравена мъдрост е *„давай, за да имаш"*. Това сега звучи странно, понеже душите ни са загрубели от материални проблеми, но истината е, че ако си променим мисленето и животът ни ще се преобрази.

Всемирен закон е, че изобилието се постига с даване. Колкото повече даваме, толкова повече получаваме.

Който не вярва – най-сигурният начин да провери този принцип е като го приложи. Поне веднъж всеки от нас трябва да се отпусне и да даде от сърце. Без да очаква нищо и без значение от роднински или други връзки, защото ако делим хората на наши и чужди, затваряме

99.99% от вратите, през които Бог може да се прояви и да ни помага, когато сме в нужда. Даването не трябва да бъде съпътствано с каквото и да било очакване или желание за лична изгода, понеже тогава се губи целият смисъл и не можем да говорим изобщо за правене на Добро, а просто за сделка – даваме едно, за да получим друго.

Една от най-важните цели в живота ни **не** е да бъдем най-известните, най-учените или най-успелите, а да се научим да даваме и да служим. Защото никоя добрина не приключва сама по себе си. Всяко извършено добро води след себе си до извършването на още много други.

Светлият пример винаги има последователи.

Единственият прав път пред човечеството е да се върне към идеята за братството и справедливото разпределяне на благата между всички, а не всеки отделен индивид да търси печалби, авторски права и всевъзможни начини да вземе колкото се може повече пари от всички останали. Фактът, че човек има естествени потребности от храна, дрехи, подслон и т. н., не е в противоречие с изложената идея по две причини:

Първо, ако човек работи всеотдайно за общото благо, той няма да остане гладен, бос или без подслон. Бог ще се погрижи той да има дори повече от необходимите условия, за да върши задачите си сред хората.

И второ, ако бъде приложена идеята за братска общност, тя може да реши до голяма степен проблемите с необходимите условия за оцеляване. Така са живели първите християни, богомилите, есеите и много други езотерични братства, и със сигурност им е било по-добре, отколкото на съвременните „цивилизовани хора", които се блъскат по задръствания, ядат, пият и дишат отрови, тъпчат се с лекарства и се присмиват на „прими-

тивните си предшественици“.

И все пак трябва да знаем, че дори в правенето на добро и споделянето на благата се иска разумност, за да не стимулираме склонността на някои хора към паразитиране. За тази опасност Учителя е говорил много:

„Духовете са ни научили на всички отрицателни прояви, на всички лоши занятия: на омраза, на кражба, на безделничество и т.н. Рече ли някой да работи, те веднага ще му кажат: няма какво да работиш, нека другите работят за тебе.“ (146)

„Не искам да си губя времето в безплодна работа. Бихте ли обичали да развъждате въшки или бълхи?... Всички паразити са хора с един талант, безделници, лενивци, които живеят само на гърба на другите, които ги очаква голямо наказание.“ (139)

„Слугуването не е за наш ущърб, но не трябва да учим другите хора на паразитство. В духовния свят, в който живеем, има опасност от паразитство. Има много духовни хора, които са паразити; те все очакват. Едно дете може да чака в майка си 3-9 месеца, но не 24 години. Малкото, то е паразит; първата или втора година трябва да започне самостоятелно да работи. И в духовния живот е същото. Трудолюбие се изисква от нас.“ (140)

„Забелязано е, че при отваряне на Божествената школа всякога се явяват външни и вътрешни противодействия, с цел да ограбят духовните сили, които се развиват в учениците. Тези сили са богатство, към което всеки се стреми. Обаче тук не се позволява никакъв паразитизъм. Не е позволено на низшите същества да живеят за сметка на висшите, разумни същества.“ (142)

„И до днес още има между хората паразити. Ние не се нуждаем от паразити. Светът има нужда от добри хора, от красиви цветя, които надалеч разнасят своето благоухание. Светът се нуждае от благородни души и сърца, от разумни майки, бащи и деца. Това иска Бог. Това е проповядвал Христос преди две хиляди години.“ (141)

„Когато човек мисли само за вземане, той е паразит... Лесният живот, който искате, това е паразитство. Паразитен живот е той. Трудният живот – това е благородство... Всички вие плачете от благородния живот. Казвате: „Дотегна ни!“ Искате всички да станете паразити. Аз турям в ясна форма туй, което съм намерил опитано: Лесният живот е паразитен живот, трудният живот е благороден живот.“ (149)

„Ще кажете, че новата култура изключва парите. Обаче каква друга величина, равностойна на парите, ще се въведе? Все трябва да има нещо, с което човек да благодари. С какво благодарите на своя приятел за сторената от него услуга? Днес малцина работят, а повечето ядат и пият наготово. Това е безделничество. В новата култура всички ще работят.“ (145)

„Една опасност съществува за окултните ученици, тя се заключава в т.нар. вампиризъм, т.е. изчерпване на жизнените сокове на човека; това могат да правят само ония, които познават окултните закони, но това нещо е абсолютно забранено. Школата, в която сте влезли, абсолютно забранява безделничеството. Изчерпването на жизнените сокове на човека не е нищо друго, освен безделничество; който си позволи това, той ще носи лошите последствия на своето непослушание.“ (143)

„Едно правило: Благодеяние не трябва да правите на паразити.“ (147)

„Бащата проповядва на сина си едно учение, казва му: *„Ти гледай да се ожениш за някоя богата мома.“* Защо? – За да стане ленив. Те ще се оженят и ще научат децата си на същото. Това е учение на паразитство... Ще каже някой: *„Аз съм завършил своето развитие.“* – Щом си завършил своето развитие, ти трябва да бъдеш на небето, а не на Земята. Щом си на Земята – ще работиш, а щом не искаш да работиш – ще отидеш на небето.“ (144)

„Денят Господен, който носи Божествения живот в света, ще разедини грешните от праведните. Грешните са паразити на гърба на праведните. Понеже тези паразити не знаят да работят, като слязат от гърба на праведните, очаква ги смърт. И затова казвам на грешните да слизат от гърба на праведните и да се покаят. Казвате: *„Що е паразитизъм?“* – Когато ученият използва труда на праведните, като ги заблуждава със своята наука: това е паразитство; когато религиозният използва труда на праведните: това е паразитство. Всеки трябва да проповядва истината не за пари, а от любов към нея!!“ (148)

„Ето какво считам аз морал: пътувам и нося за път две палта. Минава един разбойник, напада някой пътник, ограбва го, съблича го и си заминава. Срещам ограбения, но вън е студено, а той ще настине така. Свалям едното си палто, завивам го и си отминавам. В такъв случай аз мога да му дам своята дреха.

Но тъй, аз имам две палта, някой отива на бал, дойде при мене и казва: „Дай ми палтото си!“ Не, на такъв човек няма да дам палтото си, за да ходи на бал.“ (151)

Образование и грижи за децата

Учителя:

„Има два пътя, по които туй Учение може да се реализира. Единият начин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път – чрез майките.“ (153)

„Като разгледаме съвременното общество, с всички тия прояви в него, ние не трябва да роптаем против тях, но трябва да гледаме разумно да ги поправим. В съвременните училища при възпитанието на младите ние трябва да дадем една съвършено нова насока, нови методи.“ (154)

Рудолф Щайнер: „Сега аз се връщам към въпроса: – Къде са предишните посветени? Защото човек ще каже, че ги няма сега. Да, мили мои приятели, ако днес би била дадена по-голяма възможност хората да се раждат направо на 17-18 години – в това отношение аз трябва да кажа нещо парадоксално, – да се раждат 17-18-годишни, т.е. да слизат от духовния свят и по някакъв начин да си намират 17-18-годишни тела – естествено сега аз казвам нещо парадоксално, – или поне ако на хората би било спестено да минат през устроеното по днешния начин училище, тогава вие бихте открили, че сред днешните хора биха могли да се появят някогашните посветени.

Но също както на посветените не им е възможно да се нахранят при обикновените земни условия с парче лед, когато те се нуждаят от хляб, така също не е възможно мъдростта на древното време непосредствено да се прояви във формата, както хората очакват това, да се манифестира в едно тяло, което е възпитано до 17-та - 18-та

година в смисъла, в който днешната цивилизация изисква това. Това е невъзможно в целия свят, не е възможно там, където царува цивилизацията. Тук се касае за неща, които въобще се намират абсолютно вън от зрителния кръг на днешния образован човек.

Когато, както е прието днес, човек трябва да усвои нашите познания по четене и писане от 6 - 7-годишна възраст, това е такова мъчение за душата, която иска да се развие според своята особена природа, че – да, аз мога само да кажа това, което вече описах в моята автобиография: – Аз дължа отстраняването на някои пречки в живота ми на обстоятелството, че на 12 години не можех още да пиша ортографски, въобще още не можех да пиша правилно, защото за да може човек да пише, както това се изисква днес, това значи да убие някои особени качества в себе си. Необходимо е да се говори така парадоксално. Това е просто една истина.“ (135)

„Аз мисля, че чрез възпитание на младите, добродетелите ще бъдат разпространени по-бързо, отколкото чрез поучаване на възрастните. Лошите навици и пороците на душата са като телесните болести: по-лесно е да се избягнат, отколкото да се лекуват.“

Бенджамин Франклин

С оглед на съвременната образователна система, която цели създаване на взаимозаменяеми роби (частички от Матрицата), не мисля, че домашното обучение, особено ако се практикува групово в братска общност, би подготвило децата по-лошо за един пълноценен живот. Вместо да се опитва да ги направи успешни служители на Системата и да се стремят към успех на всяка цена, водени от глупавата мисъл, че целта оправдава средства-

та, то трябва да ги подготви преди всичко да бъдат добри хора с висок морал, любов към Природата и желание за задружно добруване и съграждане на една по-възвишена култура.

Общоприета заблуда е, че за да станат интелигентни хора, децата имат нужда от задължителната школовка на държавното обучение: шест урока на ден, пет пъти в седмицата, девет месеца на година, дванадесет години.

Тази убийствена рутина наистина ли е необходима? И ако да – защо? Нека не се крием зад фрази като „четене, писане, смятане“, защото десетките милиони деца по света, обучавани у дома, доказват несъстоятелността на това банално оправдание.

Приучени сме да мислим за „успеха“ като синоним на образованието, или поне пряко следствие от него. Но, исторически погледнато, това не е вярно – нито в интелектуален, нито в икономически смисъл. Много хора по целия свят днес намират начини да се образоват, без да се връщат в една задължителна училищна система, която прекалено много наподобява затворите.

Тъжната истина е, че училището тренира децата да бъдат наемни работници и потребители. Вместо това, нашата задача е да ги превърнем в творци, водачи и приключенци.

Задачата на родителите е да предоставят структурата, но не и съдържанието на възпитателния процес – да не отнемат свободата на избора в коя посока детето може най-добре или иска да се развива в най-силна степен. То има вродената способност по естествен път да открие своя най-добър талант, своето призвание, повика на душата си и да разгърне своя потенциал. Защото няма човек, който да се е родил на тази планета без поне един

талант. Дори напротив – Природата е щедра и обича разнообразието. Затова повечето хора се раждат със зародишите на множество изумителни способности. Въпросът е дали и как средата ще им попречи да ги открият и развият.

В този ред на мисли, все повече будни хора достигат до заключението, че единственият изход от промиващото мозъци държавно образование под командването на световния елит в сянка, е домашното обучение.

Правителствата се опитват да „примамят“ дори и алтернативно-мислещите хора, като им казват: „Може да обучавате децата си вкъщи или където искате, но ние ще ви дадем програмата и ще ви кажем какво трябва да учат, а накрая ние и ще ги изпитваме.“

Това е поредната илюзия за свобода, само за да ни дадат някаква диплома, която не доказва нищо повече от това, че сме минали през обучение за послушни роби, които 12 или повече години са заучавали безсмислени факти и са отбягвали всеки повод за критично мислене.

Според мен това решение е просто един компромисен вариант, който смекчава поразиите от образователната система върху нашите деца, но далеч не ги премахва. Наливане на ново вино в стари мехове.

Ако наистина искаме да отгледаме едно разумно, будно и добродетелно същество, няма особена разлика дали то учи по една и съща притъпяваща съзнанието програма вкъщи или навън. Смисълът е единствено в това цялото обучение да бъде организирано около принципите на правилното развитие, които са диаметрално противоположни с това, което се прилага днес в училищата.

Ако пък искаме да създадем поредния чиновник за системата, можем свободно да следваме препоръките на робовладелците.

Не знам защо се смята, че дете, което има обкръжение от хора, които го обичат, дори когато се държи зле, не е толкова добре подготвено за живота, колкото дете, прекарало оформящите го години предимно в компанията на чужди хора, които се грижат за него по задължение. Единствената пречка пред обучаваните вкъщи деца е фактът, че управляващите още не са предвидили някаква форма за адекватно сертифициране на този вид обучение; и това според мен е напълно умишлено, за да не се оставя алтернатива за родителите, които още се водят от страх и предразсъдъци.

Все повече нови проучвания показват, че домашното обучение не само е ефективна форма на образование, но дори дава по-добри резултати от училищното и превръща децата в пълноценни членове на нашето общество.

Щайнер е говорил много по въпроса как трябва да бъде изградена образователната система и дава ясно да се разбере, че единственият път към разумни реформи е учителите и родителите да се разберат какво от програмата на държавните училища е приемливо и какво не е. А след това постепенно и тотално да обособят образованието като независима сфера от всякакви министерства. Среден път няма и Щайнер убедено твърди, че никакви компромиси не трябва да се правят с отделянето на образованието от държавата и бизнеса, ако искаме реална промяна.

Ето няколко примера за промени, които биха могли да преобразят душепогубващото държавно образование:

- Да се отделя повече внимание за музикалкото обучение, както и на изкуствата, развиващи въображението. Това може да стане за сметка на предмети, изискващи механично заучаване на цифри, дати и факти.
- Спортовете да се заменят с Паневритмия. Вместо

децата да се учат на конкуренция и спортна злоба чрез игри на победители и губещи, всичко необходимо за тяхното физическо развитие може да бъде постигнато чрез свещените упражнения, дадени от Учителя.

- От първи клас децата вместо „Технологии и предприемачество“ и други щуротии да изучават науката за храненето и за правилното дишане. Това са семена, които ако бъдат посадени навреме, ще преобразят животи.

- Към всяко училище да има поне малка градинка, в която децата да се учат на работа сред Природата, която облагородява човешкия характер.

- Част от класните занимания да се провеждат сред Природата; да се организират акции за посаждане на дръвчета, почистване на околната среда и т.н.

... но тъй като няма големи надежди тези благотворни промени да се случат в държавната корумпирана система, най-добре поне будните родители да се погрижат по най-разумен начин за децата, които Бог им е поверил.

Затова може би е редно тези родители да започнат все по-сериозно да се замислят за алтернативи на опороченото образование. Най-добрият вариант според мен е именно в такава общност. Учители на децата ще бъдат хора от общността, като тяхното преподаване е част от обществено полезния труд, който всички полагат.

Програмата на МОН няма особен смисъл да се използва. Една от малкото ползи от държавното образование е дипломата, чрез която човек може по-лесно да си намери квалифицирана работа, но с оглед на събитията, които предстоят пред човечеството, смятам, че до тогава този документ ще е просто една безполезна хартийка.

Днес, в епохата на интернет, при децата е нужно да се насърчава не механичното запаметяване, а творческото мислене, правенето на неща с ръце, работата в екип и др.

Поминък

За хората, расли в градска среда и обучени да вярват сляпо, че живот извън Матрицата не може да съществува, вероятно би прозвучало учудващо, че изкарването на прехраната и всичко нужно, за да процъфтява живота ни близо до Природата, при разумно планиране и работа, може да се случи спокойно при 3-4 часа работа на ден.

При такова положение, храната, произведена в общата градина, следва да бъде обща, като част от нея се суши в слънчеви сушилни, а излишъците се разменят за необходими стоки, каквито не се произвеждат в общността или се споделят с възможност за дарение.

Общността може да произвежда: жито, пресни и сушени плодове и зеленчуци, фиданки за залесяване, билки, сапуни, естествена козметика, дрехи, бижута, свещи, дървени прибори, книги и много, много други блага.

Учителя: „Животът на сегашните хора е крайно интензивен, вследствие на което умът, сърцето, волята, тялото им се изтощават." (163)

„Човек се изчерпва, уморява се, ако е прекалено активен във външния живот. Днешният век е много активен във външния живот. Там времето е пари. А човек трябва да разпределя времето си така, че да остави само една трета за активност във външния живот, а другото да бъде за задоволяване на нуждите на духа, на ума, на сърцето на душата." (47)

„За да се образува едно общество, кое е найнеобходимото? Ние трябва да бъдем способни да знаем

как да послужим на хората. Ние трябва да бъдем сръчни и способни за всичко. В нашата Школа ще застъпим всички занаяти. Няма да има занаят, който да не познаваме. Всички изкуства ще застъпим и от нас по-добри специалисти няма да има. И писатели, и инженери, и поети, и дърводелци ще имаме, тъй че ще знаем да правим туй-онуй, нищо няма да ни се опре. Никого няма да викаме отвън да ни работи.

Някой брат няма къща: хайде, няколко други братя ще се заемат, за 2-3 недели ще му направят къща с 2-3 стаи. Ще строим. Ще кажете: „Отде ще вземаме пари?" Всички камъни, тухли, пясък – всичко ще доставяме чрез нашия труд, ще покажем на хората, че всичко можем да работим. Ако искате, аз пръв ще ви дам пример. Ще ви покажа как се строи къща, как се работи дърводелство – всичко можем да работим. Няма да има занаят между нас, за който да кажем, че не е хубав занаят. Не, всички занаяти ще можем да работим. Ние трябва да имаме смирение, всеки да върши работата си.

Например следя учениците: като кажат да се вземат стомните, някой си мисли: „Дали ще мога да изклинча, или не?" Всеки трябва, като дойде тук, да гледа сам да си донесе вода. И ако има някоя слаба черта, като дойде тук, да гледа да се поправи." (156)

Майк Адамс: „Забелязахте ли как скачат цените на храните? И това е само началото. Цените ще продължават да растат до небесата през идните години. Това лесно може да се прогнозира заради проблемите с природните бедствия, изчезването на пчелите, глобалното замърсяване с ГМ сортове. Истинската храна става все поскъдна в нашия свят. Може би сега е моментът да се замислите за собствено производство."

Мястото

Преди всичко, мястото трябва да бъде чисто и да разполага с нужните климатични и почвени условия за отглеждане на храна за общността. То следва да бъде отдалечено от землище, което се пръска чрез хеликоптери или е обект на интензивно наторяване с химикали, както и да бъде максимално далеч от индустриално замърсяващо производство. В идеалния вариант според мен би трябвало да бъде в полите на някоя планина. С оглед на всичко, което ни е говорил Учителя за влиянието на планините, а също и на това, че много пророци в прав текст казват: *„Спасението ще бъде в планините“*, според мен това е едно от най-важните изисквания. Учителя например казва:

„На големи височини Черната ложа е безсилна.“ (165)

Това е пряко свързано с факта, че „главният щаб“ на Бялата Ложа е в центъра на Слънцето, а на Черната – в центъра на Земята. И съответно влиянията в равнината са много по-различни, отколкото високо, на поне 1000м надморска височина.

Учителя казва още: „Планината е място за проява на Любовта. Човек може да намери Великото и Красивото в света само по високите места.“ (157)

„Планинските места са пълни с енергии и носят благословение.“ (45)

„В планините е събран колосален запас от електромагнитни енергии. За мисълта са нужни планински места.“ (45)

„Гениалните музиканти са приемали музиката от високите места и после я сваляли в низините, между хората.” (166)

„Ние сме дошли на планината, за да разберем Волята Божия и да я изпълним; да се облагородим и се върнем обновени. Ние сме дошли на планината, за да образуваме връзка между физическия и духовния свят. Ако мислите, че никой няма на планината, много се лъжете. Цялата планина е пълна с очи; където минавате, те ви гледат. Ако ви се отворят сега очите, ще видите тук пред себе си един друг свят.“ (167)

Планините са символ на възвишения стремеж нагоре, на желанието да се докоснем до тайнствения Живот, който изпълва Вселената. Свободолюбиви, горди хора живеят в планините и край тях. Хора, които са свикнали да се борят с трудните условия на живота и това ги е направило силни, упорити и жертвоготовни.

Планината издига човека над обикновеното поле на живота, гдето той работи. Тя го поставя в досег с Великия живот на Цялото. Под нейното влияние в човека се раждат нови чувства, нови мисли, нови идеи.

А ако се стремим към най-високия идеал, никак не е случайно, че Учителя е отделял толкова особено внимание на **Рила**: „От Рилския масив слиза една мощна, възвишена Божествена статуя. Тези, които са близо до този масив, естествено е, че имат условия да се повдигнат, понеже са под благоприятни влияния.” (47)

„Този масив между Олимп, Шар и Рила е бил голям. Той е бил над десет хиляди метра висок. Целият този масив е бил Олимп – място на боговете.“ (168)

„Дето се говори, че на Олимп обитавали боговете, това не е било сегашната планина Олимп, а Рилският масив. Той е бил големият Олимп, който после спаднал. А сегашният Олимп после се е оформил. В бъдеще ще има филми, в които ще представят как се е създала земята и ще копират от реалния филм, който се е запазил – Акашовите записи. Съществата са запазили всички тези процеси на миналото във вид на филм. И в бъдеще хората ще ги виждат. Запомнете, има връзка между Хималаите и Рила.“ (45)

„Рило-Родопският масив е бил център на разумните сили, които са работили. Той е бил опорна точка за тяхната строителна дейност. Тук е имало ложа на Всемирното Бяло Братство от най-дълбока древност.“ (168)

От друга страна, южните планински склонове са винаги най-благоприятни – както климатично, така и енергийно. За тях Учителя говори:

„Ако живееш на северния склон на планината, ще имаш един характер; ако живееш на южния ѝ склон, ще имаш друг характер. Сянката на планината оказва известно влияние върху хората.

За да имаш един подвижен характер, трябва ти повече светлина и повече топлина.“ (169)

„Характерът на хората зависи не само от планините и долините, около които те живеят, но и от направлението на водите, на техните течения. Теченията на реките не са произволни, те се обуславят от известни закони. Ако течението на реката в някое село е от юг към север, то ще има едно влияние върху характера на хората; ако течението е от север към юг, ще има друго влияние; ако пък

течението е от изток към запад или от запад към изток, ще има съвсем други влияния. Който не разбира тези закони, минава покрай някоя река, погледне я и казва: „Голяма е тази река!“

Каква е дължината ѝ, каква е посоката на теченията, това не го интересува. За онзи, който разбира, реката е една от основните черти, по която може да се познае характерът на хората около нея. Каква е посоката, по която тече река Искър? — От юг към север. Какви са по характер хората, които живеят покрай Искъра? — Те са студени хора, неотзивчиви, без култура.“ (170)

„Когато излизате на разходка или екскурзия, избирайте за пиене води, които имат южно изложение, защото изворите на води, поставени в такова положение, са пълни с творческа енергия, те са здравословни. Никога не пийте води, изложени на север, защото енергията им е положителна.“ (171)

Важно е мястото да бъде в близост до гори, които осигуряват дърва и оказват огромно влияние върху целия растителен и животински свят наоколо, да има извори наблизо, а най-добре и поне една средно голяма река, която да не пресъхва лятото, но и да няма опасност от наводнение когато се топят снеговете.

Друга важна характеристика на подходящото място е да бъде отдалечено на поне 50 км разстояние от големи градове, тъй като при една кризисна ситуация прегладнелите им и озверели многобройни жители ще тръгнат първо към местата, където знаят, че се отглежда храна и вероятно има запаси.

А самите постройки би било най-разумно да бъдат семейни (персонални) или общи едноетажни дървени

сгради. Добре е те да могат да се отопляват независимо от технологии (като водна риза), обвързващи ги с Матрицата.

Според мен, в сгради като училището и салона за лекции, молитви и други духовни занимания, би било желателно да няма прокарано електричество.

Причините за това ги описва Щайнер доста ясно:

„В Америка хората започват да подозират, че това оказва влияние и върху физическото човешко същество – фактът, че около тях бръмчат всички тези електропроводи и тем подобни. Когато Гьоте пътуваше по света, в тялото нямаше индуцирани електрически токове. Днес вие можете да пътувате надлъж и нашир, но никога не можете да стигнете толкова далеч, че тези електрически кабели да не ви преследват. Те постоянно индуцират токове във вас...

Всичко това ограбва човешките същества от физическото им тяло; то довежда физическото тяло до състояние, в което душата просто не може да влезе в него. Трябва да сме съвсем наясно с това: в дните, когато нямаше електрически токове, когато нямаше електрически проводници във въздуха, беше по-лесно да си човек. В онези дни, тези ариманичните сили не бяха налице, за да ни лишават непрекъснато от телата ни, дори когато сме будни. Тогава не беше нужно хората да полагат такива усилия, за да се приближат до Духа. Ето защо днес, в сравнение с преди сто години, е необходимо да се натрупат много по-мощни духовни сили, само и само за да останем човешки същества.“ (172)

„Електричеството има ужасно несъзнателен начин на работа – хората просто не могат да разберат произхода

на някои неща… Ефектът на лъчистото електричество върху хората, живеещи заобиколени от него, ще бъде такъв, че те вече няма да могат да разберат новините, които се препредават толкова бързо. Електричеството постепенно изтрива способността ни да схващаме. Този ефект вече се забелязва в наши дни; вече можете да видите, че на хората им е все по-трудно да разбират нещата, с които с сблъскват, в сравнение с преди няколко десетилетия.“ (173)

„Всеки път, когато се използва електричество – а освен това и в много други случаи - има много повече демонична магия, защото то работи с напълно различни сили, които имат съвсем различно значение за Космоса…

Нашата цел не е да се отървем от тези неща или да ги осъждаме, защото очевидно съществуването им е оправдано. Обаче това, което трябва да се има предвид, е, че тъй като те трябва да се появяват от едната страна в хода на човешкия прогрес, то от другата страна трябва да бъдат създадени контрасили , за да се възстанови отново равновесието. Контрасилите трябва да бъдат създадени. Те трябва да доведат до баланс, който може да бъде създаден само ако човечеството отново започне да разбира Христовия принцип, ако човечеството намери пътя към Христос.“ (174)

Откъде да започнем?

И така, стигаме до най-важният въпрос: намирането на съмишленици с горящи сърца, които са готови да прегърнат този висок идеал и да заживеят живот, посветен на Цялото, на Бога. Далеч съм от мисълта, че готовите хора са хиляди, но още по-убеден съм, че все пак ги има, и че дори 12 човека да се съберем с чиста Любов, дълбока Мъдрост и неукротима Воля, можем за броени години да постигнем чудеса и да сътворим нещо, което да отекне по целия свят и да дава сладки плодове векове напред.

И с оглед на това, че в наши дни има огромна необходимост тази идея да бъде „свалена“ от висшите светове и реализирана във физическия свят, ако наистина тези хора водят един чист и свят живот и заслужат закрила свише, то помощта ще бъде толкова голяма, че те с песен и с молитва ще свършат повече и по-качествено работа, отколкото милиони други, търсещи един по-лесен, удобен и спокоен живот насред Природата, без да са готови да се откажат от каквото и да било и да поемат по стръмния път, който Христос очерта пред нас.

В общността биха били особено ценни хора с познания и опит в следните области:

- Работа с децата по методите, дадени от Учителя и Рудолф Щайнер;
- Строителство и архитектура;
- Дърворезба;
- Земеделие и овощарство;
- Животновъдство;
- Шиене, плетене и тъкане, както и обработката на естествени материали за тези цели;

- Музикални умения;
- Специално внимание трябва да се обърне на почти изгубени занаяти като обущарство с естествени материали, тъй като без тях цялата останала работа ще върви много по-трудно в един момент, когато човечеството се озове 100 години назад откъм индустриални постижения и още повече назад откъм знания как да оцелява в природни условия. Затова трябва, преди да е станало твърде късно, да се усвоят знания и умения в най-разнообразни занаяти, свързани с устойчив и независим живот, които малко по малко се изгубват безвъзвратно, но ще бъдат безценни през времената, когато няма да може да се разчита по никакъв начин на „благата на цивилизацията“.

Ако тези знания и умения бъдат усвоени от малката група пионери, те ще могат след това свободно да ги предават и разпространяват в зараждащите се нови общности на различни места из страната и света, както и да се организират безплатни обучения на място. Колкото повече хора могат да живеят независимо при възцаряването на Ариман, толкова по-труден ще бъде неговия триумф и вкарването на човечеството в крив път.

Освен това, може (и трябва) да се работи активно и по идеята в целия район около селището да се насадят хиляди овошки, така че да има изобилно храна и възможност, ако е рекъл Господ, за разрастване и приемане на нови членове.

Учителя неведнъж е споменавал за необходимостта от работа в тази насока:

„Има един важен стопански въпрос: трябва ли да се поеме инициатива всички хълмове около селата да се залесят с плодни дървета? Да не останат голи места. Насадете ги с плодни дръвчета – круши, ябълки, сливи,

орехи и пр. Също и всички шосета, от двете страни, да се залесят не с декоративни, а с плодни дървета. Тогава в най-скоро време България ще стане плодна градина, ще има изобилие от плодове.

Значи ще има изобилна храна, понеже плодовете са важна храна. Ето в тази насока трябва да се работи енергично. От този дух трябва да се проникне целият народ – навсякъде да се посаждат такива плодни дръвчета, които отговарят на климата, на почвата. Трябва да се има предвид кое плодно дръвче над коя височина над морското равнище виреe.” (47)

„Трябваше в окултната школа да ви заставя да насеете Витоша с плодни дървета, да има най-малко десет хиляди плодни дървета, да изпоплашим шопите. Идеш – тури едно семенце, дето може да расте. Толкоз семена сега ги оставихме на произвола. За бъдеще съм решил всичките семки, които са останали, да ги посеем.“ (175)

Успоредно с всичко останало, може да се провеждат семинари, лекции и обучения по теми като следните: здравословен начин на живот, земеделие, билкарство, педагогика, строителство с естествени материали, традиционни занаяти и др.

Всеки член от селището знае, че като член на група вече носи различна отговорност. Към личната отговорност се добавя и обществената, което означава, че всеки участник с поведението си представлява общността дори когато е извън нея.

Празници и традиции

Основните празници, чествани от древността в езотеричните школи, са четирите най-значими дни в Природата: двете равноденствия и двете слънцестоения.

Важна традиция в Бялото Братство са общобратските хранения, които действат много сплотяващо.

Празници се организират и при преминаване от едно социално положение в друго (брак, раждане) – и то така, че да дават увереност на преминаващия, че може напълно и безусловно да разчита на помощта на останалите.

Използвам темата за браковете, за да вметна, че хомосексуални връзки в общността не би трябвало да се толерират – най-малкото защото противоречат категорично на Христовото Учение:

„Ако някой легне с мъж като с жена, и двамата са извършили мръсотия.“

(Левит 20:13)

„Бог ги предаде на срамотни страсти: жените им замениха естественото употребление с противоестествено; също и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разпалиха се с похоти един към други, и вършеха срамотии мъже на мъже, та получаваха в себе си отплата, каквато подобаваше на тяхната заблуда.“

(Римляни 1:26,27)

„Или не знаете, че неправедници няма да наследят царството Божие? Не се лъжете: ... мъжеложници, нито крадци, ни користолюбци, ни пияници, нито хулители, ни грабители няма да наследят царството Божие.“

(1 Коринтиани 6:9,10)

За традициите в Бялото Братство, в обзорната книгата „Учителя“ четем:

„Великите души, Съвършените, които са завършили своето човешко развитие, образуват Всемирното Бяло Братство. С Любов и Мъдрост те ръководят човечеството в пътя на съвършенството. Всемирното Бяло Братство работи като Слънцето – дава топлина и светлина, дава живот, дава подтик. Всички велики подтици в историята на човечеството, които са давали начало на културите, са идвали винаги от този Божествен център. Учениците на Учителя се наричат ученици на Всемирното Бяло Братство, защото те са във вътрешна духовна връзка с този свещен Център, който е ръководен от Христа.

Всички мистични братства на Земята, които имат Любовта, които са носители на Божественото, имат подкрепата на Всемирното Бяло Братство и така чрез него те са обединени помежду си.

Всемирното Бяло Братство има свои хилядолетни традиции, следи от които са запазени всред всички народи, където то е работило. Това са методи за работа на Братството. Учителя възстанови и освети за нас много от традициите на Всемирното Бяло Братство.

Ще споменем някои от тях:

1. Хората на Земята са забравили, че са деца на Великото Разумно начало. Учениците на Всемирното Бяло Братство през всички времена са се наричали братя и сестри. Тази традиция премахва племенните и класови различия и съдейства за прекратяване на всички борби, които са причинили неизброими беди на човечеството. Тази традиция се възстанови и освети всред учениците на Учителя.

2. Друга свещена традиция на Всемирното Бяло Братство са общежитията. Тук под общежитие разбираме не

известно външно подражание, но онези живи извори на чист духовен живот, които се наричат оазис в пустинята на живота. Общежитията се реализират в Братството под разни форми. Те всякога подразбират единство на Духа и единство в работата за Цялото. Те са основани на Любовта и Свободата.

3. Друга от вековните традиции на Всемирното Бяло Братство е братската вечеря. Тя е символ на общение с Братството. Мистично значение е скрито в братската вечеря. Традицията на братската вечеря ще намерите между всички народи и общества, където е работило Бялото Братство.

4. Възлизане на планината. Когато една душа се пробуди от дълбокия сън в материалния свят, всякога отправя погледа си нагоре, към висините на Духа. Планината е емблема на пробуждащата се човешка душа и същевременно тя е символ на Божествения свят, свещено място, където човек възлиза, за да почерпи Сили и Светлина за своя земен път.

Въпросът не е само във външното изкачване на височините. Възлизането подразбира едно вътрешно движение, аналогично на външното. Най-хубавите Слова Учителя е държал на планината.

Планината е символ на Пътя на ученика. Това е път, в който ученикът превъзмогва инертността на материята, развива висшите сили на своето естество, разширява хоризонта на своята мисъл, на своите идеи и постига Чистотата на своето сърце.

5. Един от древните обичаи на Всемирното Бяло Братство са годишните братски срещи, наречени събори. Това са светли празници за учениците. Тези събори стават в определени дни, почти винаги всред Природата. Това са дни за учение, приложение и работа, дни на хармония

и светлина, спомен за светлата Божествена родина на човешката душа. Дните на събора са дни, когато работниците на Братството от Небето и Земята се срещат за задружна работа.

Тези събори хранят ученика цяла година, дават му сили да се справя с всички мъчнотии и да разреши всички задачи, които му предстоят…

6. Свещена традиция на Всемирното Бяло Братство е посрещането на слънчевия изгрев. Посрещането на Слънцето е здравословно за физическия и духовен живот на човека.

Това не е само един външен акт. Човек трябва да има онова вътрешно разположение на душата си, за да приеме силите, които Слънцето раздава обилно. Слънцето представлява Божественият живот, който постоянно изгрява в човешката душа.

7. Друга традиция на Всемирното Бяло Братство са тъй наречените празници на Природата. За да влезем в досег с великия Космичен живот, за да се почувстваме граждани на цялата Вселена, да почувстваме ритъма на Природата, Учителя е обръщал внимание на по-важните моменти от живота ѝ…

Важни моменти от живота на Природата са пролетните и есенни равноденствия и лятното и зимно слънцестояния. Пролетното равноденствие на 22 март е от особено значение, защото тогава влизат в действие нови сили в живота на Природата…

Човек трябва да познава тези моменти и в своята външна и вътрешна работа да се съобразява с тях. Има едно съответствие между онова, което става отвън – във външната Природа и това, което става в човешката душа.

Защото Животът е един, единен и неделим. Човек е дете на Великата Разумна Природа.“ (133)

В следващата тема ще представя накратко братството на богомилите, от които можем да почерпим ценен опит и вдъхновение. Информацията, която представям, се основава на сведения от Влад Пашов.

Учителя:

„Вие – търновци, едно време гонихте богомилите и оставихте предание за тях, че са били много лоши хора. Не е вярно. Аз сега чета техните анали и виждам, че са били много добри хора.

Казвам ви, че ако българите не възприемат това Учение, което ние проповядваме, от България нищо няма да остане, нито помен! Даже името на българите ще се зачеркне, знаете ли това? Ако възприемат това Божествено Учение, тяхното име ще се запише със златни букви. Това да го знаете всички – запишете си го!“ (176)

Влад Пашов: „Учителят, като говори за четирите импулса на Бялото Братство, казва: „Първият импулс се разви в Египет и под негово влияние се развиха окултните школи в древния свят. Там учиха Питагор, Орфей, Мойсей и всички Посветени от древността. Там бяха изнесени принципите на Божественото учение. Вторият импулс се породи преди идването на Христа и имаше задача да подготви идването на Христа и да разнесе Словото по света. Най-забележителна школа от тази епоха е школата на есеите в Палестина, която имаше пряка задача да подготви идването на Христа.

Третият импулс роди манихейството, богомилството и розенкройцерството. Четвъртият импулс, израз на което е учението на Учителя, синтезира в себе си всичко дадено в предишните импулси плюс новото, което сега се внася в живота от Космоса.“ (177)

Богомилството

Задачата на богомилите е била да обновят отделния човек, който е градивната единица на обществото. Когато отделният човек е изграден като една силна нравствена личност, със силно развито социално чувство, то понеже обществото е създадено от отделни личности, то и самото общество като цяло ще бъде преобразено.

Като модел за устройството на обществото те устройвали своите братски задруги, където всички членове били равни и никой нямал право да властва над другите, над своите братя. Задругата е била изградена като едно семейство и отношенията били като отношения между членовете на семейството, като между братя. Всички се ползвали от общите блага според нуждите си и всеки работел според възможностите си. Затова те били против всяка власт, като противна на Христовото учение за братство и равенство.

На Земята, според тях, трябвало да владее само Любовта. Законът на властта, законът на насилието трябва да бъде премахнат. Но богомилите не искали това да стане по насилствен начин, а чрез превъзпитание на хората, да дойдат до съзнанието, че да живеят по закона на Любовта е по-икономично и по-разумно, отколкото да живеят по закона на насилието. Богомилите имали като закон думите на Христа: „Князете на този свят властват над народите, но между вас, Моите ученици, не трябва да бъде така. Но който иска да бъде пръв, да стане слуга на всички.“

Това е пътят, който са следвали богомилите – Пътят на служенето, Пътя на Любовта и братството.

С отричането на убийството на хора и животни, защо-

то те са били против смъртното наказание, богомилите се издигат високо над съвременното културно човечество, което и до днес си устройва „пиршества“ не само с животинска, но и с човешка кръв и месо.

Що се отнася до въпроса за брака, женитбата, обикновените богомили са се женили и са имали семейства и деца, а безбрачието е било за съвършените, които са били като апостоли на учението и затова е трябвало да са свободни от семейни задължения.

Като истински християни, те са се придържали строго към Учението на Христа и са се стремели да постъпват като Него. Както Христос не се е борил с държавата, нито ѝ е служил, така и богомилите не са водили борба с държавата, но не са ѝ и служили. Понеже те са били добри граждани, те са изпълнявали всичките си задължения към държавата, с изключение където наредбите на държавата противоречат на Божествените постановления, дадени в Евангелието.

Те са се придържали строго към думите на Христа: „Дайте кесаревото кесарю, а Божието – Богу.“ От това следва, че те са плащали данъци. Стремели са се да не вземат държавни служби, за да бъдат свободни, затова са предпочитали свободния трудов живот.

Те учили, че човек не трябва да се стреми към богатство, понеже то го развращава и го отвлича от вниманието му към себе си, към своята душа. Знаели са, като християни, че богатството и собствеността отдалечават човека от работата над себе си, от развитието на душата, която е същината на човека. Те не препоръчвали бедността и сиромашията, но са се стремели да имат толкова, колкото им е необходимо за тяхното съществуване. А когато са имали в излишък, те са го раздавали на бедните и угнетените. Те са били трудолюбиви, но не са злоу-

потребявали с труда, а са гледали да имат свободно време да се занимават с работа над себе си, с просвета и духовно развитие.

Те са устройвали грамадни общежития, където всеки е внасял придобитото в общото и преставал да бъде собственик. В тях липсвала всякаква власт и всички били братя и сестри. Влизането в общината не е било задължително, но свободно, и всеки богомил, макар и да не принадлежал на задругата, внасял в общото всичко, което му оставало излишно.

Тези братски общежития имали голямо влияние върху околните хора. Последните, измъчвани от своите нещастия, от своите лоши взаимоотношения, почнали все повече и повече да се присъединяват към богомилските общини, като виждали как богомилите, признавайки всички за братя, обичайки всички, живеели един за всички и всички за един и живеели в своите братски комуни спокойно, радостни и щастливи.

Но за да стане някой член на задругата на богомилите, той преди всичко е трябвало да приеме тяхното учение, да измени разбиранията си и начина си на живот. И така общината растяла с всеки нов ден.

Със своите братски задруги богомилите показали, че хората биха могли на основата на Любовта да преобразят своя недобър и неправилен живот и да създадат нов живот, нов строй, нови отношения, където всички биха били равни, свободни и щастливи като членове на едно голямо семейство.

Идеалът на богомилите в това отношение е бил да обединят цялото човечество в едно велико братство, където да царува Любовта, да управлява Мъдростта и Истината да бъде идеалът, към който всеки да се стреми.

Богомилите били трудолюбиви. И самите съвършени

работели свободни професии, когато са били свободни от духовна и обществена работа, както това е правел и апостол Павел. При това богомилите избирали само онези занаяти, които имали социално-етично значение и които не противоречали на техните разбирания.

Богомилите не се стремели към властта, с политика не се занимавали и не мислели, че братството, а оттук и равенството, ще дойдат от политическата власт. Те изхождали от евангелската истина: „Търсете първом Царството Божие и Правдата негова и всичко друго ще ви се придаде."

Богомилите съединили съвестите и умовете си, насочили волите си към създаването на общо щастие и по такъв начин препятствията били премахнати и Волята на Бога станала двигателна сила на новите християнски общини у нас и в чужбина. Там, където има духовно родство, дето всички са братя и сестри, може ли да има неравенство, преяждане и глад, разкошно облечени и парцаливи, израждане от разкош и мизерия?

Богомилството е преди всичко окултно-мистично учение и може да бъде разбрано само от един човек с окултни идеи и разбирания. Социалните възгледи на богомилите са като една надстройка, като един резултат на окултно-мистичния им мироглед. Защото всяко едно окултно учение има за задача преди всичко да служи на човечеството, да култивира в него ред чувства и добродетели, да създаде истинския тип човек, който да бъде добър гражданин на обществото и служител на великото дело за повдигане на човечеството на една по-висока степен на развитие.

За отбелязване е един факт, че когато на богомилите е била давана свобода да изповядват и разпространяват своето учение, държавата е процъфтявала във всяко от-

ношение — политическо, културно и стопанско. А когато са били преследвани, държавата е западала във всяко отношение и най-после падала под робство. Така във времето на цар Петър гонили богомилите и България пада под гръцко робство. По времето на Шишмановците също гонили богомилите и България пада под турско робство. Това може да се провери и в историята на други народи, че когато са били гонени носителите на Божественото учение в каквато и форма да е съществувало, винаги за тези народи е последвала катастрофа.

И окултната наука твърди, че изчезването на народите и културите от историческата сцена се дължи на преследването на носителите на Божественото учение, вследствие на което се дава път на лъжливи учения, които покваряват живота на обществото и с това го водят до гибел.

Да вземем за пример Римската империя – тя гонила Християнството, а Христа разпъна, поне съизволи да бъде разпънат, не се противи на това и затова плати със съществуването си. Същото е и с еврейската държава. Защото според окултната наука Бог е, Който управлява света и взема пряко участие в ръководството на народите и културите.

И когато дадена власт и държава се подигне против Божиите пратеници, тя е осъдена на изчезване. Това сега го говоря като твърдение на окултната наука, като посочвам някои факти и може да се каже, че е съвпадение, но един ден това може да бъде доказано с факти на ръка от официалната съвременна наука.

Христо Досев разсъждава по следния начин: „Според богомилите, децата на свободата, каквито са истинските християни, нямат нужда от деспоти и от тирани на своята воля, съвест и мисъл. Иисус сравнява деспотизма,

властничеството със сатанизма. Не доброто начало, не Бог съблазнява Иисуса с деспотски трон, а Сатаната.“

Богомилите заявявали: Махнете просията, дайте земята на трудещите се, които я обработват, и социалните противоречия ще изчезнат. Те не са били никакви екзалтирани мечтатели, както калугерите, а са работили за осъществяване на Царството Божие на Земята.

Християнството по начало е против съда, смъртното наказание и войната, затова и богомилите, като истински християни, били против тези неща. Богомилите отричали както гражданския, така и църковния съд. Иисус, казвали те, е заповядал да благославяме онези, които ни проклинат, а не да отмъщаваме, да не преследваме още повече в Негово име и от Негово име. Викът на богомилите против смъртното наказание едва в ново време намерил отзвук у някои благородни души.

Всички хора и народи са равни пред Бога и имат еднакви права и задължения. Трудът е въведен в култ и те, като апостол Павел, са поддържали, че който не работи производителен труд, който да е за полза на обществото, няма право да яде. На основата на своите социални разбирания те създали своите братски задруги, където са прилагали на практика социални си възгледи – че всички хора са братя и сестри и са с равни права.

Христо Въргов характеризира богомилите по следния начин: „Тези добри хора, които обичали враговете си, ние наричаме духовни революционери. Те освобождавали разума и съвестта от веригите на църковния догматизъм, окриляли мисълта и издигали глас против всичко, що спъвало интелектуалния, моралния и социалния прогрес на отделната личност и на обществото, чупели с духовни средства робските вериги. Те предпочитали да ги убият, отколкото те да убият.“

Вместо заключение

„Сега е съд над тоя свят; сега князът на тоя свят ще бъде изпъден вън.”

(Йоан 12:31)

„Жена, кога ражда, има болки, защото е дошъл часът ѝ; но, след като роди младенеца, от радост не помни вече мъките, защото се е родил човек на света.”

(Йоан 16:21)

„А Петър и апостолите в отговор рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците.”

(Деяния на апостолите 5:29)

„Вие сте скъпо откупени; не ставайте роби на човеци.”

(1 Кор. 7:23)

„Тогава аз, Йоан, видях светия град Йерусалим, нов, слизащ от Бога, от небето, стъкмен като невеста, пременена за своя мъж. И чух висок глас от небето да говори: ето скинията на Бога с човеците, и Той ще живее с тях; те ще бъдат Негов народ, а Сам Бог ще бъде с тях - техен Бог. И ще отрие Бог всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; ни оплакване, ни писък, нито болка няма да има вече, защото предишното се мина.”

(Откровение 21:1-4)

„И не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; а бойте се повече от Онигова, Който може и душата и тялото да погуби в геената. Не две ли врабчета се продават за един асарий? И ни едно от тях

няма да падне на земята без волята на вашия Отец; а вам и космите на главата са всички преброени; не бойте се, прочее: от много врабчета вие сте по-ценни.”

(Матей 10:28)

„Не се впрягайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината?“

(2 Кор. 6:14)

„Школата на Бялото Братство е Божествена школа, в която абсолютно няма никакво изключение... Влезеш ли в нея, всички тия Братя вярват в тебе. Техният живот е такъв, какъвто е животът на Бога, т. е. като казвам такъв, подразбирам, че във всички прониква Божественият живот, във всичката му пълнота, и то без никакви закони, без никакви принуждения.

Всеки знае своята длъжност и всеки се нарежда според нея. Те нямат абсолютно никакви написани закони, но всички знаят своите длъжности тъй добре, като че ли имат най-добрата организация и най-добрите закони, прекарани през тяхната камара.

И ако вие влезете в туй Бяло Братство, никога няма да познаете кой е първият и последният там.“ (180)

„Някои ми казват: Вие трябва да дадете по-конкретни положения за обществения живот, за семейството, за мъжете и жените, за религията и пр. как ще се оправят. Казвам: Това не е моя работа. Домът и общественият живот' – това са завършени процеси, това са вече свършени неща и не могат да се поправят.

Нещо ново трябва да дойде. Старото не искам и да го бутам, понеже може да падне и да ме осакати. Аз не ис-

кам и праха му да гълтам, като го бутна, затова старото да си седи. Който го е направил, да го разваля – чужди работи аз не оправям. Аз градя новото, за което съм дошъл в света. За старото да отговарят тези, които са го създали.“ (179)

„Аз искам да ви покажа какъв е Божественият план, за да можете да изпълните вашата мисия. Ние ще работим във връзка с него, за да подкрепим всичките тези наши братя, които съставят Църквата. Същинските връзки между нас не са материални, а духовни и от това следва, че всички онези, които влизат между вас и искат да научат нещо, са от това Братство. И ето как ще разпознавате тези хора – когато срещнете такъв брат, с него винаги ще можете да се разберете, между вас няма да има никакви противоречия, нещо, което вие няма да можете да си обясните, ще ви привлича и свързва с него. Такъв човек е от това Братство.” (160)

„Покаяние трябва, наближило е Царството Божие! Значи наближило е времето за онзи, разумния живот, когато всички хора могат да бъдат здрави, могат да бъдат разумни, могат да бъдат добри! Това значи Царството Божие. Денят, в който Христос е проповядвал да се покаем, този ден още продължава. Християнската епоха не е дошла още до върха на своя обет. Наближава времето. Вие казвате: „Е, ако бяхме във времето на Христа, друго би било.“ Че вие и сега сте във времето на Христа. Христос и днес обикаля. В колко села Той не е похлопал, колко села Той не е обиколил? Всяка добра мисъл, всяко добро желание във вас, то е стъпката на Онзи, Божествения, Който хлопа! Една хубава мисъл, това е Той!“ (161)

„Нова епоха идва сега. Разумни същества слизат на Земята, за да оправят света.” (162)

„В духовния свят законът е такъв: последният час от деня и последният ден от годината компенсират, поправят всичко, и обратно. Те дават условията за ликвидиране на кармата. Впрочем този закон е верен и в живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а в последния да спечелите, той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а в последния да изгубите. Настоящият ден е Божественият, той компенсира и заглажда всичко; той е последен ден за работа.” (164)

„Целият стремеж е дълбокото желание да се реализира Царството Божие на Земята и тогава да се образува вътрешната връзка на Земята.

Вярвайте, че Провидението е с нас, мисълта се препраща навсякъде. В нашия народ има хора, които проектират как трябва да стане доброто. Това значи, че те са приели мислите, за да реализират Божията идея.

От комунизирания труд, от прихода, след като се задоволят нуждите, излишното по доброволен начин да се даде за Господа, туй се изисква. “ (182)

„Скъпо сте откупени, не ставайте роби на човеци!“

(1 Коринтяни 7:23)

Библиография

1. „Отиде след Него“, НБ, 11.04.1920г.
2. „Най-голямото веселие...“, ООК, 20.10.1926г.
3. „Призовете ги на сватба“, НБ, 09.03.1930г.
4. „Правилно разбиране“, ООК, 28.05.1930г.
5. „Истина и Живот“, БС, 17.03.1932г.
6. „Две правила“, ООК, 11.01.1933г.
7. „Три необходими неща“, УС, 28.02.1937г.
8. „Онези дни ще се съкратят“, НБ, 25.05.1924г.
9. „Да бъдем готови“, ИБ, 28.04.1912г.
10. Годишна среща на Веригата, 1914г.
11. „Все що е писано“, НБ, 28.01.1917г.
12. „С Дух и огън“, НБ, 12.04.1925г.
13. „Аз съм онзи човек“, НБ, 28.09.1919г.
14. „Ще живее“, НБ, 07.12.1919г.
15. „Добрият пастир“, НБ, 18.01.1920г.
16. „В рова на лъвовете”, НБ, 24.04.1921г.
17. „Ще управлява всички народи”, НБ, 07.03.1920г.
18. „Любовта, носителка на живота“, НБ, 10.04.1921г.
19. „Просете, търсете и хлопайте“, НБ, 20.04.1924г.
20. „Ананий и Сапфира", НБ, 20.11.1921г.
21. „Новият и старият живот“, СБ, 26.07.1922г.
22. „Беседа пред ръководителите“, 09.09.1923г.
23. „Усет, влечение, чувство, стремеж“, ООК, 14.10.1936г.
24. „Скръб и радост“, НБ, 23.12.1923г.
25. „Сам с ума си“, НБ, 09.01.1927г.
26. „Дело съвършено“, НБ, 30.01.1927г.
27. „Ръката съблазнява“, НБ, 05.04.1925г.
28. „Запечатаната книга“, НБ, 24.04.1932г.
29. „Кога ражда“, НБ, 10.06.1928г.
30. „Просете, търсете и хлопайте“, НБ, 20.04.1924г.

31. „Новото в живота“, ПС, 22.03.1944г.
32. „Будният ден“, МОК, 20.04.1928
33. „Добрите плодове“, УС, 20.03.1938г.
34. „Който люби“, НБ, 02.12.1923г.
35. „Покрива и изправя“, НБ, 17.04.1932г.
36. „Забранихме му”, НБ, 06.10.1929г.
37. „Още малко“, НБ, 13.04.1924г.
38. „Новата епоха“, МОК, 07.01.1931г.
39. „Вечното благо“, СБ, 15.08.1943г.
40. „Творители на Словото“, НБ, 03.07.1932г.
41. „Моята Любов няма да премине“, НБ, 21.02.1932г.
42. „Покрива и изправя“, НБ, 17.04.1932г.
43. „Синовно отношение“, УС, 17.10.1943г.
44. „Правилно отношение“, ООК, 19.10.1932г.
45. „Акордиране на човешката душа“, Боян Боев
46. „Учителят за образованието“, Боян Боев
47. „Изворът на Доброто“, Боян Боев
48. „Благодаря ти, Учителю“, Радка Левордашка
49. „Любовта, носителка на живота“, НБ, 10.04.1921г.
50. „Веригата на Божествената Любов“
51. „Слава във вишних Богу“, НБ, 11.02.1940г.
52. „Живият Господ“, НБ, 01.10.1922г.
53. „На вечеря с Учителя“, ИБ, 25.06.1920г.
54. „Свещеното правило“, КД, 09.02.1923г
55. „Блажен този раб!“, НБ, 09.11.1924г.
56. „Самовъзпитание“, ООК, 23.04.1941г.
57. „Дерзай, дъще!“, НБ, 05.02.1928г.
58. „Идат дни“, НБ, 25.12.1927г.
59. „Допреният въглен“, НБ, 20.01.1924г.
60. „Нова земя“, ПС, 10.12.1944г.
61. „Състояния на материята“, ООК, 02.02.1928г.
62. „Ще бъдат предупредени“, ООК, 25.04.1928г.
63. „Новата култура“, РБ, 01.07.1942г.

64. „10 дни с Рудолф Щайнер“, графиня Кайзерлинк
65. Събр. съч. 187
66. „Без земя“, Франц-Карл Рьоделбергер
67. Казано пред Стефка, дъщеря на помощничката на Ванга – Витка
68. сп. „Родолюбие“, 1989 г.
69. „Истината за Ванга“, Красимира Стоянова
70. Казано пред Спаска Вангелова от Петрич, лято 1995г.
71. Казано пред Ценка Георгиева от Рупите
72. Частна бележка на Рудолф Щайнер, писана вероятно през 1918 г, към края на Първата световна война; отпечатана в списание „Европеецът“ (г. III, бр. 5, март 1999 г.), изд. „Персей”
73. „Аримановата измама“, 27.10.1919г.
74. Събр. съч. 177/13
75. „Ръката съблазнява“, НБ, 05.04.1925г.
76. „Въпросът за ваксините“, Д-р Вернер Шмьотцер
77. „Педагогическо изкуство“, Р. Щайнер)
78. „Ходете във виделината”, ИБ, 27.09.1911г.
79. „Ограничаване и освобождаване”, ООК, 29.08.1928г.
80. Събр. съч. 101
81. Събр. съч. 177
82. Събр. съч. 120
83. 18.11.1917г.
84. Събр. съч. 125
85. Събр. съч. 191/4
86. „Разбор на думи“, МОК, 19.04.1922г.
87. „Четирите съвета“, СБ, 21.08.1921г.
88. „Определяне работата на четирите съвета“, СБ, 21.08.1921г.
89. „Работа на окултните сили“, ООК, 29.04.1923г.
90. „Работи на лозето ми“, НБ, 14.12.1919г.
91. „Законът на самопожертването“, СБ, 24.08,1921г.

92. „Правилният развой на човешките енергии“, СБ, 22.08.1921г.
93. „Млади и стари“, МОК, 11.05.1924г.
94. „Да се облечете в новия човек“, 04.10.1931г.
95. „Из нашия живот“, Боян Боев
96. „Богомилството“, Влад Пашов
97. „Дъще Сионова“, НБ, 12.05.1922г.
98. „Сила и живот“, V11с., 30. „И обхождаше Исус всичката Галилея“, Русе, 1925г., с.19
99. „И Петър Го взе настрана“, НБ, 30.07.1922г.
100. „Отговор на зададени въпроси“, СБ, 23.08.1921г.
101. „Истинната лоза“, СБ, 27.08.1922г.
102. „Практическо приложение на музиката“, ООК, 12.10.1922г.
103. „Добри навици”, МОК, 07.02.1923г.
104. „Пътят към Свободата“, 28.09.1932г.
105. „Сеятелят“, НБ, 27.03.1921г.
106. Писмо от Боян Боев (10.XI.1950 г., Изгрев)
107. „Летопис на изгрева – т. 1“, Теофана Савова
108. „И очите ми видяха Изгрева“, Николай Дойнов
109. Събр. съч. 159
110. Събр. съч. 93
111. „Живата енергия“, НБ, 22.05.1921г.
112. Щайнер, Природни Основи на Храненето
113. „Шестото чувство“, УС, 18.10.1936г.
114. „Живият хляб”, НБ, 18.12.1932г.
115. „Синове на светлината“, НБ, 23.03.1930г.
116. „Личност и душа“, ООК, 01.01.1930г.
117. „Дишане“, МОК, 31.12.1937г.
118. „Животът е по-драгоценен“, НБ, 15.11.1942г.
119. „И не можаха на това да му отговорят“, НБ, 14.11.1937г.
120. „Божествен импулс“, УС, 05.02.1933г.
121. „Молитвата“, НБ, 08.02.1920г.

122. „Откъде ида“, НБ, 13.12.1925г.
123. „Свещеният час“, СБ, 24.08.1927г.
124. „Единствен цяр“, УС, 10.09.1939г.
125. „Нови и стари неща“, УС, 09.06.1940г.
126. „Човешка и Божествена Любов“, УС, 28.11.1943г.
127. „Медицински и окултни правила, том 2 – 1933-1934”
128. „Антропософска енциклопедия“, съст. Г. Бондарев
129. „Органична и неорганична материя“, МОК, 28.03.1930г.
130. „Изпитай и виж“, НБ, 16.02.1930г.
131. „Духът на Господа“, СБ, 19.08.1927г.
132. „Работете с Любов“, БС, 10.05.1920г.
133. „Учителя“, Б. Боев, Б. Николов, М. Константинов, М. Тодорова
134. „Живот в общото съзнание“, ООК, 11.10.1933г.
135. Събр. съч. 235
136. „Имената са ви записани“, СБ, 25.08.1926г.
137. „Ще ви науча“, НБ, 24.09.1922г.
138. „Разговори с Учителя“, Милка Периклиева
139. „Талантите“, НБ, 10.05.1914г.
140. Годишна среща на Веригата, СБ, 17.08.1915г.
141. „Спасението“, НБ, 25.02.1917г.
142. „Мисъл и действие“, ООК, 15.06.1922г.
143. „Закон на кармата“, МОК, 26.04.1922г.
144. „Правила на разумния живот“, СБ, 31.08.1924г.
145. „Плащане и прощаване“, ООК, 23.05.1928г.
146. „Сто пеняза“, НБ, 08.05.1927г.
147. „Свещеното правило“, КД, 09.02.1923г.
148. „Денят Господен“, НБ, 11.09.1927г.
149. „Дух и материя“, МОК, 21.02.1936г.
150. „Влюбване и любов“, ООК, 03.04.1940г.
151. „Ще хвърля мрежата“, НБ, 25.11.1923г.
152. „Три закона“, ИБ, 28.12.1920г.

153. „И Петър Го взе настрана“, НБ, 30.07.1922г.
154. „Градовете Содомски и Гоморски“, НБ, 16.11.1924г.
155. „Съвършеният мъж“, СБ, 19.08.1922г.
156. „Изпитвайте Писанията!“, СБ, 22.08.1922г.
157. „Вечно обновяване“, РБ, 28.07.1940г.
158. „Пробуждане на човешката душа“, НБ, 25.03.1923г.
159. „Новият човек“, НБ, 13.03.1921г.
160. Годишна среща на Веригата, 31.08.1912г.
161. „Ново разбиране за времето“, УС, 24.09.1933г.
162. „Същината на човека“, СБ, 24.08.1941г.
163. „На сватба“, РБ, 28.07.1940г.
164. „Начин за себеконтрол“, СБ , 24.08.1919г.
165. „Имам дом неръкотворен, т. 1“, Влад Пашов
166. „Вечно обновяване“, РБ, 28.07.1940г.
167. „Подражатели на Бога“, РБ, 27.07.1932г.
168. „Разговорите при седемте Рилски езера”
169. „За дишането“, ООК, 11.09.1940г.
170. „Линиите на природата“, СБ, 27.08.1929г
171. „Методи за лекуване“, СБ, 22.08.1919г.
172. Събр. съч. 224
173. Събр. съч. 327
174. Дорнах, 26-27.11.1916г.
175. „На фокус“, ИБ, 15.11.1944г.
176. „Новият и старият живот“, СБ, 26.08.1922г.
177. „Историческият път на Бялото Братство през вековете - том 1“, Влад Пашов
178. Събр. съч. 123
179. „Новите схващания за живота и света“, 15.10.1933г.
180. „Три разряда ученици“, ООК, 30.03.1922г.
181. Из „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“, Влад Пашов
182. беседа от Учителя, държана пред вътрешната верига на 26.03.1923г.

Мили приятели,

Ако желаете да подкрепите отпечатването и разпространяването и на други книги, хвърлящи Светлина върху мистицизма и чистото Христово Учение, можете да помогнете чрез скромно дарение по банков път до:

Теодор Бранимиров Николов
IBAN: BG83 TTBB 9400 1528 0217 53
BIC: TTBB BG 22
Основание: Дарение за книги

Или чрез дарение на гише, приемащо Easypay плащания, като захранване на микросметка с номер (КИН): 1947061192

Или с PayPal: http://paypal.me/istinabg

Благодаря Ви за подадената ръка!

С най-чиста братска Любов,
Тео

Разпространява се безплатно

„Блажен е оня, който чете,
и ония, които слушат думите
на пророчеството и пазят писаното
в него; защото времето е близо.”
(Откровение на Йоан 1:3)

„Пазете душите си! Не си правете илюзии, защото сте в единадесетия час. Не си слагайте в ума да живеете охолно на Земята, докато сте тук. Това ще дойде, но при по-добри условия, а сега няма тия условия. Сега са времена последни, времена усилни и размирни...

Господ е, Който иде да сложи ред и порядък и ще положи този ред по начин твърде обикновен и естествен. На вас сега, в последния час, принадлежи да късате и хвърляте всичко светско и да се приготвите, щото, като дойде Господарят ви, да ви не завари, че в светилника ви няма масло... Затова застанете на страната Христова, защото подозирам за вас голяма опасност да ви дебне... Внимавайте, прочее, за да опазите вашите души, и ще ви помогне Христос.“

Учителя